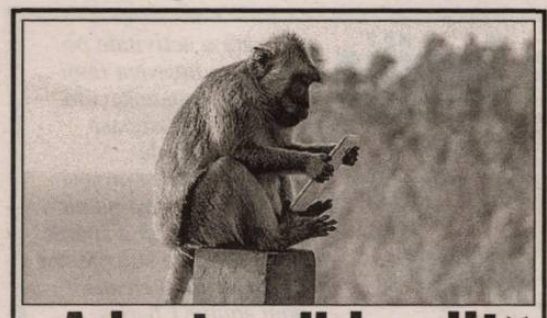

„Adaptare" inedită
a maimuţelor din Bali

Dacă Darwin ar fi trăit astăzi şi-ar fi dat seama că adaptarea speciilor la mediu se face nu neapărat de-a lungul a zeci de generaţii, ci chiar la nivel de o singură generaţie: macacii adăpostiţi pe terasele templului Uluwatu din Bali, Indonezia, şi consideraţi sacri de către localnici, au învăţat să-şi procure hrana fără efort, printr-un mod cât se poate de simplu: ei se apropie de turiştii veniţi să viziteze templul, fac giumbuşlucuri şi, când vizitatorii se aşteaptă mai puţin, le smulg din mână telefonul, poşeta sau alte obiecte de preţ. Ei nu mai restituie obiectele furate decât după ce păgubaşul le oferă o masă pe cinste – banane, dulciuri sau alte bunătăţi.

În momentul când „răscumpărarea" le este oferită, macacii abandonează obiectele furate şi se reped să mănânce. Simpaticele maimuţe s-au adaptat atât de bine la acest „joc" încât multe supraliciteză şi aşteaptă cu calm ca păgubaşii să mai adauge noi şi noi bunătăţi în grămada de recompense, înainte de a catadicsi să înapoieze bunurile şterpelite.

Zoologii care au studiat fenomenul au observat că macacii au mare grijă să nu avarieze, zgârie sau să defecteze cumva obiectul furat, întrucât îşi dau seama că în acest caz schimbul de obiecte în natură n-ar mai putea avea loc.

Identificarea din timp
a atacurilor de cord viitoare

O simplă radiografie ar putea avertiza asupra riscului unui infarct chiar şi cu câţiva ani înainte ca acesta să se producă, sunt de părere specialiştii de la Universitatea Edith Cowan, din Perth, Australia, care au ajuns la concluzia că persoanele cu un nivel ridicat de calciu în aortă – unul dintre principalele vase sangvine din organismul uman – sunt de patru ori mai predispuse la infarct decât celelalte persoane.

Identificarea din timp a riscului pentru această „bombă cu ceas" care este atacul de cord ar putea salva anual zeci de mii de vieţi omeneşti. „Aorta abdominală este unul dintre primele locuri unde pot apărea depozite de calciu în artere – chiar înainte ca ele să fie observate la nivelul inimii. Dacă depistăm din timp problema, putem interveni şi implementa un stil de viaţă sănătos, dar şi tratamente medicamentoase, pentru a stopa progresul bolii", spune principalul autor al acestei descoperiri, profesorul Josh Lewis.

Imagistica medicală non-invazivă, precum tomografia computerizată, produce imagini detaliate ale organelor şi ţesuturilor, inclusiv ale arterei aortice. Când depozitele de calciu se acumulează în peretele aortei la un nivel extrem de ridicat se poate declanşa stopul cardiac. Potrivit cercetătorilor australieni, riscul de a dezvolta astfel un infarct este mult mai ridicat la persoanele care au şi afecţiuni renale cronice.

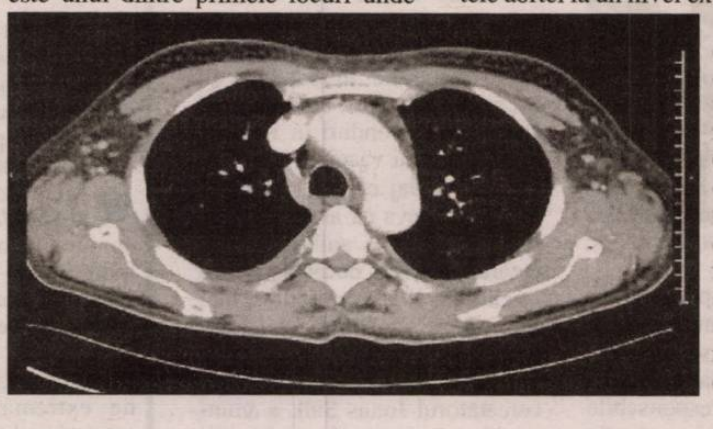

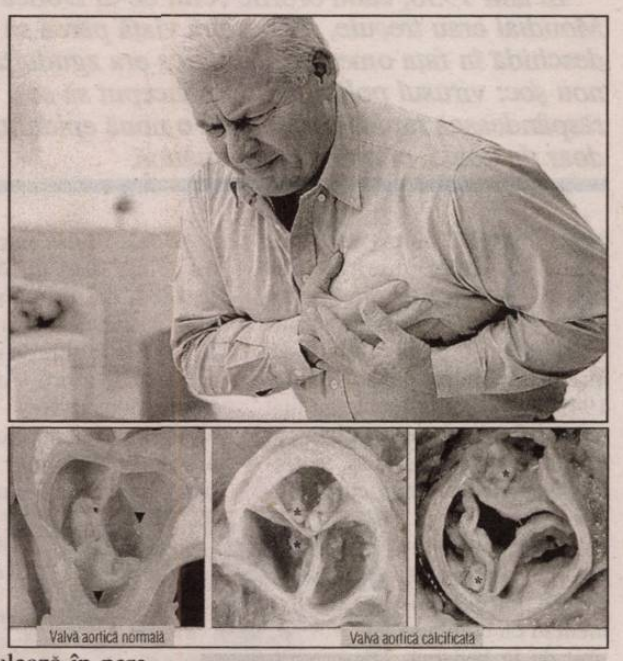

Ce este calcificarea aortică?

Calcificarea valvei aortice reprezintă o afecţiune în care depozite de calciu se formează în valva aortică din inimă. Aceste depozite pot duce la îngustarea deschiderii valvei. Când „strangularea" este suficient de severă pentru a reduce fluxul de sânge prin valva aortică apare o boală numită stenoza valvei aortice. Factorii care contribuie la calcificarea arterei includ o dietă nesănătoasă, un stil de viaţă sedentar, fumatul, dar şi componenta genetică.

Zboruri pe „superautostrăzile gravitaţionale"

O echipă de cercetători de la Universitatea California, San Diego, a analizat timp de câteva luni orbitele a mii de corpuri cereşti din Sistemul Solar şi a ajuns la concluzia că ar putea exista „superautostrăzi" bazate pe gravitaţie, care fac, de exemplu, ca un eventual zbor terestru între Jupiter şi Neptun să dureze sub zece ani.

Aceste autostrăzi ar putea fi folosite într-o zi de NASA şi alte agenţii spaţiale de pe Terra pentru a reduce considerabil timpul de deplasare între planeta noastră şi alte corpuri din Sistemul Solar. Savanţii au observat că pe aceste rute cosmice,

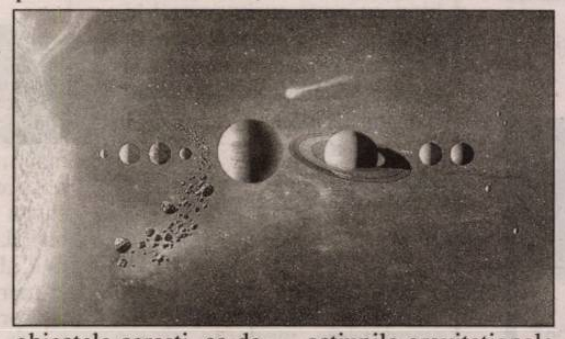

obiectele cereşti, ca de exemplu asteroizii sau planetoizii, se deplasează mult mai rapid decât în afara lor. Într-un articol publicat în revista *Science Advances*, cercetătorii americani au relevat că zonele de conexiune între interacţiunile gravitaţionale ale marilor planete par să stimuleze viteza corpurilor cereşti dintre aceste planete. Practic, odată pătruns pe aceste „piste", un obiect ceresc – fie natural, fie artificial, ca o sondă spaţială terestră – ar putea străbate în doar câteva decenii, aceeaşi distanţă pe care ar fi parcurs-o în spaţiu deschis în milioane de ani.

Jupiter, cea mai masivă planetă din Sistemul Solar, este responsabilă de majoritatea acestor structuri gravitaţionale, dar fiecare planetă generează arce similare şi toate aceste structuri pot interacţiona, pentru a produce rute de transport complexe, apreciază astronomii.

Hamburgeri cu proteine „fabricate" din microbi

O firmă din Chicago a stârnit senzaţie şi a cucerit admiraţia vegetarienilor şi veganilor folosind microbi din izvoarele termale din Parcul Naţional Yellowstone pentru a produce „carne" artificială".

Compania Nature's Fynd foloseşte extremofile, adică tulpini de fungi capabile să supravieţuiască unor condiţii extreme şi să producă niveluri ridicate de proteine atunci când sunt cultivate în medii controlate. Transformarea microbilor minusculi în proteine începe prin hrănirea lor cu glicerină şi amidon şi se încheie printr-un proces de fermentare care produce aşa-numitele „proteine Fy".

Acestea sunt proteine complete, non-animale, conţinând toate cele nouă tipuri de aminoacizi; de asemenea, sunt bogate în fibre şi vitamine şi necesită mai puţin sol, apă şi energie electrică decât proteinele tradiţionale, fie ele vegetale (din mazăre sau soia) sau animale (din carne de pui, vacă, porc etc).

Potrivit directorului executiv al Nature's Fynd, Thomas Jonas, „sezonul de creştere" al proteinelor din microbi este de doar 24 de ore, microbii dublându-şi biomasa la câteva ore. Filamentele formate sunt „gătite" la abur, presate, feliate sau măcinate, putând fi transformate în materie lichidă, solidă ori în pulbere şi folosite la prepararea a numeroase mâncăruri.

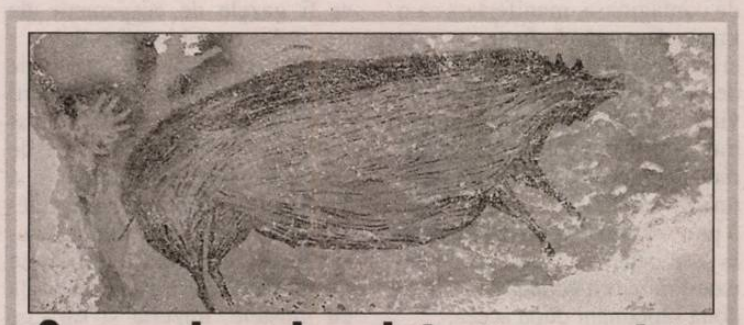

Cea mai veche pictură rupestră,
descoperită în Indonezia

Chiar dacă nu este la fel de spectaculoasă precum „taurii" de la Altamira, imaginea unui porc sălbatic, descoperită pe pereţii unei peşteri din Indonezia, ar putea fi cea mai veche manifestare artistică umană: arheologii australieni au stabilit că pictura din peştera Leang Tedongnge are o vechime de circa 45.000 de ani.

Imaginea, realizată la scară naturală, oferă dovada prezenţei în arhipelagul Sulawesi, a unor comunităţi umane. O altă pictură, reprezentând tot un porc sălbatic – probabil hrana de bază a comunităţilor de vânători-culegători din acea perioadă – a fost identificată în apropiere de Leang Tedongnge, dar este de dată mai recentă, având o vechime de „doar" 32.000 de ani.

Picturile au fost realizate cu pigment de ocru roşu, material pe care populaţia Bugis, care locuieşte în zilele noastre în regiune, încă îl mai foloseşte. De altfel, peştera se află într-o vale înconjurată din toate părţile de culmi abrupte de calcar şi accesibilă doar printr-un pasaj rupestru îngust.

Izolarea zonei a contribuit la dezvoltarea aici a unei comunităţi aparte, care nu mai fusese vizitată de occidentali înainte de sosirea echipei de arheologi din Australia. „Imaginile de porci sugerează că acest animal era preţuit ca hrană, dar şi ca ocrotitor totemic al localnicilor, el oferindu-le posibilitatea de a supravieţui în valea lor izolată de lumea exterioară", spune arheologul Adam Brumm, de la Universitatea Griffith, Queensland.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

POLIOMIELITA
– spaima care a paralizat America

În anii 1950, când ororile celui de-al Doilea Război Mondial erau trecute, iar o nouă viaţă părea să se deschidă în faţa omenirii, America era zguduită de un nou şoc: virusul poliomielitei a început să se răspândească rapid, declanşând o nouă epidemie, nu doar de boală, ci mai ales de spaimă.

Unul dintre cele mai lovite oraşe a fost San Angelo, din Texas, unde primele cazuri de poliomielită s-au înregistrat în primăvara anului 1949. Autorităţile locale au luat măsuri de distanţare socială, au închis şcolile, bisericile, teatrele, piscinele şi toate locurile publice.

Până şi maşinile aflate în tranzit, care de obicei se alimentau cu combustibil de la benzinăriile din oraş treceau acum fără să oprească, de teama virusului ucigaş. Iar medicii puneau diagnostice doar privindu-şi pacienţii, fără să se mai apropie de ei, ca nu cumva să contacteze boala. Asemenea scene aveau loc în toată America, mai ales în prosperele regiuni de pe Coasta de Est şi din Midwest.

Virusul atât de temut provoca poliomielita, o boală extrem de contagioasă, manifestată ca o gripă, dar putând afecta creierul şi măduva spinării. Unul din 200 de bolnavi rămânea paralizat pe viaţă, iar doi din zece paralizaţi mureau. Transmisă în primul rând prin fecale, dar şi prin picături de salivă, poliomielita avea o perioadă de incubaţie lungă, de la şase până la 20 de zile şi bolnavul rămânea contagios până la două săptămâni după aceea.

Boala fusese semnalată pentru prima oară în Statele Unite în 1894, dar prima mare epidemie avusese loc în 1916, cu 27.000 de cazuri de îmbolnăvire şi 6.000 de morţi – dintre care o treime doar la New York. După rabie şi variolă, poliomielita, era a treia boală virală descoperită până atunci, deşi nimeni nu ştia cu precizie mecanismele ei de apariţie.

Unii au dat vina pe imigranţii italieni veniţi în număr mare în America şi care, se susţinea, aduseseră cu ei boala din Europa, alţii credeau că responsabile ar fi gazele de eşapament ale maşinilor sau chiar pisicile!

Dar perioada de incubaţie mare făcea dificil pentru experţi să determine cum era transferat virusul. Prevalenţa cazurilor de boală la sfârşitul primăverii şi începutul verii a popularizat „teoria muştelor", majoritatea americanilor din clasa mijlocie având tendinţa să asocieze boala cu muştele, mizeria şi sărăcia. Iar izbucnirile sezoniere din vară şi aparenta „pauză" hibernală au determinat unii specialişti să speculeze că înţepăturile de ţânţari ar provoca boala.

În ciuda pulverizării masive de DDT pe întinse suprafeţe de pământ, din apropierea oraşelor, numărul cazurilor de poliomielită devenea tot mai ridicat, ajungând la 52.000 de în 1952. Singura soluţie pentru pacienţii paralizaţi, care nu mai puteau respira, era „plămânul de fier", o cameră cu presiune negativă de forma unui cilindru uriaş, în care bieţii oameni erau introduşi şi care susţinea procesul de respiraţie. În toată ţara au început campanii masive de strângere de fonduri în vederea realizării unui vaccin.

Un sondaj efectuat în SUA în 1952 releva că americanii se temeau doar de anihilarea nucleară mai mult decât de poliomielită. În 1955, dovezile epidemiologice scoseseră definitiv ţânţarii şi muştele de pe lista „vinovaţilor de serviciu", iar cercetătorul Jonas Salk a anunţat dezvoltarea unui vaccin antipoliomielitic. Deşi iniţial sceptici, mulţi americani au fost convinşi în câţiva ani că vaccinul poate salva vieţi şi au început să-şi vaccineze masiv copiii.

Astăzi, poliomielita, boala care a declanşat în America o veritabilă isterie, în întunecaţii ani ai Războiului Rece, este aproape complet eradicată în această ţară.

Fotodocument

Bicicleta de familie

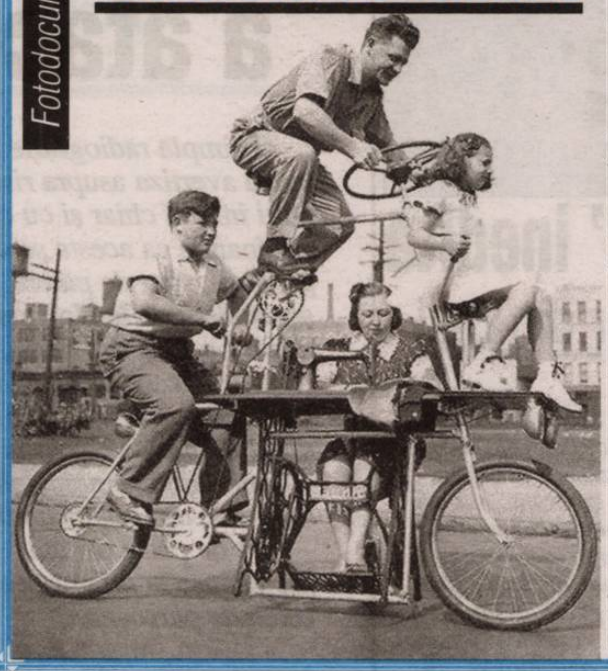

Iată o activitate pe care întreaga familie o poate savura, într-o frumoasă după-amiază de duminică. Acest proiect de bicicletă a fost numit „Goofy-bike" şi a apărut pe la 1935 pe străzile din Chicago, fiind creaţia unui anume Charles Steinlauf. Un fel de hipster modern, Steinlauf a fost un personaj excentric şi chiar dacă bicicletele lui nu s-au vândut niciodată în producţie de serie, ele au fost foarte apreciate, ca amuzament, de oamenii acelei epoci. Astăzi, un asemenea vehicul, la care mama coase la maşină, în timp ce restul familiei pedalează fără griji ar fi cu siguranţă considerat total... sexist!

Obsesiile bizare ale dictatorilor

Deşi cea mai mare dorinţă a tiranilor este nu neapărat să acumuleze bogăţii, ci putere şi dominaţia, uneori aceştia au şi alte pasiuni pur omeneşti, alteori de-a dreptul bizare.

● Afemeiat înrăit, ***Muammar al-Gaddafi*** era veşnic înconjurat de o gardă de fete frumoase, care-l serveau nu doar ziua, ci şi noaptea... Dar singura lui dragoste a fost Condoleezza Rice, fostul secretar de Stat al SUA. Gaddafi făcuse o pasiune extremă pentru aceasta, mărturisindu-şi iubirea chiar şi în direct, într-un interviu acordat televiziunii Al Jazeera, în 2007.

Când „Condi" a făcut o vizită oficială în Libia, dictatorul a acoperit-o cu daruri scumpe, incluzând o lăută medievală, un inel de aur masiv şi un tablou cu ramă aurită, care-l înfăţişa pe el în tinereţe. Din ordinul lui Gaddafi, un compozitor libian a compus chiar un cântec, intitulat „Floarea neagră de la Casa Albă"!

● Puţină lume îşi poate imagina că dictatorul nord-coreean ***Kim Jong-un*** nu a fost întotdeauna atât de corpolent ca în prezent. De fapt, în prima tinereţe el era chiar slab după standardele moderne şi s-a îngrăşat voit, pentru a semăna cât mai mult cu tatăl său.

La această îngrăşare a contribuit din plin şi pasiunea sa pentru brânzeturile elveţiene, dobândită din perioada când studia în Elveţia. Kilogramele de Emmenthaller şi alte brânzeturi fine pe care le devora, efectiv, şi-au pus amprenta asupra siluetei sale, liderul nord-coreean ajungând la un moment dat să cântărească 150 kg.

● Şi mai puţin ştiută este pasiunea lui Stalin de a mâzgăli pozele rivalilor săi. Fotografii găsite în arhiva dictatorului şi ieşite la iveală abia în 2009, când au fost achiziţionate de un colecţionar privat, relevă că omul în faţa căruia tremura o planetă întreagă avea un umor şcolăresc şi se amuza copios făcând ochelari, mustăţi sau alte trăsături portretelor din cărţi şi reviste.

Uneori, aceste „retuşuri" erau însoţite şi de consideraţiile autorului, ca de pildă cele făcute pe marginea unei fotografii în care apare un bărbat gol: „Ticălosul de Radek, dacă nu urina contra vântului şi nu avea gura atât de mare, ar fi trăit şi acum" – cu referire la un faimos bolşevic, Karl Radek, executat în închisoare din ordinul lui Stalin.

● Dictatorul ugandez ***Idi Amin*** a fost obsedat de Scoţia încă din tinereţe, când, subofiţer în armata colonială fiind, avusese drept comandanţi

mai mulţi ofiţeri scoţieni de care se ataşase foarte mult. Pentru el, tot ce venea din Scoţia era bun, dar ce venea din Anglia era rău. „Dacă eşti negru ca mine şi mergi în Scoţia, oamenii te vor primi cu bunătate în casa lor. Dar dacă mergi în Anglia, te vor privi ca pe o maimuţă", spunea el. În 1974, Amin s-a oferit să devină noul rege al Scoţiei, dacă scoţienii ieşeau din componenţa Marii Britanii, şi a creat un fond alimentar numit „Salvaţi Scoţia", luând mâncarea de la gura copiilor flămânzi din Uganda pentru a o oferi scoţienilor, care nu aveau nevoie de ea. În 1977, după ce i-a fost interzisă prezenţa la o reuniune a Commonwealthului Britanic, Idi Amin a promis represalii şi multă vreme din acel moment aeroporturile din Glasgow şi Edinburgh au primit pază militarizată, de teamă ca nu cumva dictatorul să-şi facă apariţia cu „cel puţin 250 dintre formidabilii mei bodyguarzi", aşa cum ameninţase.

Astăzi în istorie

28 ianuarie 1596

A murit Francis Drake

Considerat de spanioli un pirat malefic, iar de englezi un erou naţional, Sir Francis Drake a fost unul dintre cei mai influenţi şi mai temerari navigatori ai secolului XVI. Născut într-o familie cu 12 copii, toţi băieţi, din Tavistock, Devon, Drake a fost încă din adolescenţă pasionat de navigaţie, iar la 20 de ani preluase deja conducerea unei mici nave de pescuit.

Fabuloasele bogăţii ale Lumii Noi l-au atras şi pe el, ca pe o mulţime de alţi navigatori englezi şi curând Drake va abandona meseria de comerciant cinstit, în favoarea celei de corsar.

Deşi un pirat crud şi lipsit de scrupule, Drake a fost ocrotit totuşi de regina Elisabeta, care l-a folosit ca un instrument popular pentru a-şi impune politica de dominaţie asupra mărilor. Expediţiile de jaf ale lui Drake şi ale vărului său, Richard Hawkins, au stârnit furia curţii de la Madrid şi însuşi regele Spaniei şi al Portugaliei, Filip al II-lea, a oferit uriaşa sumă de 20.000 de ducaţi aur pentru capul temutului pirat. Deşi robia era interzisă în Anglia, Drake a întreprins primele expediţii de capturare de sclavi de pe coasta vestică a Africii, în 1567 fără ca faptele sale ilegale să atragă vreo pedeapsă din partea autorităţilor. Între 1577 şi 1580, Francis Drake a devenit al doilea navigator din lume (şi primul din Anglia) care a făcut înconjurul lumii, performanţă care va duce la înnobilarea lui de către regină.

Totodată, Drake a fost unul dintre instigatorii conflictului anglo-hispanic din 1585, soldat cu distrugerea Invincibilei Armada – renumita flotă cu care Spania voia să invadeze Anglia – şi a participat la distrugerea flotei spaniole din portul Cadiz, în 1587.

Încercarea lui de a repeta acest succes în 1596, în portul San Juan din Puerto Rico, a eşuat. Curând după aceea, marele navigator s-a îmbolnăvit de dizenterie şi a murit la bordul navei Defiance.

A fost aşezat într-un sicriu de plumb, îmbrăcat în armură de luptă şi, potrivit obiceiului marinăresc, încredinţat mării, în apropiere de Panama.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

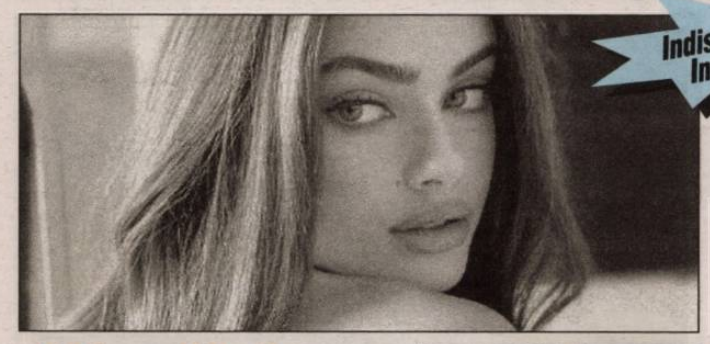

Indiscreții... Indiscreții

Miss Univers

Yael Shelbia, de 19 ani, din Israel a fost desemnată cea mai frumoasă față a planetei, în 2020. În prezent își satisface stagiul militar obligatoriu, în cadrul trupelor aviatice din Israel.

Este iubita lui Brandon Korff, de 35 de ani, fiul miliardarului Sumner Redstone. A devenit celebră în 2018, în topul TC Candler și a depășit-o pe fosta Miss Israel, Gal Gador, de 35 de ani.

Yael Shelbia are peste un milion de fani pe rețelele sociale.

George Clooney: „Amal mi-a schimbat viața”

Căsătorit și tată de familie înfloritor, ex-celibatarul cel mai îndârjit al Hoolywood-ului nu și-a imaginat niciodată această situație fericită înainte de întâlnirea cu celebra avocată Amal.

George Clooney, actorul de 59 de ani, vorbește despre fericirea de a se trezi în fiecare zi alături de soția sa. „De când o am pe Amal în viața mea totul s-a schimbat pentru mine. Pentru prima oară tot ce spune ea sau ceea ce este în legătură cu ea este infinit mai important decât orice lucru legat de mine.” Cu aceeași încântare vorbește despre copiii săi, Ella și Alexander, care la trei ani și jumătate vorbesc deja italiană. (Familia trăiește jumătate de an pe malul lacului Como.) „Interesant, ei sunt gemeni, dar sunt foarte diferiți. Ella este foarte timidă în prezența adulților”, mărturisește actorul.

George Clooney recunoaște că viața de familie, căsătoria, paternitatea, toate care au venit odată cu Amal (42 de ani), lucruri la care nu visa, sunt astăzi pentru el cea mai mare fericire.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Safirul și... gândurile negative

Dincolo de frumusețea lor uimitoare și de unele valențe vindecătoare demonstrate de cristaloterapie, pietrele prețioase, fie purtate ca accesorii, fie expuse prin casă, influențează temperamentul, afecțiunea și loialitatea partenerului. Dacă suntem în fața unui adevăr sau a unei ipoteze ce trebuie demonstrată rămâne să verificați.

Violența domestică și, în general, agresiunile de orice fel sfârșesc atunci când purtați ***turcoaze.*** Dacă purtați turcoaze puteți accentua înțelepciunea, înțelegerea și calmul în relația cu partenerul. Această piatră păstrează vie dragostea și menține prieteniile.

Cuarțul roz este piatra iubirii, a păcii și a inimii deschise, a fericirii și a fidelității. Cuarțul roz „încălzește” inimile reci și vindecă suferințele sufletești. În plus, apropie sufletele-pereche și le ajută să treacă peste greutăți.

Agata albastră este recunoscută drept aducătoare de armonie, absoarbe energiile negative și aduce înțelegere în cuplu. Surprinzător, ajută în detectarea persoanelor care mint, îndepărtând persoanele care vor să le facă rău celor doi parteneri.

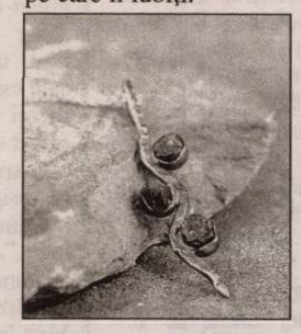

Magnetita neutralizează sentimentul de gelozie, mai ales dacă este nejustificat. Scoate la iveală iubirile secrete și încurajează dialogul în cuplu. Calmează conflictele și situațiile dificile.

Safirul stimulează înțelepciunea și alungă gândurile negative, care pot provoca certuri. Ajută în menținerea relației cu partenerul, dar și cu prietenii. De asemenea, ajută să treceți cu vederea greșelile celui pe care îl iubiți.

Citrinul alungă resentimentele, detectează nemulțumirile partenerului și vă ajută să-l liniștiți cu calm și înțelepciune. În plus, inspiră nevoia de a face declarații de dragoste.

Agata verde oferă pace sufletească celor care se iubesc. Favorizează împăcarea cuplului după o ceartă și îi încurajează pe cei care se iubesc să fie mai atenți în relație.

Turmalina dă stabilitate cuplului. În dragoste vă inspiră să dați frâu liber pasiunii, căci intensifică iubirea. Aduce echilibru și liniște în relația de cuplu, încurajând stabilitatea și încrederea.

Energia ***acvamarinului*** are virtutea de a limpezi gândurile și de a vă face mai creativi pentru a găsi rezolvări la neînțelegerile care se ivesc. Absoarbe energiile negative și aduce înțelegere în cuplu.

Opalul întreține fericirea conjugală. El are o energie pozitivă care inspiră creativitatea în ceea ce privește viața cuplului. Opalul îi ajută pe cei căsătoriți să se înțeleagă și este un simbol al fertilității și sentimentelor profunde.

Aventurinul este o piatră cu energii care scot în evidență calitățile partenerului, favorizând sinceritatea și care descurajează infidelitatea.

Dosarele frumuseții

În căutarea unui nou look

Chiar dacă majoritatea frumoaselor planetei adoptă părul lung, nu puține sunt tinerele care, în căutarea unui nou look, se orientează spre tunsori cu părul foarte scurt. Alăturat vedeți cum cu o asemenea tunsoare vă puteți schimba stilul în fiecare zi, în funcție de ținuta vestimentară sau de programul zilei respective.

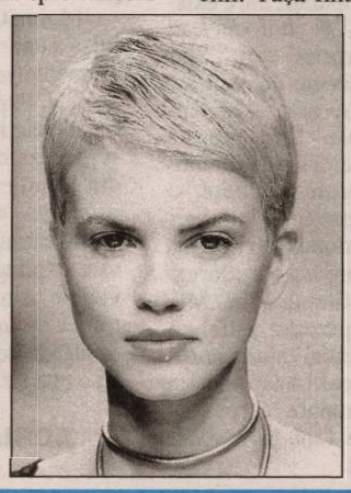

La această coafură foarte feminină și foarte tinerească trebuie respectată o regulă de aur: cărarea, într-o parte, stilată se poartă la 15 cm deasupra urechii. Tușa finală respectă două reguli: tot părul trebuie să fie plasat în același sens iar mesa situată la nivelul frunții trebuie să încadreze obrazul.

O coafură care îmbină feminitatea cu o atitudine cool creează impresia unui vârtej stilat. Pe părul încă umed puneți „o nucă” de spumă pentru volum, după care uscați părul la o temperatură moderată. Apoi folosiți puțin gel pentru a scoate în evidență câteva mese.

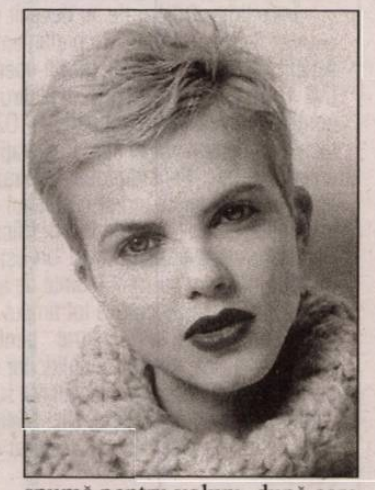

Pentru a obține această coafură cu părul peste cap trebuie să folosiți o perie cu dinți foarte deși și să fixați totul cu lac fixativ forte.

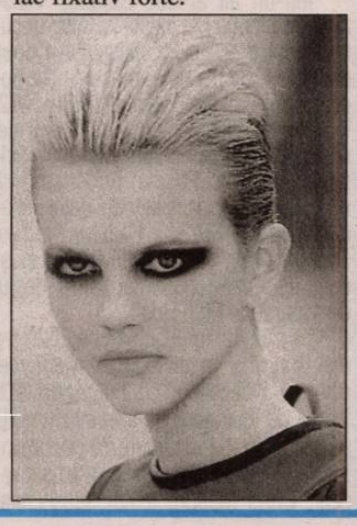

Gastronomice

Salată de andive cu sos de muștar

500 g andive, 150 ml ulei, 2 linguri muștar, o lămâie, verdeață.

Andivele se spală, se desfac frunzele și se taie în două pe lung. Peste muștar se adăugă uleiul, ca la maioneză, până se încorporează întreaga cantitate de ulei. Se potrivește gustul de sare și se acrește cu zeamă de lămâie, iar la sfârșit se adaugă verdeața tocată. Se așază andivele într-un bol și se toarnă deasupra sosul de muștar.

Musaca din piept de pui

8 cartofi, 200 ml lapte, 2 linguri unt, 250 g spanac, 1 piept de pui, o legătură tarhon verde, 2 cepe, 4-5 ouă, 170 g cașcaval, o legătură usturoi verde, sare, piper.

Cartofii se curăță, se spală bine și se pun la fiert. După ce sunt gata, îi tăiem rondele. Într-o tavă unsă cu ulei punem un strat cu felii de cartofi iar din restul cartofilor preparăm un piure adăugând laptele călduț și untul. Pieptul de pui se spală, se taie cubulețe și se călește în ulei punând și puțină sare și două linguri cu apă. Când este pe jumătate gata, se adaugă verdețurile tocate și se amestecă bine. Compoziția de carne se adaugă peste cartofii din tavă. Ouăle se bat bine și se omogenizează cu cașcavalul ras și tarhonul tocat mărunt. Turnăm și ouăle bătute peste carnea din tavă, apoi se pune piureul de cartofi cu o lingură, din loc în loc. Se dă tava la foc potrivit până se rumenește piureul.

Trufe de cafea

1 gălbenuș de ou crud, o linguriță esență de cafea, 250 g zahăr farin, 250 g unt, 3 gălbenușuri fierte, cacao.

Se freacă bine zahărul cu untul și gălbenușul crud, se adaugă o lingură de esență de cafea foarte concentrată, răcită și strecurată bine, apoi cele trei gălbenușuri fierte, date prin sită. Se amestecă totul foarte bine. Se pune pe o farfurie cacao și se tăvălesc prin ea biluțe luate cu linguriță din compoziție. Se așază bomboanele în forme speciale de hârtie. Se păstrează la rece.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Continuitate în investigaţiile OZN

Luis Elizondo (fostul şef al proiectului secret OZN al Pentagonului) a dezvăluit, pe 20 iulie 2020, în cadrul emisiunii** Coast-to-Coast AM, **realizatorului George Knapp, că a aflat de existenţa unui program OZN al guvernului american, program care era în funcţiune în anii 1980, înainte de AATIP şi AAWSAP.

Acest lucru i-a fost dezvăluit de către un individ care a fost omul de referinţă pentru programul OZN. Elizondo l-a întâlnit pe acesta în timp ce participa la o întâlnire pe dealul Capitoliului.

Alături de Elizondo, la emisiunea din 20 iulie a participat şi Chris Mellon fostul subsecretar ajunct pentru informaţii din Pentagon. Elizondo a vorbit despre legalitatea programelor ascunse şi cum se pot confrunta membrii săi cu pedeapsa închisorii dacă nu ţin secretul. El a povestit, de asemenea, despre întâlnirea pe care a avut-o şi în care l-a cunoscut pe omul care a condus un program OZN al Guvernului Statelor Unite, în anii '80. Este pentru prima dată – spunea Lue – că el poate confirma că a existat un program OZN al guvernului american care a funcţionat înainte de AATIP şi AAWSAP. Povestea lui Elizondo este următoarea (încerc să redau expunerea folosind, cât mai fidel cuvintele sale, dar punând doar uneori ghilimele):

George, voi împărtăşi cu tine, şi cu restul Americii, ceva ce nu am mai împărtăşit până acum. Nu o să intru în detalii specifice, dar nu cu prea mult timp în urmă am fost adus la o întâlnire de pe Deal (prescurtare pentru „Dealul Capitoliului", sediul Congresului SUA) şi unii oameni... nu voi spune cu cine vorbeam, dar am stat într-o cameră şi acolo era un domn, un domn mai în vârstă care stătea în colţ şi nu s-a prezentat şi, cu siguranţă, nu aveam de gând să-l întreb cine este pentru că am fost invitat pentru o conversaţie la nivel clasificat, aşa că i-am răspuns la întrebări.

Întrebări fără răspuns

Apoi, individul s-a prezentat şi a venit la mine şi mi-a spus: „Uite, am avut jobul tău" şi i-am spus: „O, chiar? Din ce perspectivă?" Pentru că am avut o mulţime de locuri de muncă în guvern. Nu eram foarte sigur ce a vrut să spună şi mi-a spus: „Nu, am avut jobul tău (cu un serviciu anume, nu voi menţiona ce serviciu a fost)" şi mi-a spus: „Am avut treaba ta în anii '80". Şi asta m-a lovit. În acel moment... şi el a spus-o în faţa altor oameni, a unor persoane care îl cunoşteau, sau l-au recunoscut, Ştiu că acest tip era evident foarte legitim şi că avea chiar şi atunci o discuţie clasificată cu mine şi cu multe alte persoane care ştiau cine este şi cine a fost.

Asta îmi spune – a continuat Elizondo – că există cel puţin un sentiment de moştenire, că problema a fost considerată importantă şi înainte şi a fost şi atunci pe „radarul" cuiva la nivel înalt. Acum nu vreau să fac ipoteze în plus, pentru că nu ştiu. Nu aveam cum să-i cer mai multe detalii. Nu am fost acolo să-i pun întrebări. Am fost acolo pentru ca ei să-mi pună întrebări, dar mi-a fost foarte clar că AATIP nu a fost primul program de acest fel. În anii 80 a existat un efort organizat pentru a face exact acest lucru. Acum, cât de departe au ajuns? Nu ştiu, pentru că ceea ce mi s-a spus, textual a fost: „Nu ne-am apropiat atât de mult ca voi". Acum nu ştiu neapărat ce a vrut să spună prin asta. Nu ştiu dacă a vrut să spună din punct de vedere al personalului sau să aibă sprijin politic, cum am avut prin Harry Reid şi Stevens şi Inouye, sau dacă a vrut să spună din perspectivă bugetară sau dacă a vrut să spună din alte perspective. Chiar nu ştiu, George, dar asta a fost adevărat şi am fost martor la acea întâlnire. Deci, asta îmi spune că a existat un interes, cel puţin al unor oameni din guvern cu privire la acest subiect şi cel puţin în anii 80. Pot spune acum că ştiu asta deoarece am întâlnit pe cineva care se pare că lucra în acest sens.

Ufologul belgian Andre Skondras comenta că această revelaţie nu-l surprinde deloc. El citează, ca dovadă, că dr. Edward U. Condon în secţiunea I Concluzii şi recomandări, pagina 5, din Raportul final din 1968 al Studiului ştiinţific al obiectelor zburătoare neidentificate, afirmă: „Este impresia noastră că funcţia de apărare ar putea fi îndeplinită în cadrul stabilit pentru operaţiuni de intelligence şi supraveghere fără implicarea în continuare a unei unităţi

speciale, cum ar fi *Project Blue Book...*" Se pare că este foarte uşor să ascunzi un program OZN în cadrul hăţişului guvernamental.

Un alt argument este binecunoscutul memoriu, din 20 octombrie 1969, al generalului de brigadă al *US Air Force*, Carroll Bolender, memoriu în care scrie: „În plus, rapoartele OZN-urilor care ar putea afecta securitatea naţională sunt făcute în conformitate cu JANAP 146 şi Manualul Forţelor Aeriene 55-11 şi nu fac parte din *Sistemul Blue Book.*" Două paragrafe mai târziu, tot el scrie: „Cu toate acestea, aşa cum s-a menţionat deja, rapoartele privind OZN-urile care ar putea afecta securitatea naţională vor continua să fie tratate prin procedurile standard ale Forţelor Aeriene concepute în acest scop."

Într-un alt articol, Jacques Vallée atrăgea atenţia că există şi alte documente care dovedesc existenţa a două proiecte OZN paralele, precum „memorandumul Battelle", descoperit în 1992, în care se recomandă, în termenii cei mai puternici, ca echipei care a participat în 1953 la „Panelul Robertson" să nu i se acorde acces la toate datele aflate în posesia CIA şi a Forţelor Aeriene. De asemenea, documentul sugera existenţa unui proiect sub acoperire, destul de separat de Blue Book.

La sfârşitul lunii octombrie 2020 s-a mai lămurit şi un alt fragment al enigmei celor trei videoclipuri cu înregistrări OZN făcute de aparatura de termoviziune de pe avioanele de vânătoare. În documentarul OZN *The Phenomenon*, lansat recent, Chris Mellon, fostul subsecretar adjunct al apărării pentru informaţii, a declarat că el a fost sursa care a furnizat pentru *New York Times* cele trei videoclipuri OZN care au fost făcute publice în 2017. Mellon i-a spus cineastului James Fox, într-un interviu pe cameră, că s-a întâlnit cu o persoană anonimă în parcarea Pentagonului şi acela i-a înmânat un pachet care conţinea cele trei videoclipuri care au format baza celui mai important articol OZN din ultimii ani.

Un program secret

„Am primit videoclipurile, acum celebrele videoclipuri, în parcarea Pentagonului de la un oficial al Departamentului Apărării. Am încă ambalajul", a spus Mellon. „Acesta este un caz în care cineva a încălcat puţin regulile, dar a făcut-o pentru un bine mai mare şi este mai bine pentru toţi din cauza asta."

Ştirea a fost comentată de jurnalistul care lucrează pentru *„Motherboard"*, grupul *Vice*. El spune că nu a reuşit să verifice în mod independent că Mellon a fost sursa videoclipurilor, dar povestea sa se potriveşte cu tot ce ştim despre ele. Ştim că *To The Stars Academy* a publicat în cele din urmă videoclipurile, iar Mellon a fost unul dintre primii membri ai acelui grup.

Unul dintre jurnaliştii de la *New York Times* care a lucrat la articolul din decembrie 2017, Leslie Kean, apare şi el în documentar. În acea poveste, Times a dezvăluit programul secret OZN al Pentagonului, numit *Advanced Aerospace Threat Identification Program* (AATIP), şi a lansat videoclipurile filmate de piloţii *US Navy*. Cu câteva luni mai devreme, la sfârşitul lunii august 2017, fostul şef al AATIP, Luis Elizondo, a intervenit, la Biroul Apărării pentru Prepublicare şi Revizuire a Securităţii, pentru ca cele trei videoclipuri să fie declasificate. Pe 4 octombrie, Kean s-a întâlnit cu Elizondo, precum şi cu alte persoane, care i-au spus despre programul secret OZN. Elizondo a declarat pentru *Motherboard* că atunci şi Chris Mellon se afla în cameră şi le-a arătat videoclipurile lui Kean pe un laptop.

Mai devreme în aceeaşi zi, Elizondo şi-a dat demisia din funcţia sa la Pentagon. Doar câteva zile mai târziu, Elizondo împreună cu Mellon vor apărea pe scenă cu fostul rocker *Blink 182* Tom DeLonge şi vor anunţa crearea unei noi organizaţii de cercetare OZN numită *„To The Stars Academy of Arts and Science"*.

Între timp, OZN-urile au devenit un subiect fierbinte. Public, Departamentul Apărării a înfiinţat o nouă grupă operativă UAP pe 4 august 2020 pentru a continua investigarea rapoartelor OZN făcute de personalul militar. Declaraţiile anterioare ale Pentagonului contrazic acest lucru şi par să indice că Oficiul de Informaţii Navale împreună cu Oficiul Secretarului Apărării au avut un astfel de grup operativ cu mult înainte de august 2020, dacă nu cumva tot timpul.

Leslie Kean a declarat pentru *Motherboard* că, din cauza politicilor de la *New York Times* privind identitatea sursei, nu poate să comenteze. Nici Mellon nu a putut să comenteze şi a refuzat un interviu.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

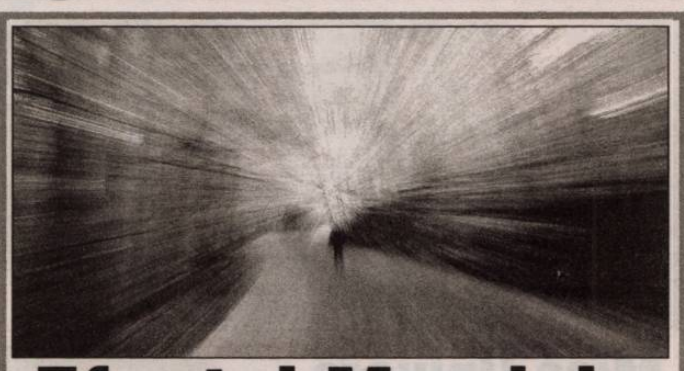

Efectul Mandela
– fenomenul amintirilor false

O formă de amintire colectivă a evenimentelor sau a detaliilor comune a apărut pentru prima dată în 2010, în cadrul unei conferinţe când nenumăraţi participanţi au afirmat – atenţie: în mod fals! – că Nelson Mandela a murit în închisoare în anii '80. În realitate, Mandela a fost eliberat în 1990 şi a murit în 2013, deşi unele persoane pretindeau că îşi amintesc imagini văzute la televizor cu înmormântarea acestuia, cu mulţi ani înainte.

Teoria „realităţii alternative"

Fenomenul amintirilor false constă în crearea de „amintiri" în mod eronat, care se simt atât de reale încât oamenii care le experimentează refuză să accepte dovada contrariului.

Consultanta în paranormal, Fiona Broome, a creat termenul „efectul Mandela" pentru a explica această aşazisă rememorare colectivă. Apoi, au început să apară alte exemple pe internet, ca de pildă, s-a amintit în mod greşit că robotul C-3PO din „Star Wars" era auriu; de fapt, unul dintre picioarele sale este argintiu. La fel, oamenii cred adesea în mod greşit că Regina din „Albă-ca-Zăpada" spune (în varianta originală a basmului): „Oglindă, oglinjoară din perete...". Expresia corectă este „Oglindă magică din perete..."

Broome explică „efectul Mandela" prin idei pseudoştiinţifice, susţinând că diferenţele apar din mişcarea dintre realităţile paralele (multiversul), care se bazează pe teoria că în fiecare univers există versiuni alternative de evenimente şi obiecte. Broome face, de asemenea, comparaţii între existenţa reală şi *holodeck*-ul USS Enterprise din „Star Trek", un sistem de realitate virtuală, care crea experienţe recreative. Prin această explicaţie, erorile de memorie ar fi erori software, o ipoteză ce propune interpretarea pseudoamintirilor ca fiind similare cu pseudorealitatea din filmul „The Matrix", se sugerează astfel că aceste amintiri sunt intruziuni în realitatea noastră prin evenimente care s-au petrecut de fapt în realităţi alternative.

Erorile ca fragmente de realitate

Se sugerează că „efectul Mandela" evidenţiază schimbările din istorie cauzate de călătorii în timp sau există afirmaţii potrivit cărora distorsiunile rezultă din atacuri spirituale legate de magia neagră sau de vrăjitorie, deşi atrăgătoare pentru mulţi, aceste teorii nu sunt testabile şi acceptabile ştiinţific.

Psihologii explică „efectul Mandela" prin memorie şi efecte sociale, în special memoria falsă, care implică amintirea greşită a evenimentelor sau a experienţelor care nu au avut loc ori distorsionarea amintirilor existente. Fabricarea inconştientă a amintirilor interpretate greşit se numeşte *confabulare*, în viaţa de zi cu zi este relativ comună.

Multe exemple sunt atribuite aşa-numitelor „erori determinate de schemă". Schemele sunt „pachete" organizate de cunoştinţe care direcţionează memoria, facilitând înţelegerea subiectului, dar pot produce distorsiuni. Cercetările au arătat prin experimente cum, de pildă, atunci când participanţii rememorează imaginea cabinetului unui psiholog, tind să-şi amintească elementele consistente (ex.: rafturile pentru cărţi) şi să omită articolele neimportante (ex.: un coş de picnic).

Erorile raportate frecvent pot deveni apoi parte a realităţii colective, internetul întărind acest proces, prin vehicularea informaţiilor false. De exemplu, simulările accidentului maşinii prinţesei Diana din 1997 sunt confundate în mod frecvent cu imagini reale ale evenimentului.

Majoritatea amintirilor false sunt atribuite erorilor de memorie şi dezinformării sociale. Faptul că o mulţime de inexactităţi sunt banale, sugerează că acestea rezultă din atenţia selectivă sau din inferenţa defectuoasă, dar nu înseamnă că „efectul" nu este explicabil din punct de vedere al multiversului: noţiunea de *universuri paralele* se află în concordanţă cu activitatea fizicii cuantice.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Fiordurile norvegiene

Ţărmul Norvegiei, această „bandă" de uscat din vestul Scandinaviei, este „franjurat" de peste 1.000 de fiorduri – rezultat natural al erodării puternice a reliefului stâncos de către gheţari şi apele sărate ale oceanului nordic s-au format în urmă cu aproximativ trei milioane de ani.

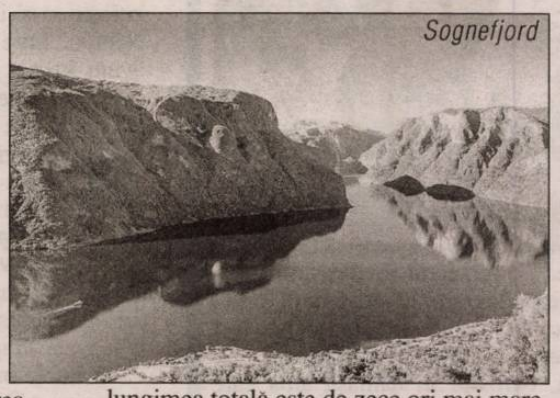
Sognefjord

De altfel, „fiord" este cuvântul din limba norvegiană cel mai cunoscut în lume, el provine din limba vikingilor şi înseamnă „loc de trecere", dar fiordul în sine constituie un adevărat Eden pământesc; rece, însă cu peisaje ce taie răsuflarea.

„Dantele" de apă şi stâncă

Decupajele dantelate ale marginilor dintre pământ şi ape nu au, în aparenţă, legătură cu imaginile mărilor. Apele limpezi ale fiordurilor seamănă mai degrabă cu nişte pumnale albastre şi limpezi, implântate adânc în trupul peninsulei. În principiu, litoralul Norvegiei se desfăşoară de-a lungul a 3.380 de kilometri, însă dacă se măsoară şi ţărmurile fiordurilor, lungimea totală este de zece ori mai mare, adică aproape cât jumătate din circumferinţa Pământului.

Văile glaciare sunt foarte profunde, înguste, cu coastele abrupte împădurite, oferind totuşi spaţiu pentru aşezări mici, însă care se constituie în staţiuni turistice extrem de atractive. Fiordul propriu-zis este el însuşi „dantelat" de nenumărate alte văi laterale – căile de eliberare a apelor izvorâte din munte. De aceea, deşi în mod logic apele fiordului ar aparţine exclusiv oceanului, ele sunt puţin sărate, datorită tocmai acestor izvoare dulci provenite din torenţi şi din topirea zăpezilor. Prin urmare, având o densitate mai mică decât cea a apei marine, rămân deasupra, realizând astfel un fel de stratificare lichidă.

Feţe ale unui Paradis terestru

Supranumit „regele fiordurilor", Sognefjord deţine recordul de lungime (sau, dacă vreţi, de adâncime în interiorul uscatului), măsurând 204 kilometri, cu o adâncime maximă de 1.308 metri. El este şi unul dintre cele mai largi, datorită numeroaselor braţe laterale, însă mult mai înguste decât bazinul principal, cu ţărmuri abrupte şi păduri de pin prin care nu pătrunde nicio rază de lumină.

În schimb, Nærøyfjord – înscris pe lista patrimoniului mondial UNESCO – are un pasaj foarte îngust, în anumite locuri de numai 250 de metri, mai mic chiar decât cel al unora dintre izvoarele care îl alimentează. Totuşi, „vedeta" fascinantei dantelării este Geirangerfjord, mărginit de pereţi de stâncă aproape verticali şi îmbogăţit de numeroasele cascade provenite din zăpezile topite pe înălţimi. Aici, peisajele create de cascadele „Voalul Miresei" şi „Cele 7 surori" sunt absolut încântătoare.

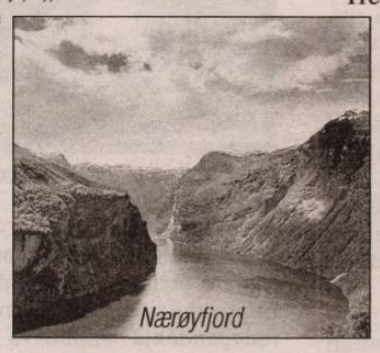
Nærøyfjord

Geirangerfjord

Emblema acestui fiord este Geiranger, un sat cu numai 250 de locuitori, însă animat pe toată durata verii nordice de mii de turişti. De altfel întregul ţărm locuibil oferă vizitatorilor ospitalitatea urmaşilor foştilor vânători de foci, celebri în întreg Nordul european.

Trebuie însă reţinută esenţa interesului mondial de care se bucură toate fiordurile norvegiene: pe lângă cadrul absolut fabulos oferit de peisajele ireale, secretul celebrităţii acestor locuri de vis îl reprezintă armonia aproape perfectă dintre existenţa cotidiană a omului şi ritmul orologiului naturii, ce pare că bate permanent o oră a eternităţii.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Radu Vodă

Aflată în centrul Capitalei noastre, Mănăstirea Radu Vodă, cu obşte de călugări, are hramurile Sfânta Treime şi Sfântul Ierarh Nectarie al Eghinei. Ca mai toate vechile aşezăminte de cult din ţară, şi această mănăstire are un trecut încărcat de suferinţe.

Întemeiată de domnitorul Alexandru al II-lea Mircea (1568-1577) s-a numit la început „Sfânta Troiţa" şi a fost ridicată cu scopul de a sluji drept Mitropolie a ţării. Construcţia a început în 1568 şi a fost terminată de fiul său Mihnea al II-lea Turcitul, care a domnit la început sub tutela mamei sale, Ecaterina, şi apoi singur între 1577-1583 şi 1585-1591.

În 1595, când trupele lui Sinan Paşa au ocupat oraşul cu dorinţa de a transforma ţara în paşalâc, Mănăstirea a fost ocupată de turci şi transformată în moschee. În luna octombrie a aceluiaşi an românii i-au gonit pe invadatori care, înainte de plecare au distrus biserica din temelie.

Domnia lui Mihai Viteazul s-a încheiat tragic în 1601 şi voievodul nu a mai reuşit să refacă locaşul. Mănăstirea a rămas părăsită până în 1614 când Radu Mihnea, nepotul lui Mihnea Turcitul (1601-1602; 1614-1616; 1620-1623) în Ţara Românească şi două domnii în Moldova (1616-1619 şi 1623-1626) a hotărât refacerea aşezământului. Biserica a fost reconstruită, după unele surse, în jurul anului 1613 pe vechile temelii, purtând de atunci numele de Radu Vodă, având ca model biserica Mănăstirea Curtea de Argeş. Noul complex cuprindea însă acum biserica impunătoare, chilii şi case domneşti. Daniile şi proprietăţile oferite de ultimul ctitor şi de alţi voievozi care au urmat, numeroasele proprietăţi, au făcut din acest locaş unul deosebit de bogat. Biserica a fost pictată în 1625 în timpul domniei fiului domnitorului Alexandru Coconul (1623-1627).

A fost populată la început de călugări greci care însă au părăsit-o după secularizare. La sfârşitul secolului al XIX-lea, măcinată de cutremure, a fost grav avariată, dar în 1863 a fost transformată în biserică parohială şi apoi restaurată. Lucrările au fost conduse de arhitectul vienez Johann Schlatter iar pictura a fost repictată în totalitate de Constantin Lecca şi Mişu Popp. Au fost dărâmate incinta şi chiliile, construindu-se în loc Seminarul Teologic. În 1916 a fost instalat aici un spital românesc şi apoi unul german şi altul bulgar. După război a fost refăcut seminarul iar în timpul regimului comunist a funcţionat o şcoală politică şi apoi liceul Ion Creangă.

Patriarhul Justinian a refăcut locaşul şi l-a resfinţit, lucrările fiind conduse de arhitectul Ştefan Balş. Între 1974-1979 a fost refăcută pictura de părintele arhimandrit Sofian Boghiu şi pictorul Vasile Caraman, în pronaos fiind păstrată o parte din pictura lui Gheorghe Tattarescu.

Biserica mănăstirii este construită din cărămidă, are ziduri groase de 1,5 metri şi decoraţii sobre. Este ridicată după un plan triconc, are 35 de metri lungime şi 17 lăţime. Împărţită în încăperile clasice: Altar, naos, pronaos şi pridvor este luminată de ferestre înguste şi înalte, cu geamuri ornamentale. Deasupra naosului se înalţă o turlă poligonală cu 12 ferestre prelungi. Alte trei turle octogonale sunt deasupra pronaosului, cea din mijloc fiind mai mare decât celelalte două. Toate turlele sunt aşezate pe socluri pătrate, sunt deschise şi au acoperiş sub formă de bulb. În pronaos sunt 12 coloane iar în naos sunt înmormântaţi Radu Vodă în partea dreaptă şi patriarhul Justinian Marina în stânga. Intrarea se face printr-o uşă imensă de stejar din peretele vestic iar faţadele exterioare sunt înconjurate de un brâu median şi de un altul sub cornişă, fiecare dintre segmente fiind decorat cu cornişe.

În anul 2002, mănăstirea a primit în dar din insula Eghina, o părticică din moaştele Sfântului Nectarie, vindecătorul, aşezate într-o raclă de argint sub un baldachin în interior. În felul acesta, locaşul a devenit un important centru de pelerinaj al multor credincioşi care vin aici să se roage pentru vindecare de boli.

IRINA STOICA

100 *de locuri de văzut în România*

Cetatea Arcidava

Printre urmele trecerii gloriosului Imperiu Roman pe teritoriul ţării noastre se numără şi cetatea Arcidava, datând din epoca împăratului Traian. Ruinele acestui fost castru roman se găsesc pe raza satului Vărădia, lângă Oraviţa, judeţul Caraş Severin. Pe Dealul Chiliilor există un castru de piatră, situat în apropierea râului Caraş, pe actuala păşune a satului.

Arcidava a fost cândva reşedinţa regelui Burebista.

Romanii au construit aici un castru militar, alături de care s-a dezvoltat şi o aşezare civilă. Numele ei este menţionat de Ptolemeu şi apare scris şi pe Tabula Peningeriana. Toponimul este de origine dacă, după cum o atestă terminaţia „dava", denumirea dacă pentru „loc întărit".

La prima vedere, cetatea impresionează în special prin dimensiuni, ea având o lungime de 214 m şi o lăţime de 132 m. Zidul de incintă măsoară peste un metru grosime, iar şanţul care înconjoară ruinele are o lăţime de 7,50 m şi o adâncime de 2,5 m. Aici, săpăturile au scos la iveală numeroase obiecte de ceramică romană, precum amfore, oale, capace, farfurii, dar şi din sticlă şi metal.

Artefacte mărunte din bronz aparţinând militarilor romani, câteva monede şi vârfuri de lance şi suliţe, completează inventarul vestigiilor scoase la lumină din ruinele cetăţii. Pe Dealul Chiliilor au fost descoperite corpuri de clădiri construite din lemn, care s-au conservat foarte bine până în zilele noastre.

Tot aici, arheologii au identificat o ceramică de factură autohtonă, ceea ce conduce la concluzia că dacii au continuat să populeze zona şi sub stăpânirea romană. Din păcate, lipsa fondurilor alocate explorării acestor vestigii extrem de importante pentru istoria ţării noastre a condus la o amploare redusă a săpăturilor, mai mult decât atât, zona a fost grav afectată de-a lungul anilor de către diverse amenajări agricole, fapt care a făcut tot mai dificilă cercetarea arheologică.

Cu toate acestea, locul merită vizitat, în special de către cei pasionaţi de istorie, dar şi de iubitorii de natură, peisajul care înconjoară cetatea fiind unul spectaculos.

GABRIEL TUDOR

Goya – pictorul răzvrătit

Celebru încă din timpul vieții ca un mare portretist al Curții regale spaniole, Goya (pe numele său întreg Francisco José de Goya y Lucientes, 1746-1828) a știut să dezvolte un stil liber, pe măsura caracterului său, rămânând totodată în istoria artelor plastice și ca precursor al esteticii romantice.

Pe cât de seducătoare sunt creațiile sale, pe atât de surprinzător pare comportamentul său comun, potrivit unor mărturii din epocă, el fiind mai degrabă un certăreț, deseori mânat de o agresivitate înnăscută. Se cunoaște faptul că a fost implicat în mai multe dueluri, fiindcă – îi spunea el prietenului său, poetul Leandro Fernandez de Moratin – „când ai în mână o spadă, nu te temi de nimeni". Un fel de deviză cotidiană, al cărei sens transpare însă și din mesajele incluse în picturile și gravurile sale.

Mai puțin se cunoaște despre Goya faptul că activitatea artistică și întreaga viață i-au fost puternic marcate de o suferință diagnosticată abia în zilele noastre prin metode moderne: sindromul Susac, tradus prin tulburări grave ale auzului și vederii, precum și prin pierderea temporară a memoriei. De altfel, în cazul său mai mult decât la alți artiști, întreaga operă trebuie interpretată ținând cont și de detaliile biografice care i-au influențat-o.

Sabatul vrăjitoarelor

Vorbim aici, în special, despre inconstanța manierelor de a picta remarcate la Goya, evoluția către tristețe și sumbru sau către o alternanță puternică între zi și noapte. El trece de la stilul flamboiant al portretelor, la cel prezent, de pildă în una dintre creațiile de referință, *Sabatul vrăjitoarelor.*

Și atitudinea lui socială explicită devine mai acidă, așa cum o dovedește ciclul în acvaforte *Capriciile,* în care satirizează fără menajamente moravurile epocii sale, inclusiv pe cele ale mai-marilor Bisericii, foarte puternici, însă pătați de trufie, corupție, orgolii și desfrânare.

El Tres de mayo 1808

În anul 1808, cariera lui Goya a luat o nouă turnură, cu totul surprinzătoare pentru un artist de talia lui. Luptându-se cu înverșunare pentru independență împotriva teribilului Napoleon, Spania devenise teatrul și victima unor violențe inimaginabile. În acest context, neexistând fotografi, pictorul se transformă în reporter de război, parcurgând câmpurile de luptă alături de trupe.

Astfel, el a devenit practic primul artist care a imortalizat imagini ale războiului, deseori extrem de crude, gravurile realizate în perioada 1810-1815 alcătuind ciclul *Dezastrele războiului.*

Din această categorie face parte și una dintre capodoperele sale, *El Tres de mayo 1808* („Trei mai 1808"), al cărui subiect se referă la execuția răsculaților împotriva francezilor învingători, în fața zidului numit Puerta del Sol, din Madrid, ce a inspirat alți giganți ai picturii mondiale, precum Edouard Manet sau Pablo Picasso, care au pictat tablouri cu scene foarte asemănătoare. De remarcat în această impresionantă lucrare că realismul crud, oricum dominant, este dublat la Goya de detalii simbolice neașteptate. De pildă, bărbatul în cămașă albă care focalizează atenția întregului cadru, aflat cu o clipă înainte de moarte, desface brațele ca într-o crucificare, pe palma sa dreaptă artistul a marcat, abia observat, semnul stigmatului christic.

Capriciile

Începută în 1770 cu frescele bazilicii Pilar din Saragossa, cariera artistică a lui Goya s-a desfășurat de-a lungul a șase decenii, cu o prolificitate remarcabilă: peste 700 de picturi, 280 de gravuri și aproape 900 de desene.

Anecdotic, se spune că și-a lăsat timp pentru a atinge „maturitatea" artistică, ratând de două ori concursul de intrare la Academia regală de arte frumoase San Fernando din Madrid. Dotat însă cu prioritate pentru gravură, Goya nu s-a mulțumit doar să folosească tehnicile tradiționale, ci a dezvoltat o nouă modalitate de exprimare, utilizând aquatinta și mai târziu litografia. Gravurile astfel realizate constituie și elemente de referință pentru generațiile următoare de artiști asociați romantismului, impresionismului sau expresionismului.

Goya nu este nici pe departe un artist „încifrat", însă el este (re)descoperit astăzi, atât în interpretarea creațiilor sale, cât și la modul propriu. Astfel, mai multe gravuri au fost descoperite recent între filele unei cărți aflate în biblioteca privată a castelului Montigny din departamentul francez Yonne, unde a stat aproape 200 de ani.

Cât despre semnificația și valoarea intrinsecă a întregii opere, poate cel mai bine a sintetizat aceasta scriitorul Aldous Huxley: „Un amestec extraordinar de ură și compasiune, disperare și umor sardonic, realism și fantezie."

Fascinația unor miniaturi vii

Probabil, omul nu va ajunge niciodată să-și cunoască integral planeta Pământ, chiar dacă năzuiește să-și ia zborul în necunoscutul infinitului cosmic. Între numeroasele lumi tainice de aici, avem însă a descoperi lucruri uimitoare despre creaturi fie neștiute până de curând, fie cărora nu le cunoșteam anumite însușiri speciale.

„Iepurii de mare" nu sunt, așa cum poate ne-am aștepta, niște năzdrăvani urecheați și sperioși, ci o specie de melci de mare care trăiesc printre pești și stele de mare. Este vorba despre vietăți din familia limacșilor – aparținând genului *Jorunna parva* – descoperite în zona arhipelagului nipon.

Primele imagini ale acestora ajunse în spațiul public le-au transformat în veritabile vedete, datorită înfățișării lor seducătoare, micile nevertebrate seamănă bine cu niște iepurași minioni, pufoși. În realitate, aparența de urechi reprezintă mici antene senzoriale ce le permit creaturilor marine să detecteze particulele chimice din apă și să părăsească zonele în care mediul nu le este propice.

Pasărea-albină. E ușor de ghicit că ne referim la colibri, această minune cu pene care este confundată uneori cu o albină, datorită taliei sale minuscule. Cu toate acestea, ea însumează câteva recorduri uimitoare, unele dintre ele puțin cunoscute de publicul larg. Cele aproximativ 340 de specii identificate trăiesc numai în America, din nord până în sud, în zone aride și păduri virgine, la câmpie sau pe munți înalți. Colibri este singura pasăre din lume ce poate zbura înapoi, dar poate și să se deplaseze pe verticală, în sus și în jos, sau să staționeze în aer, ajutându-se de aripile extrem de dinamice, care pot bate până la de 200 de ori pe secundă. Viteza maximă înregistrată este de 97 km/oră – efort la care temperatura corpului, ajunge la 40ºC, pulsul la 1250 bătăi pe minut și respirația la circa 250 respirații pe minut, aceasta ajutând-o pentru a-și răci organismul.

Liliacul cu riduri (centurio senex) este o viețuitoare ce trăiește în America Centrală, cu o formă a craniului care-i permite să posede cea mai puternică mușcătură dintre toate speciile de liliac. Foarte scurt și lat, forma capului și a maxilarelor sale i-a intrigat pe specialiștii care l-au studiat, în condițiile în care cântărind doar 17 grame dezvoltă o mușcătură a cărei forță este cu 20% mai puternică decât a liliecilor cu dimensiuni comparabile. Poate fi identificat ușor datorită feței lipsită de blană și a pielii „ridate", mai pronunțată la mascul decât la femele.

România cea tainică

La fel ca toate ținuturile din lume și pe teritoriul țării noastre se pot întâlni vestigii ale trecutului ce nu și-au arătat decât o parte din chipul real, cu atracții care incită în a le descoperi tainele.

În unul dintre așezămintele monastice din țară, Mânăstirea Hodoș-Bodrog (jud. Arad) – cea mai veche mânăstire ortodoxă din România cu viață monahală neîntreruptă –, deasupra ușii de intrare în biserică, pe interior, se găsește o casetă din lemn cu vitrină, păstrând coarnele taurului dintr-o legendă.

Povestea spune că animalul a lovit o movilă, dând la iveală Icoana Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului. Pe locul respectiv, credincioșii au ridicat prima mânăstire, atestată documentar în anul 1177, biserică în care se poate vedea icoana cea sfântă, păstrată intactă secole de-a rândul.

La Drobeta Turnu-Severin, din mărețul Pod al lui Traian doar ruinele primului picior mai există azi, după aproape 2.000 de ani de la construcția atribuită genialului arhitect Apolodor din Damasc. 20 de stâlpi masivi și arce de lemn rezistente au susținut inițial greutatea podului de 1.135 metri lungime, la 20 de metri deasupra apelor Dunării.

În această zonă, nicio altă punte nu a mai unit de atunci malurile fluviului și foarte puține semne aduc aminte de marea construcție romană. Autoritățile din România și Serbia și-au declarat intenția de a restaura vestigiile arheologice și de a reda astfel Podului lui Traian locul binemeritat în conștiința istorică a Europei.

La 15 km de Babadag se găsește Enisala, o fortăreață suspendată pe un pinten de piatră, la baza lacului Razelm, cândva un golf al Mării Negre.

Intrarea dinspre Câmpulung Muscel în Culoarul Rucăr-Bran este străjuită de Mausoleul Eroilor de la Mateiaș, dedicat soldaților români căzuți la datorie în Primul Război Mondial. În spațiul expozițional din interior există o cameră specială, unde este reconstituită vizual și auditiv o scenă de luptă: tranșee, semiîntuneric, soldați-manechin, focuri de mitralieră și șuierat de obuze, flash-uri aurii.

Vizitatorii trăiesc, chiar și pentru câteva minute dramatismul războiului, emoțiile atingând intensitatea maximă în osuarul mausoleului: rămășițele a 2.300 de soldați se odihnesc pe Dealul Mateiaș.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...principalul canal care străbate Veneţia este Canale

Grande? Are lungimea de 3,8 kilometri şi lăţimea de 30-70 de metri.

◆ ...astronomii babilonieni au fost primii care au descoperit repetarea eclipselor de Soare şi Lună?

◆ ...cel mai înalt pisc muntos din Africa este Kilimandjaro

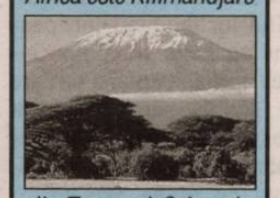

din Tasmania? Are circa 5.895 de metri.

◆ ...inventatorul mecanismului de ceasornic cu roţi dinţate şi greutăţi este considerat chinezul I. Hing, în anul 725?

◆ ...deşertul Gobi din Asia Centrală este presărat cu depresiuni foarte întin-

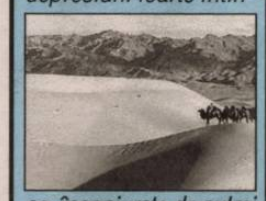

se, înconjurate de culmi muntoase joase, lipsite de apă de suprafaţă, numite Talo?

◆ ...bambusul este planta cu cea mai rapidă dezvoltare? Poate atinge o creştere de 10 metri pe an.

◆ ...adevăratul nume al lui Maxim

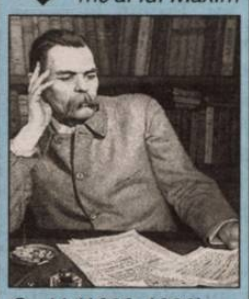

Gorki (1868-1936) era Aleksei Peşcov?

◆ ...strănutul opreşte toate funcţiile organismului? Chiar şi inima.

Ştiaţi că...

Castelul Chillon

Oglindindu-şi zidurile străvechi în undele Lacului Geneva, la poalele Munţilor Alpi, Castelul Chillon este ridicat pe o stâncă, destul de aproape de ţărm, cu accesul prin traversarea unei punţi de lemn.

Situat în capătul sudic al lacului, lângă malul îngust dintre Montreux şi Villeneuve într-o structură impunătoare, cu o formă rezultată din unirea a 100 de clădiri, legate între ele prin ziduri şi curţi interioare, castelul a fost construit după unele documente începând din secolul al XII-lea pe o fundaţie datând din epoca romană. Cea mai veche menţionare documentară datează din 1150 când acesta era reşedinţa Conţilor de Savoia, care l-au fortificat, iar Pietra al II-lea a iniţiat principalele lucrări de extindere.

În anul 1536 elveţienii, mai exact locuitorii din Berna, au cucerit castelul, care mai bine de 250 de ani a fost folosit ca fortăreaţă, arsenal şi închisoare iar din 1805 acesta a devenit proprietatea Cantonului Vaud. Noii proprietari au început un amplu proces de restaurare, mai ales în ceea ce priveşte interioarele. Din nefericire, foarte multe dintre piesele de interior s-au pierdut de-a lungul anilor şi restaurările s-au făcut cu deosebită dificultate, reconstituindu-se decorul iniţial.

Castelul are peste 40 de camere, trei curţi interioare şi câteva pasaje de trecere. Cele trei curţi sunt: „Curtea de jos", „Curtea Castelanului" şi „Curtea de onoare". Interiorul castelului păstrează aceleaşi linii arhitecturale ca şi exteriorul, constituit din camere principale, dormitoare imense, care au pereţii decoraţi cu blazoanele familiilor marilor conţi ai Elveţiei, dar şi holuri, beciuri sau bucătării dotate cu felurite ustensile pentru gătit.

Marea sală a contelui

Cea mai frumoasă dintre sălile castelului este camera Domini, ocupată cândva de Ducele de Savoia, bogat ornamentată cu fresce din secolul al XIV-lea şi un impresionant şemineu.

Cele 20 de incinte vizitabile sunt realizate în stil romanic sau gotic iar austeritatea zidurilor de piatră din exterior pare a fi atenuată într-un anume fel de anexele de lemn din curţile interioare, unde eşti învăluit într-o multitudine de foişoare, scări şi balustrade. Zidurile înalte, cu metereze de piatră ce prezintă parapete şi locuri de tragere, sunt încununate de turnuri rotunde sau pătrate cu acoperişuri de lemn cafeniu.

Aşezat într-un peisaj de basm, dar într-un loc strategic bine ales, castelul prezintă şi una dintre cele mai temute închisori din Evul Mediu, cu temniţe săpate în stâncă, o parte din ele chiar la nivelul apei, oferind o imagine a modului în care trăiau cei încarceraţi acolo.

Aici a fost întemniţat între 1530-1536 François de Bonivard, călugăr şi politician a cărui viaţă a inspirat pe marele poet englez Lord Byron în poemul „Prizonierul din Chillon", publicat în 1816. De altfel poetul şi-a sculptat numele pe unul dintre pilonii închisorii.

Închisoarea şi întregul castel au constituit o sursă de inspiraţie pentru alte opere literare ca „La nouvelle Heloise" a lui Jean-Jaques Roussean sau nuvela Daisy Miller de Henry James. Interesant de remarcat este că aici găsim vinul „Clos de Chillon" produs la castel din strugurii Chasselas care cresc în împrejurimi.

Acest castel sobru, descris de Victor Hugo ca pe „un bloc de turnuri care stau pe un bloc de stânci", găzduieşte recepţii, seri de gală, concerte, ateliere pentru copii – evenimente care dau viaţă unui loc ce nu trebuie privit doar ca un muzeu fascinant pentru istoria sa.

Faţada castelului

Simboluri ale umanităţii

Menhir

Denumirea acestui gigant de piatră vine din limba bretonă în care „men" înseamnă „piatră", iar „hir", „lung". Monument megalitic apărut la sfârşitul Neoliticului şi începutul Epocii Bronzului, avea, probabil o semnificaţie legată de cultul funerar şi era format din blocuri mari de piatră necioplită, izolate sau grupate în cercuri sau semicercuri.

Menhirii sunt întâlniţi mai ales în Bretania, Anglia,

Scandinavia şi Caucaz, cel mai cunoscut fiind ansamblul Stonehenge (Anglia), format din patru cercuri concentrice din astfel de pietre, a cărui construcţie a început în jurul anului 3000 î.Hr.

Regăsim la Muzeul Civilizaţiei Dacice şi Romane din Deva patru statui menhir şi un menhir simplu, descoperite în zona localităţii Baia de Criş, judeţul Hunedoara.

Se pare că aveau chiar funcţia de paznici ai mormintelor împotriva hoţilor şi fiarelor, iar prin greutatea cu care apăsau pământul împiedica sufletul să iasă din mormânt şi să se risipească în spaţiu. În multe legende ale popoarelor menhirii reprezentau urme ale zânelor sau uriaşilor de odinioară.

Statuia Libertăţii din Ploieşti

Municipiul Ploieşti se mândreşte cu faptul că în secolul XIX, alături de New York şi Paris, era unul dintre oraşele care avea o Statuie a Libertăţii.

Statuia, dezvelită la 11 iunie 1881, era aşezată într-un mic scuar în fosta Piaţă a Unirii, realizată în bronz galvanizat de sculptorul francez L. Quadry. O reprezintă pe zeiţa Minerva, ţinând în mâna dreaptă o suliţă iar în cea stângă un pergament pe care scrie: „Constituţiunea şi legea electorală", care sugerează ideea că libertatea are uneori nevoie de luptă pentru a fi apărată. Are o înălţime de 3,5 metri şi este aşezată pe un soclu de marmură, operă a sculptorului Traian N. Socolescu.

În fundamentul piedestalului s-a zidit, într-o sticlă un pergament în care se expune istoricul statuii purtând şi o mulţime de semnături, iar în structura acestuia au fost depuse mai multe monede româneşti. Statuia a fost renovată în 1903, respectiv în 2011, amplasarea ei fiind schimbată de câteva ori, în prezent găsindu-se în centrul oraşului, fără accesibilitate pentru vizitatori.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Mamă... ghinionistă!

O neobișnuită întâmplare a avut loc în Beaverton (SUA), potrivit reprezentanților poliției citați de publicația NY Post. Un hoț de autoturisme a profitat de faptul că o mămică a lăsat, în fața unui magazin, mașina descuiată și cu motorul pornit.

Femeia voia doar să cumpere câteva produse, gândind că nu va lipsi mult, dar hoțul nu a ratat oportunitatea și a dispărut în câteva secunde cu mașina. Nu furase doar mașina, pe bancheta din spate se afla un copil de 4 ani, lăsat în mașină de mămica neglijentă.

Bărbatul s-a întors, lăsând mămica, ce ieșise diperată în fața magazinului să-și ia copilul. Înainte de a demara în trombă a certat femeia pentru că și-a pus copilul în pericol, amenințând-o că va chema poliția pentru a fi pedepsită.

„Evident, îi suntem recunoscători că a avut decența să aducă copilul înapoi" a declarat purtătorul de cuvânt al poliției, precizând că nu există date cu privire la recuperarea autoturismului, dar că mama copilului va trebui să răspundă pentru faptul că îl lăsase lipsit de supraveghere. *(I.S.)*

Salvatorul puiului de elefant

În Thailanda, prezența elefantului indian prin orașe și sate nu reprezintă o surpriză, însă coabitarea dintre oameni și fauna sălbatică nu este întotdeauna atât de ușoară pe cât ne-am aștepta. Necuvântătoarele obișnuite cu oamenii determină deseori incidente ce se pot sfârși tragic, în special pe șosele, iar pericolele sunt la fel de mari pentru ambele „părți".

Este ceea ce s-a întâmplat recent în provincia Chanthaburi: în timp ce o turmă de elefanți traversa o șosea, un pui a fost lovit violent de o motocicletă, accident ce s-ar fi soldat cu moartea micii creaturi, dacă nu ar fi intervenit cu promptitudine un bărbat aflat de față și care a folosit tehnici de prim-ajutor adresate exclusiv oamenilor.

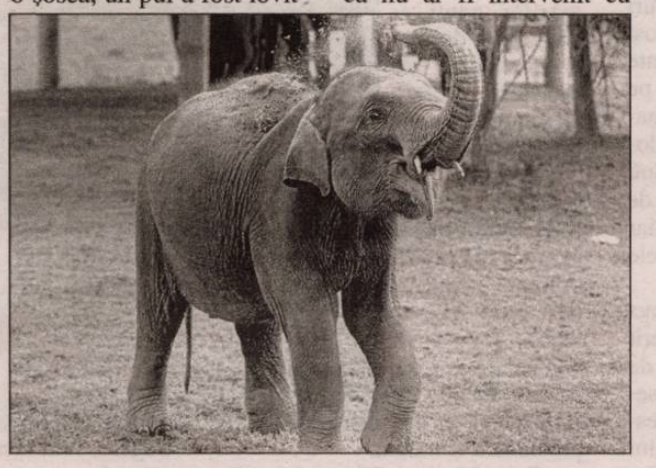

Mana Srivate, un tânăr de 26 de ani care lucrează pe o ambulanță, ajuns din întâmplare la locul accidentului, a trecut fără să stea pe gânduri la operațiunile de reanimare pe care le folosise până atunci de zeci de ori unor oameni, aplicând procedura RCP (reanimare cardio-pulmonară).

„Am presupus unde se găsește inima unui elefant, bazându-mă pe teoria anatomiei umane și pe un film video on-line", a declarat el. Timp de zece minute Mana Srivate a executat presiuni ritmice asupra corpului puiului de elefant, alți salvatori ocupându-se de motociclist. Și eforturile sale au dat roade. „Când am văzut că puiul începe să se miște mi-au dat lacrimile", a mărturisit tânărul.

Odată reanimat, micul pachiderm a fost dus în zona unde avusese loc accidentul, în speranța că membrii turmei lui se vor întoarce să-l caute, lucru care s-a întâmplat de îndată ce aceștia i-au auzit strigătele.

De altfel, elefanții sunt recunoscuți pentru incredibilul lor devotament, pentru ajutorul și compasiunea aproape umană pe care le acordă semenilor. Cât despre procedura de reanimare cardio-pulmonară aplicată de Mana Srivate, aceasta este utilizată de veterinari la câini, pisici, iepuri, păsări, chiar și la țestoase! *(A.N.P.)*

Prenume interzise

În istoria umanității există evenimente dramatice care au influențat decisiv evoluția și dezvoltarea elementor specifice unor domenii de cu totul altă natură, practic fracturându-le în chip irațional. Ne referim aici la libertatea, în principiu, de a alege numele dorit pentru copilul nou-născut

care se află în situația respectării anumitor granițe, restricții și interdicții oficiale. Cazul de față a fost înregistrat recent în Franța.

Președintele regiunii Provence-Alpes-Côte d'Azur și primarul orașului Nisa au sesizat parchetul cu privire la declarația de naștere, în noiembrie trecut, a unui copil numit Mohamed Nizar Merah, prenume pentru care se dorește declanșată procedura de schimbare. Argumentul este unul de o sensibilitate publică aparte: același nume îl purta criminalul din Toulouse și Montauban, cel care a ucis în 2012 șapte persoane.

Oficial și diplomatic pusă problema, alegerea de către familia nou-născutului, drept prenume pentru acesta, prenumele asasinului în masă, este „susceptibilă de a fi contrară intereselor acestuia".

Mai direct și „penetrant" vorbind, odată cu trecerea prin diferitele etape de vârstă ale sale ca individ uman, având numele teroristului notoriu, ar putea fi privit în anumite grupuri ca un gen de simbol pentru evenimentele tragice de acum nouă ani. Decizia finală va aparține tribunalului, „oricare ar fi poziția părinților copilului".

Fără doar și poate, ne aflăm în prezența unui caz sensibil, controversat, dar nicidecum cu statut de unicat în lume. Pretutindeni există asemenea prenume considerate că ar deveni adevărate pietre de moară pentru neștiutorul bebeluș, adultul de mai târziu. Numai că, dacă în unele situații interdicția include motivații raționale, de multe ori ideea e absolut aiuritoare.

Vă lăsăm să apreciați doar câteva asemenea cazuri. Prin urmare, sunt interzise prenume ca: Jezus *Christus, Rolls Royce, Miracle of Love, Tsjakkalotte* et *Methadon* în Țările de Jos; în Suedia – *Superman, Metallica, Elvis* sau... *Hitler, Facebook, Robocop, Harry Potter, Terminator, Usnavy, Twitter, Yahoo, James Bond, Rambo, Fecioara* (Mexic); *Gramophon* și *Woodstock* (Germania); *Zamzam, Jealousy, Lucifer, Adolf Hitler* și *Messiah* (Mesia, adică Iisus Christos) – în Statele Unite.

Lista este foarte lungă și logica opțiunii pentru asemenea prenume este mai mult sau mai puțin coerentă. *(A.N.P.)*

O revedere emoționantă

Martin Adler, astăzi în vârstă de 96 de ani, a participat la eliberarea Italiei de naziști, ca soldat în armata americană în Al Doilea Război Mondial. În iulie 1944 se afla în satul Monterenzio, din Apenini, cu un alt soldat, John Bronsky, împreună au intrat într-o casă pe care o credeau nelocuită.

În acel moment, au auzit un zgomot venind dinspre un coș mare de răchită și s-au gândit că soldați inamici se ascunseseră acolo. Se pregăteau să tragă, însă în clipa următoare în cameră a intrat o femeie, strigând: „Nu trageți!... Copii, copii", iar din coș au ieșit trei țânci cu vârste între 3 și 6 ani frații Bruno, Mafalda și Giuliana Naldi.

Adler trăiește în prezent în Florida. În decembrie trecut, înainte de sărbători, și-a rugat fiica să-i caute pe cei trei frați, în caz că ei mai trăiau pe undeva. Mesajul a atras

atenția jurnalistului Matteo Incerti, autor al unei cărți despre război, care a distribuit fotografia făcută de Adler celor 3 copii în 1944 pe propria pagina de Facebook înainte de a localiza zona unde avusese baza Regimentul 339 al Diviziei 85.

Povestea a fost transmisă de canalul TG1, de presa națională italiană, iar mesajul a ajuns la destinatari. Pe 13 decembrie, ziua în care mulți italieni marchează „festivalul luminii", Incerti a primit un mesaj din care reieșea că Bruno Naldi recunoscuse în fotografie copiii între care se afla el și la fel, sora lui, Mafalda.

Jurnalistul a organizat rapid un apel video între Adler și cei trei frați, acum cu vârste cuprinse între 79 și 83 de ani. Primul lucru pe care Adler le-a spus a fost: „Vreți niște ciocolată?" „Și-au amintit că s-au jucat în coș, americanii erau în casă și el le-a dat dulciuri și ciocolată", a declarat Incerti.

Într-o reuniune emoționantă, Adler a mărturisit că ar vrea să trăiască până la 100 de ani și să vină în Italia pentru a-i întâlni pe Bruno, Mafalda și Giuliana, după ce se va termina pandemia de coronavirus. „Toată lumea numește această revedere un miracol de Crăciun", a spus Incerti, menționând că Adler a spus că este cel mai frumos lucru care i s-a întâmplat vreodată. *(A.N.P.)*

Prezenţe neaşteptate în filme minunate

În istoria cinematografiei s-a întâmplat de multe ori ca anumite roluri să fie special scrise pentru anumiţi actori – au existat chiar cărţi ai căror autori şi-au imaginat actorii care ar putea da viaţă personajelor lor, în cazul unei ecranizări. Iar un actor valoros poate da el însuşi viaţă unui personaj, împrumutându-i ceva din personalitatea sa şi făcându-l de neuitat pentru cinefili.

Heath Ledger

Deşi Christopher şi Jonathan Nolan scriseseră deja scenariul la „Batman: Cavalerul Negru" şi aveau o vagă idee despre cum ar fi trebuit să arate prinţul-clovn al crimei, tenebrosul Joker, regretatul Heath Ledger a transformat radical rolul.

Pentru a şterge din minte toate filmele cu Joker de până atunci, Ledger

s-a închis într-o cameră de hotel timp de o lună şi a început să scrie un jurnal, ca şi cum ar fi fost el însuşi personajul. Când producţia filmului a început, Ledger a contribuit la crearea imaginii lui Joker de la garderobă la machiaj.

Regizorul Christopher Nolan nu a avut decât să-l urmărească şi să-l filmeze pe Ledger dând viaţă „Joker-ului lui", lăsând la montajul final inclusiv numeroasele improvizaţii ale actorului. Pentru felul cum a transpus pe ecran un asemenea personaj dificil, Heath Ledger a devenit al doilea actor, după Peter Finch, căruia i s-a decernat un Oscar post-mortem.

Johnny Depp

Primul caz de acest gen care ne vine în minte este cel al simpaticului Căpitan

Sparrow, din seria „Piraţii din Caraibe". Pentru studiourile Disney, primul film din această serie, „Blestemul Perlei Negre", a fost o provocare.

Producătorul Jerry Bruckheimer a vrut, iniţial, ca în rolul lui Jack Sparrow să fie distribuit un actor puternic şi vânjos, tipul clasic al piratului hollywoodian, însă la insistenţele regizorului Gore Verbinski a optat pentru Johnny Depp. Totuşi, felul cum acesta şi-a văzut personajul nu a fost deloc pe placul directorilor de la Disney, îngrijoraţi că temutul pirat părea mai curând „un beţiv cu atitudini efeminate".

Depp însuşi spune că şi-a inspirat personajul din comportamentul rockerului lui favorit, Keith Richards, chitaristul trupei „Rolling Stones". După discuţii îndelungate, actorul şi-a impus punctul de vedere, iar rezultatul a fost unul dintre cele mai charismatice personaje de film din ultimele decenii.

Eddie Murphy

Când spunem Alex Foley sau mai precis „poliţistul din Beverly Hills", gândul ne duce instantaneu la Eddie Murphy, interpretul acestui rol memorabil. Ceea ce probabil nu ştiţi este că Murphy a „aterizat" cu totul întâmplător în acest rol căruia îi va da strălucire. Iniţial, scenariul prevedea ca poliţistul să nu fie de culoare şi rolul i s-a propus lui Sylvester Stallone!

Acesta a vrut să dea comediei o tentă de acţiune mai „năvalnică", dar

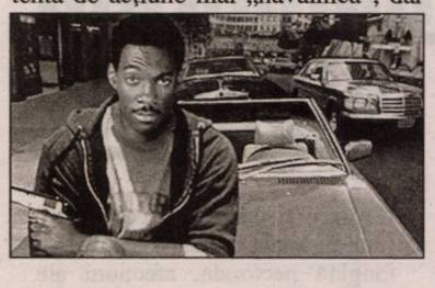

producătorii au strâmbat din nas la auzul unei asemenea iniţiative şi colaborarea cu „Rambo" a încetat. În cele din urmă, Murphy i-a surprins pe toţi cu nonşalanţa şi umorul său, astfel încât a primit rolul – scenariul a trebuit modificat pe alocuri, iar în multe scene talentatul actor a improvizat, spre hazul echipei de filmare şi, ulterior, al spectatorilor.

Marlon Brando

Cinefilii mai tineri îl recunosc probabil pe Marlon Brando mai ales graţie personajului Vito Corleone din „Naşul". Dar actorul a avut o performanţă la fel de valoroasă şi în „Apocalipsul, acum", zguduitorul film realizat tot de Francis Ford Coppola. Pentru ca Brando să ac-

cepte rolul, producătorii au fost nevoiţi să facă o mulţime de concesii. Inclusiv scenariul a fost modificat radical, special pentru el. Personajul său, Colonelul Kurtz, un ofiţer american renegat, care înnebuneşte în jungla asiatică şi devine un criminal, ar fi trebuit să fie un bărbat încă tânăr, înalt şi uscăţiv. Marlon Brando era pe atunci aproape sexagenar şi de-a dreptul obez. Pentru a-şi ascunde silueta deloc silfidă, actorul a cerut să fie filmat doar în umbră şi a purtat doar haine negre.

De asemenea, pentru că ura să înveţe pe de rost replicile, Brando a avut o serie de discuţii cu Coppola, explicându-i cum ar trebui să arate dialogurile din film, în opinia sa. Regizorul a mers până într-acolo încât a cerut ca scenariul să fie schimbat, astfel încât Brando să-şi spună replicile după bunul plac. Toate aceste compromisuri au fost însă justificate, căci controversatul actor a făcut unul dintre cele mai bune roluri din istoria cinematografului.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

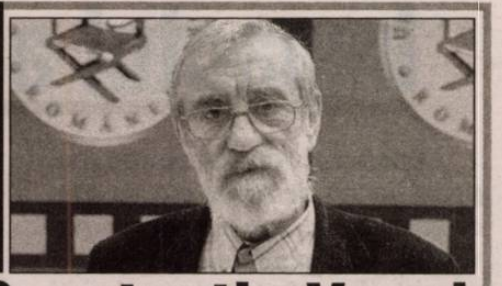

Constantin Vaeni

Scenarist, regizor şi actor, Constantin Vaeni şi-a dedicat întreaga viaţă industriei cinematografice, facându-şi debutul la numai 14 ani ca actor în filmul „Ora H", iar peste doi ani repetând experienţa în pelicula „Dincolo de brazi", o poveste despre un grup de ostaşi români care, ajutaţi de locuitorii unui sat de munte, reuşesc să împiedice retragerea unei unităţi germane.

Atracţia faţă de tot ce înseamnă şi presupune această artă a fost definitivă şi iremediabilă pentru el. A urmat cursurile IATC, secţia Regie-film, iar după absolvire, în 1969, a debutat ca regizor secund, apoi ca regizor de documentare şi scurtmetraje, realizând adevărate capodopere ale genului.

Între acestea, amintim „Apoi s-a născut oraşul" (1972) (despre ultimele clipe ale vechii Orşove, care a fost mutată din calea apelor Dunării), „Play-Cupa Davis" (despre finala de Cupă Davis în care au jucat Ilie Năstase şi Ion Ţiriac), „Lungul drum al pâinii către casă" (un film de montaj despre asanarea Insulei Mari a Brăilei şi transformarea bălţilor de aici în teren arabil).

În 1975 a realizat primul său lungmetraj, filmul „Zidul", o ficţiune cu conotaţii psihologice, care prezintă povestea unui tânăr care tipăreşte singur, izolat într-o încăpere zidită, un ziar clandestin. Apoi, inspirat de evenimente istorice sau romane celebre, regizează „Buzduganul cu trei peceţi" (1977), cu Victor Rebengiuc în rolul lui Mihai Viteazul, „Vacanţa tragică" (1979), inspirat din romanul „Nada Florilor", de Mihail Sadoveanu, „Imposibila iubire" (1984), după romanul „Intrusul" al lui Marin Preda, „Drumeţ în calea lupilor" (1988), prezentând ultimele ore din viaţa istoricului patriot Nicolae Iorga, interpretat de Valentin Teodosiu.

În semn de apreciere a întregii sale activităţi, Constantin Vaeni a fost distins în 2002 de către Ministerul Culturii şi Cultelor şi Centrul Naţional al Cinematografiei cu Premiul de Excelenţă, precum şi cu Ordinul Naţional „Serviciul Credincios" în grad de cavaler (2002). Filmele artistice „Zidul", „Buzduganul cu trei peceţi" şi „Drumeţ în calea lupilor" au făcut parte din selecţiile festivalurilor internaţionale de la Moscova, Teheran, Cairo şi Montreal.

Colţul cu litere

Oameni pierduţi în negura timpului

La sfârşitul anului trecut, la editura Humanitas Fiction, în colecţia Raftul Denisei, coordonată de Denisa Comănescu, a apărut romanul scriitoarei Guzel Iahina, *Copiii de pe Volga*, în traducerea din limba rusă a Luanei Schidu.

La trei ani după debutul fulminant, cu bestsellerul *Zuleiha deschide ochii*, Guzel Iahina a publicat în 2018 un nou roman cutremurător, *Copiii de pe Volga*, despre care autoarea spune: „Am vrut să vorbesc despre lumea coloniilor germane de pe Volga – vibrantă, aparte, vie – o lume creată cândva de oameni veniţi din altă ţară şi pierdută astăzi în negura timpului. Dar este şi o poveste despre cum poate o mare dragoste să nască spaime în sufletul nostru şi totodată să ne ajute să le depăşim".

Pe scurt, după descrierea editurii, în roman este vorba despre *schulmeister*-ul Iakob Ivanovici Bach, un profesor în satul german Gnadental de pe Volga, care duce o viaţă simplă, anonimă. Într-o zi, el este chemat pe celălalt mal al fluviului care „împarte lumea în două" să-i dea lecţii unei tinere fragile şi timide, Klara, fiica unui straniu personaj, Udo Grimm. Nu e deloc surprinzător că între cei doi se înfiripă o poveste de iubire. Este însă singurul fapt previzibil din acest roman ameţitor, căci în clipa următoare istoria dă năvală, răsturnând reguli şi destine, realitatea capătă accente supranaturale, adevărul nu mai este acelaşi şi totul se topeşte într-o grandioasă epopee din ritmul căreia nu te mai poţi desprinde.

Iată şi câteva rânduri din debutul romanului: *Schulmeister-ul avea îndatorirea să tragă clopotul de trei ori: la şase, la amiază şi la nouă seara. Socotea dangătul clopotului singura sa contribuţie cu rost la simfonia vieţii ce răsuna în jurul său.*

După ce aştepta ca până şi cea mai slabă vibraţie să iasă de pe buzele clopotului, Bach dădea fuga înapoi în Schulhaus. Clădirea şcolii era construită din lemn bun, nordic (coloniştii cumpărau lemn adus cu pluta pe Volga din Munţii Jiguli sau chiar din gubernia Kazan). Avea temelia din piatră acoperită cu chirpici, ca să dureze, şi acoperişul, după noua modă, din tablă, care înlocuise nu demult cherestea-ua uscată. Bach vopsea în fiecare primăvară tocurile ferestrelor şi uşa într-un albastru strălucitor.

Era o clădire lungă, cu şase ferestre mari pe fiecare latură. Aproape tot spaţiul dinăuntru era ocupat de clasă, în capătul căreia se aflau chicineta şi dormitorul profesorului. Tot acolo se găsea şi principala sobă.

Dogoarea ei nu era de ajuns pentru a încălzi încăperea spaţioasă, aşa că de-a lungul peretelui mai erau înşirate trei godinuri de fier, astfel încât în clasă mirosea veşnic a fier: încins iarna şi ud vara. În capătul opus se înălţa catedra Schulmeisterului, iar în faţa ei se întindeau şirurile de bănci pentru elevi. În primul rând – „rândul măgarilor" – stăteau cei mai mici şi cei al căror comportament sau a căror sârguinţă îl îngrijorau pe profesor; elevii mai mari se aşezau mai în spate.

Guzel Iahina s-a născut în 1977, la Kazan, iar din 1999 locuieşte la Moscova. În 2015 publică primul roman, *Zuleiha deschide ochii* (Zuleiha otkrîvaet glaza; Humanitas Fiction, 2018). Inspirat din relatările bunicii ei, o învăţătoare tătară care a petrecut şaisprezece ani într-o colonie de muncă din Siberia, romanul s-a bucurat imediat de un succes răsunător, fiind răsplătit cu premii prestigioase în Rusia şi în Franţa. Cel de-al doilea său roman, *Copiii de pe Volga* (Deti moi; Humanitas Fiction, 2020), publicat în 2018, a câştigat în anul 2019 Bolşaia Kniga – Premiul al treilea şi Premiul cititorilor – Locul întâi, precum şi Marele Premiu Ivo Andrić în Serbia.

GEORGE CUŞNARENCU

Impactul adicţiei asupra tinerilor

Dependenţa de alcool, droguri, ţigări, jocuri de noroc etc. se ştie că generează efecte negative imprevizibile, mergând de la reacţii necontrolate până la decesul victimei. Prima categorie cea mai afectată de acest fenomen vechi, dar în continuă evoluţie, este reprezentată de adolescenţii şi tinerii cu vârste de 13-20 de ani.

În sprijinul acestora, de câţiva ani a fost înfiinţat site-ul MAAD-Digital, care furnizează informaţii şi implicit oferă sprijin acestor persoane, în legătură cu tot ce înseamnă adicţia. Ce este „bad trip"? Alcoolul favorizează agresivitatea sau poate modifica aşa-zisele performanţe sexuale? Ce fel de maladii pot genera fumatul şi dependenţa de jocurile pe calculator? Astfel de întrebări revin în mod constant în interesul general, populaţia primind informaţii ştiinţifice necesare evitării adicţiei.

Termen foarte răspândit în Occident, bad trip se traduce prin „călătorie nefastă"

sau „delir negativ" – o experienţă dramatică determinată de consumul de droguri halucinogene, ce corespunde unei intoxicaţii acute. Poate surveni imediat după ingerarea dozei (LSD, canabis etc.) sau după câteva ore, dar efectele sunt la fel de grave.

Intervine astfel o stare dominată de frici, cu posibile halucinaţii coşmareşti, consumatorul îşi pierde autocontrolul, uită ce anume a declanşat „infernul", se consideră nebun iremediabil şi aşa mai departe. Dacă starea se prelungeşte, panica se amplifică, antrenând un comportament agresiv sau violent care, odată ajuns la paroxism, poate duce la suicid. „Călătoria" se apropie de final în funcţie de cantitatea de drog consumată, dar anxietatea poate dura săptămâni întregi.

Un efect periculos al consumului excesiv de alcool, atât pentru subiect, cât şi pentru cei din preajma sa, este violenţa. Consumatorul poate interpreta greşit o remarcă sau un gest, ceea ce poate duce la comportamente agresive şi violenţă. Alcoolul acţionează în organism ca factor de stres: creşte tensiunea arterială, sunt eliberate în sânge mai multe substanţe, ca: lipide, zaharuri, cortizol.

Organismul foloseşte energie pentru eliminarea alcoolului din organism, energie ce ar fi fost necesară pentru buna funcţionare a acestuia. Metabolizarea alcoolului la nivelul ficatului „fură" 80% din oxigenul necesar funcţionării acestui organ. Astfel, drogul lichid devine un „parazit metabolic". Celulele cardiace şi cele nervoase au cel mai ridicat consum de oxigen şi suferă cel mai mult sub influenţa alcoolului.

Abuzul şi consumul matinal „pe stomacul gol" duc la malnutriţie, organismul fiind privat de proteine, substanţe minerale şi vitamine. Pe lângă reducerea aportului acestor elemente importante din hrană, excesul de etanol are ca efect reducerea progresivă a capacităţii intestinului subţire de a resorbi substanţe importante, ca vitamina B1, acidul folic, iar mai târziu sodiul şi apa.

De asemenea, produşii de înaltă toxicitate rezultaţi din descompunerea alcoolului afectează grav celulele nervoase. Pierderea calciului, a fosfaţilor şi a vitaminei D ca urmare a consumului de alcool duce la diminuarea masei osoase şi la creşterea pericolului de fracturi. Inflamaţiile mucoaselor gastrice şi duodenale, precum şi fisurile la nivelul inferior al esofagului duc la sângerări grave. Consumul permanent de alcool măreşte de zece ori riscul de îmbolnăvire de cancer esofagian.

Revenind la responsabilitatea, deloc uşoară asumată de gestionarii MAAD-Digital, mai precizăm că, din păcate, peste 70% din tinerii de 13-20 de ani s-au arătat reticenţi în a-şi declara problemele adictive. În medie, circa 50% din aceştia au „experimentat" canabisul (10% sunt consumatori constanţi), 12% consumă regulat alcool, iar 32% sunt fumători!

Frigul şi dantura

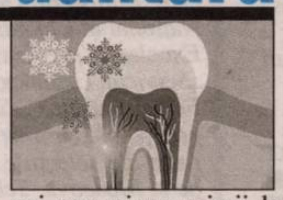

Frigul ne provoacă disconfort şi ne deprimă, dar nu numai atât. El poate să afecteze, practic, întregul organism, iar dinţii nu sunt nici ei ocoliţi de neplăcerile cauzate de scăderea temperaturii: stomatologii confirmă că, odată cu vremea rece, apare şi sensibilitatea dentară. Sunt vulnerabile mai ales persoanele care au carii, cavităţi dentare sau alte probleme netratate.

Frigul reprezintă un factor extern care declanşează dureri acolo unde există o cât de mică sensibilitate dentară, unde sunt leziuni dentare, pulpite, granuloame sau parodontite. Este ca şi cum cel în cauză ar pune gheaţă pe nerv.

În general, aceasta este senzaţia pe care o au persoanele care se expun la frig. Cei care au probleme din cauza temperaturilor scăzute sau a alimentelor reci ori atunci când mănâncă ceva dulce, deşi nu au carii sau probleme netratate, au structuri deficitare ale smaltului dentar. Ei sunt cei care ajung primii la dentist când se răceşte vremea şi mulţi dintre ei cu dureri atroce, care nu cedează la analgezice.

Potrivit medicilor stomatologi, în astfel de cazuri tratamentele constau în aplicarea de geluri şi lacuri de protecţie dentară sau în purtarea unor gutiere de desensibilizare, pentru obturarea canaliculilor dentari.

Este nevoie de un tratament simplu la medicul dentist pentru ca nervii să fie protejati de aerul rece. În funcţie de caz, se curăţă cariile şi se aplică plombele sau se scoate nervul şi se obturează canalul radicular.

La fel de frecvente devin în această perioadă şi nevralgiile, acele dureri sau senzaţii de sensibilitate pe un traiect nervos la nivelul feţei, care pot fi calmate, până la un prim consult de specialitate, prin administrarea de antialgice.

Tahicardia sinusală

În cazuri rare, tahicardia sinusală este primară, adică „singură", fără patologii asociate – variantă combinată cu tendinţă la hipotensiune. Mai frecvent, tahicardia este secundară şi apare pe fundalul altor probleme: ● hipertensiune sau hipotensiune; ● boala inflamatorie a inimii; ● afecţiune pulmonară cronică; ● maladie tiroidiană; ● infecţii, temperatură ridicată a corpului; ● obezitate; ● abuz de băuturi energizante, alcool, fumat; ● pierderea de sânge pe fundalul sângerărilor sau leziunilor gastrointestinale; ● caşexia (scădere gravă în greutate) la insuficienţa cardiacă sau oncologie; ● boli ale sistemului nervos; ● aportul necontrolat de medicamente diuretice (extrem de periculos, în special la tinerii, care vor să atingă dimensiuni de fotomodel).

Aceasta provoacă edeme şi inhibarea respiraţiei, patologia renală manifestându-se treptat şi ireversibil, ceea ce va conduce în mod inevitabil la nevoia unui rinichi artificial.

Simptomele sunt aceleaşi pentru diferitele cauze ale tahicardiei sinusale, la bărbaţi şi femei: ■ creşterea frecvenţei cardiace; ■ senzaţia de dereglare a activităţii inimii, chiar şi în repaus; ■ ameţeli; ■ scăderea tensiunii arteriale sub 100/60 mm Hg; ■ slăbiciune, stare de rău, cu atacuri prelungite de tahicardie (mai mult de o oră).

Durerile toracice sunt însoţite de o creştere accentuată a frecvenţei cardiace şi caracteristice pacienţilor cu boală cardiacă combinată (angină pectorală, afecţiuni ale inimii). Frica inexplicabilă şi intensă, anxietatea (apar simptome la pacienţii ce trăiesc frecvent emoţii intense ori în timpul atacurilor de panică).

În unele cazuri, tahicardia poate fi vindecată complet. Eliminarea simptomelor de tahicardie sinusală este un proces lung, de la o lună până la un an. În patologia primară, tratamentul se efectuează pe tot parcursul vieţii. De obicei, în absenţa unei boli grave, modificările stilului de viaţă sunt suficiente pentru a scăpa de tahicardie.

Recomandări: ● nutriţie regulată, alimentele trebuie să fie variate în compoziţie (legume, fructe, carne, cereale, verdeţuri); ● excludeţi alimentele care provoacă tahicardie: cafea, condimente, grăsimi, afumături; ● plimbări zilnice; ● odihnă de noapte totală (cel puţin 8 ore). Dacă nu a fost identificată nicio patologie asociată în tahicadia sinusală, medicul poate include medicamente suplimentare pentru reducerea ritmului cardiac.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Riscurile cezarianei

În decurs de numai 15 ani, numărul naşterilor prin cezariană s-a dublat la nivel mondial. Este un lucru explicabil, întrucât medicina actuală oferă condiţiile necesare ca, prin această intervenţie, să se elimine sau să se reducă considerabil stresul femeii care trebuie să nască, durerea ori – în situaţii deosebite – să faciliteze expulzarea fătului şi chiar salvarea vieţii acestuia şi a mamei. Totuşi, medicii atrag atenţia că cezariana e asociată cu un risc mai ridicat de apariţie a unor complicaţii, în special la gravidele cu vârste peste 35 de ani.

Mai multe studii arată că, fiind vorba despre o procedură chirurgicală, comparativ cu naşterea naturală există o proporţie mai mare de hemoragii masive, infecţii, embolii pulmonare (blocarea bruscă a unei artere pulmonare cu un cheag de sânge plecat de la venele cu tromboză ale piciorului). Acestea însă nu permit izolarea complicaţiilor rezultate din patologia sau din contextul clinic ce determină apelarea la cezariană de complicaţiile rezultate din procedura în sine, potrivit echipelor de cercetători din mai multe universităţi vest-europene.

Specialiştii au analizat modul de naştere în cazurile unor femei care au suferit complicaţii grave după naştere, în comparaţie cu cele ale unor femei care nu au avut probleme în acest sens. Chiar dacă asemenea complicaţii survenite după o naştere sunt rare (1,5% din total), rezultatele arată că riscurile aproape se dublează la femeile care au preferat cezariana (x1,8), dar sunt de trei ori mai mari la femeile peste 35 de ani. Cercetătorii consideră că multiplicarea riscurilor odată cu vârsta poate fi legată de diminuarea capacităţii uterului de a se contracta după naştere, pentru a stopa sângerările.

În ultimii 20 de ani, peste 20% din naşteri s-au efectuat prin cezariană. Deşi riscurile par relativ reduse, specialiştii le recomandă gravidelor şi medicilor care supraveghează evoluţia sarcinii să ţină cont de ele, în primul rând informându-se pentru a alege cea mai potrivită modalitate de naştere, în special în cazul femeilor care nu mai sunt foarte tinere.

În general, jumătate din aceste operaţii sunt programate; restul sunt impuse de situaţii de urgenţă ori, în timpul travaliului, după o tentativă nereuşită de naştere naturală. Nu trebuie însă uitat că toate trebuie justificate printr-o indicaţie medicală, chiar dacă nu în puţine situaţii respectiva opţiune pare a fi legată de un fel de „modă" în materie de aducere pe lume a unui copil.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Sănătatea este talentul de autoreglare energetică a corpului, susține medicina energo-informațională

De o funcționalitate intactă și echilibrată a corpului sunt răspunzătoare toate celulele acestuia. Timpul în care bolile erau tratate numai cu medicamente a trecut, timpul în care informația joacă un rol important în vindecare și ameliorare a început. Medicina energo-informațională are un aport tot mai recunoscut în îmbunătățirea calității vieții oamenilor.

Este o medicină care are la bază fizica cuantică și care se bazează pe informația energetică a pacientului aflat în terapie, oferind o terapie personalizată. Funcționalitatea unui organ și a țesutului său este corelată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat, fenomen denumit de fizica cuantică „restabilirea funcției celulare." Se restabilește o circulație optimă în energia corpului. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Bolile cronice sunt un semnal că unitatea în comunicarea energetică a celulei s-a întrerupt și bucăți din țesutul organelor s-au separat informativ energetic de celulă, cu alte cuvinte, celula organului bolnav funcționează la un singur pol.

Psihostructura fiecărui individ este răspunzătoare pentru sănătatea lui. Boala nu stă în simptom, ci într-o informație greșită a creierului transmisă țesutului.

Boala apare mai întâi în câmpul energetic al corpului și este talentul pierdut al celulei de a se regla în oscilațiile ei.

Medicina energo-informațională tratează oameni, nu boli. Omul este într-o permanentă dinamică și schimbare (de aceea și analizele de laborator numai prin repetitivitate pot constitui un indiciu).

„Lumea pe care am creat-o este rezultatul gândirii noastre și strategiei depășite, urmările nedorite pe care le-am creat nu pot fi îndepărtate cu același sistem de gândire!", spunea Albert Einstein. Medicina devine tot mai fizicală. Sănătatea corporală și psihică depind de fluxul echilibrat și continuu al energiei în corp.

Blocajele energetice se produc mai ales când în corp sunt mai multe boli cronice, noxele toxice depășesc normalitatea, la fel metalele grele, virusurile. Când meridianele energetice ale corpului sunt blocate (asemănător cu străzile unui oraș când este ambuteiaj), organele aferente meridianului blocat se îmbolnăvesc. Gândirea noastră joacă un rol mult mai mare decât s-a crezut până acum în menținerea unei imunități stabile. Inima veselă este un remediu bun și face chipul frumos.

Faptul că unele boli încep deja la o vârstă mult prea tânără trebuie să ne dea de gândit. Am întâlnit pacienți cu Alzheimer în fază avansată la 60 de ani. Diabet la copii de 9 ani. Boli renale la pacienți ușor trecuti de 30 de ani.

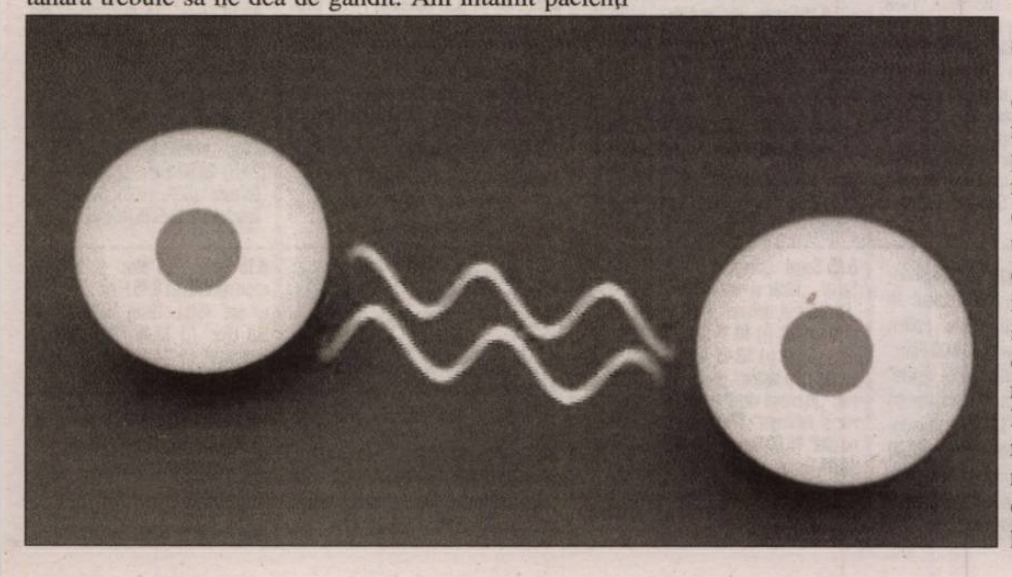

Omul de astăzi este un om chimizat și greu mai poate face față unui stres permanent care îi vine atât prin alimentație, cât și printr-un mediu înconjurător agresiv.

Dereglările metabolice sunt tot mai frecvente.

Detoxifierea la nivel celular, „microdetoxifierea celulară" este astăzi posibilă datorită tratamentelor oferite de medicina energo-informațională. Aciditatea produsă de diferite alimente influențează negativ țesutul organelor, unde se depun majoritatea toxinelor. În țesutul organelor se hotărăște dacă omul este bolnav sau sănătos. Pe etajul fizic al corpului, noxele toxice pot fi ușor depistate și îndepărtate, fără să agreseze în mod suplimentar corpul.

Diagnosticarea energetică este urmată de un buletin de analize energetic, apoi se propun terapiile necesare. Totul într-un singur centru, fără durere, fără medicamente.

Mai ales în perioada pe care o traversăm avem nevoie mai mult ca oricând de un psihic și un corp sănătos. Reglarea imunității și a metabolismului, reglarea sistemului neurovegetativ, detoxifierea la nivel celular, sunt câțiva din pașii terapiei care se personalizează.

Tratamentele sunt atât pentru copii, cât și pentru adulți, indiferent de vârstă.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informațională, membră a Societății Naturiștilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informații accesați:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital București,
Calea Vitan nr. 28, sector 3

PUBLICITATE

Nou la DermaVital – cardul cu terapia 4W

Cardul activează 4 straturi energetice în formă de cerc, în jurul imunității înnăscute.

Omul modern de astăzi, persoanele care au mai multe afecțiuni cronice, care au făcut sau fac chimioterapie sau radioterapie, au fisuri energetice în imunitatea înnăscută, chiar și copiii au de multe ori dereglări energetice.

Sistemul imunitar înnăscut este principala linie de apărare împotriva intrușilor (bacterii, virusuri), într-o formă nespecifică.

Sistemul imunitar înnăscut intră în acțiune când un „intrus" a trecut de prima barieră a sistemului imunitar dobândit și a fost memorat de către acesta.

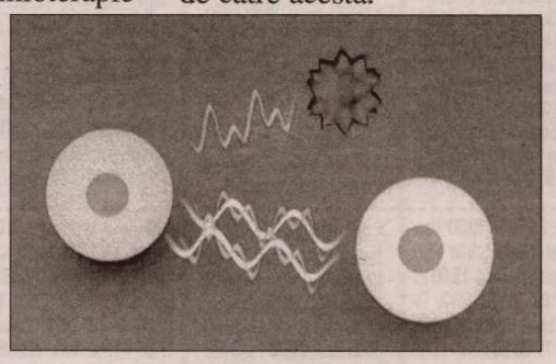

TERAPIA 4W
– zidurile de apărare a imunității înnăscute!

Testele făcute după acest set de terapii au confirmat neutralizarea frecvențelor patologice emise de virusuri, de bacterii.

Terapia 4W se execută în 4 zile la rând, durează aproximativ 1 oră, nu doare, nu are efecte secundare.

Terapia este în ofertă până la data de 28.02.2021

4 ședințe (640 ron), acum la 500 ron, care pot fi achitate în 2 rate.

NOU LA DERMAVITAL!

Coloidul este o noțiune din fizică. Datorită tehnologiei moderne a Rezonanței protonilor, elemente esențiale vieții, pot fi transformate în coloide fine. Prin procedura rezonanței protonilor se separă elementul dorit cu ajutorul unui câmp electric. Un coloid se poate vedea la microscop.

Cele mai importante lichide ale corpului, sângele și limfa, sunt coloide. De aceea corpul poate prelucra substanțele sub formă coloidală în cea mai bună formă, le recunoaște imediat și pot penetra membrana celulară ajungând în organul care are nevoie de aceste substanțe.

Recomandările de utilizare se fac la fiecare coloid în parte. Coloidul recomandat se poate aplica atât intern, cât și extern, după recomandarea terapeutului.

Oligoelemente sub forma coloidală sunt mult mai eficiente decât pulberea sau comprimatele. Acest lucru se datorează nu numai faptului că sunt produși în forma cea mai pură, fără aditivi chimici. Coloizii sunt absorbiți de fluxul sangvin imediat după ingestie și sunt trimiși în toate celulele corpului.

Digestia de către stomac nu este necesară, deoarece oligoelementul ingerat este deja defalcat. Sistemul digestiv nu este agasat cu descompunerea acestor oligoelemente.

Coloizii pot fi administrați preventiv sau sub formă de tratament, atât la copii, cât și la adulți, indiferent de vârstă.

Nu se intersectează cu alte medicamente de sinteză sau suplimenți alimentari. Coloizii comercializati prin DermaVital, la recomandarea medicului terapeut, sunt de cea mai bună calitate, produși într-un laborator din Germania. Firma Alternatic-Gesund.

Corpul nu depozitează coloizii ci îi consumă!

Distribuit în România prin Centrul German DermaVital

Pentru mai multe informații accesați

www.dermavital-med.ro

sau 0731.871.968 / 021.322.40.04

Revista „Magazin" nu își asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestor produse!

LUNI – 1 februarie

TVR 1

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping (r) 12.30 Doc.: „Doar să gustați...” 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.10 Serial: „Furtună la palat” 18.30 Serial: „Bibliotecarii: misterul din spatele cărților” 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Drumul supraviețuirii” (SUA, 2015). Cu: Zoe Bell, Nacho Vigalondo 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Nume de cod: Spionul de noiembrie” (SUA, 2014). Cu: Pierce Brosnan, Luke Bracey 22.45 Film: „Crank: Tensiune maximă” (SUA, 2009). Cu: Jason Statham, Amy Smart 0.30 Știrile PRO TV 1.00-5.00 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 23.00 Film: „Curierul 2” (r) 0.45 Film: „Lunetistul” (r) 3.15 Observator (r) 4.00 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo” (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Camera de râs 12.30 Teleshopping LIVE 14.30 Flash Monden (r) 15.00 Focus 16.00 Serial: „Ringo” 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții” 20.00 Film: „Ultimul glonț” (SUA, 2012). Cu: Dolph Lundgren, Cuba Gooding Jr., Billy Murray 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30-5.30 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită”-(r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara”. Cu: Juan Diego Covarrubias 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei” 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.10 Film: „În fiecare zi mi-e dor de tine” (r) 9.00 Serial: „Pistruiatul” (ep.1) 9.40 Engleză la minut (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Descălecați în Carpați (r) 14.00 Documentar 360º-GEO (r) 15.00 Serial: „Pistruiatul” 15.45 Engleză la minut (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii” 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii” 17.58 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.00-5.30 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Snow 2” (r) 9.30 Serial: „La Bloc” (r) 12.00 Film (r) 14.00 Film: „50 to 1” (r) 16.15 Film: „Surplus de bagaje” (SUA, 1997). Cu: Alicia Silverstone 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Echipa de încredere” (SUA, 2006). Cu: Dwayne Johnson 23.00 Film: „Poanta” (SUA, 1988). Cu: Sally Field 1.30 Film: „Gridiron Gang” (r) 3.30 Film: „Punchline” (r) 5.30 Serial: „La Bloc” (r).

MARȚI – 2 februarie

TVR 1

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat” (r) 12.30 România veritabilă (r) 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.10 Serial: „Furtună la palat” 18.30 Handbal: Dunărea Brăila – CSM București 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Mai tare ca diavolul” (SUA, 1953). Cu: Humphrey Bogart, Jennifer Jones 0.00 Telejurnal 0.45-6.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți” 21.30 Film: „Prădător” (SUA, 2019). Cu: Nicolas Cage, Famke Janssen 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Chemarea” (SUA, 2014). Cu: Susan Sarandon, Gil Bellows 2.00-5.00 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct cu Mirela Vaida 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 22.45 Serial: „Grand Hotel” 23.45 Observator 0.15 Film: „Alice în Țara Oglinzilor” (SUA, 2016). Cu: Mia Wasikowska 2.15 Serial (r) 3.15 Băieți de oraș 3.45 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo” (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Serial: „Trăsniții” (r) 12.30 Teleshopping LIVE 14.30 Flash Monden (r) 15.00 Focus 16.00 Serial: „Ringo” 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții” 20.00 Film: „Ultima confruntare” (SUA, 2014). Cu: Steven Seagal 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30-5.30 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită” (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit” (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara” 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei 5.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r).

TVR 2

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Pistruiatul” 9.40 Engleză la minut (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Serial: „Pistruiatul” 15.45 Engleză la minut (r) 16.00 Handbal: Gloria Bistrița – Măgura Cisnădie 17.30 Serial: „Primăverii” 17.58 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.00-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La Bloc” (r) 6.45 Film: „Excess Baggage” (r) 8.45 Serial: „La Bloc” (r) 11.15 Film: „50 to 1” (r) 13.30 Film: „Holy Man” (r) 15.45 Film: „Krull” (M. Britanie, 1983). Cu: Ken Marshall 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Godzilla” (SUA, 1998). Cu: Matthew Broderick, Jean Reno 23.15 Film: „Nopți albe” (SUA, 1985). Cu: Mikhail Baryshnikov 2.00 Film: „Godzilla” (r) 4.15 Serial: „La Bloc” (r).

MIERCURI – 3 februarie

TVR 1

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat” (r) 12.00 Teleshopping 12.30 România veritabilă (r) 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Conviețuiri 17.10 Serial: „Furtună la palat” 18.25 Handbal: Potaissa Turda – Politehnica Timișoara 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Adevăruri despre trecut (r) 23.00 Serial: „Fantomele fiordului” 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Cod roșu la Londra” (coprod., 2016). Cu: Gerard Butler, Aaron Eckhart 22.30 Film: „Misiune pe MS One” (Franța, 2012). Cu: Guy Pearce, Maggie Grace 0.30 Știrile PRO TV 1.00-5.00 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 22.30 Serial: „Grand Hotel” 23.45 Observator (r) 0.00 Serial: „Mangalița” 2.00 Revizie tehnică 5.00 Serial: „Grand Hotel” (r).

PRIMA TV

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo” (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Serial: „Trăsniții” (r) 12.30 Teleshopping LIVE 14.30 Flash Monden (r) 15.00 Focus 16.00 Serial: „Ringo” 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții” (r) 20.00 Cronica Cârcotașilor 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30 Serial: „Trăsniții” (r) 0.00 Cronica Cârcotașilor (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Focus (r) 5.30 Starea nației (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită” (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit” (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 15.00 Serial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara” 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei” 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Ferma (r) 9.00 Serial: „Pistruiatul” 9.40 Engleză la minut (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Serial: „Pistruiatul” 15.45 Engleză la minut (r) 16.00 România... în bucate (r) 16.25 Handbal: București – CSM Făgăraș 18.00 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Copiii Parisului” (coprod., 2010). Cu: Melanie Laurent 23.20-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc” (r) 12.45 Film: „Excess Baggage” (r) 14.45 Film: „Teen Spirit” (r) 16.30 Film: „Un detectiv irezistibil” (SUA, 1989) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Regăsirea” (SUA, 1999). Cu: Michelle Pfeiffer 22.45 Film: „Mai iute ca moartea” (SUA, 1995). Cu: Sharon Stone 1.00 Film (r) 2.45 Film: „The Quick and the Dead” (r) 4.30 Serial: „La Bloc” (r).

ZOE BELL
– luni, 22.10 –

GUY PEARCE
– miercuri, 22.30 –

MIA WASIKOWSKA
– marți, 0.15 –

JUAN DIEGO COVARRUBIAS
– luni-duminică, 19.00 –

ANGELINA JOLIE
– sâmbătă, 23.00 –

TERENCE HILL
– vineri, 22.30 –

MEGAN PARK
– joi, 21.10 –

„MAGAZIN” nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 4 februarie

TVR 1

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat” (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.10 Serial: „Furtună la palat” 18.30 Handbal: Steaua București – Potaissa Turda 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Anchetele comisarului Antonescu (r) 23.00 Serial: „Fantomele fiordului” 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți” 21.30 Film: „Iceman – ultimul meci” (SUA, 2006). Cu: Michael Jai White, Scott Adkins 23.30 Știrile PRO TV 1.00-5.00 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Serial: „Adela” 22.30 Film: „Un polițist și jumătate” (SUA, 2014). Cu: Ice Cube 0.30 Observator 1.00 Acces direct (r) 2.30 Film (r) 4.00 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo” (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Serial: „Trăsniții” (r) 13.00 Teleshopping LIVE 14.30 Sănătate cu stil (r) 15.00 Focus 16.00 Serial: „Ringo” 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții” (r) 20.00 Selly Show 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30 Serial (r) 0.00 Film: „Secretul lui Nemesis” (România, 1985). Cu: Ion Besoiu 2.30 Cireașa de pe tort 4.00 Focus (r) 5.30 Starea nației (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită” (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit” (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 16.00 Seial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara” 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei” 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Reteaua de idoli (r) 9.00 Serial: „Pistruiatul” 9.40 Engleză la minut (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Serial: „Pistruiatul” 16.00 România... în bucate (r) 16.25 Handbal: Dinamo București – CSM Focșani 18.00 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 FIlm: „Adevărul despre mama” (SUA, 2018). Cu: Megan Park 22.45-5.05 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Înarmați și periculoși” (SUA, 1986) 9.45 Serial: „La Bloc” (r) 12.15 Film (r) 14.45 Film (r) 16.30 Film: „Nadine” (SUA, 1987) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Ucigașul de pe Craigslist” (SUA, 2011). Cu: Jake McDorman, Agnes Bruckner 22.30 Film: „Voi ști mereu ce-ai făcut astă vară” (SUA, 2006). Cu: Brooke Nevin 0.30-3.45 Reluări.

VINERI – 5 februarie

TVR 1

6.55 Cu capu-n zori (r) 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Ediție specială 13.30 Micile vedete în bucătărie (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.10 Serial: „Furtună la palat” 18.30 Serial: „Bibliotecarii: misterul din spatele cărților” 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Escadronul 303” (coprod., 2018). Cu: Piotr Adamczyk, Kirk Barker 23.00 #Creativ (r) 23.30 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.45-5.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Film: „Sully: Miracolul de pe râul Hudson” (SUA, 2016). Cu: Tom Hanks, Aaron Eckhart 1.00-3.30 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Death Wish – Răzbunarea” (SUA, 2018). Cu: Bruce Willis, Vincent D'Onofrio 22.30 Film: „Star Wars: Ultimii Jedi” (SUA, 2017). Cu: Mark Hamill, Carrie Fisher 1.30 Observator (r) 2.30 Asia Express – Drumul comorilor (r).

PRIMA TV

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo” (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Serial: „Trăsniții” (r) 12.30 Teleshopping LIVE 14.30 Camera de râs 15.00 Focus 16.00 Serial: „Ringo” 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Flash Monden 20.00 Film: „Partida de vânătoare” (SUA, 2007). Cu: Richard Gere 22.30 Film: „Don Camillo” (Italia, 1984). Cu: Terence Hill 1.00-5.30 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită” (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit” (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara” 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei” 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Destine ca-n filme (r) 9.00 Serial: „Pistruiatul” 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Serial: „Pistruiatul” 15.45 Engleză la minut (r) 16.00 Handbal: Gloria Bistrița – CSM Târgoviște 17.30 Serial: „Primăverii” 17.55 Distracțiile lui Cazacu (r) 18.25 Cronici Mediteraneene 19.00 Telejurnal 20.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai 6.00 Cap compas (r).

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La bloc” (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „Nadine” (r) 10.45 Serial (r) 13.00 Film: „Who's Harry Crumb” (r) 14.45 Film: „Armed and Dangerous” (r) 16.30 Film (r) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Jocul asasinilor” (SUA, 2011). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.30 Film: „Chiriașul” (SUA, 2009). Cu: Alfred Molina, Hope Davis 0.30 Film: „Weapon (Assassination Games)” (r) 2.30 Film: „The Lodger” (r) 4.00 Serial: „La bloc” (r).

SÂMBĂTĂ – 6 februarie

TVR 1

7.00 Tezaur folcloric (r) 8.00 Serial: „Toate pânzele sus!” 9.00 Eu pot! (r) 10.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 11.00 Alina și picii ei 12.00 Petmania 13.00 Ediție specială 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui (r) 15.30 Cooltura 16.00 Lumea azi 16.30 Banii tăi 17.00 Izolați în România (r) 17.35 Lăutarii Tradițional (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Burebista” (România, 1980) 23.35 Dosar România (r) 0.35 Profesioniștii (r) 1.35 Doc.: „Dosarele extratereștrilor” 2.15-5.30 Reluări.

PRO TV

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „Insula delfinilor” (SUA, 2020). Cu: Peter Woodward 12.00 Film: „Dragoste și literatură” (SUA, 2013) 14.00 Film: „Picat din cer” (SUA, 1998) 14.00 Film: „Ace Ventura: detectivu' lu' pește” (SUA, 1994) 16.00 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Captain Marvel” (SUA, 2019) 22.30 Film: „Mad Max: Drumul furiei” (SUA 2015) 1.00-4.30 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 9.30 Magazin Lifestyle: „Ce faci?” 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Adela” (r) 13.00 Observator 13.45 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Film: „Frumoasa și Bestia” (SUA, 2017). Cu: Emma Watson 22.30 Film: „Frumușica” (SUA, 1990). Cu: Richard Gere, Julia Roberts 0.00-1.30 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Camera de râs 7.30 Teleshopping 9.00 Film: „Un studio în căutarea unei vedete” (România, 1988) 11.00 Sănătate cu stil 11.30 Film (r) 14.00 Film: „Paradisul în direct” (România, 1997). Cu: Alexandru Arșinel 16.00 Alege rețeta națională 18.00 Focus 18 19.30 Flash Monden 20.00 Film: „1911” (coprod., 2011). Cu: Bingbing Li, Jackie Chan 23.00 Film: „Un detectiv cu greutate” (Germania, 1991). Cu: Bud Spencer 1.00-5.30 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită” (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit” (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara” 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei” 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial: „Strop și balonaș” 9.00 MotorVlog (r) 9.30 Generația Fit (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Descălecați în Carpați (r) 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Frați de viță 17.30 MotorVlog (r) 18.00 Zile cu stil (r) 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.10 Film: „Renegatul” (Italia, 1987). Cu: Terrence Hill 21.50 Serial: „Hotel imperial” 22.50 Distracțiile lui Cazacu 23.25-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La Bloc” (r) 6.45 Ce spun românii (r) 8.45 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc” (r) 12.45 Film: „Armed and Dangerous” (r) 14.30 Film: „Bruce Almighty” (r) 16.15 Film: „Ultima călătorie” (SUA, 2009). Cu: Tracy Pollan 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Acasă de Crăciun” (SUA, 2007) 23.00 Film: „Colecționarul de oase” (SUA, 1999). Cu: Angelina Jolie 1.30-5.15 Reluări.

DUMINICĂ – 7 februarie

TVR 1

7.00 Universul credinței (r) 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului (I) 11.50 Minutul de agricultură (r) 12.00 Viața satului (II) 13.00 Ediție specială 13.05 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 15.30 Rugby: România – Belgia 17.30 # Creativ (r) 17.00 Exclusiv în România (r) 18.00 Dosar România (r) 19.00 Breaking Fake News 20.00 Telejurnal 21.10 Lăutarii Tradițional (r) 23.00 Garantat 100% (r) 0.00 Replay (r) 1.00 Doc.: „Dosarele extratereștrilor” 1.50-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „42: Povestea lui Jackie Robinson” (SUA, 2013) 13.00 Film (r) 15.00 Film: „Logodnicul fals” (SUA, 2009) 17.00 Film: „Vinerea trăsnită” (SUA, 2003) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Albă ca Zăpada și Războinicul Vânător” (SUA, 2012). Cu: Kristen Stewart 22.15 Film: „Pasagerii” (SUA, 2016) 0.30-5.00 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 9.30 Film: „Sunt un mic ticalos 2” (SUA, 2013) 11.30 Film: „Pistruiatul: Evadatul” (România, 1986) 13.00 Observator 14.00 Film (r) 16.30 Film: „Pulbere de stele” (SUA, 2007) 19.00 Observator 20.00 Film: „Mecanicul” (SUA, 2011). Cu: Jason Statham, Donald Sutherland 21.45 Film: „Asasin American” (SUA, 2017). Cu: Dylan O'Brien 0.00-2.30 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Camera de râs 7.30 Teleshopping 9.00 Film: „Paradisul în direct” (r) 11.00 Insider Politic 12.00 Selly Show (r) 14.00 Film: „Un studio în căutarea unei vedete” (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Film: „Jurnalul unei mame” (SUA, 2002). Cu: Sandra Bullock, Ellen Burstyn 0.30-5.30 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită” (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit” (r) 7.45 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții” (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara” (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții” (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit” 17.00 Serial: „Dragostea nu uită” 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței” 19.00 Serial: „Sara” 21.00 Serial: „În ritmul vieții” 22.00 Serial: „Inimă de țigan” 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei” 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Frați de viță (r) 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film: „Atac în bibliotecă” (România, 1992) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Rețeaua de idoli (r) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Șantaj ” (România, 1980) 22.10 Film: „La căderea nopții” (coprod., 1971). Cu: Stéphane Audran 0.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La Bloc” (r) 6.45 Ce spun românii (r) 8.45 Film: „Se caută un soț” (SUA, 1948) 10.30 Serial: „La Bloc” (r) 12.45 Film: „Natalee Holloway” (r) 14.45 Film (r) 16.30 Film: „CJ7 – Jucăria misterioasă” (China, 2008) 18.15 Serial: „La Bloc” 20.30 Film: „Erin Brockovich” (SUA, 2000). Cu: Julia Roberts 23.15 Film: „Înmormântare cu peripeții” (SUA, 2010) 1.00 Film: „Țipu' de la cablu” (SUA, 1996). Cu: Jim Carrey, Matthew Broderick 3.00 Film (r).

EXPRESII

Integramă de **M. ALBU**

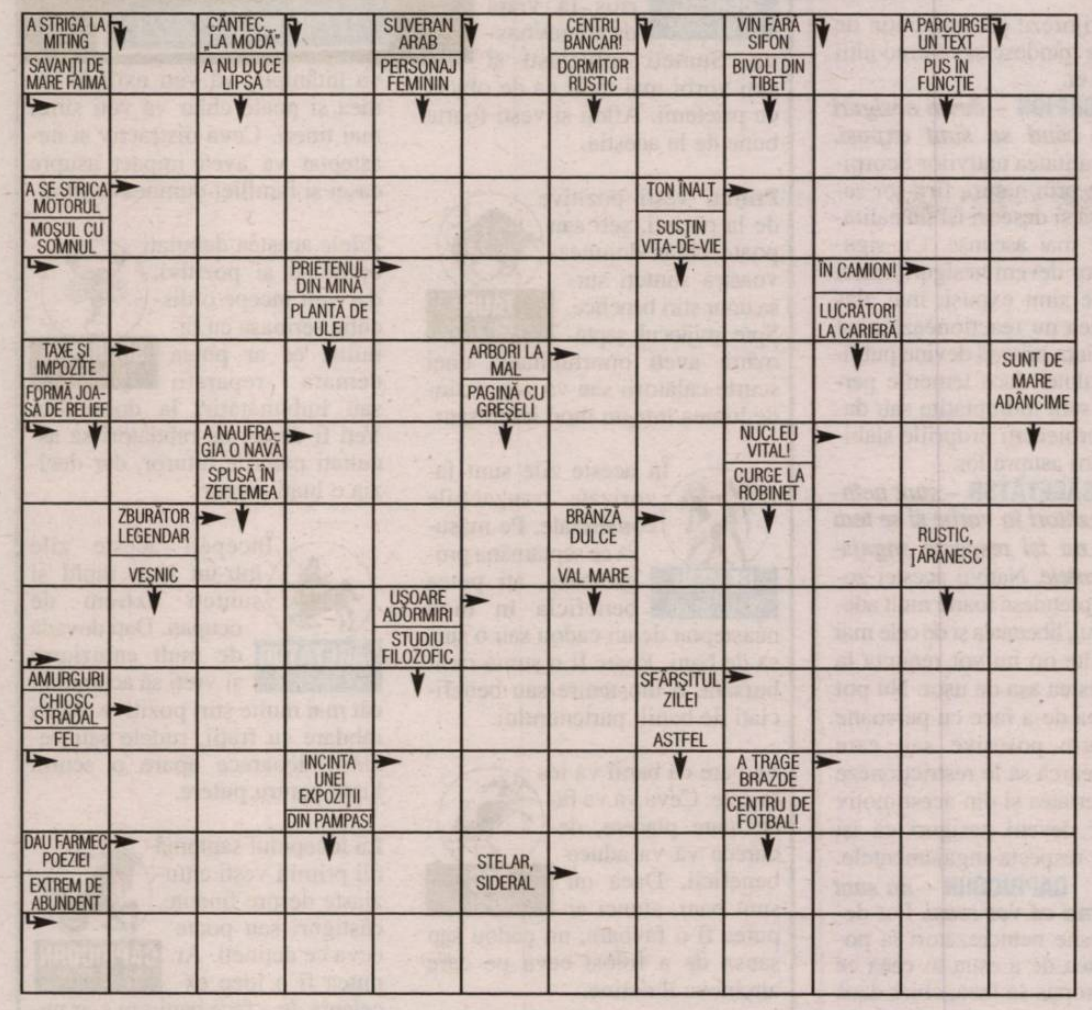

Verificați-vă cunoștințele!

Zăpada

1. Ce se înțelege, în general, prin zăpadă?
2. Ce zeiță din mitologia scandinavă simbolizează pământul acoperit de zăpadă și gheață?
3. Ce pictor japonez (1760-1849) a realizat tabloul „Muntele Fuji acoperit de zăpadă"?
4. Ce scriitor român (n. 1956) a scris povestea „Omul de zăpadă care voia să întâlnească soarele"?
5. Cine a compus muzica operei „Fata de zăpadă"?
6. Ce poet român (1881-1944) a scris în 1930 ciclul „Strofe pentru elementele naturii" din care face parte și poezia „Strofe pentru zăpadă"?
7. Cine a realizat, în 1997, filmul american „Albă ca zăpada, poveste contemporană" („Snow White, a Tale of Terror")?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Divanurile ad-hoc s-au deschis în octombrie 1857. 2) Când a fost ales domnitor în Moldova, Alexandru Ioan Cuza ocupa funcția de ministru de război și reprezenta orașul Galați în divanul de la Iași. 3) Moș Ion Roată, care nu era chiar moș, a fost un țăran născut în 1806 în comuna Câmpeni din județul Putna, ales deputat al județului în divanurile ad-hoc. A luptat pentru drepturile țăranilor și a murit în 1882. 4) Tabloul „Unirea Principatelor" poartă semnătura lui Theodor Aman. 5) Muzica pentru „Hora Unirii" aparține compozitorului Alexandru Flechtenmacher (1823-1898). 6) Statuia lui Alexandru Ioan Cuza din Iași a fost realizată de sculptorul italian Raffaelo Romanelli. 7) Piesa de teatru „Cuza Vodă" a fost scrisă de Mircea Ștefănescu (1898-1982).

Poșta cititorilor Pentru întrebările cu tema „De Sărbători!" am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***RADU FETCU, Suceava.*** Ne pare rău pentru problemele de sănătate pe care le aveți și mai ales că nu sunteți alături de cei dragi la o aniversare atât de importantă. În același timp, ne bucurăm că ne citiți și aveți forța să ne scrieți. Vă dorim însănătoșire grabnică! *(Irina Stoica)*

Umor

Un cuplu într-un magazin de bijuterii. Ea probează o brățară scumpă:

– Iubi, cum îmi stă cu brățara asta?

– Te face grasă!

Doi oameni în deșert. Unul îl întreabă pe celălalt:

– Tu de ce cari un butoi cu apă după tine?

Omul răspunde:

– Păi, când îmi este sete, mai beau o gură de apă.

– Dar tu de ce cari o ușă de mașină după tine?

– Păi, când îmi e cald, mai scot și eu capul pe geam.

Test de italiană la polițiști. Examinatorul, un colonel de poliție, îl întreabă pe unul din polițiști:

– Come ti chiamo?

La care acesta răspunde:

– Ma per che?

– Maperche și mai cum?

– Soția dumitale va fi frumoasă, deșteaptă și bogată, îi spune ghicitoarea unui bărbat.

– Minunat, dar ce fac cu actuala?!

La cofetărie:

– Ce aveți fără zahăr și fără grăsimi?

– Șervețele!

Soțul vine acasă pe la 6 dimineața.

– Sper că ai motiv bun ca să vii la ora asta, zice soția.

– Da, am, ca să-mi beau cafeaua.

SUDOKU

jocul săptămânii: 4

		8		7		6		4
4			6				2	
				5			1	7
			8			4		
	9	2				1	3	
		4			5			
2	6			8				
	4				3			8
1		9		6		5		

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 3

1	7	6	5	3	2	9	4	8
3	9	2	4	6	8	5	7	1
4	8	5	1	9	7	2	3	6
5	3	7	6	2	4	1	8	9
9	6	4	3	8	1	7	2	5
2	1	8	9	7	5	3	6	4
8	4	3	7	5	9	6	1	2
7	2	9	8	1	6	4	5	3
6	5	1	2	4	3	8	9	7

Soluția integramei „VERSIUNI"

Orizontal: T - M - V - A - Z - M - PALAVRAGEALA - BURLAC - STAR - VANT - FOSE - NI - RAID - LAUR - N - SI - RASOL - OCA - O - O - SANT - AISOR - LOC - DILUA - CI - RARIRI - RAT - GATI - INS - REA - LITA - IEFTIN - MAIMUTAREALA.

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

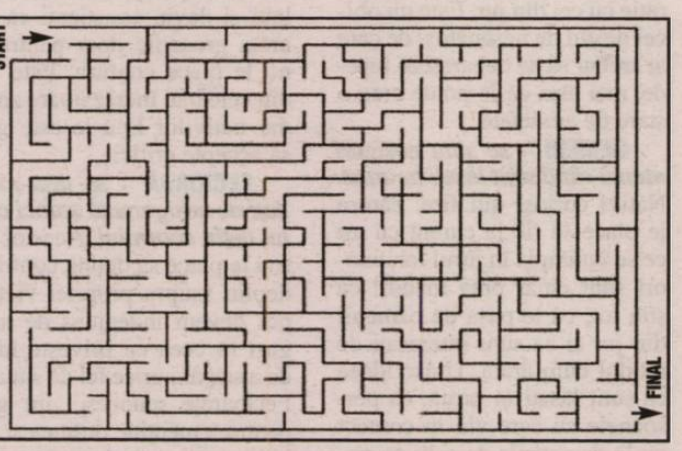

Grădina de lângă casă

Cum îngrijim violeta africană ca să înflorească?

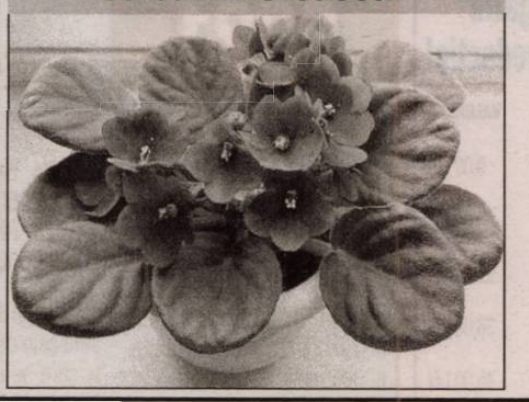

■ Prima regulă de care trebuie să ținem cont este alegerea ghiveciului. Violeta africană are nevoie de spații mici pentru a înflori. Trebuie să ținem cont ca diametrul ghiveciului să fie o treime din lățimea plantei. Cele mai eficiente ghivece sunt cele de ceramică pentru că absorb apa și o eliberează treptat.

■ Este foarte important și „somnul" plantei. Trebuie să îi asigurați 8 ore pe zi de întuneric, fără niciun pic de lumină. Se poate amplasa pe pervaz, într-un balcon închis, pe casa scării, dar întotdeauna departe de sursele de căldură.

■ Dacă violeta este crescută într-un ghiveci foarte mare va avea tendința să nu mai facă flori, iar rădăcinile se pot îmbolnăvi din cauza solului umed și slab aerat.

■ Ca planta să înflorească des, ar fi indicat să i se asigure o umiditate de peste 50%. Aerul uscat face ca bobocii să nu se formeze sau să se usuce. De exemplu, în apartamente, umiditatea este scăzută (10-20%).

■ Frunzele violetei cresc în forma unei rozete și tind să aglomereze ghiveciul inutil. Pentru o plantă energică este bine să eliminați din frunze. La maturitatea unei plante îi pot fi lăsate doar patru rânduri de frunze, restul se pot tăia, pe rând, așa păstrându-se un echilibru.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Zodiile şi nesiguranţa fiecărui nativ

Ne place sau nu să recunoaştem, nu există nicio persoană fără complexe, fără să se îndoiască de sine, fie că este vorba despre aspectul fizic, o anume atitudine sau chiar anumite principii peste care nu vrem să trecem. În rândurile următoare vom prezenta care este nesiguranţa care macină adâncul sufletului nativilor zodiilor.

BERBEC – ***devin nesiguri când consideră că nu sunt buni la ceea ce fac.*** Deşi au un spirit de competiţie extrem de bine dezvoltat, se mândresc atunci când sunt cei mai buni în ceea ce fac. Însă, când cineva are mai mult succes ca ei, invidia din adâncul sufletului lor îi face să se simtă nesiguri faţă de propriile aptitudini şi realizări.

TAUR – ***nu sunt siguri dacă se potrivesc cu cei din jur.*** Se pare că întotdeauna nativii acestei zodii se vor raporta la ceilalţi, la statutul lor şi la modul în care se pot clasa în comparaţie cu cei din jur. Este un obicei destul de nesănătos, de care ar trebui să se debaraseze repede, mai ales că le poate crea o stare de anxietate.

GEMENI – ***se simt nesiguri atunci când sunt lăsaţi în urmă.*** Nativi curioşi din fire, cărora le place să fie la curent cu tot ce se întâmplă în jurul lor, uneori sunt chiar prea mândri că ştiu tot, că le pasă de oamenii din jur şi că sunt interesaţi de modul cum arată. Urăsc ideea că sunt lăsaţi în urmă, că persoanele cu care vin în contact nu le dau ştirile de care au nevoie ca să fie suficient de puternici şi bine informaţi.

RAC – ***nu sunt siguri de propria valoare.*** Personalitatea acestor nativi este măcinată de îndoiala de sine. Se simt în nesiguranţă atunci când reuşesc să descopere partea pozitivă şi punctele forte ale altora, dar îşi reduc la minimum propriile lor atribute simţind că nu sunt buni în raport cu ceilalţi. Nu le-ar strica mai mult curaj.

LEU – ***sunt întotdeauna nesiguri în ceea ce priveşte propriul aspect.*** Personalitatea acestor neînfricaţi nativi poate fi clătinată când vine vorba despre propriul aspect. Ei pot simţi efectiv că nu arată bine, nu se mândresc foarte mult cu modul în care se prezintă în faţa celorlalţi şi devin conştienţi că pot arăta groaznic doar pentru că nu le place coafura. Este una din cele mai încrezătoare zodii, dar nativilor Leu le este greu să accepte critici.

FECIOARĂ – ***se lasă măcinaţi de nesiguranţă atunci când nu deţin controlul.*** Acestor nativi le place să deţină controlul deplin asupra propriei vieţi şi pot deveni îndeajuns de nesiguri în ceea ce priveşte ideea de a stăpâni orice fel de situaţie. Fecioarele muncesc din greu pentru a menţine ordinea şi stabilitatea în viaţă şi vor face totul pentru a împiedica declanşarea haosului.

BALANŢĂ – ***îi obsedează frica de a nu dezamăgi persoanele dragi.*** Niciun nativ din orice altă zodie nu adoră să facă o impresie bună la fel ca nativii din Balanţă. Se simt ruşinaţi şi jenaţi de faptul că îşi vor păta reputaţia, pe care o respectă şi o apreciază şi la persoanele cu care vin în contact. Uneori, ar fi mai bine să se îngrijoreze cât mai puţin de ceea ce gândesc şi ce cred alţii despre ei.

SCORPION – ***devin nesiguri atunci când se simt expuşi.*** Personalitatea nativilor Scorpion este prin natura firii lor secretoasă şi deseori îşi ţin calităţile cât mai ascunse. Cu siguranţă vor deveni nesiguri atunci când se simt expuşi, mai ales că lumea nu reacţionează bine când viaţa privată devine publică. Evaluaţi dacă temerile personale sunt îndreptăţite sau dacă vă proiectaţi propriile slăbiciuni asupra lor.

SĂGETĂTOR – ***sunt neîncrezători în vorbe şi se tem să nu îşi respecte angajamentele.*** Nativii acestei zodii preţuiesc foarte mult adevărul, libertatea şi de cele mai multe ori nu vor renunţa la acestea aşa de uşor. Nu pot avea de-a face cu persoane foarte posesive sau care încearcă să le restricţioneze libertatea şi din acest motiv vor deveni nesiguri că îşi vor respecta angajamentele.

CAPRICORN – ***nu sunt siguri că vor reuşi.*** Pot deveni lesne neîncrezători la posibilitatea de a eşua în ceea ce şi-au propus să facă, chiar dacă nu se vor exterioriza. Cu toate acestea, situaţia poate evolua în propriul avantaj doar dacă vor fi încurajaţi să muncească şi mai mult pentru ca eşecul să nu se producă.

VĂRSĂTOR – ***devin nesiguri atunci când le este ameninţată propria libertate şi intimitate.*** Nativii acestei zodii sunt spirite independente şi aventuroase, care sunt fericiţi doar când sunt lăsaţi să trăiască viaţa după propriile legi. Se vor simţi extrem de neliniştiţi când oamenii vor încerca să le blocheze angajamentele pentru care sunt pregătiţi.

PEŞTI – ***devin extrem de nesiguri dacă se gândesc ce cred alţii despre ei.*** Nativii Peşti au o inimă de aur, dar uneori pot deveni prea îngrijoraţi de ce cred ceilalaţi despre ei şi se tem că oamenii îi vorbesc de rău. Şi când vine vorba despre puterea financiară, nativii Peşti devin de-a dreptul complexaţi. Pot cădea pradă multor îndoieli şi îngrijorări cu privire la reuşitele de tot felul.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Cel mai mare dinozaur care a trăit vreodată pe Terra ■ Misterul monolitilor ■ Pătimaşul lord Palmerston: singurul premier britanic mort în timpul mandatului ■ Bătălia de la Adrianopole: când trufia se împleteşte cu prostia ■ Ora infarctului

HOROSCOP

1-7 februarie 2021

BERBEC 21.03-20.04

Aveţi planuri mari pentru viitor, motiv pentru care vă gândiţi serios la viaţa dumneavoastră. Sunteţi entuziaşti şi veţi vorbi mai mult ca de obicei cu prietenii. Aflaţi şi veşti foarte bune de la aceştia.

TAUR 21.04-21.05

Primiţi veşti pozitive de la părinţi, şefi sau poate chiar dumneavoastră sunteţi sursa unor ştiri benefice. Spre mijlocul săptămânii aveţi oportunitatea unei scurte călătorii sau vă veţi extinde lumea într-un mod interesant.

GEMENI 22.05-21.06

În aceste zile sunt favorizate tranzacţiile comerciale. Pe măsură ce săptămâna progresează, aţi putea beneficia în mod neaşteptat de un cadou sau o sursă de bani. Poate fi o sumă rambursată, o moştenire sau beneficiaţi de banii partenerului.

RAC 22.06-21.07

Se pare că banii vă ies în cale. Ceva vă va face mare plăcere, deoarece vă va aduce beneficii. Dacă nu sunt bani, atunci ar putea fi o favoare, un cadou sau şansa de a folosi ceva pe care altcineva îl deţine.

LEU 22.07-22.08

O cunoştinţă este entuziasmată de veşti bune. Oricare ar fi acestea, vor avea efect asupra extinderii lumii dumneavoastră sau poate chiar a familiei. În toată această emoţie ar purtea să apară o neînţelegere. Fiţi răbdători!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Veştile benefice abundă încă de la începutul săptămânii. Este ceva legat de muncă, de sănătatea personală sau de un animal de companie. În weekend, petreceţi momente neaşteptate şi incitante alături de copii.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Începeţi această săptămână într-o notă optimistă şi fericită. Indiferent de ce se va întâmpla, vă veţi extinde lumea şi poate chiar vă veţi simţi mai tineri. Ceva distractiv şi neaşteptat va avea impact asupra casei şi familiei dumneavoastră.

SCORPION 23.10-21.11

Zilele acestea debutaţi optimişti şi pozitivi, dar veţi începe o discuţie serioasă cu familia, ce ar putea demara reparaţii sau îmbunătăţiri la domiciliu. Veţi fi destul de răbdători să ascultaţi părerile tuturor, dar decizia o luaţi singuri.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Începeţi aceste zile într-un ritm rapid şi sunteţi extrem de ocupaţi. Daţi dovadă de mult entuziasm şi vreţi să acumulaţi cât mai multe ştiri pozitive. Aveţi răbdare cu fraţii, rudele sau vecinii, deoarece apare o scurtă luptă pentru putere.

CAPRICORN 22.12-19.01

La începutul săptămânii primiţi veşti entuziaste despre finanţe, câştiguri sau poate ceva ce deţineţi. Ar putea fi o idee excelentă de a face bani sau s-ar putea să aflaţi noutăţi despre o mărire de salariu, ori un cadou financiar.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Pe măsură ce parcurgeţi această săptămână veţi deveni tot mai încântaţi deoarece aveţi multe idei şi planuri mari. O surpriză vă va da un sentiment de satisfacţie şi vă va stimula interesul pentru spiritualitate.

PEŞTI 19.02-20.03

Ceva interesant se va întâmpla în lumea dumneavoastră ce ar putea fi legat de speranţele secrete. Este un lucru important care se va concretiza în curând. Nu lăsaţi pe nimeni să vă strice aceste planuri. Există ceva neaşteptat care v-ar putea determina să vă schimbaţi viitoarele obiective.

Nativul săptămânii: **MARY DOUGLAS LEAKEY** (06.02.1913 – 09.12.1996)

A fost o paleoantropoloagă care a descoperit primul craniu fosilizat Proconsul, o maimuţă dispărută despre care se credea că este ancestrală pentru oameni. Această nativă a zodiei Vărsător, în timpul carierei sale, a făcut numeroase alte descoperiri, printre care şi 15 specii noi de animale.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	9,00 LEI
❑ 2 LUNI	18,00 LEI
❑ 3 LUNI	27,00 LEI
❑ 4 LUNI	36,00 LEI
❑ 5 LUNI	45,00 LEI
❑ 6 LUNI	54,00 LEI

Abonamente 2021

Preţul abonamentelor contractate din 01.01.2021 este cel din tabelul alăturat.

Abonamente 2021

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 38 euro sau 45 $,
– 6 luni: 75 euro sau 90 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1534 • ANUL LXIV • 4 FEBRUARIE 2021 • 16 PAGINI • 3 LEI Nr. 5 (3284)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Spectacolul cunoașterii

CEL MAI MARE DINOZAUR
care a trăit vreodată pe Terra

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Jocul culorilor

Dosarele frumuseţii

Efect spectaculos

Minunile lumii

COMERŢUL MEDIEVAL
— noi ipoteze

„Uneori, să ai liniște este mai important decât să ai dreptate!"
Oscar Wilde

Nu i-au plantat extratereștrii

Misterul monoliților

PE 16 NOIEMBRIE 2020, ÎN TIMPUL UNEI MISIUNI DE PATRULARE CU ELICOPTERUL, o echipă de cercetători de la Biroul Aero al Departamentului de Siguranţă Publică din Utah a fost cea care a observat structura ciudată în regiunea deşertică Red Rock Country. Ajunşi lângă monolit, cercetătorii au crezut, mai în glumă mai în serios că se află lângă „o dovadă de viaţă extraterestră", chiar dacă la baza monolitului se vedeau urme clare că cineva săpase pământul pentru a instala obiectul misterios.

Când s-au cerut explicaţii mai serioase, funcţionarii de la Departamentului pentru Siguranţă Publică din Utah, au ridicat din umeri, n-aveau nicio idee despre cum a apărut obiectul metalic acolo. Imediat au început speculaţiile în legătură cu felul cum a ajuns obiectul acolo şi cine ar putea fi autorul. „Presupun că este opera vreunui artist *new-wave*, mare fan al filmului *2001: O odisee spaţială*, declara unul dintre cercetători la o televiziune locală. Trebuie spus, totuşi, că monoliţii din romanele lui Arthur C. Clarke care au inspirat filmul au întotdeauna dimensiuni într-un raport de 1:4:9, ceea ce nu pare adevărat pentru monolitul din Utah (lăţimea şi adâncimea acestuia par a fi similare). Iar monolitul din film este de culoare închisă şi nu reflectă lumina. „Dacă cineva a fost inspirat de *2001: O odisee Spaţială*, atunci sigur", mai spunea cercetătorul.

Conform unui articol *BBC News*, obiectul a devenit vizibil pe imaginile din satelit încă din 2016, dar a intrat în atenţia publică atunci când un fotograf care locuieşte în statul Utah s-a deplasat la faţa locului, folosindu-se de coordonatele geografice, la mai puţin de 48 de ore după ce obiectul fusese descoperit de echipa de cercetători. Între timp, o mulţime de oameni a ajuns la locul cu pricina, fotografiindu-se lângă monolit şi publicând imaginile pe internet.

Totuşi, întrebările rămâneau în picioare: cine a pus structura acolo şi de ce?

Ca de fiecare dată când imaginaţia lasă de dorit, primul gând zboară la extratereştri. Aceeaşi interpretare s-a dat iniţial şi în cazul cercurilor misterioase din lanurile de grâu din California care a făcut suficientă vâlvă mediatică. Între timp, s-a aflat autorul acelor „opere" artistice. La fel şi acum, mulţi au sugerat, mai în glumă, mai în serios, că monolitul a fost realizat şi plantat în Red Rock de vizitatori extraterestri. Revenind cu picioarele pe pământ, alţi comentatori au suspectat că ar fi o lucrare necunoscută a regretatului artist John McCracken.

Unii internauţi au pomenit un alt artist, Petecia Le Fawnhawk, care realizează sculpturi totemice şi care, în mod ciudat, obişnuia să locuiască şi să lucreze în Utah. Contactată, artista a declarat revistei de artă online *Artnet* că, deşi „a avut de gând să amplaseze monumente secrete în deşert", sub nici o formă „nu poate revendica" acest monolit.

Aşadar, creatorul totemului rămâne un mister pentru moment, deşi nu este neobişnuit ca lucrările de artă să fie instalate în locaţii îndepărtate. Este vorba despre sculpturi sau „land art", o formă de artă care foloseşte mediul natural. Pentru multe dintre aceste piese, călătoria pentru a ajunge acolo face parte din opera de artă la fel de mult ca şi instalarea reală.

În decembrie 2020, BBC News anunţa că şi pe insula Wight, în largul coastei de sud a Angliei a fost descoperit un monolit, similar cu cel din Utah, numai că în acest caz, misterul nu a rămas nedezlegat. Un designer britanic, pe nume Tom Dunford şi-a asumat responsabilitatea pentru structura de metal. El spunea că a realizat monolitul şi l-a amplasat pe plaja Compton ca un omagiu adus altor asemenea monoliţi care au apărut în lume. „Am făcut-o pur şi simplu ca să mă distrez".

> **PE LA MIJLOCUL LUNII NOIEMBRIE 2020, O INFORMAŢIE ÎNCERCA SĂ TULBURE PLANETA: APARIŢIA UNUI MONOLIT MISTERIOS ÎN STATUL AMERICAN UTAH. DAR APOI, ŞI ÎN... ROMÂNIA! CINE ERAU AUTORII ACESTOR STRUCTURI DIN METAL, ÎNALTE DE 3 METRI?**

Piatra Neamţ, pe harta monoliţilor

Cu patru zile înainte de 1 decembrie 2020, un monolit metalic misterios, a apărut şi pe dealul Bâtca Doamnei de lângă Piatra Neamţ, ştirea a făcut valuri pe internet şi în presa mondială.

Construcţia înaltă de aproximativ 3 metri, acoperită de urme circulare, a apărut fără nicio explicaţie, pe dealul Bâtca Doamnei, având una dintre faţete orientată în direcţia Muntelui Ceahlău, după cum relata Mediafax, undeva în apropierea ruinelor fortăreţei dacice Petrodava. S-a bănuit că este opera de slabă calitate a unui sudor local şi cam atât.

Hocus-pocus monoliticus

Până la urmă, a devenit o modă să plantezi monoliţi pe planetă, dacă observi locurile de pe planetă unde aceştia au apărut la sfârşitul anului trecut. Numai că, în unele cazuri, cum au apărut, aşa au şi dispărut, într-un total mister.

Pe 29 noiembrie, oficialii de la *Bureau of Land Management* din Utah au făcut o declaraţie pe Facebook declarând că monolitul, devenit celebru în întreaga lume, dispăruse, dar că habar nu aveau cine l-a luat. „Am primit rapoarte credibile conform cărora structura instalată ilegal, denumită «monolitul», a fost eliminată din terenurile publice ale Biroului de Administrare a Terenului (BLM) de către o entitate necunoscută", se arată în comunicat.

Martorii ies la iveală, însă.

Pe 3 decembrie, doi activişti pe YouTube au susţinut că făcuseră parte dintr-un grup de persoane care eliminase monolitul din Utah, postând un videoclip YouTube, realizat pe 1 decembrie, care evidenţia acţiunea lor. „Am eliminat monolitul din Utah, deoarece există precedente clare pentru modul în care împărtăşim şi standardizăm utilizarea terenurilor noastre publice, a faunei sălbatice naturale, a plantelor native, a surselor de apă proaspătă şi a impactului uman asupra acestora", declara presei unul dintre iniţiatori acţiunii.

Exact pe 1 decembrie 2020, ziua în care fusese ridicat monolitul din Utah, dispărea şi monolitul amplasat pe dealul Bâtca Doamnei, „în liniște, peste noapte, precum a fost ridicat", după cum declara un ziarist de la *Ziar Piatra Neamț*.

Iar un post public de radio din SUA cita un comentariu haios al primarului din Piatra Neamț: „Presupunerea mea este că niște adolescenți extratereștri, obrăznicuți și teribiliști, au plecat de-acasă cu OZN-ul părinților și au început să planteze monoliți metalici prin lume. Mai întâi în Utah și apoi la Piatra Neamț. Sunt onorat că au ales orașul nostru".

În vreme ce alții oftează: Ei, dacă ar fi fost extratereștri, altfel stăteam acum de vorbă...

GEORGE CUŞNARENCU

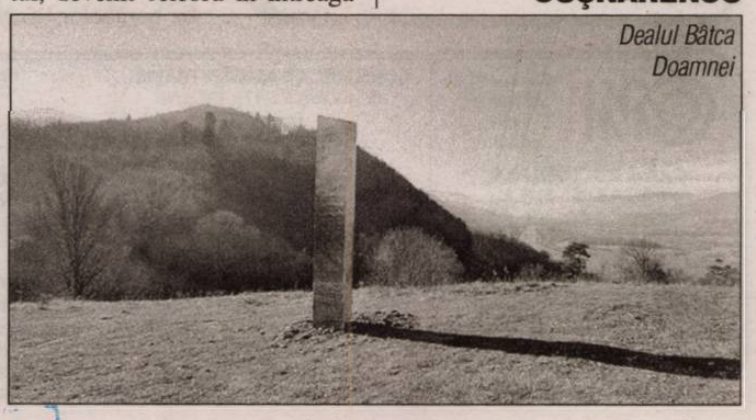

Dealul Bâtca Doamnei

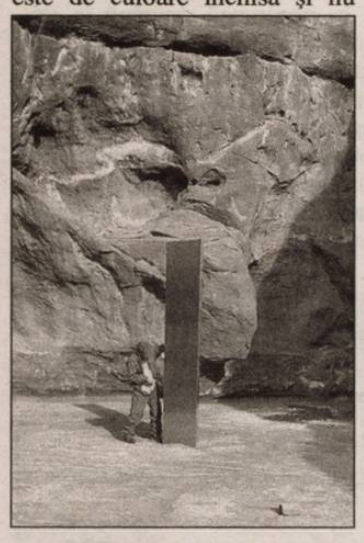

5 948427 000171 05

Jakarta se scufundă

Nu de puţine ori, activităţile umane determină efecte pe termen lung mai mult decât dezastruoase, în special în urma modificării şi distrugerii caracteristicilor naturale ale solului, vegetaţiei, faunei, aerului ori apei.

Megalopolisul Jakarta, capitala Indoneziei, se prevede că va suferi în scurt timp o catastrofă greu de imaginat, iar vina principală aparţine dezvoltatorilor imobiliari.

Solul oraşului se fărâmă sub greutatea construcţiilor ridicate fără discernământ, fundaţiile clădirilor se fragilizează prin pomparea pânzelor de apă freatică, iar în acest timp nivelul mării creşte. Sunt numai câteva dintre motivele pentru care guvernul intenţionează să mute capitala politică a ţării în altă zonă.

Totuşi, cea mai mare parte din cele peste 10 milioane de locuitori sunt condamnaţi să rămână pe loc, aşteptând neputincioşi ca oraşul construit pe un teren mlăştinos şi scăldat de apele Mării Java, să se scufunde. Prognozele actuale arată că în jurul anilor 2050 o treime din Jakarta se va afla sub apă, metropola care se scufundă cel mai rapid din lume.

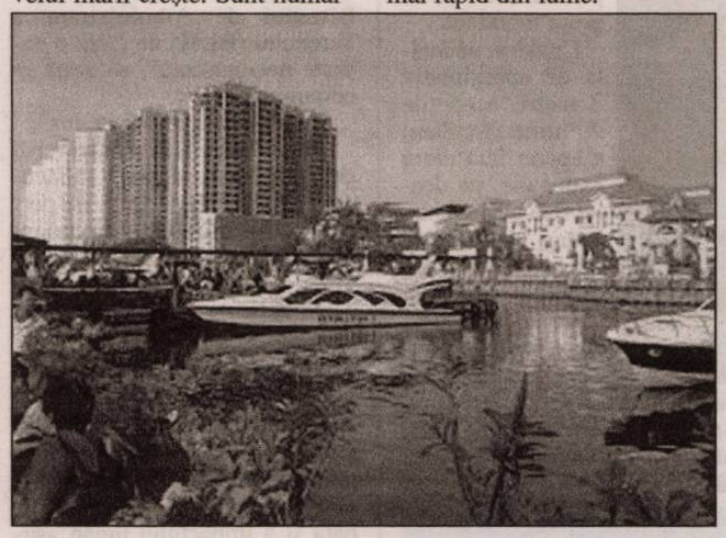

La situaţia descrisă mai sus, se adaugă teribilele ambuteiaje, poluarea şi riscurile seismice. Cel mai afectat este nordul metropolei, care coboară sub nivelul mării. Ridicate pe un teren mlăştinos din apropierea confluenţei a 13 râuri, fundaţiile au fost puternic fragilizate de circulaţia haotică, noile clădiri zgârie-nori şi o planificare urbană defectuoasă.

În plus, zona ameninţată nu beneficiază de o reţea de aducţie a apei, astfel că tot ce se află aici, inclusiv firmele industriale, se alimentează din apele freatice. Drept urmare, Jakarta se scufundă în medie cu 25 de centimetri anual în unele locuri, mai mult decât dublul mediei mondiale pentru marile oraşe de coastă.

Greu de imaginat, există puncte situate deja la nu mai puţin de 4 metri sub nivelul mării, aici milioane de oameni aflându-se la voia catastrofelor naturale, în special în sezonul ploilor. Autorităţile indoneziene au realizat un proiect, cu sprijinul Olandei şi al Coreei de Sud, care prevede un zid exterior de 32 km, cu 17 insule artificiale şi amenajarea unei lagune artificiale, unde nivelul apei să fie controlat prin care se speră salvarea oraşului de la dezastru.

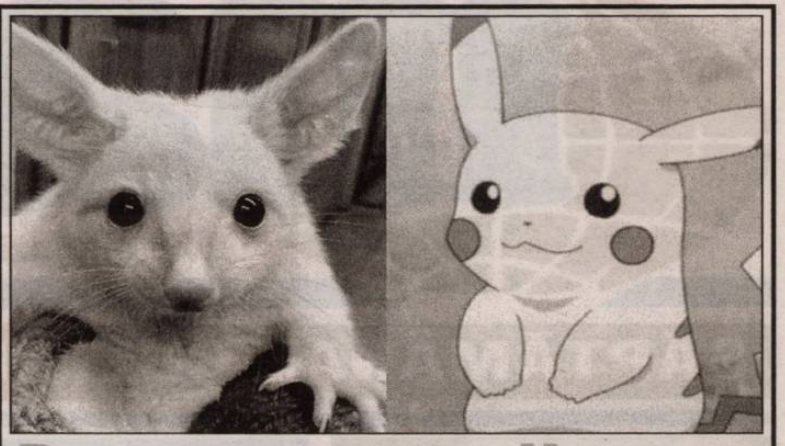

Possum australian rar

Mult-îndrăgitul personaj din benzile desenate Pokemon transpus în diverse jocuri – Pikachu – are o „sosie" reală, însufleţită, descoperită de o echipă de veterinari de la o clinică din Boronia, Australia.

Aceştia au primit un „client" cu totul special, un animal foarte rar, care seamănă bine cu simpaticul pokemon: o specie de opossum cu blană aurie, culoare formată în urma unei mutaţii, din cauza unui nivel scăzut de melanină, după cum susţin specialiştii.

În interpretarea acestora, deşi nuanţa respectivă arată cu totul altfel, ar fi vorba despre un albinos al speciei de care aparţine. Opossumul este un mamifer marsupial endemic în Australia, de obicei de culoare maro sau gri.

Veterinarii şi ceilalţi experţi care au studiat exemplarul ajuns la clinica din Boronia au precizat că acest „adevărat Pikachu" are vârsta de cinci luni şi că, pentru moment, ei nu intenţionează să-l elibereze în mediul său natural. Nu doar pentru a-l putea studia mai bine, ci mai ales pentru că aceste animale sunt nocturne, iar „mutantul" ar fi foarte vulnerabil în faţa prădătorilor, tocmai din cauza culorii blănii. Cel mai probabil acest exemplar va fi crescut de îngrijitori, ulterior umând să ajungă într-un „sanctuar" sălbatic pentru a se bucura de o viaţă lipsită de primejdii.

O urmare a neaşteptatei descoperiri a fost un binevenit recensământ al speciei. Totuşi, zona sa de răspândire va fi păstrată secretă, deoarece fanii desenului animat şi amatorii de animale rare deja s-au arătat foarte interesaţi să surprindă un exemplar în habitatul lui.

Despre polemici

Să vorbim corect!

În această perioadă plină de opinii şi discuţii despre multe dintre problemele cu care se confruntă tot omul, auzim de multe ori spunându-se că între reprezentanţii unor grupuri au avut loc tot felul de „polemici *contradictorii*".

Greşeala, respectiv pleonasmul este cauzată de necunoaşterea corectă a sensului substantivului „polemică". Acesta este definit de dicţionar drept: „Discuţie în contradictoriu, controversă pe o temă literară, ştiinţifică, politică".

Aşadar, polemica poate fi: violentă, înflăcărată, acerbă şi, fiind prin însăşi definiţia ei o controversă, o contradicţie, atributul respectiv este absolut de prisos.

Desigur că apare şi din dorinţa de intensificare a sensului dar, ceea ce este sigur, i-ar fi plăcut mult marelui Caragiale, care i-ar fi sancţionat imediat pe vorbitorii respectivi. *(I.S.)*

Păsările bionice

Un vicleşug destul de simplu, cunoscut şi aplicat de milenii de către strategi şi conducătorii de oşti, poate fi descris foarte sugestiv astfel: „cel mai potrivit loc pentru a ascunde ceva este... la vedere". În ultimii ani, nenumărate domenii folosesc drone pentru a-şi realiza obiectivele, fie ele industriale, ştiinţifice, cinematografice, sportive, dar cea mai puternică şi mai sensibilă zonă în care se aplică în mod curent acest principiu este industria militară.

O expoziţie a ministerului rus al apărării a prezentat în acest sens o dronă de supraveghere a ariilor de conflict armat care are o înfăţişare cu totul insolită: seamănă cu o bufniţă de zăpadă, având în dotare o mulţime de echipamente electronice.

Realizarea aparţine firmei Technopolis Era şi este dotată inclusiv cu un laser ce îi permite ghidarea artileriei de la sol, astfel încât loviturile să fie executate într-un mod similar celui specific bombelor teleghidate prin laser.

„Bufniţa" rusă cântăreşte numai 5 kilograme (poate fi transportată şi activată de o singură persoană), are autonomie de zbor de 40 de minute, iar distanţa parcursă în acest interval ajunge până la 20 de kilometri. Ea nu reprezintă însă o noutate în producţia dronelor.

Specialiştii explică motivul principal pentru această opţiune prin faptul că „biomimetismul permite acestor aparate să zboare în zone în care o dronă normală ar fi uşor de reperat şi de doborât. În partea rusă a Eurasiei, unde vânarea unor păsări ca bufniţele, şoimii, acvilele este foarte răspândită, o dronă care seamănă cu o pasăre poate deveni un atu inestimabil pentru misiunile de supraveghere, deoarece se poate ascunde, rămânând totuşi vizibilă pentru oricine."

La rândul său, China dezvoltă drone de recunoaştere care arată şi zboară întocmai ca porumbeii, imitând în proporţie de 90% mişcările acestora, ceea ce le face foarte greu de detectat. Cercetătorii încearcă să rezolve probleme precum incapacitatea păsărilor-drone de a zbura pe distanţe lungi, vulnerabilitatea la condiţiile meteorologice şi riscul de a se ciocni de obstacole în timpul zborului.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Cel mai mare dinozaur
care a trăit vreodată pe Terra

Oasele fosilizate scoase la iveală în Argentina ar putea aparține, susțin paleontologii, celui mai mare dinozaur terestru din istoria planetei, o creatură care a trăit acum circa 98 de milioane de ani.

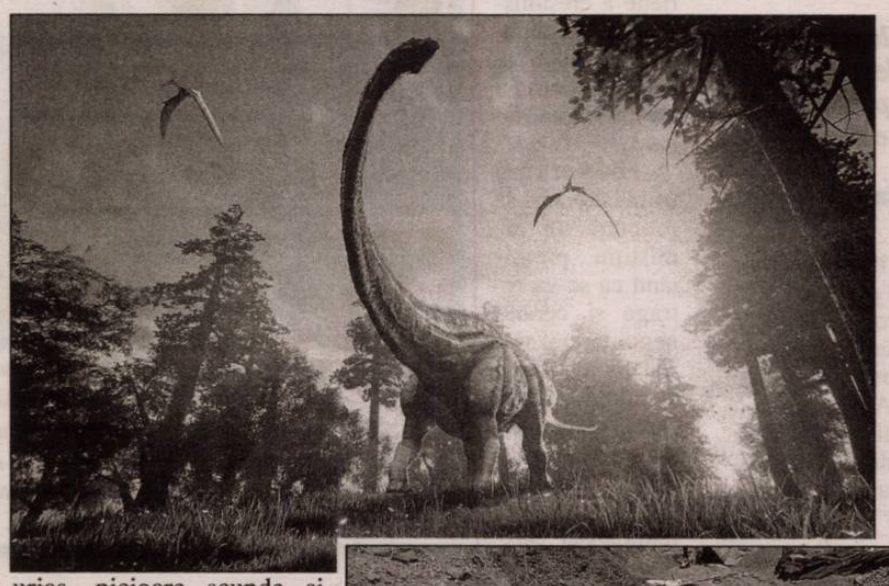

Specialiștii au descoperit osemintele – incluzând 24 de vertebre din coada creaturii și câteva oase pelvine adiacente, în provincia argentiniană Neuquen, în 2012, dar abia de curând au reușit să realizeze „portretul-robot" al uriașei vietăți. Se crede că ar fi fost vorba de un titanozaur, cel mai mare dintre sauropode – dinozauri erbivori, caracterizați printr-un trup uriaș, picioare scunde și groase, ca niște coloane și gâturi și cozi alungite.

Deși echipa de specialiști nu a reușit să confirme dacă este vorba de o specie nouă, fosilele nu par totuși să corespundă niciuneia dintre relicvele de sauropod cunoscute.

Paleontologii afirmă însă că în mod cert dinozaurul găsit pe Colinele Candeleros era mult mai mare decât specii similare descoperite tot în America de Sud, ca Patagotitan, Limaysaurus, Andesaurus sau Argentinosaurus. Probabil că el atingea o lungime de 40 m și cântărea în jur de 60 de tone. Potrivit experților, dinozaurul, numit deocamdată MOZ-Pv 1221, ocupa o nișă aparte în ecosistemul și lanțul trofic din regiunea sud-americană, care găzduia, acum 100 de milioane de ani, numeroase specii de sauropode.

Albinele,
afectate de insomnie din cauza pesticidelor

Ca și ființele umane, albinele, cei mai valoroși polenizatori din lumea animală, au nevoie de odihnă nocturnă de calitate pentru a funcționa corespunzător. Din păcate, atrag atenția specialiștii britanici de la Universitatea Bristol, harnicele zburătoare sunt ținute treze noaptea de pesticidele folosite pentru protecția culturilor de insectele dăunătoare, iar acest fapt le scade ratele de supraviețuire.

Astfel, se pare că expunerea la neonicotinoide – insecticidele folosite cel mai des în agricultură – are potențialul de a perturba ritmurile circadiene ale albinelor. Din această cauză insectele pierd percepția asupra timpului și ca urmare au ajuns să aibă „insomnii", un somn de slabă calitate, iar abilitatea de a naviga și a comunica este, de asemenea, afectată.

„Dacă o insectă este expusă la o cantitate de pesticide similară celei existente pe terenurile unei ferme, unde acestea au fost aplicate, ritmul ei diurn este dat peste cap și ciclul normal de 24 de ore zi/noapte este total distrus", spune autorul studiului, Kiah Tasman.

În mod obișnuit, albinele dorm noaptea, când întunericul împiedică expedițiile pentru culegerea de polen și nectar, dar din cauza influenței nocive a pesticidelor cu care ele vin în contact, pe câmpurile cultivate, micile zburătoare nu mai pot dormi bine, iar ziua par „drogate", zboară haotic și nu se mai pot orienta în spațiu.

Prima telecomandă de televizor
încărcată de la Soare

De câte ori nu v-ați enervat încercând să porniți televizorul și realizând că nu o puteți face, deoarece bateriile s-au consumat sau sunt pe cale să se consume? Ei bine, această problemă n-o să mai sâcâie în curând pe nimeni, deoarece unul dintre liderii tehnologici actual, concernul Samsung, a lansat pe piață prima telecomandă care funcționează pe bază de energie solară.

Numit chiar „telecomandă cu celule solare", dispozitivul conține un panou solar miniatural și poate fi încărcat folosind lumina naturală și cea artificială, dar și, pentru o încărcare mai rapidă, o priză obișnuită (telecomanda dispune de o mufă USB). Măsura face parte dintr-un proiect mai amplu, „Going Green", al celor de la Samsung, urmărind reducerea poluării.

Se estimează că introducerea noii telecomenzi ar putea elimina necesitatea folosirii a aproape o sută de milioane de baterii, în decurs de șapte ani. Telecomanda este realizată din sticle de plastic reciclate, iar schema ecologică vizează și reducerea textului și imaginii de pe ambalajele produselor Samsung, pentru a scădea cantitatea de cerneluri pe bază de ulei folosite la tipărire.

Mai mult decât atât, ambalajele de carton sunt acoperite cu modele de micro-puncte, menite să-i permită cumpărătorului să reutilizeze cutia pentru alte scopuri – ca de pildă să construiască din ea un coteț pentru câine, tot într-un efort de a reduce cantitatea de deșeuri.

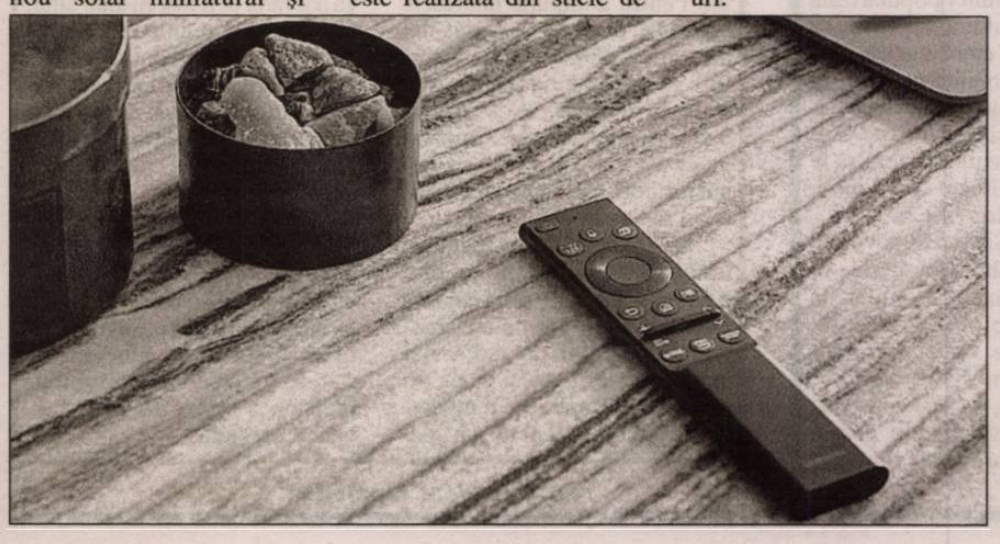

Enurezisul nocturn este moștenit genetic?

Enurezisul nocturn („pipi în pat", mai pe românește) reprezintă o problemă medicală care afectează milioane de copii mici și chiar adolescenți în lumea întreagă. De sute de ani, medicii au remarcat o posibilă componentă ereditară a bolii, dar abia de curând au reușit să demonstreze, în sfârșit, că există variante genetice care cresc riscul ca un copil să urineze în timpul somnului.

Astfel, cercetătorii de la Universitatea Aarhus au analizat comportamentul nocturn al aproape 4.000 de copii și adolescenți danezi care fuseseră diagnosticați cu enurezis și urmau un tratament medicamentos pentru asta. Participanții la studiu au fost comparați cu 31.000 de copii și adolescenți care nu sufereau de enurezis.

Analiza a identificat două locații în genomul uman unde variante de gene specifice sporeau riscul „udării patului". „Până la 16% din toți copiii de până la 7 ani suferă de enurezis nocturn și deși mulți dintre ei reușesc să depășească această problemă, 1-2% dintre adolescenți o păstrează încă. Am reușit să identificăm câteva posibile gene cauzale, care ar putea juca un rol-cheie în dezvoltarea, de către creier, a abilității de a reduce producția de urină pe timpul nopții și reglarea activității vezicii urinare, pentru un somn liniștit", spune conducătoarea studiului, Jane Hvarregaard Christensen.

Totuși, cercetătorii danezi susțin că nu se poate vorbi despre o singură genă care cauzează enurezisul nocturn și care ar putea fi modificată pentru stoparea problemelor. „Problema este complexă și cu siguranță există și alți factori genetici și de mediu responsabili de declanșarea enurezisului, pe care nu i-am cartografiat încă", spune dr. Christensen.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Bătălia de la Adrianopole:

când trufia se împletește cu prostia

Desfășurată pe 9 august 378, bătălia de la Adrianopole se numără printre cele mai grele înfrângeri suferite vreodată de o armată romană. Pierderile, estimate la peste 10.000 de morți, sunt comparabile cu cele suferite de romani la Cannae (216 î.e.n.) și Carrhae (53 î.e.n.).

Pe de o parte, s-au înfruntat în luptă ostrogoții și vizigoții aflați sub conducerea lui Fritigern, iar pe de alta, legiunile romane conduse de nepopularul împărat Valens (a domnit între 364 și 378). Înfrângerea dezastruoasă a creat un efect de domino care va aduce în final declinul și prăbușirea Imperiului Roman de Apus. Ostilitățile dintre goți și romani s-au produs după ce, pentru o vreme, cele două neamuri se aflaseră în relații pașnice.

Împinși de huni, vizigoții, numărând peste 200.000 de oameni, au traversat în 376 Dunărea, stabilindu-se în Tracia. Romanii au fost forțați să facă o alianță cu ei contra hunilor și au început să recruteze chiar soldați vizigoți ca unități de întărire a legiunilor. Dar condițiile impuse de romani au fost tot mai grele și de neacceptat – vizigoții trebuiau să-și ofere copiii drept sclavi și să predea toate armele atunci când s-a încheiat un armistițiu cu hunii.

Peste toate acestea s-a suprapus o foamete cumplită și, mânați de teama că întreaga populație va pieri de inaniție, Fritigern și celelalte căpetenii s-au răzvrătit contra romanilor și au început să prade imperiul.

Valens, care lupta pe atunci în Răsărit, contra perșilor, s-a întors rapid în Europa. Planul era ca el să aștepte lângă Constantinopol sosirea grosului oștirii romane, aflată în Apus, sub conducerea nepotului său, Grațian.

Dar, aflând din surse dubioase că goții nu aveau mai mult de 10.000 de soldați sub arme, trufașul Valens a decis să atace singur, pentru a nu fi nevoit să împartă laurii victoriei cu Grațian. Ceea ce nu îi spuseseră sursele împăratului era că în tabăra goților se aflau, într-adevăr, 10.000 de oameni, dar erau doar infanteriștii.

Cavaleria, numărând alți 10.000 de soldați, se afla în expediții de jaf, risipită prin toată regiunea. Armata lui Valens nu număra, potrivit istoricilor moderni, mai mult de 15.000 de oameni. În noaptea premergătoare luptei, goții au trimis cu propuneri de pace un preot creștin la Valens, dar suveranul roman, care aparținea ramurii ariene a creștinismului, l-a alungat pe preot, adept al doctrinei creștine tradiționale.

Fritigern a mai trimis doi soli să propună un armistițiu, promițând că se va retrage și cerând negocieri, dar Valens a fost de neînduplecat. De fapt, căpetenia vizigotă voia să tragă de timp, pentru a permite reîntoarcea călăreților săi. Plus de asta, Fritigern se mai bizuia pe un aliat: necruțătorul soare de august. Romanii urmau să lupte după un marș de 20 km făcut în ziua precedentă, deci erau obosiți, flămânzi și cu gâturile mistuite de sete și arșiță.

Goții aveau tabăra formată dintr-un cerc perfect de căruțe, în interiorul căruia își așezaseră femeile și copii. Romanii au atacat și au fost respinși în câteva rânduri, dar, chiar când se părea că vor străpunge defensiva, au fost luați prin surprindere, din spate, de hoardele călare ale vizigoților, însoțite de detașamente alane și... hune.

Înconjurată, armata romană a fost măcelărită până la căderea serii; soarta lui Valens rămâne necunoscută. După unele surse, ar fi reușit să fugă de pe câmpul de luptă, refugiindu-se într-o fermă din apropiere, care a fost însă arsă de goți. După altele, ar fi fost rănit mortal de o săgeată și și-a dat ultima suflare înainte de sfârșitul zilei. În orice caz, trupul lui nu a mai fost niciodată găsit.

Fotodocument

Vrei să fii Marilyn?

În 1958, când „monroemania" cucerise deja America, iar toți bărbații o visau pe superba actriță blondă, în timp ce femeile nu-și doreau decât să arate ca ea, a avut loc primul concurs numit „Vrei să fii Marilyn Monroe?". Concurentele erau invitate să treacă printr-un chenar decupat, având formele voluptoase ale artistei, iar cele mai „promițătoare" erau selectate să joace, ca starlete, în filme cu buget redus la Hollywood.

Pătimașul lord Palmerston:

singurul premier britanic mort în timpul mandatului

Cu un secol și jumătate în urmă, Marea Britanie era în doliu: lordul Palmerston devenea primul – și până astăzi unicul – premier britanic mort în timpul mandatului. Produs tipic al ambițiilor expansioniste manifestate de guvernul de la Londra în secolul XVIII, Palmerston a fost un politician de excepție, înconjurat însă mereu de controverse și scandaluri.

El și-a exasperat colegii de cabinet și de parlament prin atitudinea lui disprețuitoare față de toți, manifestându-se împotriva oricăror reforme și urând din tot sufletul tendințele socialiste care începuseră deja să se manifeste în Anglia.

Devenit premier la 70 de ani, Palmerston făcuse parte însă din aproape toate guvernele care s-au succedat la Londra între 1809 și 1865, pornind ca membru al partidului Tory și trecând apoi la liberali, partid la a cărui înființare, în 1859, a avut o contribuție majoră.

A fost un personaj „colorat", a cărui misiune asumată a fost apărarea cu orice preț și prin orice mijloace a intereselor britanice în lume. După standardele de azi, ar fi judecat ca rasist, sexist și xenofob, dar acum un secol și jumătate era văzut ca un politician redutabil. Pentru a impune interesele britanice în lume a apelat din plin la „diplomația canonierelor" – amenințând statele mai slabe cu forța navală a țării lui – și n-a ezitat să atace China atunci când a considerat că negustorii britanici sunt dezavantajați de legile chinezești.

Deși vorbea fluent franceza, limba diplomației în secolul XIX, a refuzat să o vorbească vreodată în discuțiile cu omologii lui străini, tot spre a-și arăta superioritatea și disprețul față de ei. Impulsiv, temperamental și arogant, el nu s-a aflat niciodată în grațiile reginei Victoria. Cu atât mai mult cu cât ei făcuseră cunoștință într-un mod deloc plăcut: în 1839, pe când fusese invitat de tânăra regină la castelul Windston, Palmerston intrase în dormitorul uneia dintre domnișoarele de onoare ale suveranei, Susan Brand, și încercase să o violeze.

Ulterior, el se va apăra, susținând că pătrunsese în dormitor din greșeală, dar asta nu justifică de ce a blocat ușa cu un scrin greu atunci când slujitorii reginei au venit să o elibereze pe tânără. În februarie 1864, Palmerston a fost implicat într-un alt scandal. Premierul, în vârstă de 78 de ani, a fost chemat la bară de jurnalistul Thaddeus O'Kane, care susținea că Palmerston avea o idilă cu soția lui. Doamna O'Kane a negat relația și în plus a susținut că nu era căsătorită oficial cu jurnalistul, deci nu putea fi vorba de adulter.

Cazul a fost mușamalizat, în mare parte și datorită lui Benjamin Disraeli, liderul opoziției și favoritul reginei, acesta temându-se că un scandal sexual nu va face decât să-i sporească popularitatea „destrăbălatului Pal", cum era alintat de mase. Oficial, Palmerston a murit din cauza unei pneumonii, dar se pare că adevărul ar fi fost cu totul altul, fiind ascuns publicului tocmai pentru a nu păta reputația lordului: potrivit zvonurilor, Palmerston a suferit un atac de cord fatal pe când poseda o frumoasă cameristă, mult mai tânără decât el, pe o masă de biliard de la Brocket Hall, superbul domeniu familial din Hertfordshire.

Autoritățile au trecut sub tăcere amănuntele picante și i-au oferit premierului funeralii de stat, în timp ce văduva lui Palmerston a moșteanit uriașa avere a acestuia.

Astăzi în istorie

4 februarie 1703

Sinuciderea celor 46 de ronini

Răzbunarea celor 47 de ronini, cunoscută și ca „incidentul Ako" sau „vendetta Ako" reprezintă un eveniment istoric care a avut loc în Japonia la începutul secolului XVIII și în cadrul căruia o bandă de ronini (samurai fără lider) au răzbunat moartea stăpânului lor feudal (daimyo), Asano Naganori. Acesta fusese obligat să comită sinuciderea rituală seppuku după ce atacase un puternic oficial al curții nipone, pe nume Kira Yoshinaka.

Imediat după moartea lui, averea îi fusese confiscată, iar samuraii din subordine deveniseră ronini. Dintre cei peste 300 de samurai ai nobilului Naganori, mulți s-au împrăștiat, dar 47, conduși de un anume Oishi, au depus un jurământ secret pentru a răzbuna moartea stăpânului lor.

Un atac direct asupra lui nu ar fi avut nicio șansă de izbândă, astfel încât cei 47 de ronini s-au împrăștiat aparent, devenind călugări șintoiști sau negustori. Pentru a risipi temerile lui Kira, Oishi a început să bea și să frecventeze bordelurile, comportându-se într-un mod nedemn de un samurai. După doi ani, când Kira se credea scăpat de furia roninilor, aceștia i-au atacat prin suprindere, pe 14 decembrie 1702.

Veritabila misiune de comando a reușit, iar Kira a fost decapitat, capul său fiind depus pe mormântul lui Naganori. Dintre cei 47 de ronini, cel mai tânăr, Terasaka Kichiemon, a fost trimis să ducă shogunului vestea uciderii sfetnicului său. Ceilalți, știind că sunt pasibili de pedeapsa capitală pentru fapta lor, s-au sinucis ritual.

Kichiemon a fost ulterior grațiat de shogun și a trăit până la venerabila vârstă de 87 de ani, fiind înmormântat alături de camarazii lui. Această poveste adevărată a fost de atunci popularizată în cultura japoneză, ca fiind emblematică pentru loialitatea, spiritul de sacrificiu, tenacitatea și onoarea pe care oamenii ar trebui să le manifeste în viețile lor de zi cu zi.

Și astăzi povestea rămâne populară în Japonia și anual la templul Sengakuji, unde sunt îngropați Asano Naganori și roninii, se desfășoară un festival pentru comemorarea evenimentului.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de știut

Zilele mai scurte și mai mohorâte ale iernii predispun la depresie. Dacă simțiți că v-ați pierdut interesul pentru activitățile cotidiene sau dacă ați devenit pesimist ori irascibil, încercați un remediu blând, rozmarinul.

Această plantă foarte aromată este un excelent tonic al sistemului nervos indicat în depresia hibernală. Se poate administra sub formă de pulbere, câte o linguriță, de două-trei ori pe zi. Pentru recăpătarea integrală a tonusului psihic se recomandă o cură cu rozmarin de 10-14 zile.

Parfumul intens al rozmarinului a dus la utilizarea acestei plante

Depresia și aromoterapia

și în aromoterapie, având același efect tonifiant, îmbunătățind atât circulația sângelui, cât și capacitatea de concentrare.

Merită să vă îndreptați atenția și spre alte remedii naturale capabile să vă tonifice sistemul nervos.

Produsele stupului, cu alte cuvinte polenul, păstura sau lăptișorul de matcă, la fel cu mierea, sunt benefice în cazul depresiilor. Ele au efect tonifiant și combat oboseala fizică și psihică.

Dr. ANDY ANDREI

Eleganța capelor

Capa, lungă sau scurtă, este un element vestimentar elegant care revine des pe podiumurile modei. Se poartă cu cizme lungi pentru a alungi silueta și a sublinia amploarea capei, deosebit de frumoasă.

O garderobă rafinată trebuie să includă bluze șic, cu mâneci speciale, eventual încheiate în spate sau cu guler-eșarfă, frumos modelate.

La fel, rochii cu croială fină, care subliniază frumusețea siluetei. Persoanelor mai îndrăznețe în materie de modă, creatorii le sugerează să-și îndrepte atenția, din nou, asupra franjurilor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Jocul culorilor

Cu certitudine, cromatica din jur poate influența în mod subtil viața noastră cotidiană. Cunoscând și aplicând principiile psihologiei culorilor puteți obține în locuința dumneavoastră acel spațiu de liniște în care doriți să vă odihniți sau acea zonă colorată astfel încât să vă mențină atenția, concentrarea și memoria la parametrii necesari lucrului pe care îl efectuați.

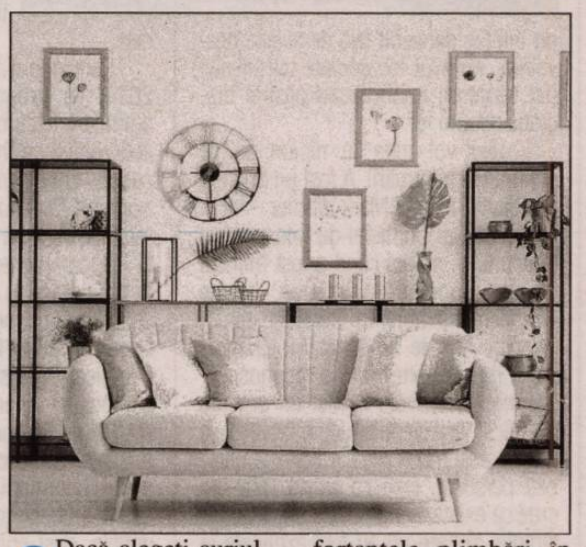

Albul reflectă lumina și dă senzația de spațiu mai mare. Este o culoare caldă, care oferă o senzație de calm. În contrast cu pereții albi, puteți adăuga o pată de culoare la mobilier sau, cel mai simplu, folosind perne decorative, eventual în tonuri de albastru. Evitați nuanțele de roșu care induc senzația de pericol sau maroul asociat cu tristețea.

Dacă alegeți auriul, acesta dă o senzație de căldură și de răcoare în același timp.

Culoare neutră, gri-ul este versatil și în privința combinațiilor cromatice cu tonurile complementare cum ar fi turcoazul.

Verdele-salvie, verdele-fistic, verdele-prăfuit sau verdele-kaki, combinat cu crem-deschis sunt nuanțe care liniștesc, amintind de verdele naturii și de reconfortantele plimbări în mijlocul naturii.

Nuanțele de lila sunt foarte odihnitoare pentru ochi. Relaxantă este și combinația cu culoarea complementară, auriu.

O atmosferă liniștită și odihnitoare, calmantă generează pereții văruiți în nuanțe de albastru sau bleu. O nuanță vie de albastru energizează, iar cea de bleu-deschis aduce liniștea de care aveți nevoie seara înainte de culcare.

Dosarele frumuseții

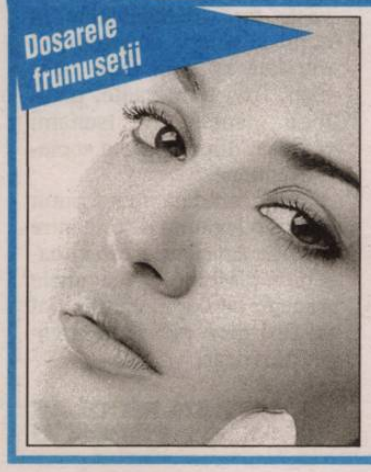

Efect spectaculos

Cum arată sprâncenele perfecte? Au formă de virgulă, baza mai groasă, mijlocul arcuit și extremitatea mai subțire. Baza trebuie să fie, neapărat, în aceeași linie cu extremitatea.

În cazul pleoapelor „căzute", trebuie insistat mai mult la mijlocul sprâncenei, astfel încât arcada să pară mai mare. Sprâncenele cu fire rare și subțiri pot fi regenerate dacă seara, după demachiere, se aplică un balsam regenerator sau puțin ulei de ricin. În scurt timp veți observa că sprâncenele sunt mai dese.

O altă modalitate prin care se poate accentua forma este machiajul. Cu ajutorul unor creioane speciale pentru sprâncene pot fi corectate micile imperfecțiuni sau forma sprâncenelor. Se trasează cu creionul liniuțe cât mai fine care să imite forma firului de păr. Se poate folosi un creion în nuanța firului de păr sau chiar cu un ton sau două mai închis pe sprâcenele pensate, ca să nu pară neglijate.

Și genele lungi, lucioase, dese, întoarse, dau o notă de frumusețe specială chipului. Pentru a obține un efect spectaculos folosiți o mascara cu periuță curbată. Pentru îngrijirea curentă este de folos, ca și în cazul sprâncenelor, uleiul de ricin.

Gastronomice

Clătite cu varză

400 g varză, 2 ouă, o ceașcă făină, 1 1/2 ceașcă lapte, o lingură unt, sare, smântână.

Se face un aluat de clătite din ouă, lapte, sare și făină. Se taie mărunt varza. Se dă puțină sare și se amestecă bine cu aluatul de clătite. Se fac clătite obișnuite, se rumenesc într-o tigaie cu puțin unt, pe ambele părți, ținându-se la cald până ce sunt toate gata. Se servesc fierbinți, așezate unele peste altele, ca o budincă, cu smântână.

Supă de ciuperci

Zarzavat de supă, 3 litri apă, 500 g ciuperci, o lingură unt, o lingură făină, sare, piper, 1 gălbenuș.

Se aleg ciuperci tinere și foarte proaspete. Se spală bine, se curăță și se taie în felii potrivite. Ca să rămână albe, pe măsură ce sunt curățate, se pun într-un castron cu apă și puțin oțet sau zeamă de lămâie. Se scurg bine și se înăbușă într-o cratiță cu o jumătate de lingură cu unt, sare, piper și puțin pătrunjel tocat fin. Se prăjește ușor o lingură de făină în o jumătate lingură de unt și se stinge cu apa în care a fiert zarzavatul de supă. Se adaugă ciupercile și se lasă să mai fiarbă. Înainte de a servi, se drege cu un gălbenuș.

Pește cu sos de portocale

4-5 fileuri de pește, 2-3 căței usturoi, o portocală, 1/2 lămâie, 1 gogoșar, 2 roșii, o ceapă, condiment pentru pește, o linguriță chimen, ulei, sare, piper.

Se pun fileurile într-o tavă unsă cu ulei. Se amestecă usturoiul pisat, sarea, chimenul, bucățile de portocală și lămâie, condimentul de pește, piperul și se toarnă peste pește. Se taie ceapa rondele, roșiile și gogoșarul, cubulețe și se pun deasupra. Se acoperă vasul cu folie și se dă la rece o oră. Apoi se dă la cuptor, fără folie, circa 20-30 de minute.

Prăjitură cu albuș

10 albușuri, 2 căni zahăr, 2 căni făină, 100 ml ulei, sucul și coaja de la o lămâie, 1 plic praf de copt, 2 căni nuci tăiate, stafide și rahat.

Se bat albușurile spumă, se adaugă puțin câte puțin zahărul și se bat până se obține o spumă tare. Se adaugă uleiul, făina, praful de copt, zeama și coaja de lămâie, amestecul de rahat, nuci și stafide. Se amestecă după fiecare ingredient. Se coace la foc potrivit într-o formă tapetată cu hârtie de copt, aproximativ 45 de minute. Când e gata, se presară zahăr pudră.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Trei ani extraordinari

Au trecut trei ani şi o lună de când au început dezvăluirile extraordinare privind fenomenul OZN, un bun moment pentru a trece în revistă cele întâmplate.

Primul pas a fost în decembrie 2017, când *New York Times* a dezvăluit existenţa unui proiect secret al Pentagonului, numit AATIP – *Advanced Aerospace Threat Identification Program* (Program de identificare a ameninţărilor aerospaţiale avansate) – iniţiat în 2008 de fostul lider al majorităţii Senatului Harry Reid şi pentru care s-au cheltuit 22 milioane de dolari, fără vreun rezultat palpabil.

AATIP este încă învăluit în mister, dar într-o scrisoare adresată Congresului, agenţia de informaţii super-secretă a apărării *(Defense Intelligence Agency)* a confirmat că acest program a efectuat cercetări asupra tipului de fizică teoretică care ar fi necesară pentru călătoriile interstelare, incluzând antigravitaţia, deplasarea warp şi găurile de vierme.

Departamentul Apărării al SUA (DoD) susţinuse iniţial că AATIP s-ar fi concentrat doar pe „ameninţările aerospaţiale de generaţia următoare", dar s-a văzut repede că lucrările de cercetare nu vizau progresele potenţialilor adversari, în schimb examinau, de pildă, ecuaţia lui Drake, folosită de astronomi pentru a estima numărul civilizaţiilor extraterestre din galaxia noastră. Ulterior DoD a recunoscut că obiectul AATIP au fost *fenomenele aerospaţiale neidentificate* (FAN), noua denumire, preferată oficial, în loc de OZN.

Manevre imposibile

Următoarea bombă, în acel decembrie 2017, a fost lansarea a trei videoclipuri care arătau avioanele *US Navy* urmărind OZN-uri. Imaginile au fost captate de senzori în infraroşu, obiectele fiind mult mai greu vizibile pe radar.

Unul dintre piloţi, comandorul David Fravor, care s-a confruntat nemijlocit cu OZN-ul poreclit „Tic Tac", în timp ce zbura lângă portavionul USS Nimitz, a spus că obiectul efectua manevre imposibile pentru o aeronavă artificială. El susţine că OZN-ul a reuşit să blocheze un radar al marinei SUA, calificând acest fapt drept „un act de război din punct de vedere tehnic".

Cu aceeaşi ocazie s-a dovedit, încă o dată, că există, şi încă de mulţi ani, o serie continuă de incursiuni ale OZN-urilor în spaţiul aerian militar restricţionat şi peste instalaţii militare sensibile. Între altele, OZN-urile au planat asupra bazelor nucleare şi au dezactivat rachetele nucleare intercontinentale, ceea ce amatorii de OZN-uri cred că este un avertisment pentru rasa umană; dar, oricum, este de natură să ne dea fiori.

Cotidianul din New York mai menţiona în 2017 şi pe astrofizicianul Eric W. Davis, care a lucrat ca subcontractor şi consultant pentru programul AATIP. El spunea că suntem în posesia unor materialele presupus recuperate din accidente OZN. Ele au fost studiate fără a reuşi să se determine originea lor. Davis a comentat: „Nu le-am putea face singuri". El a mărturisit mai târziu că a făcut în acest sens o informare, în martie 2019 în faţa unei agenţii a Departamentului Apărării despre materiale recuperate „care nu aparţin acestei lumi, care nu au fost făcute pe Pământ". Astrofizicianul ar fi intervenit, de asemenea, pe acelaşi subiect, în 21 octombrie 2019, în faţa Comisiei pentru Forţele Armate ale Senatului şi în faţa Comisiei Senatului pentru Informaţii, două zile mai târziu.

După episodul din decembrie 2017, dezvăluirile au continuat. S-a aflat astfel că, în ianuarie 2015, avioanele de luptă ale *US Navy* de pe portavionul cu propulsie nucleară *USS Theodore Roosevelt* au avut o serie de întâlniri aeriene spectaculoase cu OZN-uri în largul coastei Floridei. În timp ce *F-18 Super Hornets* urmăreau obiectele misterioase, piloţii militari de elită au capturat evenimentele pe camere cu infraroşu.

Două organisme puternice din Senat, Comisia pentru servicii armate şi Comisia de informaţii au manifestat

un interes deosebit faţă de aceste dezvăluiri. Au avut loc şedinţe clasificate, dar senatorii implicaţi au păstrat discreţia asupra lor.

„Nu voi intra în niciun fel de conţinut al informării. A fost un briefing clasificat", a spus Mark Warner – vicepreşedinte al Comisiei de informaţii al Senatului – atunci când a fost întrebat de un reporter. Senatoarea Jeanne Shaheen, membră în Comisia pentru Servicii Armate al Senatului, a mers puţin mai departe când a recunoscut: „Am fost informaţi. A fost un briefing clasificat, aşa că nu am voie să vorbesc despre asta... Dar dacă ar fi să mă întrebaţi personal, cred că există OZN-uri, cred că există evenimente care s-au întâmplat şi care nu au fost explicate în mod adecvat".

Indiferent ce le-au spus senatorilor cei care le-au furnizat informaţiile militare despre OZN-uri, probabil că i-au speriat. Nu avem acces la intervenţiile care au urmat, dar în aprilie 2020, Pentagonul a confirmat că cele trei videoclipuri, realizate de piloţii *US Navy,* erau reale şi le-a şi postat pe un site web al guvernului, după ce, în 2019, confirmase că ele arată într-adevăr „fenomene aeriene inexplicabile". Dar s-a mai comentat şi că filmările nu ar fi trebuit să fie niciodată prezentate publicului.

Au mai avut loc şi alte evenimente. În februarie 2018, Administraţia Federală a Aviaţiei a făcut publice înregistrări ale piloţilor comerciali şocaţi care descriau cum au întâlnit un OZN la 37.000 de picioare (11 km) deasupra statului Arizona. Piloţii au descris o lumină incredibil de puternică, care nu era o aeronavă, iar o investigaţie ulterioară a exclus activităţile militare, dronele sau baloanele meteorologice.

În septembrie 2020, automobilele s-au oprit pe o autostradă din New Jersey, în timp ce şoferii uimiţi claxonau şi ieşeau din maşini, arătând şi ţipând în şoc la vederea unui OZN imens, în formă de farfurie. Un videoclip a devenit viral, dar scepticii au susţinut că obiectul misterios era un dirijabil. În august 2014, în Houston, Texas, au fost realizate mai multe fotografii şi videoclipuri care arătau un obiect misterios pe cerul nopţii. Au existat numeroşi martori independenţi, iar imaginile arătau o navă în formă de disc cu un inel de lumini albastre în jurul marginii. Povestea a apărut chiar şi în ştirile de seară, în timp ce localnicii panicaţi ascultau povestea sau sunau cu detalii din propriile lor observaţii.

Detectare şi analizare

Statul insular Hawaii a fost de-a lungul anilor locul a numeroase observaţii de OZN-uri. Unii conspiraţionişti cred chiar că există o bază extraterestră undeva în munţi, iar teoreticienii astronauţilor antici cred că în trecutul îndepărtat, extratereştrii veniţi în vizită erau veneraţi ca zei. În octombrie 2016, un turist a rămas uimit când a filmat un OZN clasic în formă de disc care plutea deasupra munţilor din Waikane.

Ca răspuns la toate acestea, Marina SUA a dat, în 2019, noi instrucţiuni piloţilor săi, spunându-le ce să facă dacă întâlnesc un OZN. Dar ea a refuzat să dezvăluie public ce spun aceste instrucţiuni, întrucât ele sunt clasificate.

Pentagonul a declarat, în 14 august 2020, că programul său OZN/FAN, odinioară ascuns, este din nou oficial activ odată cu înfiinţarea unui grup operativ FAN *(Unidentified Aerial Phenomena Task Force* – UAPTF), a cărui misiune este „să detecteze, să analizeze şi să catalogheze FAN-urile care ar putea reprezenta o ameninţare la adresa securităţii naţionale a SUA". Grupul operativ pentru fenomene aeriene neidentificate a fost lansat de secretarul adjunct al apărării David Norquist. UAPTF va fi condus de Marina, cu implicarea Subsecretarului de Apărare pentru Informaţii şi Securitate. Nu vor fi făcute publice detalii despre această unitate, deşi comunicatul de presă al Pentagonului din 14 august a oferit câteva indicii interesante, când a declarat: „Departamentul Apărării a înfiinţat UAPTF pentru a-şi îmbunătăţi înţelegerea şi pentru a obţine informaţii despre natura şi originile FAN-urilor.

Crearea grupului de lucru urmează anchetelor din partea parlamentarilor cu privire la acest subiect. În iunie, senatorul din Florida, Marco Rubio, preşedinte în exerciţiu al Comisiei de Informaţii al Senatului, a cerut directorului de informaţii naţionale, secretarului apărării şi altor şefi de agenţii să compileze datele disponibile despre „fenomenele aeriene neidentificate". „Comisia rămâne îngrijorată de faptul că nu există un proces unificat şi cuprinzător în cadrul guvernului federal pentru colectarea şi analiza informaţiilor despre fenomenele aeriene neidentificate, în ciuda potenţialei ameninţări", au scris parlamentarii într-un raport, adăugând: „Comisia înţelege că informaţiile relevante pot fi sensibile; cu toate acestea, Comisia constată că schimbul de informaţii şi coordonarea în cadrul comunităţii de informaţii au fost inconsistente şi că această problemă nu suscitat atenţia conducerii superioare".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

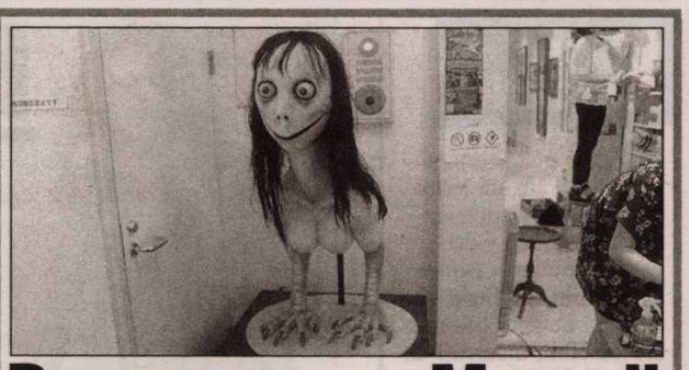

Provocarea „Momo"

Cu puţini ani în urmă opinia publică şi în mod particular, comunitatea psihologilor şi psihiatrilor au fost puternic răvăşite de efectele unui joc virtual originar din Rusia şi conceput – în aparenţă – de un tânăr pe nume Filip Budeikin, joc denumit *Balena albastră* („Blue whale").

Se adresa adolescenţilor şi tinerilor, a căror maleabilitate psihică era exploatată în mod sinistru, împingându-i pas cu pas, pe parcursul a 50 de zile, de la autoflagelare şi izolare socială, până la sinucidere.

De la Goethe la „Balena albastră"

Balena albastră nu este o legendă urbană, ci o realitate dură a zilelor noastre, care a dus aievea la câteva zeci de sinucideri ale unor tineri. S-a comentat în fel şi chip întregul fenomen, însă mult prea puţin despre adevăratele cauze ce au determinat conceperea şi punerea sa în practică.

Izolarea socială, înlocuirea relaţiilor interumane autentice cu glisarea vieţii în real către virtualitatea ecranului laptopului sau a telefonului au fost astfel exploatate într-un mod halucinant. Practic, însăşi fiinţa utilizatorilor s-a mutat în imaginarul în care aceştia ajung să-şi facă publice nu doar imagini din viaţa cotidiană şi anumite opinii despre orice subiect, ci şi absurdităţi.

Ceea ce s-ar fi cuvenit să se comenteze este legătura evidentă, la un anumit nivel al mesajului subliminal, dintre jocul rusesc şi o operă magistrală a marelui Goethe – romanul *Suferinţele tânărului Werther,* a cărui apariţie (în anul 1774) a dus la ceea ce presa vremii a numit „un val de sinucideri". Deloc întâmplător, „terenul de joc" era acelaşi: dezechilibrele sociale, depresiile individuale, sentimentul zădărniciei şi lipsa speranţelor.

Japonia – o nouă provocare

Provocarea Momo a devenit o legendă urbană autentică, prin care indivizi necunoscuţi le cer copiilor prin intermediul reţelelor de socializare să execute diverse misiuni periculoase.

Cert este că în cazul de faţă, în prezent părerea majoritară este că avem de-a face cu ceva mai mult decât o farsă alimentată de rapoartele mass-media şi de temerile părinţilor cu privire la activitatea on-line a copiilor lor. Iar dacă fenomenul declanşat suferă interpretări, principalul aspect ce trebuie luat în considerare este ţinta vizată – copiii care iau contact cu el prin reţelele de socializare.

Totul se bazează pe o superstiţie referitoare la o anumită entitate malefică. Momo sau „Mama-pasăre" este o creatură hibridă din categoria fantomelor, cu un chip de femeie puternic deformat, păr slinos, ochii proeminenţi, dar cu picioare de pasăre supradimensionate, o imagine înfricoşătoare care apare brusc în timpul unor jocuri sau clipuri online.

„A fost creată pentru a speria oamenii, dar nu pentru a le face rău", a afirmat Keisuke Aiso, realizatorul ei. Păpuşa a fost prezentată, pentru prima dată, în 2016, în cadrul unei expoziţii din Ginza, un cartier luxos din Tokyo, dar nu a atras atenţia la acel moment, ulterior s-a viralizat pe reţelele de socializare în 2018, fiind asociată cu un incident nefericit petrecut cu un copil în Argentina. Accesibil pe aplicaţiile de mesagerie instant sau pe Youtube, *„Momo challenge"* provoacă participanţii, prin ameninţări, să comită acte periculoase care pot merge până la moarte. În Franţa, un tată a depus, la finalul anului 2018, o plângere la poliţie, după moartea fiului său, găsit spânzurat în camera sa cu centura de la kimono. Băiatul ar fi căzut în capcana *„Momo challenge",* crede familia acestuia, similar în Argentina, Columbia, Statele Unite şi Marea Britanie s-au semnalat cazuri legate de „Mama-pasăre".

Punctul nevralgic al problemei îl reprezintă însă o anomalie mai greu de explicat şi probabil imposibil de anihilat: fenomenul în sine a fost creat de adulţi, dar loveşte fără menajamente în copii şi tineri, determinând totodată apariţia unor nelinişti, frici terorizante, patologii mentale, un tsunami revărsat din tenebrele societăţii umane.

Deocamdată nu s-a putut stabili o legătură directă între jocurile asociate acestei imagini – „Momo" – şi unele tragedii cu copii, care iniţial au fost puse pe seama acestei provocări.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Comerţul medieval – noi ipoteze

Descoperirea unei monede chinezeşti datând din secolul al XI-lea, pe teritoriul Marii Britanii, vine în sprijinul ipotezei conform căreia comerţul medieval dintre britanici şi Extremul Orient a cunoscut o dezvoltare mult mai mare decât s-a susţinut până acum.

Piesele chinezeşti din arhipelagul britanic...

Piesa găsită cu ajutorul unui detector de metale a fost datată între anii 1008-1016, în timpul împăratului Shenzong. Totuşi, nu este singura descoperire de acest fel. În 2018 a fost găsită o altă monedă chinezească, în comitatul Cheshire, din vestul insulei britanice, când în mod curios, cercetătorii au afirmat că ar fi puţin probabil să fie o descoperire din perioada medievală, mai degrabă ea fiind pierdută de către un colecţionar numismat.

Ultima descoperire schimbă radical datele problemei, oamenii de ştiinţă sugerând fără echivoc că ne putem afla în faţa unor dovezi că între Extremul Orient şi Europa Occidentală existau schimburi comerciale în vremea emiterii acestui tip specific de bani.

Caitlin Green, istoric la Universitatea Cambridge, a făcut în acest sens trimitere la câteva argumente ferme: un englez a slujit ca emisar al lui Genghis Khan în anii 1240, ceea ce ar putea explica prezenţa monedelor chinezeşti în Anglia, iar un trimis mongol l-a vizitat pe regele Edward al II-lea în anul 1313. Ipoteza că o piesă chinezească din secolul al XI-lea a ajuns în Marea Britanie în secolele al XIII-lea sau al XIV-lea nu este susţinută doar de probele arheologice, ci şi de sursele documentare care fac referire atât la prezenţa britanicilor în Asia Orientală, cât şi prezenţa altor persoane care puteau călători din Asia Orientală în Marea Britanie în timpul secolelor respective.

În plus, la numai 30 de kilometri de locul descoperirii de anul trecut, s-a găsit şi unica ceramică chinezească identificată pe teritoriul britanic, un fragment de porţelan decorat în alb şi albastru.

...şi monede romane în Japonia

Istoria poate susţine ideea unor importante schimburi de produse diverse între asiatici şi europeni, în Evul Mediu timpuriu. În vremea dinastiei Song, care a stăpânit nordul Chinei din anul 960 până în 1125, aici se produceau hârtie, textile şi porţelan, care se comercializau de-a lungul „Drumului mătăsii", până în îndepărtatele teritorii locuite de populaţii romanizate.

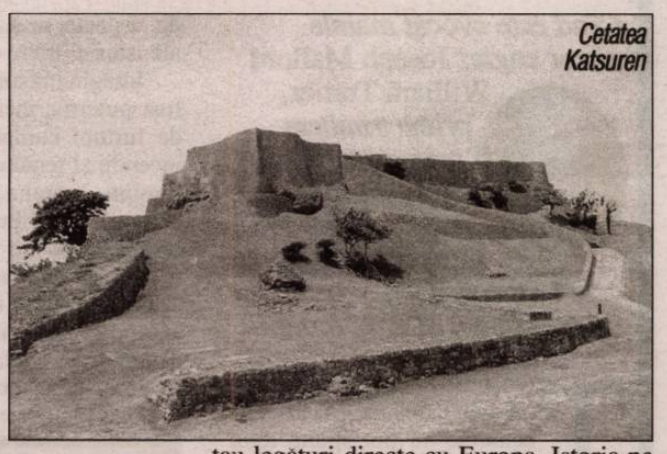

Cetatea Katsuren

În 2013, a fost făcută o descoperire care i-a surprins pe arheologi, la Cetatea Katsuren, aflată pe insula japoneză Okinawa, construită în jurul secolului al XII-lea. În timpul unor săpături, arheologii au descoperit patru monede de cupru: una dintre ele are imprimată imaginea împăratului roman Constantin I (datată între 300 şi 400 d. Chr.); alta arată un legionar roman cu un scut într-o mână, care ucide un duşman cu o suliţă.

Ulterior, săpăturile au dat la iveală alte şase monede, care provin din timpul Imperiului Otoman, de la sfârşitul secolului al XVII-lea. Descoperirile sunt şocante deoarece, după cum se ştia, nu existau legături directe cu Europa. Istoria ne spune însă că stăpânitorii cetăţii Katsuren aveau relaţii comerciale cu China şi cu alte ţări asiatice, deci este posibil ca monedele antice romane să-şi fi găsit drumul spre Katsuren în acest fel.

Monede romane din primul secol d.Chr. au fost găsite şi în China, probabil datorită schimburilor de-a lungul Drumului mătăsii şi rutelor maritime. O monedă a împăratului roman Maximian şi medalioane din timpul lui Antoninus Pius şi Marcus Aurelius au fost găsite în Vietnam. Aceste descoperiri datează din timpul dinastiei Han, aceeaşi cu cea a monedelor romane găsite în Japonia.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Cetatea Ardud

Dacă aveţi drum prin Satu Mare, nu cumva să rataţi vizita la cetatea Ardud. La intersecţia dintre zona colinară a Codrului şi Câmpia Someşului, la 18 km de Satu Mare, este situat oraşul Ardud, unde găsim şi cetatea cu acelaşi nume.

Se spune că aceasta a fost construită pe ruinele unei vechi cetăţi dacice şi că putea adăposti în jur de 1.500 de soldaţi. Are patru turnuri, iar piatra de temelie a fost pusă în 1481 de către Bartolomeu Dragfi. Turiştii sunt atraşi în număr mare de acest obiectiv al judeţului, şi asta pentru că numeroase legende incitante circulă în jurul ei.

Aşadar, se spune că aici încă mai sălăşluieşte, într-un tunel săpat sub zidurile cetăţii, fantoma prinţesei Vilma, fiica principelui Francisc Rakoczi, suveranul care a ridicat cetatea. Fata ar fi fost blestemată de propriul tată să nu aibă niciodată odihnă, pentru că ar fi divulgat unui tânăr ofiţer, spion austriac, de care era îndrăgostită, secretul existenţei tunelului care îi ajutase pe apărătorii cetăţii să îi învingă pe duşmani în nenumărate rânduri.

Legenda spune că tânărul care ar vrea să o dezlege de blestem pe prinţesă trebuie să sărute de câte trei ori cele trei chipuri ale fantomei – aceasta apare în primă fază ca un şarpe, apoi ca o broască şi în final ca mireasă plângând. Răsplata dezlegării de blestem ar fi tezaurul cetăţii, compus din aur, argint şi nestemate.

Revenind la construcţia impunătoare a cetăţii, aceasta este socotită ca fiind una dintre cele mai puternice fortăreţe din nordul Transilvaniei, iar cei care îi trec pragul pot vizita două turnuri ale sale, o parte din beciuri, dar şi interiorul ce adăposteşte azi un muzeu prezentând istoria şi evoluţia locului.

Într-unul dintre turnuri se găseşte Sala Blazoanelor, care oferă detalii importante despre familiile stăpânitoare ale domeniului Ardudului, Sala Cavalerilor – o mică expoziţie de arme şi costume medievale, precum şi o istorie ilustrată a cetăţii, din 1730 până în prezent.

Al doilea turn adăposteşte o sală de exponate cu costume populare şi unelte ale iobagilor, precum şi ceramică din secolele XVII-XVIII. Nu rataţi terasa turnului, care vă va oferi prilejul să admiraţi în toată splendoarea panorama oraşului Ardud.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Aninoasa

Aflată în judeţul Argeş în comuna al cărui nume îl poartă, Mănăstirea Aninoasa, cu obşte de călugăriţe, are hramurile Sfântul Nicolae, pentru biserica mare şi Sfinţii Gheorghe şi Dimitrie pentru paraclis.

Biserica mare a fost zidită la 1677 (sau 1678 după unele surse) de către velclucerul Tudoran Vlădescu care s-a călugărit mai târziu luând numele Teodosie. Biserica este înzestrată cu pământ şi vii. În testamentul său din 1682, ctitorul hotărăşte ca, în cazul în care fiica sa nu va avea copii, întreaga zestre să fie donată mânăstirii. El proferează şi groaznice blesteme împotriva celor care ar încerca să schimbe dorinţele sale testamentare. Pentru ca această ctitorie să nu fie închinată unor mânăstiri străine el o închină Mânăstirii din Câmpulung Muscel. Testamentul este întărit la doi ani după moartea ctitorului, de domnitorul Şerban Cantacuzino. Mari îmbunătăţiri sunt aduse aşezământului între 1722-1730 de mitropolitul Daniil al II-lea al Ugrovlahiei, crescut în casa lui Teodorie şi călugărit la Aninoasa. Sunt zidite acum cele două turle, i se adaugă pridvorul şi se înalţă clopotniţa şi poarta cea mare de la intrare. Tot acum mânăstirea este împrejmuită cu un zid care dăinuie până în zilele noastre, zid care atinge grosimea de 1,90 de metri.

În 1773 egumenul Mihail Tărtăşescu Cojoceanu zideşte, la latura de nord a mânăstirii, paraclisul cu hramul Sfântul Gheorghe şi Sfântul Dimitrie. În curtea mânăstirii erau zidite două proprietăţi în care puteau fi ascunse bunurile de preţ de aici, iar una dintre ele avea o ieşire pe sub ziduri în pădurea din apropiere.

În 1843 şi 1859 sunt executate reparaţii şi renovări la turle şi la clopotniţă dar după secularizarea din 1864 clădirile anexe se degradează fiind reparate abia în 1895 pentru a adăposti o companie din Regimentul 30 Muscel. Alte reparaţii sunt făcute bisericii în 1898, între 1905-1908 şi între 1922-1937 Mânăstirea a fost transformată în biserică de mir şi, în anii comunismului, în CAP. Din 1993 însă îşi recapătă statutul de mânăstire dar şi de biserică parohială în acelaşi timp iar din anul 2001 redevine numai mânăstire.

Biserica este construită din piatră şi cărămidă, în formă de cruce şi având ziduri foarte groase. Zidul despărţitor dintre naos şi pronaos are o deschidere largă în centru iar pridvorul este susţinut de şase stâlpi. Are două turle, una mai mare pe naos şi alta mai mică deasupra pronaosului. În interior pereţii sunt împărţiţi în două registre de un brâu median, în fiecare dintre ele existând câte un şir de firide. Pereţii sunt tencuiţi în alb şi aproape de cornişă este un alt brâu zugrăvit. Pe peretele de la intrare se află o firidă în care este pictat Sfântul Nicolae. Clopotniţa, aflată în partea de nord are înălţimea de 20 de metri.

Mânăstirea a fost pictată iniţial de vestitul iconar Pârvu Mutu dar din vechea lucrare nu s-a păstrat decât o mică parte. Restul picturii este opera zugravilor Ioan Gârniţă şi Ioan Pop, realizată în 1730 şi a meşterilor Dima, Mihai, Badea, însemnaţi pe unul dintre pereţii din proscomidie. Mânăstirea deţine câteva obiecte de mare valoare, printre care icoana ferecată în argint a Sfântului Nicolae, sfeşnice împărăteşti sculptate în lemn, cu multă măiestrie, un potir de argint suflat cu aur şi cărţi vechi din secolul al XVIII-lea.

IRINA STOICA

Neliniștea depărtărilor

***Când este evocat marele pictor englez* Joseph Mallord William Turner,**

prima trimitere merge către amplele sale peisaje marine care l-au făcut celebru, lucrări care l-au consacrat și ca un mare maestru al artei luminii.

Totuși, dacă-i privim opera în ansamblu, observăm că aceste acuarele nu pot spune totul despre artistul plastic și despre omul Turner, viața personală influențându-i în mod evident realizările profesionale.

Opera sa de maturitate se caracterizează printr-o paletă cromatică extrem de complexă. Potrivit *The Illustrated History of Art* a istoricului și criticului de artă David Piper, tablourile sale ulterioare au fost numite „puzzle-uri fantastice". Turner a fost recunoscut ca un geniu artistic: influentul critic John Ruskin l-a descris drept artistul care putea „măsura cele mai agitate și mai autentice stări de spirit ale naturii".

Temperamentul și caracterul lui William Turner aveau darul să-i contrarieze pe cei ce încercau să îl cunoască. El nu era un om jovial, ci mai degrabă taciturn, introvertit cu un renume de avar; dar pe de altă parte, el a dovedit calități total opuse acestora. Am arătat latura mai puțin avantajoasă a personalității sale pentru a sublinia o anume latură a creației artistice: el pare a fi atras irezistibil de aspecte mai degrabă tenebroase ale istoriei trăite ori aflate din cărți.

Corabia sclavilor

Imaginația artistică a lui Turner a fost puternic incitată, chiar fascinată de furtuni cumplite și naufragii, de incendii și fenomene naturale precum lumina soarelui, ploaia, ceața, ba chiar și cumplitul diluviu biblic. El era fascinat de puterea violentă a mării, așa cum se vede, de pildă, în „Zorii de după naufragiu", 1841 și „Corabia sclavilor", 1840. Prima acuarelă, în ciuda titlului, nu descrie în mod direct urmările unui naufragiu. Cu toate acestea, mai multe elemente îmbibă scena de coastă cu un sentiment de solitudine și chiar de disperare: norii denși purpurii, pata slabă de sânge pe nisip și câinele care urlă singuratic pe plaja imensă.

Veneția

Al doilea tablou este mult mai dramatic. La originea tulburătoarei imagini se află o întâmplare tragică petrecută cu șapte decenii mai devreme, când au fost aruncați peste bord 132 de sclavi negri pentru a se încasa asigurarea „încărcăturii". Prima impresie pe care o creează pictura este a unui apus enorm de un roșu intens, peste o mare furtunoasă, semn al apropierii unui taifun.

Zorii de după naufragiu

La o observare atentă, se poate distinge o corabie care navighează în depărtare, un tip de navă rapidă utilizată în transportul ilegal de sclavi. Catargele ei sunt roșii, potrivindu-se cu culoarea roșu-sângerie a cerului și cu cea arămie a apei, care servește la estomparea liniilor dintre diferite obiecte din pictură. Pânzele corăbiei sunt înfășurate, sugerând că se pregătește pentru taifun. În colțul din dreapta al prim-planului, un picior cu piele închisă iese din apă, cu un lanț de fier blocat în jurul gleznei. Un stol haotic de pescărușI și pești (probabil rechini) înconjoară piciorul.

Această violență este sporită de petele roșii din jurul peștilor. Membre de culoare întunecată apar între valurile înspumate din stânga, înconjurate de lanțuri rupte, aluzie la numeroșii sclavi aruncați de pe navă și lăsați să se înece. Se pot observa și înotătoare de rechini în jurul sclavilor care se îneacă, sporind dramatismul scenei.

Faruri, porturi, canale dar mai ales marea observată în cele mai neașteptate ipostaze constituie substanța operei lui William Turner. Multitudinea de lucrări au și un element comun: perspectiva de adâncime a imaginii, care trimite privitorul către infinitul spațiului înconjurător, dând impresia că ajunge să coboare dincolo de linia orizontului.

Aceste scene dinamice sunt legate în subtext de temperamentul artistului, el însă nu a fost doar un introvertit rupt de lume. Ca dovadă, o mare parte din averea sa a lăsat-o pentru construirea unui stabiliment pentru pictorii vârstnici și săraci, iar peste 19.000 de acuarele, picturi în ulei și desene le-a donat statului britanic și Academiei Regale de Arte, care acordă studenților Medalia Turner.

O istorie a pălăriei

Nu există multe înregistrări oficiale ale pălăriilor înainte de anii 3000 î.Hr., însă acestea erau probabil frecvent utilizate înainte de această perioadă. Faimoasa figurină de piatră denumită Venus din Willendorf, veche de 27.000-30.000 de ani, poate înfățișa o femeie purtând o pălărie țesută.

● Dintre cele mai vechi pălării cunoscute a fost „confirmată" cea purtată de un bărbat din epoca bronzului, nu mai puțin celebrul Ötzi, „omul gheților", al cărui corp (inclusiv pălăria sa) a fost găsit înghețat pe munte între Austria și Italia, unde sfârșise undeva, în jurul anului 3250 î.Hr. El purta un acoperământ de cap din piele de urs, cu o curea de prindere sub bărbie, făcută din mai multe piei cusute și semănând în esență cu o căciulă de blană „rusească" fără clapete.

● Una dintre primele reprezentări picturale ale unei pălării apare într-un mormânt din Teba, Egipt, care arată un bărbat purtând o pălărie de paie conică, datată în jurul anului 3200 î.Hr. De obicei, în Egiptul antic se purtau pălării, unde mulți egipteni de clasă superioară își rădeau capul, apoi și-l acopereau pentru a nu se îmbolnăvi. De asemenea, mesopotamienii purtau pălării conice sau în formă de vază inversată.

● Alte acoperăminte pentru cap timpurii includ: ● *pileus*, acoperământ fără boruri, asemănător calotei craniene pe care sclavii din Ilaria și Grecia antică îl purtau la eliberarea din sclavie; ● boneta frigiană, purtată de sclavii eliberați în Roma Antică, un fel de căciuliță de lână cu vârful îndoit înainte; ● *petasos*-ul grecesc, prima pălărie cu boruri cunoscută, confecționată din fetru (pâslă).

● În Evul Mediu, pălăriile reprezentau un însemn al statutului social și erau utilizate pentru a identifica anumite grupuri. Al patrulea Sinod al Lateranului din 1215 a cerut ca toți evreii să se identifice purtând *Judenhat* („pălăria evreiască"), ei fiind astfel marcați drept ținte pentru antisemiți. Cruciații sunt cei care au adus în Europa moda turbanului oriental, iar în a doua jumătate a secolului al XVI-lea, pălăriile cel mai des întâlnite erau cele confecționate după moda spaniolă – înalte, având borul întors în față.

● Pălării pentru femei asemănătoare cu cele ale bărbaților au început să fie purtate la sfârșitul secolului al XVI-lea. În prima jumătate a secolului al XIX-lea, femeile purtau bonete care treptat au devenit mai mari, decorate cu panglici, flori, pene și garnituri de tifon. Până la sfârșitul secolului, au fost introduse multe alte stiluri, printre care pălăriile cu margini largi și coroane plate.

● Popularitatea pălăriilor extravagante a crescut în anii '80, iar la începutul secolului al XXI-lea, cele flamboiante au revenit, cu un nou val de tineri care au creat modele ce includ simulacre de turban, pălării de pâslă sau pălării înalte realizate din păr de om.

De-a lungul istoriei sale, pălăria a definit nu doar un statut social, ci mai ales schimbarea și modernizarea unor generații, împiedicând astfel o clasificare superficială a oamenilor.

De ce zâmbesc sugarii?

Un bebeluș care zâmbește și chicotește este una dintre imaginile cele mai frumoase și mai tulburătoare din lume. Spunându-ne fără rezerve că acesta este adorabil, nu avem nicio îndoială că este fericit. Cu ochii îngustați, cu gura larg deschisă, mișcându-și mâinile și picioarele ca și cum ar înota, bebelușul pare întruchiparea fericirii.

Cercetătorii sugerează însă că zâmbetul sugarilor, cel puțin în primele lor șase luni de viață, poate fi deopotrivă emoțional și social. Totodată, el poate reprezenta maniera noastră de a începe să comunicăm cu lumea care ne înconjoară, mai degrabă decât de a exprima ceea ce se petrece în interiorul ființei noastre.

În legătură cu expresiile faciale, teoria emoțiilor discrete susține că zâmbetul copiilor reflectă o emoție interioară, dar cercetările din ultimii ani arată însă că lucrurile nu sunt atât de simple.

Zâmbetul se dezvoltă în primele 6-8 săptămâni de viață, când bebelușul își petrece timpul privind chipuri, câmpul său vizual lărgindu-se treptat. Nu se știe clar dacă există o emoție oarecare în primele zâmbete, nici dacă ele semnifică ceva pentru sugar.

Unii psihologi consideră că acestea îl învață pe copil asociațiile pozitive cu zâmbetele, pe care adulții le simt deja. A învăța să zâmbești, spun cercetătorii, și a învăța ce vrea să spună un zâmbet constituie un întreg proces, similar cu cel al învățatului mersului.

Specialiștii în psihologia dezvoltării au analizat minuțios diversele zâmbete ale bebelușilor în circumstanțe diferite. Aceștia își ridică pometii obrajilor și își pliază ochii când sunt foarte concentrați și implicați emoțional.

Zâmbetul cu gura deschisă e susceptibil de a fi răutăcios, pe când cele simple – gura închisă, fără ca pometii să se ridice – constituie încercări timide de interacțiune. Interesul pe care el îl manifestă clar pentru a-și evidenția emoțiile pozitive prevestește într-un fel viitorul său comportament social.

În acest sens, rezultatele unui studiu recent au fost mai mult decât spectaculoase: nivelul zâmbetelor anticipatoare ar prefigura cu precizie expresivitatea și competențele sociale manifestate doi ani mai târziu. A afecta și a fi afectat de expresiile emoționale pozitive ale părinților poate determina bebelușul să considere că fericirea celorlalți este esențială pentru propria sa fericire.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...o albină vizitează 1.500 de*

flori într-o singură zi?

◆ *...şarpele poate dormi până la trei ani fără să se trezească?*

◆ *...măcănitul unei raţe are o particularitate unică?*

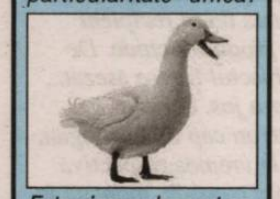

Este singurul sunet care nu prezintă ecou.

◆ *...motorul modern cu reacţie a fost inventat de savantul român Henri Coandă? Evenimentul s-a petrecut în anul 1910.*

◆ *...lemurienii au o metodă unică de a-şi învinge foamea*

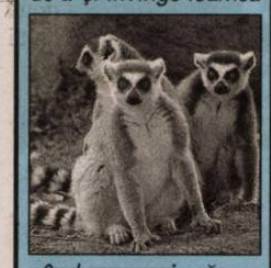

când nu mai găsesc suficientă mâncare? Îşi induc hibernarea.

◆ *...ochii noştri au aceeaşi mărime de la naştere? Nasul şi urechile cresc însă continuu.*

◆ *...bacteriologul scoţian Alexander Fleming a descoperit penicilina în 1928?*

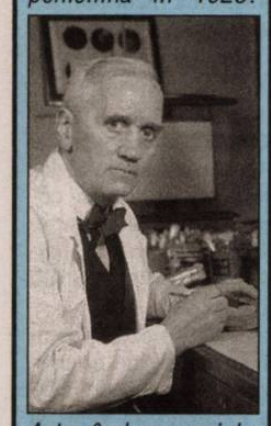

Asta când mucegaiul a atins din greşeală un experiment al său distrugându-i bacteriile.

Ştiaţi că...

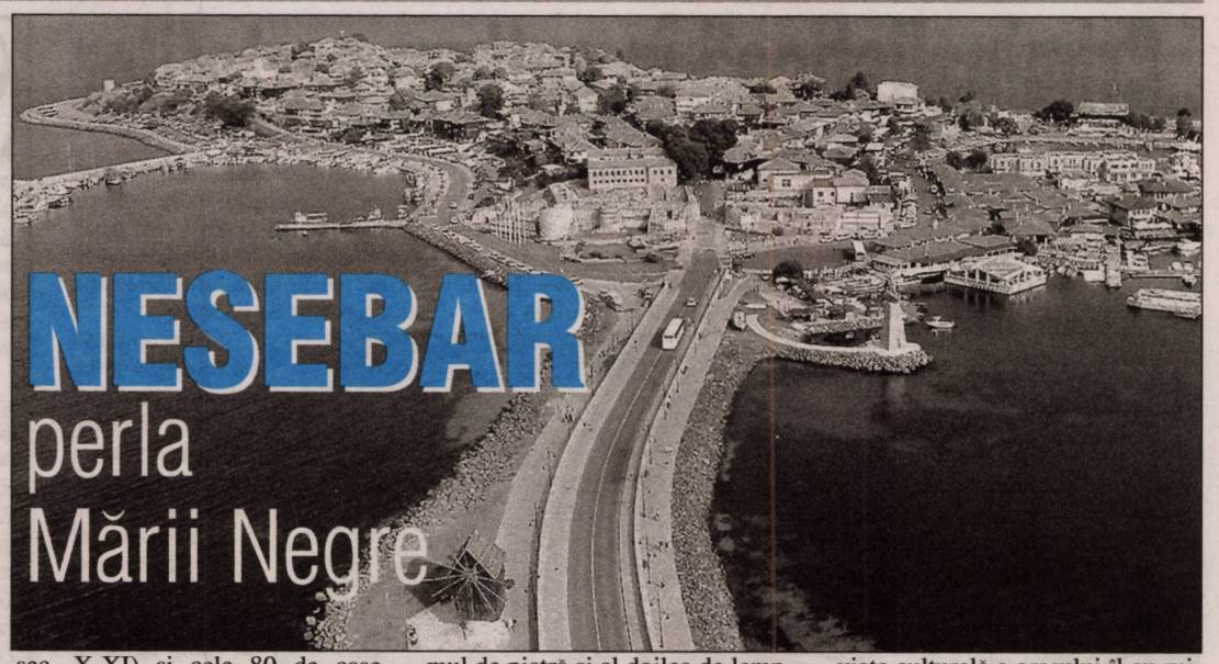

NESEBAR
perla Mării Negre

Aflat la circa 100 de kilometri de capitala ţării Sofia (Bulgaria), oraşul Nesebar este unul dintre cele mai vechi oraşe din Europa, o cetate-muzeu cu o istorie multimilenară. Se înalţă pe o peninsulă lungă de 850 de metri şi lată de 350 de metri, legată de continent printr-un istm, o treime din teritoriul său fiind înghiţit de ape de-a lungul timpului.

Primii locuitori ai oraşului au lăsat urmele vieţuirii lor cu mai bine de 3.000 de ani în urmă, dar datele oficiale despre această aşezare există din anul 5100 î.Hr. când grecii au colonizat întreaga zonă. Zeul Apollo a fost desemnat drept patron al localităţii care a primit numele Melsambria, apoi Mesembria. Au început să se bată aici în secolul al V-lea î.Hr. monede de argint şi de bronz iar în secolul al II-lea î.Hr. monede de aur.

Emisia de monede a fost doar unul dintre numeroasele privilegii pe care le obţinuse oraşul, privilegii pe care şi le-a păstrat şi după anul 71 î.Hr. când a fost cucerit de romani. Aceştia au instalat aici o garnizoană puternică şi însemnătatea oraşului a crescut jucând un rol important maritim şi comercial în secolele al III-lea şi al IV-lea. În secolul al VII-lea a un port bizantin puternic.

În anul 812 a fost cucerit de hanul protobulgar Krune, iar din secolul al XI-lea a primit numele slav Nesebar.

De-a lungul istoriei a fost avantajat de poziţia sa strategică, dar în 1366 a fost cucerit de cruciaţi iar în 1396 de turci, intrând din 1453 sub influenţa Imperiului Otoman. După eliberare s-a transformat o vreme din port comercial în oraş de pescari.

Declarat în 1956 rezervaţie arhitecturală şi arheologică, oraşul ne prezintă ruinele antice ale zidurilor fortificate, biserici din perioada medievală (sec. V-VI şi sec. X-XI) şi cele 80 de case construite în perioada Renaşterii, în aşa-numitul stil „Marea Neagră".

Depăşind istmul care leagă oraşul de restul ţării, traversezi întâi o mică porţiune de plajă întâmpinat de unul dintre simbolurile oraşului, „Moara de vânt", datând din perioada Renaşterii. Se pare că moara era în continuă funcţionare datorită vânturilor ce bat dinspre mare. Este construită pe o fundaţie de piatră de la o veche biserică bizantină şi are trei nivele: la primul era depozitată făina, la al doilea locuia morarul şi familia sa, etajul având şi un mic balconaş, iar la al treilea se află mecanismele morii.

Zidul de apărare al oraşului care odiniară făcea din el o adevărată fortăreaţă a supravieţuit în mică parte până în zilele noastre. Ridicat de turci şi apoi de bizantini, poate fi admirat pe o lungime de 100 de metri cu o înălţime de 8 metri.

Oraşul propriu-zis, înălţat pe o colină, este un labirint de străduţe cu case mici pe două nivele: primul de piatră şi al doilea de lemn. Printre ele strălucesc turnurile bisericilor care au rămas dintre cele 30 existente odinioară conform legendei.

În oraş mai există patru muzee: Muzeul de arheologie, Muzeul de etnografie şi două deschise în

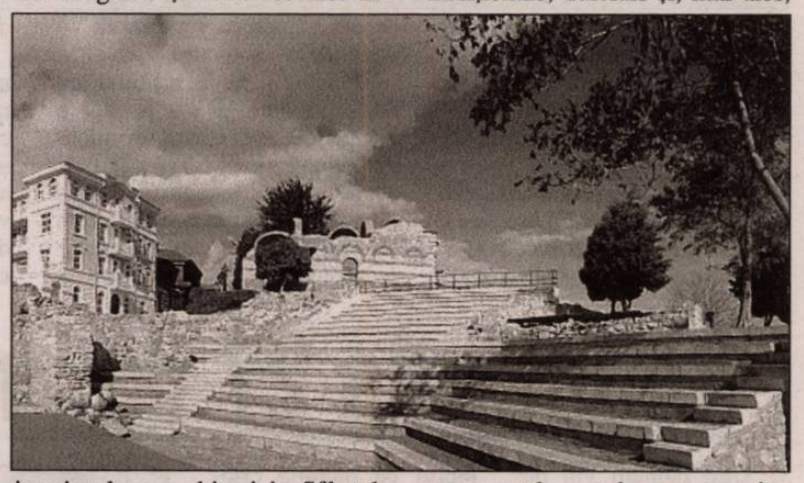

interiorul unor biserici: Sfântul Ştefan cu fresce din secolele XI-XVII şi Sfântul Spas cu fresce din secolul al XVII-lea.

O biserică remarcabilă este Sfântul Salvator, săpată în timpul Imperiului Otoman şi construită, conform legilor vremii, jumătate sub pământ, păstrând multe picturi interioare. Există şi altele aflate în ruină, cum ar fi „Biserica Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil", „Sfânta Parascheva" sau „Sfânta Sofia", mărturii a importanţei religioase a locului. Un loc important în viaţa culturală a oraşului îl au ruinele Amfiteatrului în care se ţin şi în prezent concerte şi spectacole de lumini.

Mulţimea magazinelor de suveniruri îţi oferă tot felul de machete, obiecte artizanale, ţesături tradiţionale, dulciuri şi, mai ales, cunoscutele produse cosmetice obţinute din uleiuri de trandafiri.

Datorită monumentelor din diferite epoci, bine conservate, dar şi aspectului natural unic, Nesebar a fost inclus pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO în anul 1983. Un loc în care numeroase civilizaţii şi-au lăsat amprenta.

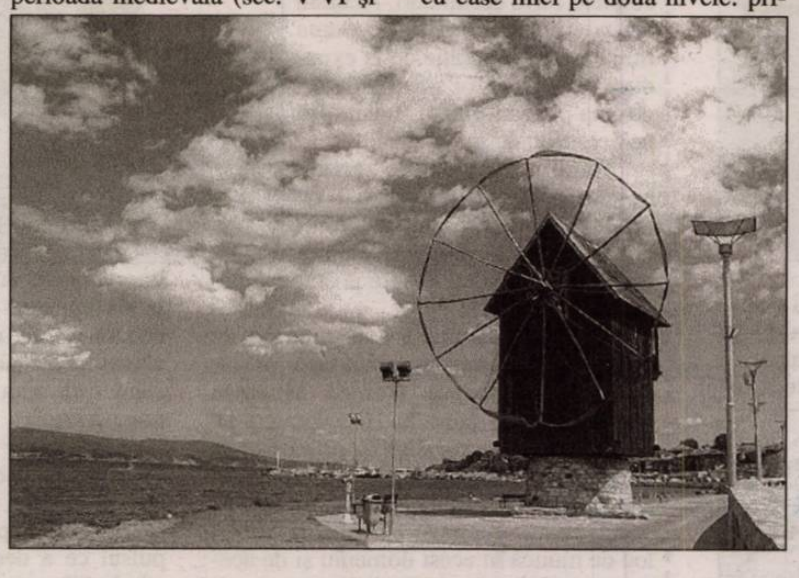

Fântâna Popova – Craiova

Considerată cea mai veche fântână din Craiova, aceasta este menţionată într-un act din luna decembrie a anului 1613 şi este situată în cartierul Romanesti.

Între 1651-1652 este însă refăcută în totalitate de voievodul Matei Basarab şi reparată după anul 1775 de către Alexandru Ipsilanti.

Fântâna este concepută în plan pătrat şi are un acoperiş în patru ape. Pe fiecare latură prezintă coloane la colţuri şi câte o nişă. Pe laturile de sud şi vest există câte o inscripţie, una cu litere chirilice a domnitorului Matei Basarab de la 1652 şi alta cu litere latine a lui Constantin Mihail, de la 1905.

Constantin Mihail, proprietar al moşiei Popova a refăcut fântâna ca urmare a deteriorărilor suferite în anul 1905.

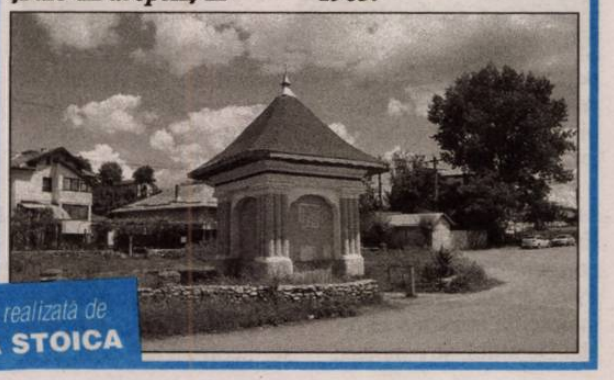

Simboluri ale umanităţii

Epona

Una dintre zeiţe romane preluată din credinţele galice, Epona patrona lumea subpământeană dar şi caii, calul fiind simbolul trecerii celor morţi în lumea de dincolo. Plastic era reprezentată fie călărind un mânz, fie în picioare între doi cai. Din Galia s-a răspândit la celţii continentali

ajungând mai târziu să fie venerată şi de romani.

Aceştia o considerau protectoare a cailor, măgarilor şi catârilor, iar imaginea ei era păstrată în firide special amenajate în pereţii grajdurilor.

Interesant este faptul că Epona a fost văzută şi ca o zeiţă a fertilităţii, însoţită în multe dintre reprezentările sale de cereale sau cornucopie (cornul abundenţei).

Pagină realizată de
IRINA STOICA

„Criminalistica” în cultura cartofilor

La cât de complexă şi de imprevizibilă este civilizaţia umană de azi, nimic nu ar trebui să ne mai mire. Totuşi, unele nedumeriri pot fi exprimate, dacă vine vorba despre puncte comune pentru două domenii totalmente diferite, cum sunt criminalistica şi cultura cartofului. Ei bine, o femeie din satul Winlaton (nord-estul Angliei) a reuşit „imposibilul”.

În timp ce îşi plimba câinele pe un câmp noroios din marginea localităţii, aceasta a fost convinsă că descoperise ceva senzaţional, dar şi macabru: nici mai mult, nici mai puţin decât rămăşiţele unui corp uman. Desigur, o crimă nedescoperită – a gândit vigilenta persoană, care nu a pregetat să ducă la poliţie ceea ce era sigură că reprezenta un deget de la un picior.

Poliţiştii au reacţionat cu promptitudine şi s-a format o echipă de specialişti (criminalişti, poliţişti, inclusiv câini de urmă), care a început să treacă prin sită zona vizată. Între timp, aceeaşi femeie care găsise presupusul deget le-a furnizat anchetatorilor încă un indiciu „forte”, din punctul ei de vedere, pentru ipoteza descoperirii unei fapte sinistre: o fotografie a ceea ce ea presupunea că reprezenta un fragment de picior.

Totuşi avalanşa rostogolită la vale de... doamna Sherlock Holmes s-a topit brusc în momentul în care oamenii legii şi-au dat seama în ce situaţie fuseseră puşi. Ei scormoneau de fapt un câmp agricol, pe care fuseseră cultivaţi cartofi. Bineînţeles, „degetul” adus de femeie era şi el tot un cartof, la fel şi obiectul din poza prezentată de aceasta.

Spre norocul ei însă, aceasta nu a fost sancţionată pentru răspândirea de informaţii false, ci – ca un fel de premiu de consolare – a primit de la poliţişti aprecieri pentru spiritul său civic şi pentru vigilenţa de care dăduse dovadă. De fapt, un exces de zel penibil!

Eroare... istorică!

Se poate întâmpla uneori ca oamenii de ştiinţă să cadă victime propriilor lor cunoştinţe. Arheologii pot fi consideraţi astfel o categorie profesională vulnerabilă din acest punct de vedere, întrucât marea distanţă în timp faţă de obiectul activităţii lor îi predispune la erori, uneori, mai mult decât penibile.

Li s-a întâmplat chiar unor specialişti ai faimosului British Museum din Londra. Ne referim la o piesă datând din anul 2340 î.Hr., din timpul regelui Gishakidu, care a stăpânit vechiul oraş Umma, din sud-estul Irakului de astăzi.

Cu totul întâmplător, cercetătorii muzeului şi-au dat seama de eroarea lor, cu prilejul organizării unei expoziţii despre războaie şi conflicte, constatând că o piesă prezentată drept vas antic este similară altui obiect, existent la Universitatea Yale, prezentat în legătură cu primele războaie din istoria umanităţii, între vechile cetăţi Lagash şi Umma.

„Am realizat cât de stupidă a fost evaluarea noastră”, a declarat comisarul expoziţiei britanice, în cadrul căreia piesa buclucaşă era prezentată drept recipient pentru produse lichide. De fapt, obiectul fusese aşezat... cu susu-n jos, el fiind în realitate un cap de buzdugan, căruia la vremea respectivă i se ataşa o coadă, montată în orificiul central.

În cele din urmă, viziunea greşită a fost îndreptată, lăsând totuşi loc unei întrebări foarte incomode: ce se poate întâmpla când, de pildă, mai mulţi factori decizionali privesc o problemă socială sau economică din unghiuri diferite?

Adopţie la 27 de ani

Unii oameni vin pe lume aducând cu ei anumite particularităţi care pot marca însăşi istoria umanităţii. Este şi cazul unei fetiţe din oraşul Knoxville, Statele Unite, născută pe 26 octombrie 2020, dar care în acea zi avea deja vârsta de... 27 de ani.

Pare o afirmaţie hazardată, însă din punct de vedere ştiinţific este perfect veridică, deoarece nu vorbim despre o copilă născută în mod inexplicabil adult.

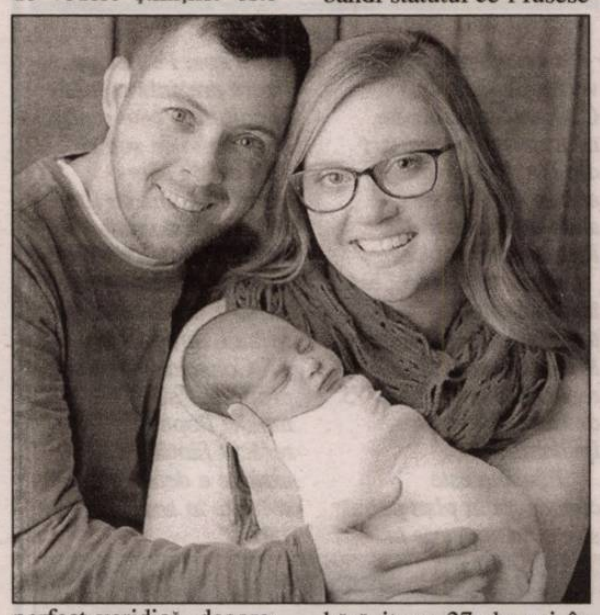

Embrionul din care s-a dezvoltat micuţa Molly Everette Gibson a fost congelat în octombrie 1992, aşadar cu 27 de ani înainte de naşterea sa reală. De altfel, se cunoaşte faptul că metoda crioconservării embrionilor este foarte răspândită şi utilizată de mult timp, ea permiţându-le acestora să se păstreze nealteraţi pe o durată nedefinită, astfel încât să poată fi incluşi în programele de fecundare *in vitro*.

Soţii Tina şi Ben Gibson au decis că „embrionul Molly” poate dobândi statutul ce-i fusese hărăzit cu 27 de ani în urmă, după ce s-au luptat cu infertilitatea timp de aproape cinci ani înainte de a vedea la o staţie TV de ştiri locală, povestea despre adopţia embrionilor.

Totuşi, senzaţionalul acestui caz insolit trebuie „completat” cu încă un amănunt care îl face unic: Molly are şi o soră – Emma, născută în 2017, fosta deţinătoare a recordului de „aşteptare” în stare de crioconservare, respectiv de 24 de ani.

Familiile pot adopta unul dintre embrionii congelaţi la National Embryo Donation Certer (NEDC), o entitate nonprofit din Knoxville, şi pot da naştere unui copil care nu este legat genetic de ei. Fondată în urmă cu 17 ani, NEDC a reuşit peste 1.000 de adopţii şi naşteri de embrioni.

O bicicletă pentru un poştaş

Ideea de servicii poştale înseamnă sarcina asumată de a livra cât mai rapid corespondenţa şi coletele către destinatari. Această veritabilă cursă pentru scurtarea timpului de circulaţie de la expeditor către primitor s-a aflat întotdeauna în prim-planul strategiilor poştei, oriunde în lume.

Vorbim astăzi despre servicii poştale aeriene, pe apă sau cu maşini destinate exclusiv acestui domeniu ori, la „periferia” domeniului de activitate, despre poşta încă pedestră.

Un asemenea caz a fost semnalat de presa basarabeană, despre un tânăr poştaş din oraşul Ialoveni. Romeo Muntean parcurge zilnic până la 20 kilometri pe jos, pentru ca oamenii să îşi primească la timp facturile şi corespondenţa. Bărbatul are 31 de ani şi este licenţiat în turism. El spune că nu şi-a găsit până acum niciun loc de muncă în acest domeniu şi de acea, acum trei ani, a ales să fie poştaş.

„Îmi place. Este un cam obositor, dar mai fac cunoştinţă cu lumea şi mă împrietenesc cu alţi oameni. Când afară plouă îmi este greu. Nu pot să distribui, deoarece este ud şi apar probleme. De obicei lucrez până la cinci seara, dar vara, când este ziua mai lungă, până la ora nouă seara.”

Un locuitor al oraşului a făcut publică povestea lui Romeo Muntean pe o reţea de socializare, iar zeci de oameni s-au oferit să-i cumpere o bicicletă. A fost impulsul ce a declanşat un fenomen local admirabil, un conaţional din Anglia al ialoveneanului i-a dăruit o bicicletă dotată cu un coş pentru transportarea corespondenţei, apoi s-a lansat rapid proiectul „Biciclete pentru poştaşi”, în sprijinul altor poştaşi din împrejurimi.

La Rîbniţa sau în satul vecin, Ţîpala, au fost donate de asemenea biciclete, în acelaşi scop. Mai mult, câţiva localnici au venit şi cu iniţiativa de a-i oferi tânărului haine groase, pentru sezonul friguros.

Pagină realizată de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Norman Wisdom – amintirea unui „clovn favorit”

Astăzi se împlinesc exact 106 ani de la naşterea unuia dintre cei mai mari comici ai ecranului: Norman Wisdom. Mic de statură (avea doar 157 cm înălţime), cu un chip candid şi expresiv, el a dat viaţă omului simplu, strivit de greutăţile vieţii şi abuzat de cei puternici, dar care reuşeşte să răzbată graţie tenacităţii, inteligenţei şi nu în ultimul rând umorului său molipsitor.

Interesant e faptul că simpaticul Norman, deşi era un actor îndrăgit în Marea Britanie natală, Statele Unite şi alte ţări occidentale, a devenit un idol şi pentru milioane de spectatori în ţările de după Cortina de Fier, care s-au regăsit în el. Din fericire, astăzi, în epoca internetului, putem privi oricând o comedie spumoasă cu Norman, spre deosebire de alte timpuri când ziua difuzării la televizor a unei asemenea comedii era o veritabilă „sărbătoare naţională”...

● Norman Joseph Wisdom s-a născut la Londra, în 1915, mama sa fiind croitoreasă, iar tatăl şofer; din cauza problemelor cu băutura, părinţii s-au separat, iar Norman şi fratele lui mai mare, Fred, au fost încredinţaţi tatălui, care apoi i-a abandonat într-un orfelinat.

● La vârsta de 13 ani Norman a abandonat pentru totdeauna şcoala, lucrând ca miner, chelner şi camerist pe un vapor. Ajuns în Argentina, a fost convins să participe la un meci de box amator cu un localnic, dar după ce a câştigat meciul, s-a ales nu doar cu vânătăi, ci şi fără niciun ban, „colegii” lui furându-i premiul. S-a întors în Marea Britanie fără nicio leţcaie şi s-a angajat ca voluntar în armată, minţind că are 18 ani, deşi avea cu un an mai puţin.

● Stagiul militar i-a priit de minune: a fost detaşat în India, a învăţat să cânte la mai multe instrumente muzicale, să călărească şi a devenit campion de box al regimentului. La izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial, deşi a cerut să fie trimis pe front, a fost repartizat la o unitate de comunicaţii, făcând legăturile telefonice dintre Churchill şi ceilalţi lideri Aliaţi.

● După război s-a dedicat numerelor de musical şi a devenit curând un apreciat comediant, în cluburile muncitoreşti din Londra.

● Şi-a făcut debutul în televiziune în 1948, an în care a primit şi un rol minor în filmul „Întâlnire cu un vis”.

● Rolul care l-a făcut celebru a fost cel din „Magazinul cu probleme”, pentru care a primit premiul BAFTA pentru „cel mai promiţător nou talent”.

● Au urmat o serie de comedii de succes, în care a reluat personajul Norman Pitkin; primul lui film color a fost „The Early Bird”, în care a jucat rolul unui lăptar prins în tot felul de buclucuri.

● După apariţia televiziunii în culori, în anii 1960, filmele alb-negru ale lui Norman au început să fie considerate „demodate” în ţara sa natală, dar au cucerit un public uriaş în statele comuniste din estul Europei. În Albania, de pildă, Norman a devenit o veritabilă legendă. Prima lui vizită în această ţară, cu prilejul unei meci de fotbal între naţionalele Angliei şi Albaniei, în 1995, a provocat aici un uriaş entuziasm, mai ales după ce artistul a apărut şi el pe teren, cu un tricou special realizat – jumătate în culorile Angliei, cealaltă jumătate în culorile Albaniei. În 2010, când Norman a murit, guvernul de la Tirana a decretat o zi de doliu naţional în memoria lui.

● În 1966 a plecat în Statele Unite, unde a jucat pe Broadway în musicalul „Walking Happy”, performanţă care îi va aduce o nominalizare la premiile Tony. Succesul îl va recomanda producătorilor de la Hollywood, care îl distribuie în comedia „Noaptea primului strip-tease”.

● Pe 31 decembrie 1976 a interpretat cântecul „Don’t Laugh at Me” (Nu râdeţi de mine), care apare în multe dintre comediile sale, la „Jubileul Muzicii”, de pe BBC, în onoarea apropiatului jubileu de argint al reginei Elisabeta a II-a.

● A efectuat numeroase turnee de comedie în Australia şi Africa de Sud, iar în 2004, când avea aproape 90 de ani, a interpretat rolul unui pensionar îmbătrânit după fitness în serialul „Coronation Street”.

● Ultimul său rol a fost în scurtmetrajul „Expresso”, din 2007.

● A fost căsătorit de două ori, prima dată cu Doreen Brett, în 1941, cu care a avut un băiat pe nume Michael. După ce a divorţat în 1947, s-a recăsătorit un an mai târziu cu Freda Isobel Simpson, care i-a dăruit doi copii – Nicholas şi Jacqueline. A divorţat din nou, în 1968.

● Din anii 1980 şi până aproape de moartea sa, în 2010, a locuit într-o casă modestă, pe Isle of Man.

● Printre miloanele sale de fani din lumea întreagă s-a numărat şi Charlie Chaplin, care îl numea „clovnul meu favorit” şi spunea: „Dacă mă va înlocui cineva, acel cineva va fi cu siguranţă Norman Wisdom.”

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Mariana Buruiană

Frumoasă, delicată, cu chip angelic, desăvârşit de ochii de un albastru senin şi părul blond, sensibilă şi foarte talentată. Aşa îşi amintesc oamenii de Mariana Buruiană, actriţa care a încântat iubitorii de teatru şi film în perioada anilor 1980.

Originară din Arad, şi-a făcut studiile de specialitate în Bucureşti, unde a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L Caragiale” în 1978, la clasa profesorilor Marin Moraru şi Adriana Popovici. A fost remarcată încă din primul an de studenţie, fiind distribuită în filmul „Patima”, în rolul Sabina.

După încheierea facultăţii, a debutat pe scena Teatrului Tineretului din Piatra Neamţ, jucând rolul Irina din piesa „Trei surori” de Cehov în anul 1978. Ca o recunoaştere a valorii ei artistice, este angajată la Teatrul Bulandra, unde rămâne până în 1995.

Prezenţa ei în serialul de televiziune „Lumini şi umbre” în 1981 (regia Andrei Blaier), a adus-o în atenţia publicului, iar prin rolul principal din filmul de televiziune „Domnişoara Christina” din 1992, în regia lui Viorel Sergovici, a cunoscut consacrarea definitivă. Remarcabilă a fost performanţa sa din „Hamlet”, unde a jucat alături de Ion Caramitru, dar şi cele din „Romeo şi Julieta” (1978), „Cei trei muşchetari” (1979), „D’ale Carnavalului” (1979), „Tartuffe” (1981), „Gustul parvenirii” (1983), „Passacaglia” (1984), „Visul unei nopţi de vară” (1991), remarcându-se de fiecare dată printr-o sensibilitate şi expresivitate aparte, o prezenţă diafană şi vaporoasă, dar totodată foarte versatilă şi cu o capacitate extraordinară de a transmite emoţiile.

Nici viaţa de familie nu a îndepărtat-o de scenă, fiind căsătorită cu regizorul de teatru Alexandru Dabija, împreună cu care are un fiu.

În ultimii ani, a renunţat la scenă şi a ales calea credinţei, scriind cărţi cu teme religioase şi dedicându-se cercetării şi traducerii unor astfel de lucrări. Chiar dacă astăzi nu o mai vedem pe scenă sau pe micul ecran, Mariana Buruiană rămâne un simbol al teatrului şi cinematografiei româneşti, în cartea cărora putem spune, fără vreo exagerare, că a scris un capitol important.

Spectacol

De la „teatrul muncitoresc” la „opera comică”

Când treceai peste fostul pod Grand din Bucureşti, mândria cartierului Giuleşti şi a clubului de fotbal Rapid, vedeai o construcţie plasată la stradă, pe Calea Giuleşti, nu foarte impunătoare, dar simbolică pentru această zonă a Bucureştiului: Teatrul muncitoresc CFR.

Vechiul pod nu mai este, noul pod, mai trainic şi mai mare i-a luat locul, dar clădirea a rămas pe loc, cu o mică modificare: nu mai este „Teatrul muncitoresc CFR”, ci a devenit „Opera comică pentru copii”. Clădirea, la fel de nespectaculoasă, este pierdută acum în mijlocul unui trafic nebunesc, în comparaţie cu cel de odinioară, străjuită de aceleaşi două statui realizate de sculptorul Ion Jalea, şi intitulate sugestiv, şi acum nostalgic, „Muncitori”.

Dintr-un interesant documentar realizat de Agerpres, aflăm că imobilul a fost construit în doar doi ani, între 1927 şi 1929 fiind opera arhitectului Horia Creangă, născut pe 1 august 1893, la Bucureşti, mort pe 1 august 1943, la Viena. Horia Creangă este considerat „unul dintre liderii arhitecturii moderniste din România, cele aproximativ 70 de proiecte ale sale, realizate între 1927-1930 şi 1930-1943, abordează o mare varietate de programe de arhitectură, de la locuinţe individuale la imobile de raport, magazine, stadioane, hale alimentare, hoteluri, pavilioane de expoziţii, cinematografe, şcoli sau birouri”.

Dacă e să amintim câteva dintre realizările sale cele mai spectaculoase, atunci acestea sunt imobilul ARO aflat pe Bd. Magheru (clădirea în care se află fostul Cinema Patria), Halele Centrale Obor, restaurantul „Pescăruş” din Parcul Herăstrău; amfiteatrul şcolii Centrale de fete (în prezent, Teatrul Bulandra, sala Grădina Icoanei), dar şi construcţii industriale de mari dimensiuni, cum ar fi uzinele Malaxa, locul de unde ieşea în 1933, în plină criză economică, locomotiva cu numărul 100. După naţionalizarea din 1948, uzinele Malaxa au devenit Fabrica 23 August, iar după 1989, a primit numele de Faur.

În clădirea de pe Calea Giuleşti şi-a început activitatea, în septembrie 1946, Teatrul „Muncitoresc C.F.R.”, devenit ulterior Teatrul Giuleşti şi apoi Teatrul Odeon.

Timp de 36 de ani (1954-1990), directoarea acestui teatru a fost Elena Deleanu, iar actorul Ştefan Bănică a făcut parte din trupa Teatrului Giuleşti, fiind considerat vedeta cartierului şi devenind ulterior şi monstru sacru al teatrului românesc postbelic.

În anul 2009, în clădirea fostului teatru muncitoresc s-a mutat Opera Comică pentru Copii care îşi avea sediul în Palatul Naţional al Copiilor. Până în 2017, în spaţiile imobilului din Calea Giuleşti nr.16 au funcţionat atelierele de mecanică, tâmplărie, croitorie, tapiţerie, pictură, magazinul de materiale şi garajul Teatrului Odeon, aici fiind depozitate şi o mare parte din decoruri şi sutele de costume aparţinând acestui teatru.

În prezent, Opera Comică pentru Copii găzduieşte trei săli de spectacole: Sala Mare, cu o capacitate de 424 de locuri, Salonul Mozart, cu 90 de locuri, şi Sala UnderGrant (de sub Podul Gand, adică), cu 120 de locuri.

Când treci grăbit pe noul pod, distingi cu greu micul teatru şi cu atât mai puţin lupta acestui simbolic centru cultural „de cartier” pentru supravieţuire.

GEORGE CUŞNARENCU

Ora infarctului

Funcţionarea organismului nostru ţine cont de anumite „reguli" perfect explicabile din punct de vedere ştiinţific, însă există şi numeroase aspecte care în aparenţă nu au legătură cu anatomia şi cu funcţiile organelor, ci sunt condiţionate de cu totul alt gen de repere.

Astfel, însăşi medicina, ca ştiinţă, a confirmat că acest mecanism miraculos care este fiinţa umană – cu trupul său fizic, cu cel psihic, spiritual şi energetic – are o evoluţie oscilantă de-a lungul unei zile, pentru a ne limita la această durată minimă.

Oamenii de ştiinţă de la Universitatea britanică Oxford au descoperit că există mai multe riscuri de apariţie a manifestărilor diverselor afecţiuni, precum atacul de cord sau cel de panică, în anumite ore din cele 24 ale ritmului circadian. Ritmul circadian este ciclul de aproximativ 24 de ore al proceselor biochimice, fiziologice şi comportamentale aparţinând tuturor entităţilor vii, inclusiv oamenilor.

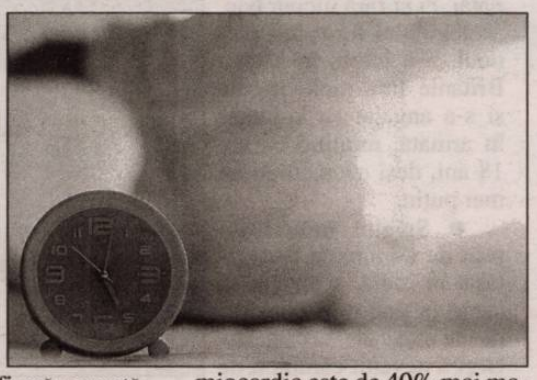

Multe dintre afecţiuni sunt strâns legate de acest ritm, iar manifestările lor nefaste prezintă mai multe riscuri de apariţie la anumite ore ale zilei, după cum afirmă cercetătorii Universităţii Oxford şi ai Spitalului „John Radcliffe". Ei au reevaluat mai multe studii din lume care vizau influenţa orei din zi asupra bioritmului şi asupra diverselor afecţiuni.

S-ar putea spune că problemele de sănătate încep să ne hărţuiască cu noaptea-n cap. Începând cu ora 06:00; un moment, pare-se, de declanşare a unor potenţiale riscuri majore. În mod cert, nu este cel mai bun mod de a începe ziua!

Cercetătorii au constatat că, în intervalul orar 06.00-10.00 , riscul producerii unui infarct miocardic este de 40% mai mare decât în restul zilei. Totodată, riscul unui atac vascular cerebral creşte cu 49%.

Potrivit autorilor studiului care a fost publicat în „American Journal of Hypertension", organismul începe să se pună în mişcare la ora 06.00. Acest fapt implică o mai mare activitate hormonală, care determină creşterea tensiunii arteriale, motiv pentru care persoanele care suferă de afecţiuni cardiovasculare prezintă mai multe riscuri de a suferi un infarct miocardic sau un atac vascular cerebral (AVC).

Analgezic dăunător fătului

Oamenii de ştiinţă au făcut o descoperire neaşteptată despre *paracetamol*, un analgezic despre care se credea că poate fi folosit în siguranţă de către femeile însărcinate.

Pentru prima dată însă, cercetătorii au descoperit o legătură între consumul de paracetamol în timpul sarcinii şi un risc sporit de a avea copii afectaţi de ADHD (tulburarea de deficit de atentie şi hiperactivitate caracterizată printr-un nivel de dezvoltare necorespunzător vârstei în ceea ce priveşte atenţia, activitatea motorie şi impulsivitatea, simptome care pot să apară, în orice combinaţie, la şcoală, acasă şi în alte situaţii sociale).

Specialiştii afirmă că este nevoie de mai multe studii pentru a confirma rezultatele acestei cercetări, însă subliniază că studiul oferă o nouă potenţială cauză pentru creşterea numărului de cazuri de ADHD înregistrate la nivel mondial. Această tulburare neuro-comportamentală nu are o cauză cunoscută de ştiinţă, afectând până la 5% dintre copiii din SUA.

Femeile care au luat paracetamol în timp ce erau însărcinate prezentau un risc cu 37% mai mare de a avea un copil diagnosticat ulterior cu tulburare hiperkinetică, o formă extrem de severă a ADHD-ului, se arată în studiul publicat în Journal of the American Medical Association (JAMA) Pediatrics.

Faţă de femeile care nu au consumat paracetamol în timpul sarcinii, femeile care au apelat la acest analgezic prezentau un risc cu 29% mai mare de a avea copii cărora li s-au prescris ulterior medicamente pentru ADHD şi un risc cu 13% mai mare de a avea copii care au prezentat comportamente tipice ADHD-ului până la vârsta de 7 ani.

Deochiul

Chiar dacă se consideră, logic, că deochiul ar reprezenta un gen de manifestare ocultă a anumitor energii subtile, chiar şi mulţi oameni de ştiinţă recunosc că acesta ar trebui luat în serios, întrucât priveşte starea de sănătate mentală şi fizică a fiinţei umane. Peste jumătate din români sunt convinşi că anumite persoane le pot provoca stări de rău doar privindu-i cu admiraţie ori cu invidie şi că rugăciunea „Tatăl Nostru" îi scapă de deochi.

Deochiul este una dintre cele mai rezistente credinţe peste timp. Ea există în foarte multe culturi şi are origini precreştine. În Vechiul Testament se găsesc mai multe referiri la deochi. Superstiţioşii atribuie anumitor oameni puterea de a-i îmbolnăvi pe cei asupra cărora îşi fixează privirea cu invidie, cu ură ori cu admiraţie.

În privirea lor există, spune credinţa populară, o forţă magică suficient de puternică încât să genereze disconfort fizic şi psihic: migrene, stări de moleşeală, greaţă, dificultatea de a-ţi aduna gândurile şi de a fi coerent.

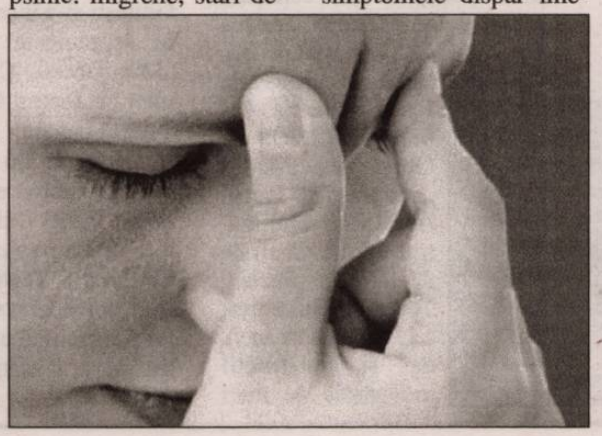

Durerile de cap sunt puse de numeroase persoane pe seama deochiului, dar nu orice migrenă este dată de privirile răutăcioase. Cea din deochi are cauze inexplicabile, apare brusc, nu cedează la medicamente şi este de multe ori însoţită de o stare de nelinişte.

Ştiinţa nu neagă întru totul existenţa deochiului. Psihiatrul american Colin A. Ross spunea, în urmă cu câţiva ani, că ochii emit energie electromagnetică, iar oamenii o pot percepe atunci când se privesc fix. Deochiul nu este nicidecum o superstiţie, ci ştiinţă pură, spune psihiatrul american. Şi mai curios este că simptomele dispar imediat ce se rosteşte o rugăciune sau un descântec împotriva deochiului. „Tatăl Nostru" şoptit de trei ori şi însoţit de un masaj pe frunte este remediul la care apelează majoritatea românilor când simt că au atras deochiul.

Superstiţii vechi spun că nu oricine poate să deoache, oricât de invidios ar fi şi oricât de rea i-ar fi inima. Se crede că persoanele care deoache sunt înzestrate cu un har şi anume au abilitatea înnăscută de a transmite vibraţii negative sau curenţi bioenergetici, concentrându-şi privirea asupra celorlalţi.

Dacă vrei să te păzeşti de deochi, tradiţia spune să nu priveşti niciodată insistent o persoană, indiferent ce culoare ar avea ochii. Din acest punct de vedere, bebeluşii sunt cel mai uşor de „vătămat" cu privirea şi tocmai de aceea, multe dintre metodele de protecţie împotriva deochiului îi vizează pe ei. Chiar şi în zilele noastre, în unele maternităţi, bebeluşilor li se leagă o aţă roşie la mână, ştiut fiind că această culoare ţine toate relele departe.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Tiroida este o glandă a organismului uman cu influenţe majore asupra bunei funcţionări a acestuia. Ea face parte din sistemul endocrin şi este situată la baza gâtului, în partea inferioară a „mărului lui Adam", având formă de fluture.

Rolul principal al acesteia este secreţia hormonilor prin intermediul cărora reglează sinteza proteică, ritmul cardiac, procesele metabolice etc. Cele mai frecvente afecţiuni ale glandei tiroide sunt legate de această funcţie a sa: secreţia de hormoni.

Principalele simptome ale hipertiroidiei (secreţia prea mare) sunt: slăbiciunea musculară, iritabilitatea, tulburarea somnului; la hipotiroidie (secreţia deficitară), sunt: oboseala, depresia, crampele musculare, intoleranţa la frig, astenia musculară, creşterea ponderală, edemele, constipaţia.

De asemenea, indicii de dereglare a funcţiei glandei tiroide pot fi: infecţii repetate, dureri de cap cronice, pierderi

Test pentru tiroidă

de memorie, lipsă de concentrare, scăderea libidoului, căderea părului. Netratate, aceste simptome progresează transformându-se în grave probleme de sănătate, care pun viaţa omului în pericol.

Consultaţia medicului în cazul apariţiei şi menţinerii lor este absolut necesară, dar puteţi face şi o verificare personală a funcţionalităţii tiroidei cu un simplu termometru, prin metoda prezentată mai jos. Testul se face dimineaţa, imediat după ce vă treziţi din somn. Scuturaţi bine termometrul, puneţi-l la subraţ şi ţineţi-l 10 minute evitând orice mişcări fizice.

După 10 minute: ● dacă temperatura indicată de termometru este între 36.5-36.8ºC, tiroida funcţionează normal; ● dacă temperatura este sub 36.5ºC, s-ar putea să suferiţi de hipotiroidie; ● dacă temperatura indicată este peste 36.8ºC, s-ar putea să suferiţi de hipertiroidie.

Pentru eliminarea oricăror dubii sau erori, procedura trebuie executată minimum 5 zile la rând. Dacă observaţi dereglări în funcţionarea tiroidei conform metodei de mai sus, adresaţi-vă de urgenţă unui medic endocrinolog pentru o analiză de specialitate amănunţită.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De ce echilibrarea energetică a chakrelor este esenţială pentru sănătatea noastră?

Ne răspunde medicina energo-informaţională!

Omul este opera creaţiei divine, nu numai în forma lui materială, ci şi sub forma lui energetică. Cu cât intrăm mai profund în microcosmosul omului, cu atât mai mult ne minunăm de biologistica pe care o are.

Viaţa nu este ceva mecanic, nu este un aparat. Privit la suprafaţă omul este numai materie, dar privit în profunzime omul este o unitate între suflet, spirit şi trup. Toate problemele sufleteşti se exprimă prin diferite afecţiuni, iar noxele (virusuri, bacterii, metale grele...) apasă de asemenea asupra sufletului nostru.

Spiritul este grăuntele cel mai profund al fiinţei umane. A nu se confunda cu intelectul, care este o altă dimensiune în corp. Şocurile emoţionale au întotdeauna o influenţă negativă asupra sistemului energetic al omului şi automat asupra organelor corpului.

Sănătatea este talentul de autoreglare energetică a corpului. De o funcţionalitate intactă şi echilibrată a corpului sunt răspunzătoare toate celulele corpului.

Timpul în care totul se trata cu medicamente a trecut, timpul în care informaţia joacă un rol esenţial în vindecare şi ameliorare a început.

Bolile cronice sunt un semnal că unitatea în comunicarea energetică a celulei s-a întrerupt şi bucăţi din ţesutul organelor s-au separat informativ energetic de celulă, cu alte cuvinte, celula organului bolnav funcţionează la un singur pol.

Chakrele energetice (7 de bază), când sunt dereglate energetic, se reflectă în afecţiuni corporale şi psihice. Chakrele energetice sunt uşa spre suflet, sunt centre energetice ce pleacă din canalele energetice ale coloanei şi care organizează la nivel corporal şi spiritual procese de învăţare bine definite. Chakrele energetice sunt o roată a luminii, care se roteşte în permanenţă când omul este în echilibru energetic.

Viaţa funcţionează ca o baterie între fiecare dintre noi şi Univers. Ca orice baterie mai trebuie reîncărcată, deci o reechilibrare energetică urmată de o „devirusare" este cheia spre sănătate.

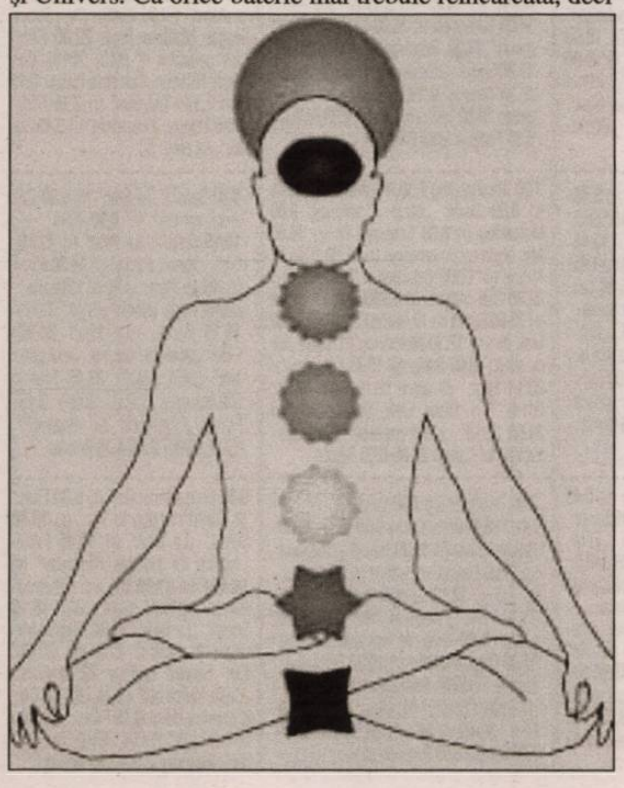

Chakra I – Chakra rădăcinii are culoarea roşie şi are legătură cu sistemul urogenital al corpului şi cu suprarenalele. Este prima treaptă a conştiinţei omului care ne face legătura între lumea psihică şi lumea pământeană.

Chakra II are culoarea portocalei şi are legătură cu sistemul lombar, cu ganglionii spinali, cu glandele cu producţie externă şi reprezintă dorinţa de viaţă.

Chakra III – Plexul solar are culoarea galbenă şi legătura directă cu sistemul digestiv, cu pancreasul. Este reprezentată prin energie, putere, vitalitate.

Chakra IV are culoarea verde, este în directă legătură cu timusul şi sistemul circulator, locul iubirii necondiţionate.

Chakra V are culoare albastră, chakra gâtului – adevăr, simţ comunicativ, armonie.

Chakra VI – a frunţii, al treilea ochi-violet, are legătură directă cu sistemul hormonal, cu hipofiza.

Chakra VII are culoare albastră, este în directă legătură cu epifiza şi cu sistemul nervos central. Se află în afara câmpului fizic al corpului, fiind deschisă spre infinit.

Chakrele pot fi reechilibrate prin tratamentele neinvazive oferite de medicina energo-informaţională.

La fiecare pacient terapia este personalizată conform măsurătorii energetice a corpului. Să nu aşteptăm să ne îmbolnăvim. Prevenţia, adică readucerea chakrelor energetice în echilibru poate întrerupe fenomenul de autodistrugere din corp şi să reactiveze autovindecarea care era blocată.

Fizica cuantică stă la baza aparatelor de terapie şi ne confirmă încă o dată că avem o influenţă asupra sănătăţii noastre mult mai mare decât se credea.

Trăim într-o eră a informaţiei. Omul de astăzi are nevoie de terapii moderne care să-l îndepărteze de chimie şi să-i repună circuitul energetic al corpului mereu în balanţă. Atunci comunicarea cu natura şi Universul se întregeşte.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informaţii accesaţi:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital Bucureşti, Calea Vitan nr. 28, sector 3

PUBLICITATE

Nou la DermaVital – cardul cu terapia 4W

Cardul activează 4 straturi energetice în formă de cerc, în jurul imunităţii înnăscute.

Omul modern de astăzi, persoanele care au mai multe afecţiuni cronice, care au făcut sau fac chimioterapie sau radioterapie, au fisuri energetice în imunitatea înnăscută, chiar şi copiii au de multe ori dereglări energetice.

Sistemul imunitar înnăscut este principala linie de apărare împotriva intruşilor (bacterii, virusuri), într-o formă nespecifică.

Sistemul imunitar înnăscut intră în acţiune când un „intrus" a trecut de prima barieră a sistemului imunitar dobândit şi a fost memorat de către acesta.

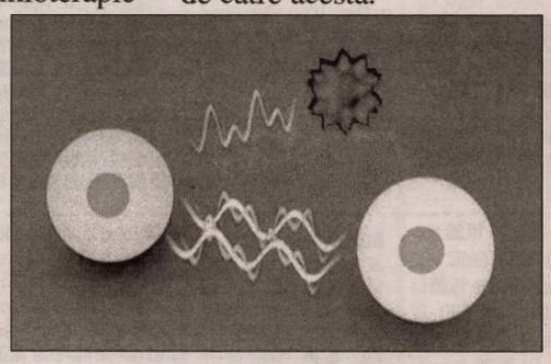

TERAPIA 4W
– zidurile de apărare a imunităţii înnăscute!

Testele făcute după acest set de terapii au confirmat neutralizarea frecvenţelor patologice emise de virusuri, de bacterii.

Terapia 4W se execută în 4 zile la rând, durează aproximativ 1 oră, nu doare, nu are efecte secundare.

Terapia este în ofertă până la data de 28.02.2021

4 şedinţe (640 ron), acum la 500 ron, care pot fi achitate în 2 rate.

NOU LA DERMAVITAL!

Coloidul este o noţiune din fizică. Datorită tehnologiei moderne a Rezonanţei protonilor, elemente esenţiale vieţii, pot fi transformate în coloide fine. Prin procedura rezonanţei protonilor se separă elementul dorit cu ajutorul unui câmp electric. Un coloid se poate vedea la microscop.

Cele mai importante lichide ale corpului, sângele şi limfa, sunt coloide. De aceea corpul poate prelucra substanţele sub formă coloidală în cea mai bună formă, le recunoaşte imediat şi pot penetra membrana celulară ajungând în organul care are nevoie de aceste substanţe.

Recomandările de utilizare se fac la fiecare coloid în parte. Coloidul recomandat se poate aplica atât intern, cât şi extern, după recomandarea terapeutului.

Oligoelemente sub forma coloidală sunt mult mai eficiente decât pulberea sau comprimatele. Acest lucru se datorează nu numai faptului că sunt produşi în forma cea mai pură, fără aditivi chimici. Coloizii sunt absorbiţi de fluxul sangvin imediat după ingestie şi sunt trimişi în toate celulele corpului.

Digestia de către stomac nu este necesară, deoarece oligoelementul ingerat este deja defalcat. Sistemul digestiv nu este agasat cu descompunerea acestor oligoelemente.

Coloizii pot fi administraţi preventiv sau sub formă de tratament, atât la copii, cât şi la adulţi, indiferent de vârstă.

Nu se intersectează cu alte medicamente de sinteză sau suplimenţi alimentari. Coloizii comercializaţi prin DermaVital, la recomandarea medicului terapeut, sunt de cea mai bună calitate, produşi într-un laborator din Germania. Firma Alternatic-Gesund.

Corpul nu depozitează coloizii ci îi consumă!

Distribuit în România prin Centrul German DermaVital

Pentru mai multe informaţii accesaţi

www.dermavital-med.ro

sau 0731.871.968 / 021.322.40.04

Revista „Magazin" nu îşi asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestor produse!

LUNI – 8 februarie

TVR 1

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Serial: „Bibliotecarii: misterul din spatele cărților" 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Luptă până la moarte" (SUA, 2017). Cu: Don „The Dragon" Wilson 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 22.45 Film: „Câinele... sau viața!" (SUA, 2017). Cu: Bruce Willis, John Goodman, Jason Momoa 0.45 Știrile PRO TV 1.15-5.00 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 23.15 Film: „Mecanicul" (r) 0.30 Film: „Pulbere de stele" (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Camera de râs 12.30 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Altitudine" (SUA, 2017). Cu: Dolph Lundgren, Denise Richards 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30-5.30 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Pe tărâmul dorinței" (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" 19.00 Serial: „Sara". Cu: Mauricio Abularach 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

TVR 2

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.30 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Descălecați în Carpați (r) 14.00 Documentar 360°-GEO (r) 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.00-5.30 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

5.15 La Măruță (r) 7.15 Film (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film (r) 13.30 Film: „42: Povestea lui Jackie Robinson" (r) 16.00 Film: „Doamna Winterbourne" (SUA, 1996). Cu: Shirley MacLaine 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Trăgător de elită" (SUA, 2005). Cu: Wesley Snipes 22.30 Film: „Bel Ami" (SUA, 2012) 0.30 Film: „Marksman" (r) 2.30 Film: „Bel Ami" (r) 4.00 Serial: „La Bloc" (r).

MARȚI – 9 februarie

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Serial: „Bibliotecarii: misterul din spatele cărților" 19.25 Discover Romania (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Aventurierii" (coprod., 1967). Cu: Alain Delon, Lino Ventura, Joanna Shimkus 0.05 Telejurnal 0.50-6.05 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Șef sub acoperire 23.00 Film: „Proscrisul" (coprod., 2009). Cu: Steve Austin, Walton Goggins 1.15 Știrile PRO TV 1.45-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct cu Mirela Vaida 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 23.15 Serial: „Grand Hotel" 0.15 Observator 0.45 Film: „Alice în Țara Oglinzilor" (SUA, 2016) 2.45 Observator (r) 3.45 Băieți de oraș 3.45 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Serial: „Trăsniții" (r) 12.30 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" (r) 20.00 Film: „Înșelătorie absolută" (SUA, 2014). Cu: Cuba Gooding Jr., Emmanuelle Vaugier 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30-5.30 Reluări.

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" (r).

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.00-5.00 Reluări.

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „CJ7" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Mrs. Winterbourne" (r) 14.30 Film: „Ace Ventura: Pet Detective" (r) 16.15 Film: „Hudson Hawk!" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis, Danny Aiello 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Maestrul beției" (Hong Kong, 1978). Cu: Jackie Chan 22.45 Film: „Yellow" (coprod., 2006). Cu: Roselyn Sanchez, Bill Duke 0.45 Film: „Drunken Master" (r) 2.45 Film: „Yellow" (r) 4.15 Serial: „La Bloc" (r).

MIERCURI – 10 februarie

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Conviețuiri 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.25 Serial: „Bibliotecarii: misterul din spatele cărților" 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Adevăruri despre trecut (r) 23.00 Serial: „Fantomele fiordului" 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Imperiul leilor 22.30 Film: „Casa conspirativă" (coprod., 2012). Cu: Denzel Washington, Ryan Reynolds, Vera Farmiga 0.45 Știrile PRO TV 1.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 23.00 Serial: „Grand Hotel" 0.00 Observator (r) 0.30 Serial: „Mangalița" 2.00 Revizie tehnică 5.00 Serial: „Grand Hotel" (r).

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.00 Cronica Cârcotașilor 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30 Serial: „Trăsniții" (r) 0.00 Cronica Cârcotașilor (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Focus (r) 5.30 Starea nației (r).

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! (r) 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.10 Film: „Rudolf Valentino: destinul unei legende" (coprod., 2010). Cu: Gabriel Garko 23.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai.

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „CJ7" (r) 14.45 Film: „The Mating of Millie" (r) 16.15 Film: „Pe urmele lui Marilyn Monroe" (SUA, 1993) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Bani însângerați" (SUA, 2008) 22.30 Film: „Misiune de salvare" (SUA, 1993). Cu: Michael Pare 0.45 Film (r) 2.45 Film: „We Deadly Heroesd" (r) 4.30 Serial: „La Bloc" (r).

CASSIDY GIFFORD
– vineri, 21.10 –

DENZEL WASHINGTON
– miercuri, 22.30 –

SCARLETT JOHANSSON
– vineri, 20.30 –

MAURICIO ABULARACH
– luni-duminică, 19.00 –

SHIRLEY MACLAINE
– luni, 16.00 –

GABRIEL GARKO
– miercuri-joi, 21.10 –

EMMANUELLE VAUGIER
– marți, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 11 februarie

6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Izolați în România (r) 19.00 Telejurnal 20.00 Fotbal: FIFA Club World Cup Qatar – Finala 22.10 Doc.: „Granița morții" 0.00 Telejurnal 0.45 Fotbal: Club World Cup Qatar – Finala mică 2.35-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Profu' 21.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Damage" (r) 2.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 2.30 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Serial: „Adela" 22.30 Film: „Un polițist și trei sferturi" (SUA, 2016). Cu: Kevin Hart, Ice Cube 0.30 Observator 1.00 Serial: „Adela" (r) 2.45 Observator (r) 3.45 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" (r) 20.00 Selly Show 22.00 Starea nației 23.00 Focus 23.30 Serial (r) 0.00 Film: „Un detectiv cu greutate – Ucigașul din Miami" (Germania, 1991). Cu: Bud Spencer 2.30 Cireașa de pe tort 4.00 Focus (r) 5.30 Starea nației (r).

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360°-GEO (r) 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Rudolf Valentino: destinul unei legende" (partea a II-a) 23.00-5.05 Reluări 5.55 Poate nu știai.

5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Dragoste cu bucluc" (SUA, 1982) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Hudson Hawk" (r) 16.15 Film: „Un bacșiș de două milioane de dolari" (SUA, 1994). Cu: Nicolas Cage 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „7 secunde" (coprod., 2006). Cu: Wesley Snipes 22.30 Film: „Chemarea" (SUA, 2014). Cu: Susan Sarandonn 0.45-4.30 Reluări.

VINERI – 12 februarie

6.55 Cu capu-n zori (r) 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Ediție specială 13.30 Micile vedete în bucătărie (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Serial: „Bibliotecarii: misterul din spatele cărților" 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Capcana timpului" (SUA, 2017). Cu: Reiley McClendon, Cassidy Gifford 22.45 #Creativ (r) 23.15 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.45-5.00 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Film: „Cartea lui Eli" (SUA, 2010). Cu: Denzel Washington, Mila Kunis 1.15 Film: „Safe House" (r) 3.30 Vorbește lumea (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Lucy" (SUA, 2014). Cu: Scarlett Johansson, Morgan Freeman 22.15 Film: „Solo: O poveste Star Wars" (SUA, 2018). Cu: Emilia Clarke 1.00 Observator (r) 2.00 Asia Express – Drumul comorilor (r).

7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Flash Monden 20.00 Film: „Crima lui Henry" (SUA, 2010). Cu: Keanu Reeves 22.30 Film: „Un detectiv cu greutate – Yo-Yo" (Italia, 1991). Cu: Bud Spencer 1.00-5.30 Reluări.

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „Pe tărâmul dorinței" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (ep.1) 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.55 Distracțiile lui Cazacu (r) 18.25 Cronici Mediteraneene 19.00 Telejurnal 20.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai 6.00 Cap compas (r).

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Calendar Girl" (r) 10.15 Serial (r) 12.30 Film: „Hudson Hawk" (r) 14.30 Film (r) 16.45 Film: „O rețetă letală: misterul budincii de prune" (r) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Mafia de la răsărit" (SUA, 2005). Cu: Steven Seagal, Matthew Davis 22.30 Film: „Joc periculos 4" (SUA, 2010). Cu: Jessie Nickson, Cameron Daddo 0.15 Film: „Into The Sun" (r) 2.15 Film: „Wild Things: Foursome" (r) 3.45 Serial: „La bloc" (r).

SÂMBĂTĂ – 13 februarie

7.00 Tezaur folcloric (r) 8.00 Serial: „Toate pânzele sus!" 9.00 Eu pot! (r) 10.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 11.00 Levintza prezintă 11.30 1, 2, 3 și află tot ce vrei! (r) 12.00 Petmania 13.00 Ediție specială 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui (r) 15.30 Cooltura 16.00 Lumea azi 16.30 Banii tăi 17.00 ăutarii altfel (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Dacii" (România, 1967) 23.10 Doc.: „Granița morții" (r) 1.00 Doc.: „Dosarele extratereștrilor" 1.50-5.05 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „The Fantastic Pet – Rufus, animalul fantastic" (SUA, 2020) 11.45 Șef sub acoperire (r) 13.30 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Jumanji: Aventură în junglă" (SUA, 2017). Cu: Karen Gillan, Dwayne Johnson 22.15 Film: „Codul Străzii" (SUA 2016). Cu: Casey Affleck 0.30-4.30 Reluări.

6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Anastasia" (SUA 1997) 11.00 Serial: „Adela" (r) 13.00 Observator 13.45 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva 22.30 Film: „Misiune imposibilă" (SUA, 1996). Cu: Tom Cruise, Jon Voight 1.30-2.45 Reluări.

7.00 Camera de râs 7.30 Teleshopping 9.00 Film: „Castelul din Carpați" (România, 1981). Cu: Octavian Cotescu, Marcel Iureș 11.00 Sănătate cu stil 11.30 Film (r) 14.00 Film: „Roșcovanu" (România, 1976). Cu: Costel Băloiu 16.00 Alege rețeta națională 18.00 Focus 18 19.30 Flash Monden 20.00 Film: „Pe aripile vulturilor" (SUA, 2016). Cu: Joseph Fiennes 22.30 Film: „Lumea de dincolo" (Germania, 1991) 1.00-5.30 Reluări.

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial: „Strop și balonaș" 9.00 MotorVlog (r) 9.30 Generația Fit (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Descălecați în Carpați (r) 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Frați de viță 17.30 MotorVlog (r) 18.00 Zile cu stil (r) 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.10 Film: „O lume de secrete" (SUA, 2014). Cu: Diane Lane, Dakota Fanning 21.55 Serial: „Hotel imperial" 23.00 Distracțiile lui Cazacu 23.35-6.00 Reluări.

5.30 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 Ce spun românii (r) 8.30 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Hanky Panky" (r) 14.30 Film (r) 16.15 Film: „Ultima călătorie: goana după adevăr" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Now you see me: Jaful perfect" (SUA, 2007) 22.45 Film: „Răzbunarea" (SUA, 2004) 0.45 Film: „Luptătorul cu dinamită" (SUA, 2006) 2.45-4.30 Reluări.

DUMINICĂ – 14 februarie

7.00 Universul credinței (r) 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului (I) 11.50 Minutul de agricultură (r) 12.00 Viața satului (II) 13.00 Ediție specială 13.05 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 15.30 Adevăruri despre trecut (r) 16.30 # Creativ (r) 17.00 Exclusiv în România (r) 18.00 Dosar România (r) 19.00 Breaking Fake News 20.00 Telejurnal 21.10 Lună albă: Concert Elena Gheorghe (r) 22.25 Garantat 100% (r) 23.25 Replay (r) 0.35 Doc.: „Dosarele extratereștrilor" 1.45-5.55 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „Blănosul" (SUA, 2006) 12.00 Ce spun românii (r) 13.00 Film: „Șef și puțin mai mult" (SUA, 2004) 15.30 Imperiul leilor (r) 18.00 România, te iubesc! (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Equalizer 2: Războiul dreptății" (SUA, 2008) 22.15 Film: „Cincizeci de umbre întunecate" (SUA, 2017). Cu: Dakota Johnson 0.30-5.00 Reluări.

6.00 Observator 9.15 Film d.a.: „Cartea Junglei 2" (SUA, 2003) 11.30 Film: „Pistruiatul: Ascunzișuri" (România, 1986) 13.00 Observator 13.30 Te cunosc de undeva (r) 16.30 Film: „Cum să scapi de un tip în 10 zile" (SUA, 2003) 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „G.I. Joe: Ascensiunea Cobrei" (SUA, 2009). Cu: Channing Tatum, Sienna Miller 0.30-2.30 Reluări.

7.00 Camera de râs 7.30 Teleshopping 9.00 Film: „Roșcovanul" (r) 11.00 Insider Politic 12.00 Selly Show (r) 14.00 Film: „Un detectiv cu greutate" (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Film: „Păcală se întoarce" (România, 2006). Cu: Denis Ștefan, Adrian Ștefan, Magda Catone 1.00-5.30 Reluări.

5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări. 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Frați de viță (r) 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film: „Faleze de nisip" (România, 1983) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Rețeaua de idoli (r) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Doctorul Poenaru" (România, 1978) 22.10 Film: „Nunta roșie" (coprod., 1973) 0.00-5.05 Reluări 5.55 Poate nu știai.

6.30 Ce spun românii (r) 8.30 Film: „It Could Happen to You" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Justice for Natalee Holloway" (r) 14.45 Film (r) 16.30 Film: „Aventurile lui Joe Dirt" (SUA, 2001) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Misiune în spațiu" (coprod., 2013). Cu: Sandra Bullock 22.15 Film: „Casă, dulce iad" (SUA, 2015). Cu: Katherine Heigl 0.15 Film: „Rechini pe baricade" (SUA, 2016). Cu: Janelle Beaudry 2.00-3.30 Reluări.

Integramă de **M. ALBU**

IDENTITĂŢI

CRUCE LA RĂSCRUCE / STRĂVEZIE CLARĂ		ECHIPĂ DIN MILANO / PITIT		SUPLIMENT LA SALARIU / SER!		ÎNCEPUT DE PROIECT! / FEMEI BOGATE		CREMĂ DE LAPTE / ÎNCERCARE LA RUGBY		FLĂCĂRI MARI / GEST REFLEX
INSULĂ FLUVIARĂ / A SPUNE							MANIERĂ ARTISTICĂ / AMESTEC DE SITE			
				ORAŞ LÂNGĂ GIURGIU / CANTITATE FOARTE MARE					COPERŢI DE CEASLOV! / FIR... DIN VIŢĂ!	
PIESĂ DE COLŢ LA ŞAH / CEVA DE VALOARE					A SUNA STRIDENT / BĂUTURI SPIRTOASE					MUSTRĂRI FOARTE ASPRE
			VIN DEPRECIAT / POEZII					ÎNTREG / CUSĂTURĂ PE MARGINE		
	FASOLE JAPONEZĂ / BAN DIN IRAN					A PORNI OFENSIVA / PANTALONI DE BĂDIE				
		DISTANŢĂRI / VECHI BAN OLANDEZ DE AUR							ÎN CAIC! / GUST DE BITTER	
NICK ROGERS / CAVALERUL PALESTINEI / SĂRITURĂ							BĂIATUL MĂTUŞII / MUR ÎN PĂDURE			ZECE LA CUB
				ÎNCĂ O DATĂ / CEC!				ACTOR CE GESTICULEAZĂ / DUPĂ UN ROL DIN EDEC!		
MIREAN / ATELIER DE REPARAŢII AUTO					MEŞTERI LINGURARI					

Umor

Iubita unui programator:
– Iubitule, ştii când e aniversarea noastră?
– Sigur că da, iubito!
– Când?
– La 3 zile după ce îmi expiră licenţa la antivirus!

– Domnule doctor, eu tot văd elefanţi roz.
– Aţi văzut vreun psiholog?
– Nu, doar elefanţi roz.

– Ce vârstă aveţi, doamnă?
– Mă îndrept spre 30.
– Din ce direcţie?

Astăzi, în prima mea zi de muncă la farmacie, intră un tip şi-mi zice:
– Am nasul înfundat, dureri în gât şi simt că-mi explodează capul!... Ai ceva?
– Nu, amice... îi răspund. Mă simt foarte bine.

Un bătrân la medic:
– Mă doare piciorul stâng.
Doctorul:
– E de la vârstă.
Bătrânul:
– Păi şi dreptul are tot aceeaşi vârstă şi el nu mă doare.

– Nu e cazul să deschideţi gura atât de tare, îi spune medicul stomatolog pacientului.
– Am înţeles că vreţi să intraţi cu cleştele...
– Da, însă doar cleştele intră, eu rămân afară...

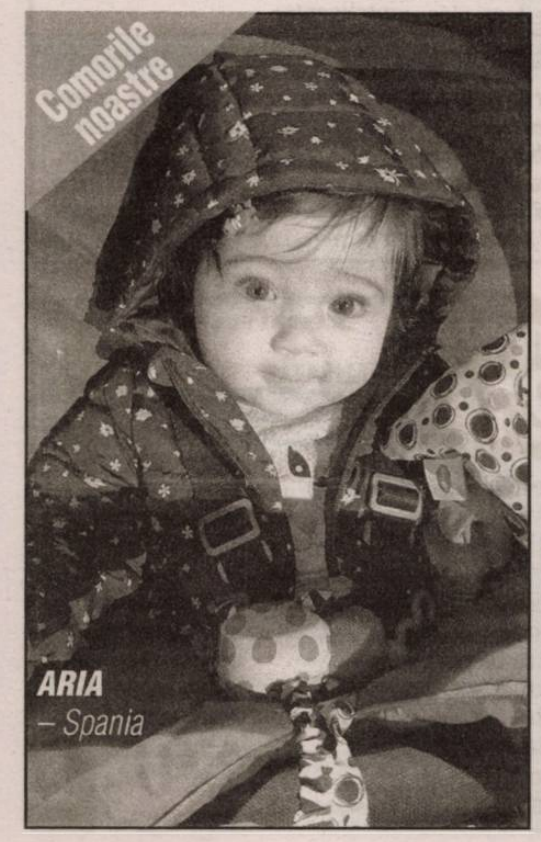

SUDOKU

jocul săptămânii: 5

		4	3			5		
3				4			1	9
6		5		9		4		
			1	8	4			5
1			9	6	5			
		3		5		1		6
2	4			1				8
		1			2	3		

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 4

3	1	8	9	7	2	6	5	4
4	5	7	6	3	1	8	2	9
9	2	6	4	5	8	3	1	7
5	3	1	8	2	9	4	7	6
8	9	2	7	4	6	1	3	5
6	7	4	3	1	5	9	8	2
2	6	3	5	8	4	7	9	1
7	4	5	1	9	3	2	6	8
1	8	9	2	6	7	5	4	3

Soluţia integramei „EXPRESII”

Orizontal: S - O - E - N - S - C - ACADEMICIENI - AVARIA - ACUT - ENE - ORTAC - MI - DARI - ARINI - SA - INECA - ITA - E - ICAR - CAS - B - SERI - ATIPIRI - TONETA - APUS - GEN - SALA - ARA - RIME - ASTRAL - INEPUIZABILI.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Vânătoarea

1. Cum se numea zeul vânătorii din mitologia mongolă, reprezentat cu trup de argint?
2. Cum se numea vânătorul uriaş din mitologia greacă orbit dar recăpătându-şi vederea, ucis de Artemis de care era îndrăgostit şi transformat în constelaţie?
3. Cum se numea zeul vânătorii din mitologia egipteană?
4. Ce scriitor român (1834-1895) a scris admirabila lucrare „Pseudo-kinegheticos” („Fals tratat de vânătoare”)?
5. Ce pictor flamand (c. 1526-1569) semnează tabloul „Vânători în zăpadă”?
6. Ce compozitor german (1786-1826) este autorul operei „Freischutz” în care există un vestit „Cor al vânătorilor”?
7. Cine a realizat, în 1981, filmul american „Vânătoare mortală” („Death Hunt”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zăpada este o precipitaţie atmosferică solidă sub formă de cristale hexagonale care se asociază formând fulgi. 2) Zeiţa Rind din mitologia scandinavă simbolizează pământul acoperit de zăpadă. 3) Tabloul „Muntele Fuji acoperit de zăpadă” poartă semnătura lui Hokusai. 4) Povestea „Omul de zăpadă care voia să întâlnească soarele” a fost scrisă de Matei Vişniec. 5) Muzica operei „Fata de zăpadă” aparţine compozitorului rus Rimski-Korsakov (1844-1908). 6) Ciclul de poezii „Strofe pentru elementele naturii” a fost scris de Ion Minulescu. 7) Filmul „Albă ca zăpada, poveste contemporană” a fost realizat de regizorul Michael Cohn.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Caii” am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Mioara Popa,* Iaşi; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Braşov; *Mihaela Popovici,* Buzău; Georgeta Ioan şi *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

✉ ***IONEL VASILESCU, Bucureşti.*** Nu menţionăm numele celor care ne trimit răspunsuri decât atunci când anunţăm rezultatele de la tema respectivă. Dacă dumneavoastră ne-aţi trimis o scrisoare cu tema „Zăpada”, veţi fi menţionat când vom publica numele celor care au răspuns corect. Mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

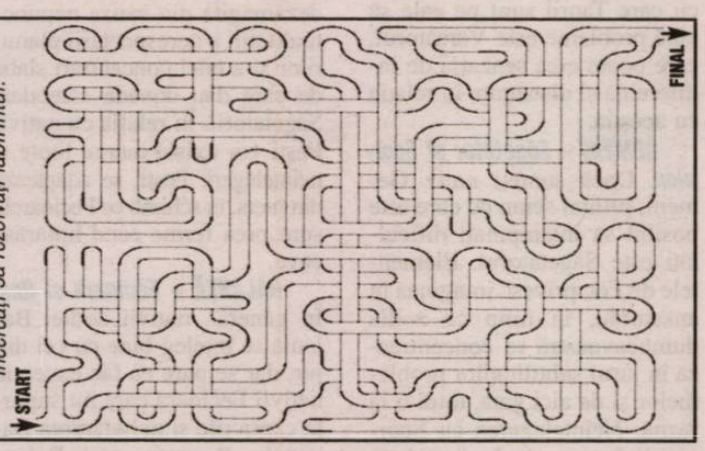

Grădina de lângă casă

Când şi cum se tunde Kalanchoe?

◆ Kalanchoe este o plantă care cuprinde peste 200 de soiuri, la noi cea mai des întâlnită fiind Kalanchoe Blossfeldiana. În funcţie de stadiul de dezvoltare al plantei aceasta are nevoie de tăieri de formare şi corectare a formei sau de ciupiri. În general, aceste operaţii se fac după perioada de înflorire.

◆ Ciupirea plantei se face în scopul îndesirii coroanei şi a unei ramificări frumoase. Deoarece tulpinile sunt fragede, se ciupesc vârfurile uşor, cu vârful unghiei.

◆ În perioada de înflorile planta se întreţine cu tăieri periodice. Se elimină toate ramurile care s-au uscat ori îngălbenit şi se îndepărtează imediat florile uscate, fără a rupe mult din tulpină.

◆ După perioada de înflorire se taie toate tulpinile înalte, astfel încât să se păstreze o formă compactă a plantei. Kalanchoe are timp să se regenereze, deoarece va înflori abia anul următor. Scurtarea tulpinilor stimulează ramificarea.

◆ Ramurile se taie cu 2-3 noduri, până la o treime din lungime. Tăierea se face deasupra unui nod, în unghi de 45º, cu partea mai înaltă deasupra funzei şi vârful unghiului chiar la nod. În felul acesta ramura va creşte în direcţia indicată şi nu va aglomera centrul plantei.

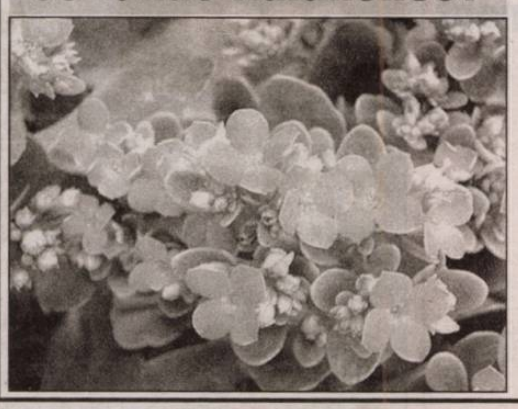

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Cu ce zodii nu vă înțelegeți deloc

Uneori întâlnim oameni cu care nu rezonăm deloc. Caracteristicile zodiei din care facem parte îşi pun amprenta asupra noastră şi, fără să ne dăm seama, ne influenţează personalitatea. În rândurile următoare astrologii vor să ne îndrume spre medierea relaţiilor prezentându-ne care sunt semnele zodiacale cu care nu ne înţelegem deloc.

BERBEC – Peşti şi Rac. Nativii Berbec nu se înţeleg cu Peştii, deoarece aceştia sunt extrem de sensibili, iar nerăbdarea caracteristică semnelor de Foc ar putea fi greu încercată. În relaţia cu Racii ar putea izbucni frecvent conflicte din cauza reacţiilor bruşte ale Berbecilor, neînţelese de semnul de Apă.

TAUR – Leu şi Vărsător. Taurii vor înfrunta diferenţele de personalitate cu Leii. Bătăioşii Lei ar putea fi prea duri pentru Tauri, cărora le place să aprecieze rezolvarea problemelor în viaţă fără conflicte. Al doilea semn cu care Taurii sunt pe cale să aibă probleme este Vărsătorul, care poate crea senzaţia de indiferenţă şi distanţare în relaţia cu aceştia.

GEMENI – Săgetător şi Scorpion. Dacă sunteţi nativ Gemeni, primul semn cu care este posibil să întâmpinaţi dificultăţi este Săgetătorul. Elementele de Foc privesc imaginea în ansamblu, în timp ce zodia dumneavoastră se concentrează în jurul subtilităţilor problemelor şi de aici gata, totul o ia razna. Neînţelegerea cu Scorpionii începe de la faptul că Gemenii îndrăgesc excesiv oamenii, în timp ce Scorpionii iubesc discreţia şi stau departe de relaţiile nesigure.

RAC – Berbec şi Capricorn. Autonomii Berbeci nu suportă grija pe care le-o poartă Racii, ceea ce provoacă adesea serioase probleme. Sobrii Capricorni sunt destul de limitaţi emoţional aşa că delicaţii Raci nu vor fi înţeleşi.

LEU – Taur şi Scorpion. Taurii se mişcă mai lent decât aprigii Lei, ceea ce poate provoca o stare de neliniște şi dezamăgire între cele două semne. Scorpionii înţeleg fără prea mare greutate partea nefastă a vieţii, în timp ce Leii par să plutească

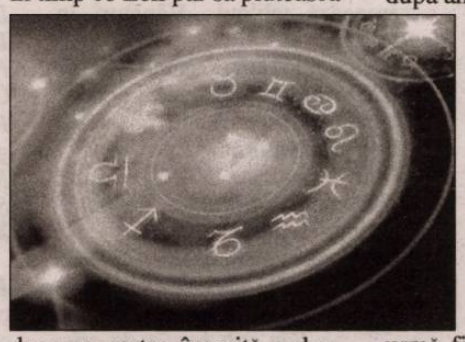

doar pe partea însorită a drumului şi de aici încep luptele.

FECIOARĂ – Săgetător şi Peşti. Nu ar trebui combinate niciodată un nativ Fecioară cu unul din Săgetător. Chiar şi cea mai adaptabilă Fecioară se va simţi dezamăgită din cauza nepunctualităţii, a nerespectării planurilor şi a unei concentrări slabe de care dau dovadă câteodată Săgetătorii. În relaţia cu nativii Peşti vor exista mereu lupte şi neînţelegeri. Peştii se adaptează din mers, în schimb ce Fecioarele sunt prea ferme când hotărăsc ceva.

BALANŢĂ – Fecioară şi Rac. În general, nativii zodiei Balanţă se înţeleg bine cu cei din jur, dar se pare că fac excepţie nativii Fecioară care nu suportă capriciile şi nehotărârea Balanţelor. Resentimentele Balanţelor ar putea constitui adesea o obstrucţie în calea unei relaţii amiabile cu Racii. Chiar şi o relaţie de dragoste ar putea fi distrusă de reproşuri şi de sentimentele de dispreţ pe care şi le aruncă unii altora.

SCORPION – Leu şi Vărsător. Scorpionii şi Leii vor fi mereu în dezacord din cauza conflictelor legate de eşecuri şi de capacitatea de a se adapta mult prea repede situaţiilor dificile a semnelor de Apă. Al doilea semn cu care nu se înţeleg sunt nativii din Vărsător, deoarece aceştia din urmă îşi trăiesc viaţa fără limite, iar Scorpionii sunt exact invers. Din punct de vedere romantic, Scorpionii adoră să glumească pe seama persoanei iubite, dar nu suportă ca aceasta să facă acelaşi lucru cu ei.

SĂGETĂTOR – Fecioară şi Peşti. Săgetătorii chiar nu ar putea să trăiască alături de Fecioare. Fecioarele trăiesc după anumite reguli, în schimb Săgetătorilor le plac provocările şi acest lucru face ca ambii parteneri să simtă că nu ţin pasul cu ritmul impus. Peştii şi Săgetătorii sunt guvernaţi de Jupiter şi ambii sunt semne norocoase. Cu toate acestea, Săgetătorii sunt mai idealişti decât Peştii, aceştia din urmă fiind suflete sensibile şi empatice.

CAPRICORN – Berbec şi Gemeni. Primul semn cu care Capricornii nu se înţeleg este Berbecul. Sunt prea hotărâţi pentru nativii Capricorn, ceea ce fac ca disputele să fie de-a dreptul explozive. Însă conflictele cauzate de starea de spirit ar putea fi rezolvate de sensibilele semne prin toleranţă. Personalitatea Gemenilor ar deveni ca un coşmar pentru Capricorni din simplul motiv că Gemenii nu sunt constanţi în tot ce fac.

VĂRSĂTOR – Scorpion şi Taur. Diferenţa dintre Scorpion şi Taur le face convieţuirea aproape imposibilă. Scorpionii nu vor juca după principiile Vărsătorilor şi din acest motiv nu este posibilă o legătură decentă între ei. Cauza neînţelegerii dintre Vărsători şi Tauri este dorinţa unei relaţii stabile a celor din urmă, care nu este suportată de libertinii Vărsători.

PEŞTI – Gemeni şi Balanţă. Gemenii sau Balanţele pot fi un amestec prea intens pentru Peşti. Semnul de Apă poate trece lejer prin orice situaţie, dar preferă armonia, liniştea şi siguranţa mai mult decât o fac celelalte zodii. Există şi problema infidelităţii, care pentru nativii Peşti este de nesuportat.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Marele furt al ceaiului ■ Napoleon, pus pe fugă de iepuri ■ Din nou despre Ferman Skinwalker ■ Diamantul „Matrioşka" ■ Cosmetica, moda şi sănătatea ■ Dislexia, un fenomen contemporan grav ■ Jennifer Aniston – actriţa fără vârstă

HOROSCOP

8-14 februarie 2021

BERBEC 21.03-20.04

Vă implicaţi în relaţiile de prietenie mai mult ca de obicei şi se pare că aveţi ceva important de spus. Şi interacţiunile cu cei din jur vor fi interesante şi optimiste. Acest lucru vă va aduce beneficii.

TAUR 21.04-21.05

Vă simţiţi impulsivi, neliniştiţi şi rebeli, deoarece vreţi să faceţi totul singuri. Soarele încă vă va propulsa pe culmi fără să faceţi eforturi prea mari. Este o perioadă prielnică să promovaţi.

GEMENI 22.05-21.06

Simţiţi că sunteţi dominaţi de o energie „ascunsă", care v-ar putea determina să faceţi ceva ce ulterior veţi regreta. Gândiţi-vă bine înainte să aruncaţi cuvintele şi fiţi conştienţi de ceea ce faceţi.

RAC 22.06-21.07

Este posibil ca în aceste zile să fie afectată prietenia cu cineva. Oricare dintre voi s-ar putea enerva. Ori sunteţi dumneavoastră prea exigenţi, ori acea persoană are pretenţii prea exagerate.

LEU 22.07-22.08

Ambiţia dumneavoastră poate declaşa rezultate neaşteptate. Aveţi răbdare cu părinţii, şefii şi cu autorităţile. Nu fiţi rebeli, pentru că mai târziu veţi regreta. Între timp, Soarele este opus semnului dumneavoastră şi asta înseamnă că veţi avea nevoie de mai mult somn.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Planurile de călătorie, cele şcolare sau orice are legătură cu medicina, legislaţia ori mass-media s-ar putea schimba brusc. Săptămâna aceasta veţi lucra din greu şi o să vă organizaţi mai bine.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Urmează o perioadă de relaxare şi de distracţii, însă ar trebui să fiţi vigilenţi la situaţia contului bancar. Asiguraţi-vă că ştiţi ce se întâmplă cu o proprietate comună, impozitele, datoriile. Ceva neaşteptat poate interveni oricând.

SCORPION 23.10-21.11

Acum chiar nu aveţi nevoie de o discuţie aprinsă cu cineva apropiat. Lucrurile sunt imprevizibile şi probabil pot căpăta un aspect de furtună rebelă. Fiţi răbdători şi toleranţi cu ceilalţi. Între timp, vă ocupaţi exclusiv de familie, casă şi viaţa personală. Succes!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Ritmul zilelor dumneavoastră se va accelera simţitor, deoarece aveţi multe lucruri de făcut. Sunteţi foarte ocupaţi cu tot felul de întâlniri, cu scrisul, cu studiul sau cu scurte călătorii. Vă sâcâie tot felul de probleme financiare peste care treceţi însă uşor.

CAPRICORN 22.12-19.01

În această săptămână vă concentraţi pe problemele legate de bani, de câştiguri, precum şi de aspecte ce privesc bunurile dumneavoastră. Este posibil să puneţi în aplicare câteva idei excelente de a face bani sau de a investi cât mai profitabil.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Soarele este în semnul dumneavoastră şi acest lucru înseamnă o perioadă benefică pentru a vă reface. Lucrurile merg în favoarea dumneavoastră şi veţi atrage oameni importanţi, precum şi situaţii favorabile.

PEŞTI 19.02-20.03

Este o fereastră de timp favorabilă pentru a face planuri pentru viitor. Stabiliţi-vă câteva obiective, deoarece acestea vă oferă o perspectivă mult mai clară asupra a ceea ce este important şi favorizează luarea unor decizii inteligente.

Nativul săptămânii: **HRISTO STOICIKOV** (08.02.1966)

Este un fost fotbalist bulgar, retras din activitate şi devenit antrenor. Acest nativ al zodiei Vărsător este cel mai cunoscut fotbalist bulgar şi deţine cele mai importante trofee în fotbal (Balonul de Aur şi Gheata de aur), câştigător al Cupei Campionilor şi al Cupei Cupelor. Este de trei ori campion al Bulgariei şi de cinci ori campion al Spaniei. A fost inclus de către Pelé în FIFA 100.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Preţ abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	9,00 LEI
❑ 2 LUNI	18,00 LEI
❑ 3 LUNI	27,00 LEI
❑ 4 LUNI	36,00 LEI
❑ 5 LUNI	45,00 LEI
❑ 6 LUNI	54,00 LEI

Abonamente 2021

Abonaţi-vă la revista Magazin direct la redacţie!

Abonamente 2021

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 38 euro sau 45 $,
– 6 luni: 75 euro sau 90 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc Scara Etaj 1 Ap.
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel.
C.N.P.
Expeditor
Localitatea
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR.

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1535 • ANUL LXIV • 11 FEBRUARIE 2021 • 16 PAGINI • 3 LEI Nr. 6 (3285)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Sunteţi meteodependentă? Iată câteva sfaturi utile

Dosarele frumuseţii

Privire luminoasă

„Secretul pentru a ajunge departe este să începi.”

Mark Twain

Întâmplări la marginea vieţii

LA UN MOMENT DAT, ŞTIINŢA S-A HOTĂRÂT SĂ ÎNCERCE SĂ FACĂ LUMINĂ în ceea ce pare complet întunecat, analizând aşa-numitele „experienţe din preajma morţii” (EPM) în speranţa că poate afla răspunsul la întrebarea provocatoare: există viaţă după moarte?

Un recent serial difuzat de Netflix susţine că da. Serialul cu pricina se numeşte *Supravieţuind morţii* şi se bazează pe cartea cu acelaşi nume scrisă de jurnalistul Leslie Kean. Articolul publicat de *LiveScience*, care analizează acest serial, afirmă că acesta „explorează experienţe din preajma morţii, amestecându-le cu şedinţe de spiritism, vânătoare de fantome şi presupuse amintiri din viaţa de după moarte”.

Chiar dacă serialul afirmă că aduce şi „dovezi” că există viaţă după moarte, „el îşi sabotează întreaga naraţiune dând credit înşelătoriilor vădite atunci când doreşte să răspundă întrebărilor restante legate de procesul morţii”.

„Dacă spui «Există un Dumnezeu», (ştiinţa) nu poate face nimic, dar dacă spui «Dumnezeul meu, când mă rog către el, va muta acest pahar pe masă», asta este ceva testabil”, afirmă Richard Wiseman, profesor de înţelegere publică a psihologiei la Universitatea Hertfordshire din Anglia.

Amintiri teribile

În primul episod al serialului, persoanele intervievate relatează poveşti îngrozitoare despre înec, come după reacţii alergice şi hemoragii la naştere. Sunt amintite mărturiile despre senzaţiile conştiente trăite în timpul EPM, dar se ştie că undele cerebrale din cortexul cerebral se opresc la câteva secunde de la pierderea fluxului sanguin. Oamenii îşi aminteau de întâlnirea cu rudele moarte, văzând lumini strălucitoare sau căzând într-un gol de culori; unii au văzut un tunel, în timp ce alţii şi-au amintit că au văzut doctori încercând să-i resusciteze.

EPM au fost studiate şi există unele dovezi că oamenii pot experimenta trăiri conştiente atunci când medicii nu se aşteaptă. Este, de asemenea, posibil ca activitatea creierului şi conştiinţa să persiste uneori mai mult decât se aşteaptă medicii după ce inima se opreşte. Dar studierea momentului morţii la oameni este o provocare şi nimeni nu a demonstrat în mod concludent mecanismul din spatele EPM.

Dr. Sam Parnia, director al cercetărilor de resuscitare de la Universitatea din New York *Langone Medical Center*, a studiat supravieţuitorii stopului cardiac şi a constatat că din cei 140 de intervievaţi, 46 la sută au trăit sentimentul de a fi conştienţi în timpul EPM. Unii aveau amintiri care păreau să provină din secţia de terapie intensivă după ce bătăile inimii au fost restabilite.

Însă 10 la sută dintre persoanele din studiu trăiau ceea ce părea a fi EPM clasice, iar doi şi-au amintit că au văzut sau au auzit propriile resuscitări.

Explorări minuţioase

Parnia şi colegii săi încearcă acum să exploreze acest fenomen într-un mod sistematic. Datele nu au fost încă publicate, dar cercetătorii au adus un computer în camerele pacienţilor aflaţi în stop cardiac pentru a le oferi semnale audio şi video în timpul resuscitării. Ideea, spune Parnia, este de a testa conştientizarea prin transmiterea unui cuvânt aleatoriu sau a unui set de cuvinte sau a unor imagini video.

În datele preliminare prezentate la Simpozionul ştiinţific de resuscitare al *American Heart Association* din 2019, se spune că au fost testaţi 165 de pacienţi, dintre aceştia 44 au supravieţuit şi 21 au fost intervievaţi. Dintre cei 21, patru au relatat unele amintiri, inclusiv sentimentul de pace şi bucurie, văzând rude şi auzind oameni în cameră vorbind. Nimeni nu şi-a amintit de imaginile prezentate pe ecranul computerului, dar o persoană şi-a amintit de sunet.

Mulţi oameni care trec printr-o EPM o găsesc transformatoare. În *Supravieţuind morţii*, producătorii intervievează un bărbat care a intrat în moarte clinică după o reacţie alergică la un anestezic. A avut o viziune că-şi vede tatăl decedat, cu care avusese o relaţie dificilă. Tatăl său l-a îmbrăţişat, ceea ce i-a adus omului un sentiment de pace durabilă după această experienţă.

> **„OMUL S-A ÎNTREBAT MEREU CE ESTE DUPĂ MOARTE. A AŞTEPTAT O CONFIRMARE ŞI S-A ALES DOAR CU INCERTITUDINI. EXPLICAŢIA E SIMPLĂ: LIPSA MARTORILOR, A RELATĂRILOR. ACUM SE ÎNCEARCĂ DESCIFRAREA A CEEA CE SE NUMEŞTE GENERIC „EXPERIENŢE DIN PREAJMA MORŢII”, A CELOR CARE AU AJUNS ÎN MOARTE CLINICĂ, DAR ÎN MOD MISTERIOS AU REVENIT LA VIAŢĂ.**

În căutarea sensului

În timp ce EPM pot fi abordate ştiinţific, multe alte secţiuni ale serialului *Supravieţuind morţii”* se adâncesc în tărâmul credinţei, precum credinţa în reîncarnare sau sentimentul că poţi simţi prezenţa unei persoane dragi decedate.

Alte secţiuni ale serialului aprofundează fenomenele testabile, cum ar fi manifestările fizice în timpul şedinţelor de spiritism. „Aceasta este o delimitare între religie, în care aveţi în primul rând afirmaţii netestabile, şi paranormal sau parapsihologie, unde majoritatea sunt testabile şi majoritatea au fost testate”, afirma Wiseman pentru *LiveScience*.

Serialul trece peste faptul că unele poveşti paranormale au fost dovedite farse. Este amintit cazul lui Franek Kluski, un medium polonez care pretindea că este capabil să facă să apară spirite care îşi înmoaie mâinile în matriţe creând mulaje ale acestora şi care ar fi fost imposibil să fie făcute de clarvăzător. Serialul nu aminteşte însă faptul că există dovezi clare a felului în care pot fi fabricate „mâinile spiritiste” cu mănuşi de cauciuc.

În serial se recunoaşte că aceşti clarvăzători pot culege azi informaţii despre persoanele dragi ale clienţilor lor direct de pe reţelele de socializare, documentându-se înainte de şedinţele de spiritism. A fost înregistrată o şedinţă în care mediumul Nicole de Haas uluieşte o familie cu detalii despre cei dragi morţi – informaţii despre care familia îşi dă seama mai târziu că sunt în întregime disponibile pe Facebook sau în necrologuri online.

Wiseman şi colegii săi au descoperit că, dincolo de trucurile fizice pe care unii clarvăzători, inclusiv Haas, le pot folosi, puterea pură a sugestibilităţii lor îi poate păcăli pe participanţii la şedinţele de spiritism, făcându-i să creadă că au văzut o activitate paranormală. El şi colegii săi au făcut experimente în care au organizat şedinţe folosind obiecte pictate cu vopsea luminoasă. Wiseman i-a pus pe participanţi să stea în jurul unei mese într-o cameră întunecată şi a sugerat că obiectele se mişcau, chiar dacă acelea rămâneau nemişcate. După experiment, aproximativ o treime dintre oameni au raportat că au văzut obiectele mişcându-se, pur şi simplu pe baza sugestiei.

Un sens în Univers

În cele din urmă, *Supravieţuind morţii* spune o poveste convingătoare „despre dorinţa oamenilor de a trăi sentimentul că au un sens în Univers, şi despre dragostea lor profundă, neîncetată, pentru familia şi prietenii decedaţi”.

Ştiinţa nu poate niciodată dovedi sau infirma existenţa vieţii de apoi, iar alinarea pe care multe familii o obţin din credinţa în viaţa de după moarte este de fiecare dată foarte puternică.

Dar afirmaţiile uimitoare ale fenomenelor inexplicabile din această lume ar trebui abordate cu grijă, a spus Wiseman.

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000171 06

MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Diamantul „Matrioşka”

Suveranul pietrelor preţioase, diamantul, are mai multe calităţi, printre care să aducă un plus de strălucire şi distincţie socială purtătorului.

El este utilizat în unele tehnologii şi industrii de mare fineţe, dar, dacă până acum despre toate acestea s-a vorbit prin raportare la o anume structură fizică şi chimică a pietrei în sine, niciodată nu s-a ştiut că diamantul se poate „întrupa” într-o structură totalmente atipică din acest punct de vedere.

Un asemenea diamant dublu a fost descoperit recent,

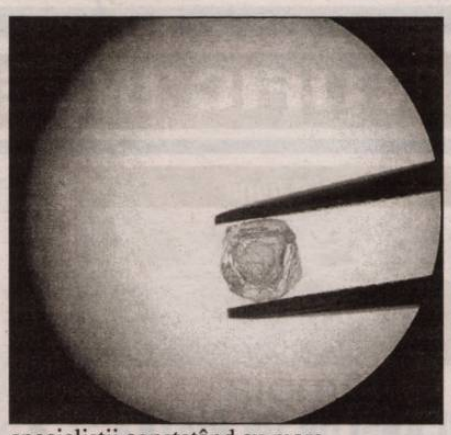

specialiştii constatând cu mare surprindere că acesta respectă principiul nescris al interesantelor păpuşi ruseşti numite *Matrioşka*.

Piatra a fost găsită chiar în Rusia, în mina Nyurba, de către lucrători ai societăţii publice de extracţie diamantiferă Alrosa. Dimensiunile sale sunt reduse, dar unicitatea constă în faptul că un diamant mic, de talia unui bob de orez (4,8 x 4,9 x 2,8 mm), în interiorul căruia pluteşte un alt grăunte de diamant, mai mic, cât un fir de nisip (1,9 x 2,1 x 0,6 mm).

Geochimiştii au fost impresionaţi nu neapărat de structura de „păpuşă rusă” a minusculei piese, ci în primul rând de faptul că diamantul interior nu stă lipit de cel extern, ci se mişcă liber înăuntrul său.

Această nestemată este un fenomen paradoxal, adesea putând fi identificate urme de alte minerale în diamante, dar este pentru prima dată când un diamant prezintă o incluziune care este la rândul ei diamant. „Cel mai fascinant aspect pe care l-am descoperit a fost prezenţa aerului în interiorul diamantului cel mare”, a explicat unul dintre cercetători, precizând că diamantul interior era acoperit într-o substanţă poroasă, care a dispărut odată cu formarea diamantului exterior, ducând la crearea spaţiului în care primul diamant se poate mişca liber.

Se estimează că acest diamant are în jur de 800 de milioane de ani, dar analizele suplimentare vor stabili cu exactitate „vârsta” acestuia.

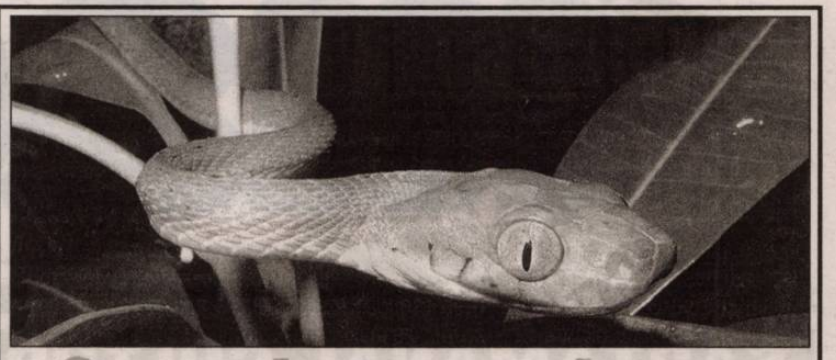

Şarpele cu... lasou

Despre aceste reptile nu tocmai agreabile, ştiam că vânează folosindu-şi veninul mortal, prin sufocarea prăzii în strânsoarea muşchilor sau pur şi simplu prinzând-o fulgerător cu gura. Recent, s-a descoperit o nouă tehnică, folosită de şerpii din specia *Boiga irregularis*.

Pentru a se urca în arbori, unde găsesc cuiburile păsărilor, fie cu ouă, fie cu pui, aceştia fac din corpul lor o buclă asemănătoare lasoului. Descoperirea a fost făcută întâmplător de Julie Savidge, de la Universitatea de Stat Colorado, în timp ce studia pe teren fenomenul dispariţiei păsărilor native din Guam. Ea a constatat că principalul responsabil era redutabilul *Boiga irregularis*, introdus pe insula americană din Pacific între deceniile cinci şi şase ale secolului trecut.

Începând din perioada sus-menţionată, reptila a făcut ravagii în rândul păsărilor din pădurile insulei, astfel că numai două specii originare de aici au supravieţuit. Şarpele formează cu corpul său un fel de buclă şi, prin mişcări convulsive, se deplasează către obiectivul urmărit.

Cercetătorii au instalat în arbori adăposturi pentru păsări, protejate de crampoane metalice, precum şi camere video cu vedere în întuneric, întrucât prădătorul vânează noaptea. Numai în acest fel, în urma vizionării repetate a imaginilor înregistrate, au putut observa uimitoarea tehnică, cu totul nouă. Viteze reduse, alunecare, pauze frecvente şi respiraţia îngreunată în timpul pauzelor arată că locomoţia lasou este solicitantă, forţând limitele şerpilor care au luat multe pauze îndelungate pentru a se odihni.

Până în prezent, se cunoşteau patru moduri de locomoţie la aceste reptile: rectilinie (pielea este cea care se mişcă); ondulaţie laterală (şerpuită); derulantă (animalul „basculează” stânga-dreapta, în timpul deplasării); concertină – „în acordeon” (pentru urcarea în arbori).

Despre comparative

Să vorbim corect!

Auzim adesea în jurul nostru spunându-se „Mai presus de cuvinte” sau alte formulări asemănătoare. Cu ceva timp în urmă am scris despre adverbul „decât” atunci când spunem: „Vreau decât un kilogram de...”, „Îmi place decât să...”.

Am menţionat atunci că adverbul se foloseşte într-o construcţie negativă: „*Nu* vreau decât să...” „*Nu*-mi place decât...”. Nu am epuizat însă toate situaţiile de folosire ale cuvântului respectiv care se utilizează în mod absolut corect şi în comparativul de superioritate. Spunem „e mai frumoasă decât...”, „e mai greu decât...”.

În expresia respectivă formularea corectă ar fi fost „Mai presus decât cuvinte”. Greşeala, datorată efectului minimului efort, este atât de frecventă încât ne-am obişnuit aproape cu ea. Am putea fi însă mai atenţi şi să aplicăm corectura necesară, conform proverbului românesc „tot învăţul are şi dezvăţ”. *(I.S.)*

Femei preistorice – vânători în America

Descoperirea în Peru, în anul 2018, a unui schelet feminin însoţit de arme acţionate prin aruncare a determinat o reevaluare la vârf a proporţiei de femei care vânau, în era preistorică.

Contrar ipotezelor anterioare, referitoare la repartizarea pe sexe a sarcinilor curente în cadrul populaţiilor de vânători-culegători femeile preistorice participau la vânătoare cu mii de ani în urmă, inclusiv la vânătoarea animalelor mari.

Potrivit cercetătorilor universităţii californiene, rămăşiţele a 11 femei care practicau activ vânătoarea au fost identificate în morminte ce datează de acum circa 9.000 de ani, repartizate atât în America de Nord, cât şi în America de Sud. Situl din Anzi conţinea scheletele a şase persoane, dintre care două erau însoţite de arme şi unelte pentru dezmembrat vânatul, unul aparţinând unei tinere de circa 18 ani.

În general, se foloseau aruncătoare de suliţe şi săgeţi, foarte eficace în lovirea erbivorelor mari, abundente în aceste regiuni (cerb, lama, alpaca, vigonia – mamifer sud-american din familia camelidelor), armele erau destul de uşor de manevrat, inclusiv de către femei.

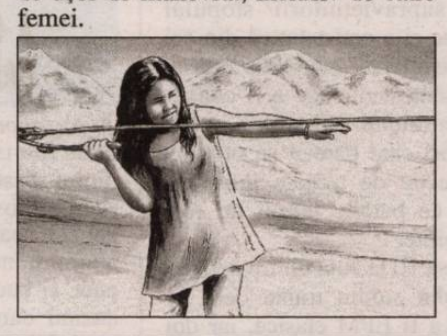

De altfel, recenzarea tuturor siturilor funerare descoperite pe teritoriul continentelor americane, corespunzătoare perioadelor pleistocenului tardiv şi holocenului precoce (cu o vechime între 17.000 şi 4.000 de ani), arată că dintre cei 27 de vânători identificaţi, 16 erau bărbaţi şi 11 femei.

O dovadă că vânătoarea practicată de femei nu era deloc ceva anecdotic, între 30% şi 50% dintre vânătorii care au trăit pe continentul american în perioada respectivă ar putea fi femei, este concluzia cercetătorilor americani, încă nu este clar de ce multe societăţi moderne de vânători-culegători prezintă discriminări de gen în activităţile de vânătoare, dar există teorii că acestea ar putea fi rezultatul unor influenţe exterioare.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Muzică în funcție de starea de spirit

Gigantul serviciilor de tip streaming, Spotify, a obținut recent un brevet de invenție pentru o tehnologie care analizează vocea unei persoane, pentru a determina vârsta, genul, mediul în care aceasta se află și chiar starea ei emoțională, sugerându-i apoi cântece pe baza acestor date.

Înregistrând zgomotele de fundal – ciripit de păsări, sunete din trafic etc – senzorii pot determina dacă ascultătorul se află acasă, se plimbă prin parc sau merge pe stradă. Mai mult decât atât, este suficient ca utilizatorii serviciului să spună câteva cuvinte pentru ca din inflexiunile vocii dispozitivul să stabilească dacă ei sunt veseli, triști, dezamăgiți etc și să selecteze cântece bazate pe cadrul social și pe starea de spirit în care ascultătorii se află.

În loc să solicite completarea unui chestionar legat de vârstă, gen și formațiile favorite, tehnologia utilizează recunoașterea vocală pentru a colecta toate aceste informații. Ea este capabilă să sesizeze și indicii contextuale din voce, inclusiv tonul, stresul și ritmul, folosindu-le pentru a determina o serie de „caracteristici de meta-date" cheie.

Spotify a creat inovația cu ajutorul a 5.800 de utilizatori, participanți în mod voluntar la un test de personalitate. Tehnologiile de inteligență artificială au putut prezice cu o acuratețe „moderată spre ridicată" tipul de personalitate și starea fiecărui participant prin interpretarea inflexiunilor vocale ale acestuia.

De zece ori mai repede spre Marte

Considerată una dintre cele mai agere minți ale acestui început de mileniu, dr. Fatima Ebrahimi, de la Laboratorul de fizica plasmei din Princeton, a inventat un nou tip de rachetă de fuziune, care ar putea duce într-o zi oamenii pe Marte.

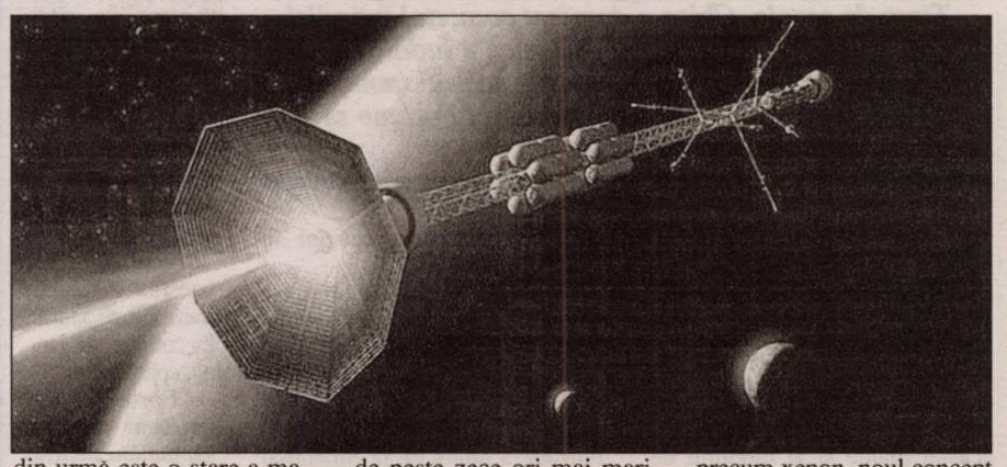

Dispozitivul folosește câmpuri magnetice pentru a „arunca" particule de plasmă din coada rachetei, propulsând astfel dispozitivul prin spațiu.

Folosirea câmpurilor magnetice permite savanților să modeleze impulsul mecanic pentru o anumită misiune, astfel încât astronauții să poată schimba nivelul impulsului atunci când pilotează navetele spre lumi îndepărtate. Totodată, inovația adusă de dr. Ebrahimi ar putea duce primul echipaj uman pe planeta Marte de zece ori mai repede decât actualele rachete spațiale, care folosesc câmpuri electrice pentru propulsia particulelor.

După cum se știe, fuziunea este forța care dă energie soarelui și stelelor și combină elementele luminii sub formă de plasmă. Aceasta din urmă este o stare a materiei încărcată electric și fierbinte, compusă din electroni liberi și nuclee atomice și reprezentând 99% din universul vizibil. De asemenea, plasma este capabilă să genereze cantități masive de energie.

Actualele propulsoare cu plasmă, care folosesc câmpuri magnetice pentru expulzarea particulelor produc însă doar un impuls specific scăzut și în consecință o viteză redusă. Dar simulările pe computer efectuate la Laboratoarele Naționale Lawrence-Berkeley din California au demonstrat că noile propulsoare cu plasmă ar putea lansa jeturi de plasmă cu viteze de sute de kilometri pe secundă, de peste zece ori mai mari decât cele generate de actualele propulsoare.

Un alt avantaj al inovației aduse de fiziciana americană ar fi că, spre deosebire de actualele propulsoare, care necesită gaze grele, făcute din atomi de elemente precum xenon, noul concept permite utilizarea oricărui gaz, iar savanții ar putea prefera în unele cazuri folosirea de gaze mai ușoare, deoarece atomii mai mici permit deplasarea mult mai rapidă a rachetei prin spațiu.

Înjurături... de bine

Se prea poate ca atunci când ți se spune că „înjuri ca un birjar" să nu fie chiar un compliment, dar oamenii de știință care au studiat înjurăturile timp de decenii ne asigură astăzi că un limbaj mai „colorat" este de fapt benefic pentru sănătate.

Numeroase studii au relevat că folosirea de cuvinte „tabu" ar putea fi un semn de inteligență, onestitate și creativitate, dar și o modalitate de a suporta mai ușor durerile fizice.

Și, deși înjurăturile au fost mereu considerate, de-a lungul istoriei, drept un limbaj al sărăciei, cercetătorii au descoperit că persoanele mai educate sunt mult mai „talentate" în privința înjurăturilor decât cele cu un vocabular mai redus.

Atunci când înjurăm, explică Timothy Jay, profesor emerit de psihologie la Colegiul de Arte Liberale din Massachusetts, care studiază înjurăturile de peste 40 de ani, activăm o parte din emisfera cerebrală dreaptă numită „creier creativ".

Analizând comportamentul uman, echipa lui Jay a stabilit că persoanele care înjură frecvent sunt mai oneste individuale și au o integritate morală mai ridicată decât restul oamenilor, care preferă să-și mascheze indignarea sau neplăcerea provocată de o anumită situație sau persoană.

Un alt fapt uimitor, descoperit de Jay, este acela că persoanele care au suferit un accident vascular cerebral în emisfera cerebrală dreaptă „uită" pur și simplu să înjure, chiar dacă o făceau frecvent când erau sănătoase. În plus, înjurăturile ne conferă puterea de a îndura mai ușor durerea, declanșând în organism o reacție naturală de tip „fugi sau luptă".

Un experiment inedit a implicat două grupe de voluntari, care au fost puși să stea cu mâinile în apă rece ca gheața. Unii au făcut-o stând liniștiți, iar ceilalți înjurând întruna. S-a dovedit că aceștia din urmă aveau un prag al durerii mai ridicat, fiind capabili să-și țină mâinile în gheață cu minute bune mai mult decât ceilalți.

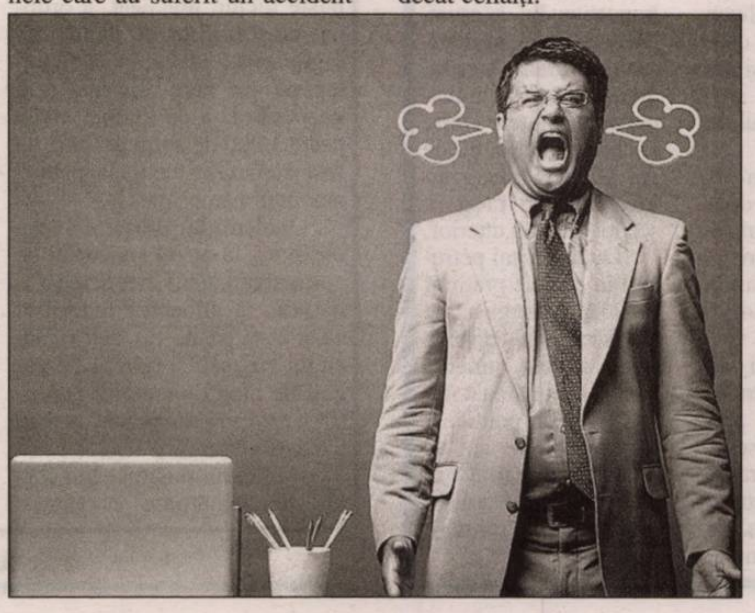

Ciclul somnului, afectat de naşterea copilului

Una dintre problemele cele mai dificile cu care se confruntă părinții, după nașterea primului copil, este privarea de somn. Pentru unii dintre ei, calitatea somnului nu mai revine la starea anterioară sarcinii decât la șase ani după naștere, mamele fiind mult mai afectate decât tații, se arată într-un studiu realizat la Universitatea McGill din Montreal, Canada.

Fie că alăptează, fie că încearcă să calmeze bebelușul agitat, mamele au nopți mult mai „albe" decât tații, dar surprinzător este faptul că acelea care cresc primul lor copil au parte de un somn mai bun decât mamele aflate la al doilea sau al treilea copil.

Studiul, efectuat pe 111 cupluri cu copii mici, care au fost supravegheate timp de două săptămâni, nu a relevat diferențe similare majore și la tați, calitatea somnului acestora, deși afectată, fiind la fel, indiferent că erau la primul, al doilea sau al treilea copil.

Ciclul de somn al părinților este adesea perturbat din cauză că bebelușii dorm de obicei doar pentru perioade scurte de timp, de trei-patru ore, chiar dacă unii ar putea începe să doarmă toată noaptea fără întreruperi, după șase luni de viață.

„Programul de somn al taților nu este atât de afectat ca acela al mamelor pentru că ei merg la lucru, în vreme ce femeile

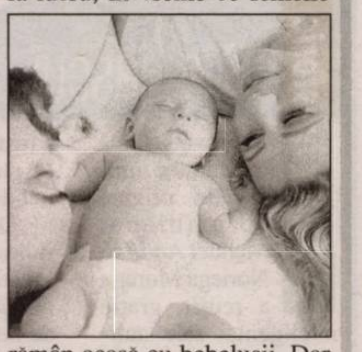

rămân acasă cu bebelușii. Dar chiar și așa, în relațiile conjugale pot apărea tensiuni, pe fondul lipsei de somn. Pe de altă parte, este posibil ca mamele care au încă unul, doi sau trei copii, să fie mai afectate de tulburările de somn decât mamele care nasc prima dată, pentru că ele nu trebuie doar să alăpteze și să îngrijească bebelușul, ci și să aibă grijă de ceilalți copii", spune dr. Marie-Helene Pennestri, principala autoare a studiului.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Marele furt al ceaiului

Timp de secole, China a dominat comerțul mondial cu ceai, până când Compania Britanică a Indiilor de Est a decis să ia măsuri pentru spargerea acestui monopol, trimițându-l pe botanistul scoțian Robert Fortune să fure... patentul delicioasei băuturi.

Nemulțumiți de faptul că guvernul chinez obținea sume fabuloase din producerea și comercializarea frunzelor de ceai, bogații negustori ai Companiei Indiilor de Est au încercat să afle secretul cultivării acestei plante și al modului de fabricare a ceaiului propriu-zis.

Era o misiune delicată, necesitând un savant care să fie în egală măsură și spion, dar și hoț. Iar privirile tuturor s-au oprit asupra unui cvasinecunoscut botanist scoțian, Robert Fortune, care cu trei ani în urmă, adică în 1845, scrisese o carte despre beneficiile ceaiului, inspirată de o călătorie de trei ani în China.

La acea dată, nimeni din lumea științifică nu știa dacă ceaiul negru și cel verde sunt produse din aceeași plantă, dar în cartea lui, Fortune lansase ipoteza că ar fi vorba, într-adevăr, de o singură plantă, Camellia sinensis („Planta de ceai chinezească").

În cursul călătoriei sale, Fortune descoperise că fermentarea și procesarea prin metode speciale duc la diferențierea celor două tipuri de ceai. Având venituri modeste, botanistul a acceptat bucuros oferta Companiei Indiilor de Vest, el urmând să primească 500 de lire sterline pe an, adică de patru ori cât salariul de până atunci.

De asemenea, el primea dreptul de a comercializa orice plantă de ceai dobândită în timpul expediției, ceea ce i-ar fi permis să intre pe profitabila piață de ceai britanică. În 1848, când Fortune a pornit la drum, China producea circa 50.000 de tone de ceai anual, dintre care 19.000 erau exportate, în special în Marea Britanie.

În 1886, cantitatea crescuse la 250.000 de tone, mai bine de jumătate din ea mergând la export – de altfel ceaiul reprezenta 62% din exporturile totale ale Chinei. În septembrie 1848, Fortune a ajuns de la Shanghai la Hangzhou, traversând bogatele provincii cultivatoare de ceai verde Zhejiang și Anhui.

La recomandarea celor doi servitori chinezi ai lui, scoțianul

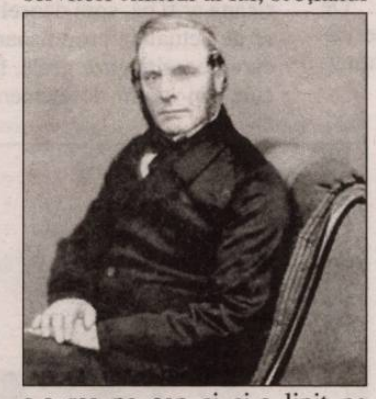

s-a ras pe cap și și-a lipit pe creștet o coadă de păr împletită, după moda chinezească a epocii. Vorbind într-o chineză stricată, el spunea tuturor celor întâlniți că este un negustor dintr-o provincie chinezească îndepărtată, situată dincolo de Marele Zid.

În octombrie, a reușit să viziteze o fabrică de ceai, asistând la procesul de prelucrare a frunzelor plantei, care timp de 2.000 de ani fusese un mister pentru occidentali. El a observat că producătorii locali impregnau frunzele cu aditivi toxici, pentru a le da un aspect mai plăcut și a le face mai atractive pentru export.

Ulterior, a mai vizitat alte câteva fabrici și a strâns numeroase mostre de ceai din diferite regiuni, înainte de a reveni la Shanghai, în ianuarie 1849. „Negustorul" Fortune reușise să adune 13.000 de plante și 10.000 de semințe, dar acestea trebuiau transportate acum, în condiții de iarnă, spre India.

Fortune și-a petrecut câteva săptămâni pentru a planta semințele în borcane de sticlă umplute cu jumătate de pământ și închise cu capac, spre a le proteja de frig – așa cum face orice grădinar cu florile, pe timpul iernii. El a expediat borcanele și a pornit spre munții Wuyi, spre a observa și procesul fabricării ceaiului negru. Doar că excesul de zel al unui funcționar britanic, care a cerut ca toate borcanele să fie desfăcute la vamă, avea să distrugă aproape toate plantele trimise de Fortune, care s-au umplut de mucegai și au murit.

Fără să se descurajeze, Fortune a repetat operațiunea și cu semințe de ceai negru, care de astă dată au ajuns cu bine în India. Mai mult decât atât, în februarie 1851, când a părăsit Shanghai plecând spre Hong Kong, cu misiunea îndeplinită, el a convins și câțiva fermieri specializați în cultivarea ceaiului să-l însoțească.

Grație eforturile sale, în doar 20 de ani industria de ceai din India Britanică (în special regiunea de nord, în Himalaya), avea să o depășească pe cea chineză, ca volum și calitate. Ulterior, și comercianții olandezi și americani au furat „patentul", iar China a devenit marginalizată. Abia în primii ani ai secolului XXI ea și-a recucerit locul de principal producător de ceai al planetei.

Fotodocument

O serenadă la Piramide

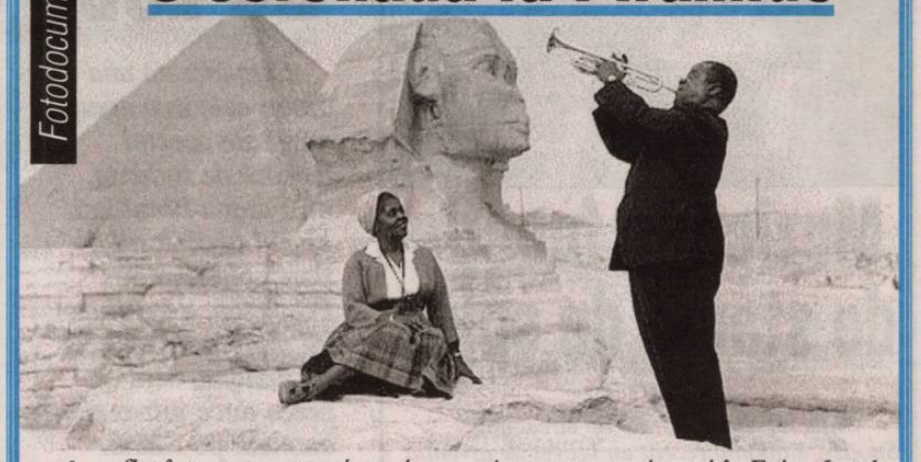

Aflat într-un turneu prin mai multe țări din Europa și Africa, în 1961, legenda jazzului mondial, Louis Armstrong, a ajuns și în Egipt. Iată-l în imagine cântându-i o inedită serenadă soției sale, Lucille, sub privirile impasibile ale Sfinxului.

Napoleon, pus pe fugă de iepuri

Istoria ne spune că Napoleon a suferit cea mai rușinoasă înfrângere la Waterloo. Adevărul este că și mai rușinoasă pare fuga lui, petrecută cu opt ani înainte de Waterloo, din fața unor hoarde de... iepuri!

Există mai multe versiuni ale acestei povești aparent neverosimile, dar majoritatea istoricilor sunt de acord că ea s-ar fi petrecut în iulie 1807, după ce Napoleon a semnat Tratatul de la Tilsit, prin care se punea capăt războiului dintre Imperiul Francez și Rusia Imperială.

Dornic să celebreze evenimentul, împăratul a cerut să se organizeze o vânătoare de iepuri, poruncindu-i șefului său de personal, Alexandre Berthier, să se ocupe de aceasta.

Tipul funcționarului servil, dar descurcăreț, Berthier a vrut ca totul să iasă perfect și suveranul să fie mulțumit de veritabilul spectacol pe care intenționa să-l pună în scenă. El a construit un salon în aer liber, cu coloane false și acoperiș de pânză, în care oaspeții să cineze practic în sânul naturii, în cadrul unui peisaj idilic.

Deși vânătorii de prin părțile locului l-au asigurat că există destui iepuri sălbatici de vânat, Berthier, temându-se ca nu cumva împăratul să nu împuște niciun urecheat, a ordonat crescătorilor de iepuri din regiune să-i aducă, în cuști, toți iepurii pe care-i aveau prin gospodării. S-au adunat astfel peste 3.000 de animale, care au fost aduse, în cuști, la marginea unui câmp imens.

Oamenii lui Berthier aveau ordin ca, la auzul sunetului de corn, semnalând începerea vânătorii, să elibereze iepurii și să-și ia tălpășița cât mai rapid, cu tot cu cuști și fără să fie văzuți de alaiul vânătoresc, pentru a nu trezi suspiciuni asupra „aranjamentului".

Dar, în momentul când cornul de vânătoare a răsunat prelung peste câmpuri, iepurii, în loc să se risipească pe unde vedeau cu ochii, s-au năpustit asupra lui Napoleon și a însoțitorilor săi.

Erau sute și sute de iepuri care îi luau cu asalt mai rapid decât revoluționarii care la 1789 asaltaseră Bastilia. Primii iepuri au ajuns la Napoleon și au început să i se cațere pe tunică. Împăratul a încercat zadarnic să-i sperie, ușuindu-i și lovindu-i cu cravașa de călărie, pe când oamenii lui Berthier luau bețe, crengi și tot ce găseau la îndemână, căutând să sperie iepurii. Inclusiv vizitiii trăsurilor care-i aduseseră pe înalții oaspeți au început să pocnească din bici pentru a băga spaima în cohortele de urecheați, dar în zadar, căci valurile albe continuau să vină, inundând câmpia.

Napoleon a fost nevoit să fugă cât putea de iute spre trăsură, pentru a nu fi doborât de puhoiul de iepuri. Dar, potrivit istoricului britanic David Chandler, care a descris cu umor scena, „înțelegând strategiile lui Napoleon mult mai bine decât majoritatea generalilor săi, iepurii s-au împărțit în două aripi și s-au năpustit și din flanc asupra trăsurii imperiale, unii dintre ei reușind chiar să se cațere în ea".

Ce se petrecuse de fapt? Vinovat de hilara situație a fost, se pare, doar excesul de zel dovedit de Berthier: dacă ar fi ascultat sfaturile vânătorilor și i-ar fi lăsat pe împărat și pe suita lui să împuște doar iepuri sălbatici, cu siguranță că vânătoarea ar fi decurs normal. Dar el a dorit să-i arate lui Napoleon cât este de priceput în organizarea de vânători, a adus iepuri de casă, fără să-și dea seama că aceștia, obișnuiți cu prezența oamenilor, vor crede că vânătorii se află acolo spre a-i răsfăța cu varză, morcovi și alte bunătăți și se vor năpusti spre ei – ceea ce în final s-a și întâmplat.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

11 februarie 1934

S-a născut dictatorul panamez Manuel Noriega

Provenit dintr-o familie umilă, de origine columbiană, Manuel Antonio Noriega Morena a reușit, grație inteligenței sale native, să urmeze unele dintre cele mai renumite școli din Panama, primind apoi o bursă de studiu la Școala Militară Chorrillos din Peru.

Revenit în Panama, a fost numit sublocotenent în Garda Națională și a devenit curând unul dintre oamenii de încredere ai căpitanului Omar Torrijos, liderul opoziției armate față de regimul lui Arnulfo Arias. Venit la conducerea țării printr-un puci, Torrijos a fost la un pas de a fi, la rândul său, răsturnat de la putere.

Drept răsplată, a fost ridicat la rangul de locotenent-colonel și numit șeful serviciilor de informații militare. Din această poziție a stabilit primele contacte cu serviciile secrete americane – dar tot în aceeași perioadă a început să fie implicat în traficul de droguri.

Viclean, crud și lipsit de scrupule, Noriega va ajunge renumit pentru tacticile de intimidare și hărțuire folosite la adresa opoziției, iar în anii 1970 va deveni cel mai temut om din Panama. În 1981, când Torrijos a murit în urma unui accident de avion, Noriega s-a impus prin forță în fața altor grupări militare sau civile, a preluat conducerea armatei și s-a promovat singur la rangul de general.

Uciderea liderilor din opoziție, ca și implicarea lui Noriega în contrabanda cu tehnologie americană și în traficul de droguri au provocat îngrijorare la Washington, cu atât mai mult cu cât se apropia iminentul transfer de putere asupra Canalului Panama. În 1989, Noriega a anulat alegerile prezidențiale câștigate de opoziție și a instaurat un guvern-marionetă. După ce o lovitură de stat împotriva lui a eșuat, SUA au decis să intervină militar. Arestat, dictatorul a fost transportat în Statele Unite și condamnat la 30 de ani de închisoare pentru trafic de droguri, sentință redusă ulterior.

După 17 ani petrecuți în spatele gratiilor în SUA, Noriega a fost trimis înapoi în Panama, unde a fost judecat pentru asasinarea a numeroși rivali politici și a primit 60 de ani de închisoare. A murit în 2017, la 83 de ani, în urma unei hemoragii cerebrale.

E bine de ştiut

Departe de noi gândul unei pledoarii pentru consumul de alcool, dar virtuţile vinului nu pot fi negate şi e bine să fie cunoscute. 100 ml de vin roşu oferă 85 de calorii, din care 0,06 proteine, 2,5 glucide, 0 g lipide şi 0 g fibre.

Conţinutul bogat în substanţe nutritive şi antioxidanţi din struguri stimulează sistemul imunitar să funcţioneze corect. Studiile în domeniu demonstrează şi că infecţiile virale şi răcelile cedează în faţa unui pahar de vin.

Cercetătorii spun şi că taninurile împreună cu quercitina stimulează activitatea vezicii biliare şi îmbunătăţesc elasticitatea arterelor, reducând plăcile de colesterol „rău", pe care le blochează. Acizii lactic, citric şi tartric din vin acţionează sucurile gastric, pancreatic şi biliar.

Vinul roşu are o cantitate mare de antioxidanţi, fiind urmat de vinul roze şi apoi de cel alb. Studiile efectuate au demonstrat că vinul alb are un potenţial antioxidant de 4-6%, iar cel roşu de 80%. Vinul roşu conţine şi calciu. Majoritatea flavonoidelor şi a antioxidanţilor se găsesc în mustul fermentat, în pulpa strugurelui, în sâmburi, notează Jean-Marie Delacroix în cartea sa „200 alimente care ne vor binele".

Vinul natural conţine în cantităţi mari vitaminele B, C şi oligoelemente. Complexul de substanţe nutritive din vin îl fac un aliat împotriva alergiilor, datorită conţinutului său în mangan. În plus, vinul furnizează corpului fier, cupru, zinc, magneziu, calciu, siliciu şi s-a dovedit că are şi proprietăţi antibiotice.

Se mai spune despre vin că menţine inima puternică. Efectul cardioprotector se datorează resveratrolului, puternic antioxidant natural.

Dr. ANDY ANDREI

Sursă de vitamine şi antioxidanţi

Indiscreţii... Indiscreţii

„Reginele" îşi menţin frumuseţea

La mulţi ani de la alegerea lor drept „Miss France", reginele frumuseţii îşi menţin, sau chiar şi-au amplificat delicateţea, sex-appeal-ul.

La 20 de ani Mareva Galanter avea prospeţimea puţin fadă a unei femei tinere în devenire. Azi, la 41 de ani are alura femeii sigure pe ea, cu o privire incendiară, irezistibilă...

Delphine Wespiser a depăşit epoca rochiilor de prinţesă din perioada competiţiei pentru desemnarea în postura de „Miss France". Acum frumoasa alsaciană a optat pentru simplitate şi este cu adevărat sublimă.

Miss France din 2006, Alexandra Rosenfeld îşi menţine şi la 34 de ani sex-appeal-ul şi surâsul identic cu cel al Juliei Roberts...

În seara alegerii sale, Chloe Mortaud părea o copilă fragilă sub coroana grandioasă. 11 ani mai târziu este o frumuseţe şic, aflată în topul seducţiei.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Sunteţi meteodependentă?

Iată câteva sfaturi utile

Schimbările bruşte ale vremii vă pot crea neplăceri, un organism vulnerabil adaptându-se greu la variaţiile de temperatură şi la modificările de presiune atmosferică.

Fenomenul care influenţează calitatea vieţii, meteodependenţa, este resimţită diferit de fiecare persoană. Unele persoane se plâng de dureri de cap, de insomnii, de irascibilitate, de depresie. În cazul altor persoane schimbarea bruscă a vremii poate agrava simptomele date de maladii preexistente, cum sunt reumatismul, bolile cardiovasculare, astmul, alergiile, problemele neurologice.

Una dintre cele mai frecvente afecţiuni în cazul căreia meteodependenţa provoacă durere este artroza. Potrivit specialiştilor, presiunea atmosferică scăzută şi vremea ploioasă pot favoriza inflamarea articulaţiilor.

Şi persoanele care suferă de probleme cardiovasculare trebuie să fie precaute la schimbarea bruscă a vremii.

Specialiştii spun, de asemenea, că ceaţa poate declanşa anxietatea şi depresia. Presiunea atmosferică influenţează oxigenarea şi circulaţia sângelui. Presiunea atmosferică scăzută accelerează ritmul cardiac şi creşte tensiunea arterială.

Este posibil să existe şi alte simptome: stare de oboseală, somnolenţă, nervozitate şi tristeţe.

Dacă schimbările de vreme vă influenţează sănătatea, se recomandă să faceţi cât mai multă mişcare în aer liber. (Chiar şi pe vreme capricioasă, ninsoare sau ploaie, cu mâinile, picioarele şi capul protejate, mergeţi jumătate de oră la plimbare.) Şi o alimentaţie corectă, cu suficiente vitamine şi minerale, vă ajută în confruntarea cu meteodependenţa.

Dosarele frumuseţii

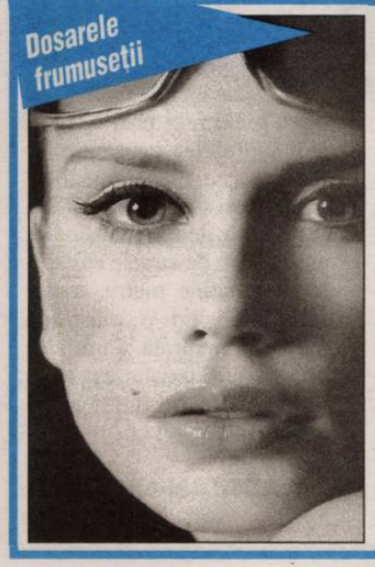

Privire luminoasă

Uşor şi rapid de utilizat, eye-liner-ul transformă un machiaj fad într-unul suficient să dea profunzime privirii singur, fără alţi „aliaţi". Prea puţin contează stilul dumneavoastră, vârsta sau culoarea ochilor, eye-liner-ul este valoros pentru că, indiferent de anotimp, de intensitatea luminii naturale, vă pune în valoare frumuseţea, luminând privirea.

Mai trebuie spus că acea linie delicată de pe pleoapă, în culori diverse, oferă o multitudine de efecte, de la cele mai simple la cele mai sofisticate.

Dincolo de machiajul frumos realizat, cu eye-liner-ul se poate crea imaginea unor ochi mai mari, sugerând chiar un efect de lifting. Pentru a nu greşi se foloseşte o pensulă ultrafină. Şi pentru „a vă face mâna", pregătiţi-vă traseul, punctând (ca în imagine) zona. Acesta este secretul unei linii perfecte. Cu cotul sprijinit de masă, marcaţi cu eye-liner-ul rădăcina genelor, de la colţul intern spre colţul extern al ochiului, apoi ridicaţi uşor linia trasată spre sprânceană. Utilizaţi punctele drept repere, apoi trasaţi linia în doi timpi: mai întâi traseul liniei din centrul pleoapei spre colţul extern, apoi din centru spre colţul intern.

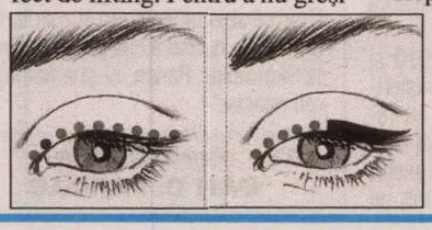

După câteva exerciţii veţi reuşi fără greş cel mai sofisticat machiaj.

Gastronomice

Ciuperci cu brânză în foitaj

500 g ciuperci, 200 g brânză telemea, 300 g foitaj, 100 ml ulei, piper măcinat, sare.

Ciupercile se curăţă, se spală bine în apă rece, se taie în cuburi mici şi se călesc în ulei. După ce s-au răcit se amestecă bine cu brânza rasă şi piperul până se formează o pastă omogenă. Foitajul crud se porţionează în bucăţi de mărimea unei nuci, care se întind. Se umplu cu compoziţia de ciuperci şi se închid ca nişte scoici. Se aşază într-o tavă unsă cu ulei şi se coc la foc potrivit, până se rumenesc frumos.

Vinete cu roşii la cuptor

5 vinete, 2 cepe, 2 ardei graşi, 5 roşii, usturoi, o legătură pătrunjel, sare, piper, ulei de măsline.

Se spală bine toate legumele, apoi curăţăm vinetele de coajă, având grijă să lăsăm o parte curăţată şi una nu. După aceea, le tăiem rondele şi le prăjim într-o tigaie cu ulei de măsline încins. După ce s-au pătruns puţin, le lăsăm la scurs pe un prosop absorbant de bucătărie. Într-un vas aşezăm un rând de rondele de vinete iar în mijlocul fiecăreia punem câte un căţel de usturoi. Separat, călim ceapa şi ardeiul tocate mărunt, dăm roşiile pe răzătoare, le adăugăm peste acestea şi le ţinem pe foc până se face un sos. Peste rondelele de vinete punem o parte din sos, iar dacă mai rămân rondele, mai punem un rând peste care mai adăugăm usturoi şi sos de roşii, până când acestea se termină. Lăsăm mâncarea la cuptor până se rumeneşte. Se presară pătrunjel tocat fin.

Spumă de mere

500 g mere, 2 1/2 pahare apă, 3/4 pahar zahăr, 15 g gelatină.

Se spală merele, se taie sferturi, se curăţă de sâmburi şi se fierb în apă până ce devin moi. Se scurge zeama în alt vas, iar merele se dau prin sită. În zeama de mere strecurată se adaugă gelatina, se dizolvă, se pune zahărul şi se lasă să dea un clocot. După ce s-a răcit, se toarnă zeama de mere într-un vas înalt, se adaugă piureul de mere şi se bate până se face ca o spumă. Se aşază în cupe sau în cesti şi se serveşte.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Din nou despre Ferma Skinwalker

Cititorii ştiu că Agenţia de Informaţii pentru Apărare (DIA) din Pentagon a derulat „Programul de identificare a ameninţărilor aviatice avansate" *(Advanced Aviation Threat Identification Program* ***– AATIP), având în cadrul său un program pentru armament aerospaţial avansat*** *(Advanced Aerospace Weapon System Applications Program –* ***AAWSAP). Programele vizau de fapt fenomenul OZN şi alte fenomene paranormale asociate.***

Un rol interesant în iniţierea programului AATIP l-a avut Ferma *Skinwalker* Ranch, de peste 500 de acri (circa 200 ha), din bazinul Uintah, în nord-estul statului Utah. Conform unei legende, locul era marcat de un blestem. Tribul Navajo, forţat să părăsească zona, ar fi dezlănţuit o făptură supranaturală malefică, numită *„Skinwalker"*, având capacitatea de a-şi schimba înfăţişarea, luând aspectul unor animale. De atunci, locul are o istorie lungă şi sordidă, cu poveşti ciudate despre lumini, sunete şi viziuni sau creaturi stranii, din care este greu să înţelegi ce este real şi ce nu.

În 1995, Robert Bigelow a cumpărat ranch-ul Skinwalker, pentru a-l transforma într-un „laborator pentru studierea unor posibile altor inteligenţe şi fenomene interdimensionale". Între 1995 şi 2004, el a trimis pe această proprietate echipa sa de cercetare, numită *National Institute for Discovery Science* (NIDS), Membrii ei au studiat aici, timp de două decenii, presupusele manifestări paranormale care s-ar petrece acolo. Într-un interviu, Bigelow a precizat că echipa NIDS a experimentat peste 100 de întâlniri uluitoare, pe care nu au reuşit să le explice. Din păcate, camerele de filmare şi aparatele electronice de înregistrare nu au putut documenta nimic din aceste activităţi paranormale.

Un laborator misterios

În 2008, contractul pentru programul AAWSAP al Pentagonului a fost atribuit companiei *Bigelow Aerospace Advanced Space Studies* (BAASS). Ceea ce a nedumerit a fost că un rol esenţial în începerea programului AAWSAP l-a avut Skinwalker Ranch. Senatorul Harry Reid, care a fost o figură centrală în crearea AAWSAP, le-a spus reporterilor revistei New York, în martie 2018, că, în anul 2007, fiind la Washington, în Senat, a fost sunat de Bob Bigelow care i-a spus că a primit o scrisoare ciudată şi vrea să i-o trimită prin curier. Scrisoarea venea de la o agenţie federală de securitate naţională. Autorul ei spunea că este un membru senior, de multă vreme, al acestei agenţii de securitate şi are un doctorat. Reid nu-şi mai amintea exact dacă în fizică sau matematică. Persoana spunea că este interesat să vorbească cu Bigelow, despre fenomenele din ferma sa din Utah.

Reid l-a sunat pe autorul scrisorii. S-au întâlnit în doi, acasă la Reid, care a fost impresionat de el. Apoi senatorul l-a sunat pe Bigelow asigurându-l că e o persoană plăcută, iar acreditările sale sunt cele declarate. În cele ce au urmat, omul a vizitat ferma Skinwalker, iar ceea ce s-a întâmplat la Skinwalker a fost suficient pentru a convinge Direcţia de Informaţii a Apărării (DIA) să investigheze serios fenomenele paranormale şi OZN-urile. În plus, şi Reid a fost convins să declanşeze acţiunea de finanţare a proiectului. Restul se cunoaşte, din istoria programului AAWSAP. Finanţarea a fost efectivă în perioada 2008-2012, dar a fost oprită întrucât DIA a socotit rezultatele obţinute ca nesatisfăcătoare.

În 2016, Bigelow a vândut ferma Skinwalker Ranch pentru 4,5 milioane de dolari companiei *„Adamantium Real Estate Holdings"*, proprietarul căreia – Brandon Fugal – nu şi-a dezvăluit public identitatea decât în martie 2020.

La începutul lunii noiembrie 2020, site-ul *parallax* a făcut o investigaţie privind rezultatele NIDS şi AAWSAP la ferma *Skinwalker*, interogând mai mulţi foşti angajaţi care lucraseră aici în jurul anului 2010. În ciuda nenumăratelor poveşti extraordinare, relatările oamenilor care au petrecut ani de zile lucrând şi trăind la Skinwalker Ranch sunt mai mult banale. Nu există nicio îndoială că Skinwalker Ranch este un loc neobişnuit, dar cu siguranţă nu la fel de ciudat şi de nebunesc precum s-a tot spus de ani de zile.

Unii ofiţeri de securitate au spus că „poveştile au fost înfrumuseţate pentru

a-i face pe plac domnului Bigelow". De pildă, când un specialist a spus că globurile luminoase care apăreau pe fotografii erau pur şi simplu fire de praf înaintea obiectivului, observaţia nu a fost inclusă în raport, cu remarca: „Spune-i ce vrea să audă". Oamenii ştiau că pasiunea lui Bigelow cu privire la OZN-uri era punctul său slab şi l-au valorificat.

S-au întâmplat totuşi câteva lucruri ciudate. De pildă, în 2010, Chris Bartel şi Chris Marx, rezidenţi pe fermă, au trecut printr-o întâlnire foarte neobişnuită. Pe un platou cu margini abrupte au găsit un set de urme ca ale unui lup mare. Noaptea au ieşit să încerce să găsească animalul. Pe la ora 3 dimineaţa, când s-au hotărât să se retragă, fără noroc, au observat că amprentele de lup erau chiar în spatele urmelor lor. Fiara îi urmărise toată noaptea, nevăzută. Era o noapte cu lună plină. Au mers până într-o zonă în care animalul trebuia să fie expus vederii. Atunci au auzit un urlet gutural profund venind dintr-un şanţ din apropiere. S-au întors şi au văzut cum un lup uriaş a sărit din şanţ şi a zbughit-o. L-au urmărit, când brusc a dispărut chiar în faţa ochilor lor. Apoi, în 2015, martorul, fiind singur la poarta de est, şezând pe un scaun pliant, a auzit acelaşi urlet în spatele său. De parcă ar fi vrut să-i amintească „Sunt încă aici".

Chris Marx prelevase în 2010 şi eşantioane de ADN, aparţinând misteriosului animal, eşantioane care au rămas într-un congelator. N-au fost examinate, iar în 2015, un supraveghetor de la Bigelow Aerospace a trimis un mesaj ca ele să fie distruse. Cei din echipele de securitate s-au plâns că Robert Bigelow şi BAASS au ignorat faptul că Skinwalker Ranch este un site sacru pentru nativii americani, în detrimentul unei naraţiuni senzaţionale care implică OZN-uri, mutilări de vite şi creaturi ciudate. Ei mai spuneau că analiştilor BAASS li s-a permis accesul la informaţii clasificate, dar securitatea în jurul acestor informaţii a fost destul de laxă. Ele erau protejate numai prin mijloace fizice. Seifuri, computere securizate etc., iar condiţiile de trai ale personalului erau mizerabile.

Fără invenţii

Reacţia lui Brandon Fugal, proprietarul fermei din 2016, la aceste observaţii a fost imediată. Într-o intervenţie din noiembrie 2020, el a reamintit că investise mult în cercetările de la proprietatea aflată în administrarea sa în perioada 2016-2019, fără nicio dorinţă de faimă, avere sau aşteptări deosebite privind acest efort. El nici măcar nu şi-a dezvăluit public identitatea, tocmai ca nimic să nu compromită integritatea investigaţiei ştiinţifice sau să distragă atenţia de la afacerile sale principale.

În 2019, Fugal a acceptat să colaboreze cu *History Channel* la o serie de investigaţii, dar numai cu condiţia ca tot ce se va prezenta public să fie *adevărat*. Nimic inventat. Dacă 4 luni de filmare nu ar fi dus la nimic anormal, capturat pe cameră sau experimentat, asta era situaţia. La filmări urma să participe echipa care activa deja la fermă, oameni care nu aveau absolut nicio experienţă în faţa camerelor de televiziune şi niciun interes pentru faimă sau ceva de genul acesta. Fugal se cunoştea cu ei încă de când era adolescent, iar cu fizicianul investigator lucrase, de asemenea, timp de un deceniu, la alte eforturi ştiinţifice.

Rezultatul a fost serialul documentar Secretul Fermei Skinwalker (8 episoade), difuzat şi la noi, care va fi urmat de alte 10 episoade (sezonul 2) în lunile următoare.

Fugal a apreciat articolul de pe site-ul *parallax* ca interesant. Avusese şi el o părere foarte asemănătoare atunci când a achiziţionat ferma. Credea că, cel mai probabil, ceea ce fusese raportat avea fie o explicaţie naturală, prozaică, fie era produsul gândirii de grup şi al exagerării. În mod surprinzător – scrie Fugal, cu litere mari – *a greşit*. A documentat aceasta prin dovezi video şi fotografice ale unor apariţii OZN, corelate cu anomalii electromagnetice, episoade medicale acute şi alte activităţi stranii. „Adevărul este mai ciudat decât ficţiunea la Skinwalker Ranch. În plus, am fost o carte deschisă, permiţând în mod transparent toate acestea să fie documentate şi prezentate publicului, spre deosebire de orice a precedat programul nostru. Cred că abia ne încălzim şi zgâriem suprafaţa nu numai a ceea ce se întâmplă la Skinwalker Ranch, ci şi a naturii lumii noastre".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

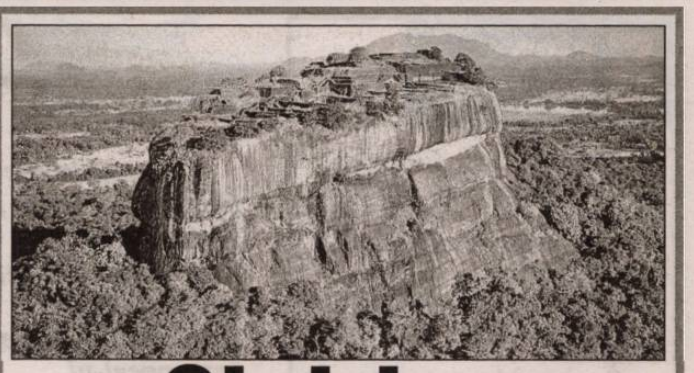

Sigiriya
„îmblânzirea" pietrei

Fortăreaţa antică Sigiriya, din SriLanka, este unul dintre cele mai frumoase locuri din Orient, cu una dintre cele mai vechi grădini ale lumii construită cu iscusinţă pe terenul amenajat în terase. Colosalul bloc de granit, pe lângă rolul de fortăreaţă, a găzduit şi un castel regal în jurul anilor 477-495.

Ştiinţa modernă a probat teoretic posibilitatea de a da unui solid cristalin o plasticitate monocorp, urmată de întoarcerea la starea dură. Numeroase legende susţin că piatra poate fi „plastifiată" cu ajutorul unor unde sonore specifice, selecţionate riguros.

Se vorbeşte şi despre piatra care devine moale după ce a fost stropită cu seva unui anume arbore. În orice caz, astăzi nu avem asemenea tehnologii, aşadar e legitimă surprinderea în faţa realităţii palpabile ce arată că, într-un trecut nedefinit, unii oameni puteau realiza piatră-plastic în diverse modalităţi, în funcţie de nevoile lor. În plus, greutatea şi volumul pietrei nu constituiau o problemă, ei lucrând perfect pe blocuri de zeci de tone.

Straniile amprente în granit

Formaţiunea minerală imensă numită Sigiriya, care în limba tamoule înseamnă „Stânca Leului", este un platou stâncos cu suprafaţa de numai 1,5 hectare, care se ridică absolut solitar la 70 de metri în mijlocul câmpiei insulei Ceylon. Se spune că aici s-ar fi aflat palatul unui rege pe nume Kasyapy, în jurul căruia se întindeau oraşul, parcuri şi grădini.

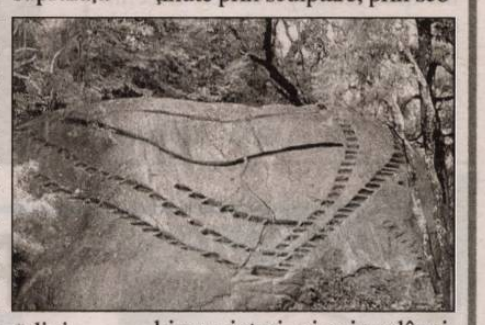

Acceptând evidenţa, rămânem totuşi cu nelămurirea referitoare la modul cum acest miracol al ingineriei a fost realizat la o asemenea înălţime şi pe o stâncă imensă cu pereţii verticali, simpla aprovizionare cu materialele necesare construcţiei constituind o mare enigmă.

Pe suprafaţa platoului se află, ca şi cum ar fi plantate, blocuri de granit uriaşe, care poartă pe ele un soi de amprente inexplicabile, asemănătoare cumva cu forma lăsată în noroi de talpa unei cizme sau de sigiliul presat pe ceara topită. Sunt două tipuri de asemenea amprente – pătrate şi dreptunghiulare – aşezate în şiruri a căror logică le scapă cercetătorilor. Nu sunt nici trepte, nici imagini figurative simbolice, nici ornamente ale unor monumente enigmatice.

Ghizii grupurilor care vizitează Sigiriya oferă o explicaţie simplistă, în lipsa uneia veridice: acele amprente ar fi fost practicate de călugări, pentru a-i ajuta să se deplaseze mai uşor pe piatra netedă. Dar de ce să umble pe o stâncă stearpă şi mai ales prin ce proceduri au reuşit să „ştampileze" granitul? Nimeni nu poate răspunde.

Trebuie menţionat un aspect esenţial: cei care au realizat straniile construcţii cu amprente în profunzime de pe platoul Stâncii Leului şi alte obiecte similare nu au făcut niciodată ceva fără sens, fără utilitate. Structurile monumentale de acest tip au ca trăsătură caracteristică ideea că în orice lucru trebuie să existe polivalenţă şi armonie. Nu se ştie cum au ajuns aceste blocuri uriaşe de granit pe Sigiriya, căpătând apoi o formă estetică, un fel de parc al pietrelor.

Pe de altă parte, nenumăratele amprente rectangulare şi pătrate nu au fost obţinute prin sculptare, prin scobirea pietrei, ci prin adâncirea suprafeţei acesteia. Iar ipoteza cea mai agreată de cercetători sugerează că s-a folosit un gen de maşinărie emiţătoare de sunete capabile să înmoaie piatra, transformând-o într-o plastilină minerală naturală. Cum este posibil să fi existat aşa ceva la începutul primului mileniu d.Hr.?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Câmpia „borcanelor de piatră”

De peste o mie de ani, o câmpie din Laos se află „invadată” de mii de recipiente lucrate în piatră, având dimensiuni neobișnuit de mari, de la un metru până la cinci metri în diametru, însă a căror destinație a rămas un mister nedesluşit până în secolul al XIX-lea. Abia în zilele noastre experții încep să contureze istoria reală a ciudatelor vestigii şi pentru ce anume erau folosite.

O problemă sanitară?

Misterioasele chiupuri cioplite în piatră (vase de lut arse), răspândite pe o suprafață plană destul de restrânsă, i-au pus în dificultate, multă vreme, pe oamenii de știință. Legendele locale susțin că pe aceste meleaguri trăia o rasă de giganți, al cărui rege – Khun Cheung – după o luptă îndelungată împotriva dușmanilor, a creat

borcanele pentru a depozita vin de orez, în cinstea victoriei repurtate. O altă teorie presupune că borcanele serveau la păstrarea alimentelor sau reprezentau o soluție de colectare a apei de ploaie pentru călători.

În 1930 a fost declanşată prima cercetare temeinică asupra siturilor respective din provincia Xieng Khouang, al căror număr a crescut vertiginos. Astfel, s-a stabilit că uriaşele recipiente aveau o funcție funerară, sugerând o origine apreciată ca datând între anii 500 î.Hr. şi 500 d.Hr. – epoca fierului în spațiul geografic al actualului Laos. Această teză a fost conturată decisiv după descoperirea, în imediata apropiere a vaselor, a unor resturi de oseminte umane din care un număr considerabil aparțin unor copii cu vârste sub 15 ani.

Pe câmpia sus-menționată, se află în prezent trei situri cu chiupuri, primul dintre ele, Ban Ang, conținând peste 400 de asemenea vase. Cercetătorii afirmă însă că numărul total ar putea ajunge la peste 8.000, din unicitatea lor derivând însă şi imposibilitatea de a se stabili cultura căreia îi aparțin elementele rituale respective. Totuşi, studierea osemintelor a permis identificarea a cel puțin 18 defuncți, precum şi observația că insolitul spațiu funerar era destinat ambelor sexe, indiferent de vârstă. Ceea ce rămâne încă dificil de înțeles este ponderea covârşitoare a numărului de copii – circa 60% – jumătate din ei aflându-se de fapt în stadiu fetal, fapt ce poate sugera că bolile şi/sau malnutriția reprezentau probleme majore pentru populația locală.

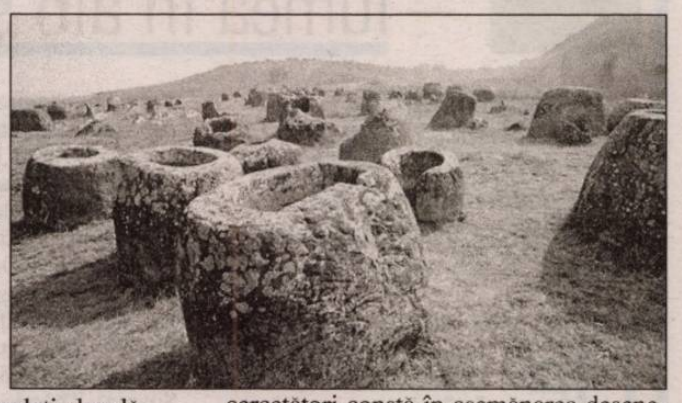

Voci din preistorie

Forma „borcanelor” de piatră (urne funerare) nu prezintă variații, în general: ele sunt cilindrice, cu partea inferioară ceva mai largă decât „gura” vasului. Unele dintre ele au capace, altele nu, dar în preajma lor s-au descoperit şi discuri de piatră care în mod cert nu foloseau la acoperirea chiupurilor, ci aveau un alt rol încă nedefinit de arheologi.

O problemă ce ridică multe semne de întrebare este cea a decorațiunilor, care există pe unele capace sub forma unor basoreliefuri reprezentând maimuțe, tigri şi broaşte. În plus, dintre miile de piese, un singur chiup este pictat, iar amănuntul frapant pentru cercetători constă în asemănarea desenelor respective cu remarcabilele picturi realizate pe stâncile de calcar de la Huashan, din Guangxi, China.

Cele mai noi metode de datare a acestora au stabilit o vechime impresionant de extinsă de-a lungul preistoriei şi istoriei umanității – începând cu aproximativ 16.000 de ani în urmă şi până acum 690 de ani. O lipsă de constanță se observă în ceea ce priveşte dimensiunile desenelor: cele mai mici reprezentări au 24 de centimetri, dar figurina umană dominantă este înaltă de 3 metri.

Revenind însă la „câmpia borcanelor” din Laos, se remarcă faptul că populare umană în sine evocă epoca fierului, în vreme ce chiupurile sunt mult mai noi. În orice caz, chiar dacă identitatea populației care le-a creat rămâne deocamdată la fel de enigmatică pe cât e de spectaculoasă, nu există dubii că pe aceste locuri au trăit comunități definite prin calități şi tradiții remarcabile.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Lacul Iacobdeal

Situat în vestul județului Tulcea, pe o colină la poalele căreia se întinde satul Turcoaia, lacul Iacobdeal este unul dintre cele mai frumoase, dar din păcate şi mai puțin cunoscute din România.

Legenda spune că înălțimea pe care se află lacul se numea cândva Seseinbar (adică Dealul Încurcat, probabil din cauza pădurilor dese ce creşteau odinioară pe el). Aici trăia un bărbat voinic şi frumos, pe nume Iacob, care avea o nevastă la fel de frumoasă. Când turcii au răpit-o pe aceasta, Iacob a fugit în pădure şi s-a făcut haiduc, ascunzându-se pe Dealul Încurcat şi atacându-i prin surprindere pe cotropitori. În cele din urmă, a fost prins şi ucis de către aceştia, dar oamenii au numit locul unde se ascunsese Iacobdeal.

La începutul secolului XX, mai precis în aprilie 1902, premierul român de atunci, Dimitrie Sturdza, care avea 70 de ani, a escalat cei 336 de metri ai dealului în mai puțin de o oră şi l-a numit Muntele lui Carol I, în onoarea suveranului României.

Lacul Iacobdeal s-a format în urmă cu aproape 70 de ani, atunci când, după o acțiune de derocare cu explozibil, vagonetele cu piatră şi uneltele oamenilor au fost inundate de un izvor şi aflându-se şi acum pe fundul lacului. De atunci, lacul din dealul de granit s-a extins continuu.

Astăzi, proprietarii lacului, familia Țăranu, care a concesionat lacul pe o perioadă de 49 de ani, vrea să transforme regiunea într-un obiectiv turistic. Cei doi inimoşi localnici, împreună cu fiul lor, au accesat fonduri europene şi au reuşit până în prezent să construiască mai multe foişoare pentru turişti şi să finalizeze rețeaua de apă menajeră şi toaletele, urmând să fie amenajată şi o zonă de camping cu o capacitate de 24 de locuri.

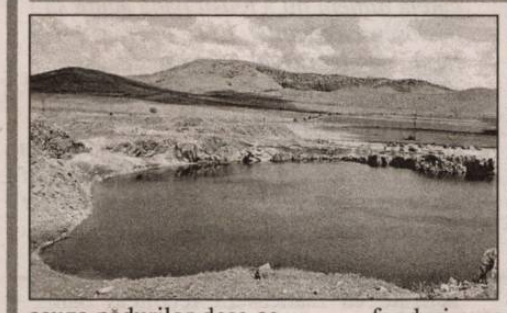

Locurile sunt de o frumusețe deosebită, aparte – este ca şi cum în mijlocul unui peisaj marțian ar fi apărut un tău de munte, cu o apă de nuanțe ireale, care se schimbă după anotimp: primăvara este verde, vara albastru-turcoaz, iar toamna devine aproape maronie.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Mraconia

Înălțată în județul Mehedinți, la 15 kilometri vest de Orşova, pe malul Dunării în zona Cazanelor, având în apropiere uriaşa statuie a lui Decebal, Mănăstirea Mraconia, cu obşte de maici, are hramurile Sfântul Proroc Ilie şi Sfânta Treime.

Mănăstirea este cunoscută şi sub numele de Macronia sau Mrăcunea ceea ce înseamnă „loc ascuns” iar vizavi, pe malul sârbesc se află vestita „Tabula Traiana”.

Primul aşezământ construit aici a fost ridicat, după unele documente în 1523 de baronul Nicolae Gârlişteanu, dregătorul regiunii şi avea hramul Sfântul Ilie dar unele surse menționează un altul mai vechi, din 1453. Arsă de turci în 1682, mănăstirea este refăcută până în 1689. A fost înălțată pe locul unui vechi punct de observație şi dirijare a vaselor pe Dunăre. A fost distrusă iarăşi în timpul Războiului ruso-austriaco-turc din anii 1787 şi 1792 şi, în anul 1823 şi 1855 au fost descoperite printre ruine o icoană a Maicii Domnului şi sigiliul vechii mănăstiri.

În 1931, ca urmare a activității unui „Comitet de acțiune” şi a eforturilor monahului Alexe Udrea se începe reconstruirea mănăstirii. Până în 1947 era ridicată până la roşu şi acoperită cu şindrilă. Nu se ştie cum a evoluat construcția pentru că în 1967 este acoperită de apele Dunării ca urmare a construirii hidrocentralei de la Porțile de Fier. Când nivelul Dunării scade foarte mult se pot vedea sub apă ruinele vechii biserici pe care localnicii o numesc „Mănăstirea de sub apă”.

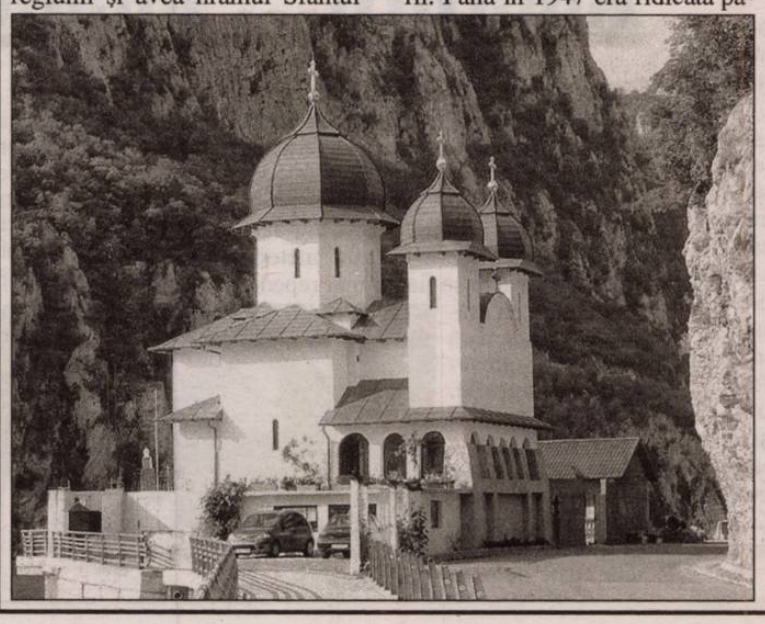

După 1989, Mitropolitul Olteniei a luat hotărârea de reînființare a mănăstirii şi lucrările au început în anul 1993 când a fost pusă piatra de temelie. În 1995 mănăstirea a fost reînființată oficial şi construcția a fost terminată în 1999-2000.

Actuala biserică este din cărămidă, în formă de cruce, compartimentată în încăperile clasice: Altar, naos, pronaos şi pridvor deschis spre Dunăre. Din vechea biserică au fost păstrate uşile împărăteşti şi o candelă, aflate la muzeul parohial din Eşelnița.

Noul aşezământ pare renăscut din cenuşă. Exteriorul este zugrăvit în alb iar pereții sunt perforați de ferestre înguste. Are trei turle: una mai mare pe naos şi două mai mici deasupra pronaosului aşezate într-o parte şi în cealaltă. Pictura a fost realizată de artiştii severineni Eugen şi Florica Papici.

Lângă mănăstire s-au construit câteva anexe, chiar şi un mic port local devenind frecventat atât de mulțimea turiştilor dar şi de credincioşii care vin aici pentru rugăciunile şi slujbele tămăduitoare.

IRINA STOICA

Glyn Smith – lumea în alb şi negru

O mişcare destul de stranie în artele plastice contemporane aduce în prim-plan acea latură cât se poate de reală a lumii în care trăim astăzi: imaginea sa exclusiv în alb-negru.

De altfel, şi denumirea curentului respectiv sugerează aceasta: *Dark Art* – „Arta întunericului", dar nu este vorba despre tenebre fantastice plăsmuite de o imaginaţie excentrică.

Dacă vreţi, lucrările incluse în această categorie realizează o analiză psihologică a fiinţei umane, arătându-ne – la modul mai degrabă brut – că în noi înşine şi în tot ce ne înconjoară există o zonă ascunsă, lipsită de culori şi prea puţin îmbogăţită de lumină.

Totuşi, nu trebuie să ne grăbim a judeca greşit imaginile acestor artişti, fiindcă Dark Art îşi revendică rădăcinile tematice şi estetice în creaţii ale unor mari pictori ai tuturor timpurilor. Înţelegând caracteristicile sale, putem observa că este, de asemenea, strâns legată de arta contemporană, deoarece prezintă scene de viaţă actuale.

Totodată, de-a lungul istoriei, găsim artişti celebri care s-au identificat cu epoca respectivă şi au dorit să dezvăluie şi latura mai neliniştitoare a experienţelor lor autentice, directe. Prin urmare, se pot identifica numeroase elemente precursoare ale Mişcării Dark

Art în moştenirea unor mari artişti recunoscuţi de întreaga istorie a umanităţii, cum ar fi Hans Memling (1430-1494, Germania), Hieronymus Bosch (1450-1516, Olanda), Pieter Bruegel cel Bătrân (1525/1530-1569, Olanda), Caravaggio (1571-1610, Italia), Francisco Goya (1746-1828, Spania), Théodore Géricault (1791-1824, Franţa), Salvador Dalí (1904-1989, Spania).

Glyn Smith este un artist din Belfast (Irlanda de Nord), care foloseşte stiluri Art Nouveau şi redare realistă pentru a aduce la viaţă temele sale ezoterice. El se prezintă ca *„un artist, designer şi tipograf, care lucrează sub pseudonimul studioului* «Stag & Serpent» *(*Cerb şi Şarpe, *n.n.). În ultimul deceniu, am lucrat în domeniul ilustraţiei muzicale, în principal pentru trupe underground grele din diferite genuri. În acest moment mă străduiesc să aloc mai mult timp lucrărilor legate de interesul meu pentru mit, magie şi folclor. Mă bucur de libertatea oferită de mass-media digitală, dar din punct de vedere stilistic sunt influenţat în primul rând de ilustraţia vintage, designul şi tipărirea."*

Pentru a pătrunde cât mai mult în profunzimea lucrărilor lui Glyn Smith, trebuie să ştim că miturile au stat dintotdeauna în centrul atenţiei artiştilor plastici, aceştia scoţând în evidenţă cu prioritate zona luminoasă a lumilor văzute şi nevăzute, dar aducând totodată în contrapondere acele aspecte generatoare de nelinişte şi teamă adânc înrădăcinate în subconştientul şi în instinctele noastre. Autorul se declară de acord că există teme „oculte" recurente în lucrările sale, deşi nu consideră că acestea sunt în mod deosebit „întunecate", în general, întrucât există şi multă lumină acolo. Deşi în aparenţă desenele generate de imaginaţia şi fantezia lui sunt figurative, ele se autodefinesc printr-o sumă de simboluri preponderent oculte, într-o densitate ce atinge şi depăşeşte uneori limita de sus a suportabilităţii raţiunii. *„Am ceea ce este în esenţă o viziune asupra lumii foarte gnostică. Mă feresc de orice fel de sistem de credinţă ortodoxă sau de închinare la zeitate, dar cu siguranţă am o preocupare pentru anumite tipuri de simbolism în ceea ce priveşte ritualul, dualitatea şi divinul"* – afirmă Glyn Smith.

Zona abordată de artistul nordirlandez este una plină de capcane, cu riscuri inerente, deoarece temele în sine (mitul, magia, folclorul) pe care încearcă să le descifreze pentru public – prezentându-le într-un cadru ezoteric – sunt supuse multor controverse, contestări şi negări, dintr-un motiv simplu, deşi greu de acceptat: întotdeauna, necunoscutul şi întunericul l-au speriat pe om.

Respectivele poveşti se schimbă în timp şi înseamnă lucruri distincte pentru diferite culturi. Acest lucru este problematic, determinând o dezbatere nesfârşită asupra „realităţii" istorice a unui mit faţă de mesajul său simbolic destinat.

Cât despre rolul artistului aflat în centrul acestui univers halucinant infiltrat în cotidianul nostru comun – *„Cred că există diferite tipuri de artă care îndeplinesc nevoi diferite. Pentru mine, personal, arta este cea mai puternică atunci când simt că ea comunică un adevăr, ceva înnăscut şi aparent etern. În acest sens, mă fac doar ecou la ceea ce spuneau simboliştii acum peste o sută de ani. În era actuală, a post-adevărului şi a faptelor alternative, aceasta pare încă o ambiţie care merită efortul, o încercare de a ilumina întunericul."*

Descifrarea limbilor antice

Despre competiţia neoficială dintre inteligenţa artificială şi cea a omului se discută de mult timp, la limita controverselor situându-se ideea că, într-o zi de cotitură pentru civilizaţia noastră actuală, roboţii ar putea prelua frâiele evoluţiei planetei. Deocamdată însă, privind lucrurile realist, remarcăm că inteligenţa artificială – „copilul-minune" al gândirii umane – este exploatată în sensul ameliorării permanente a vieţii oamenilor.

Printre cele mai recente şi mai admirabile performanţe ale roboţilor regăsim însă un domeniu oarecum exclusivist: descifrarea limbilor antice. În ideea sus-menţionată, cercetătorii de la MIT şi Google Brain au creat un algoritm de inteligenţă artificială capabil să

descifreze limbile pierdute, fără alte cunoştinţe avansate despre relaţia acestora cu alte limbi descifrate deja.

Lingviştii apreciază că, de-a lungul istoriei, se poate vorbi despre circa 31.000 de limbi folosite de oameni. Totuşi, astăzi lumea cunoaşte doar cel mult 7.000 de limbi. O pierdere imensă, întrucât aceasta înseamnă şi dispariţia ireversibilă a unor tipuri de gândire şi deci de raportare la lume, la universul înconjurător.

Cheia dezlegării limbilor moarte o reprezintă constantele ce se păstrează de-a lungul timpului, un veritabil fir roşu lingvistic ce le leagă pe acestea de limbi vorbite în prezent: simboluri şi modalităţi de distribuire a cuvintelor şi caracterelor.

Cu ajutorul inteligenţei artificiale (IA), oamenii de ştiinţă au putut decoda aşa-numita greacă veche lineară B (de la anii 1400 î.Hr.) şi limba ugarită cuneiformă, veche de peste 3.000 de ani. Este prima realizare de acest fel care exclude într-un fel inteligenţa omului, dar se susţine că metoda menajează consumul mental şi epuizarea inevitabilă suferite de fiinţa umană.

Etapa următoare, provocare majoră pentru experţi, se consideră a fi descifrarea limbii lineare A, greaca veche căreia nimeni nu a reuşit până acum să-i desluşească regulile. Ei se bazează pe faptul că algoritmul poate analiza şi clasifica cuvintele dintr-o limbă veche, legându-le de echivalenţele acestora din alte limbi conexe. Astfel se pot identifica rădăcinile acestor limbi străvechi, care în acest moment sunt imposibil de descifrat de către oamenii de ştiinţă.

Aberaţii... medievale

Fiecare epocă istorică îşi are ciudăţeniile ei, însă Evul Mediu probabil ar domina detaşat, din această perspectivă, fără să ne referim la superstiţii sau legende, multe dintre aberaţii erau cumva oficializate şi chiar instituţionalizate!

Albinele sunt păsări, castorii sunt peşti. Într-o enciclopedie de largă circulaţie în epocă, harnicele insecte erau considerate nişte păsări foarte mici, care – pe lângă faptul că produc miere – s-ar afla într-un continuu război cu suratele lor din alţi stupi. Se mai credea despre ele că, dacă încalcă „legile stupului", şi-ar recunoaşte vina recurgând la un fel de *autodafé*, adică intrând în foc.

Cât despre castori, genialii constructori ai apelor, erau consideraţi peşti şi de aceea erau consumaţi în timpul sărbătorilor, iar unele părţi genitale ale masculilor se foloseau în medicina empirică.

Spiritele din varză şi drăcuşorul ortografiei. O practică ce nu era destinată gospodinelor se întâlnea în Marea Britanie medievală, unde se făcea o crestătură în formă de cruce în varza de Bruxelles, pentru a exorciza astfel demonii care se credea că sălăşluiesc în miezul savuroasei legume. Astăzi, într-adevăr, bucătarii folosesc această metodă pentru a face varza să fiarbă mai repede.

Tot despre un drăcuşor se considera că „patronează" greşelile de ortografie. Acesta purta numele de Titivillus şi era spaima călugărilor care copiau manuscrise şi cărţi, convinşi fiind că greşelile acumulate de ei în delicata meserie erau contabilizate de maleficul personaj şi scoase la iveală taman în momentul morţii, pentru a le zădărnici pătrunderea în Paradis.

Animale „autonome", animale infractoare. Insectele, viermii, mucegaiurile, şoarecii şi şobolanii nu vin pe lume normal, ci se întrupează din pământ şi gunoaie – se credea în epoca medievală. Pur şi simplu, ele ar apare... din nimic! Pe de altă parte, orice animal putea fi considerat criminal şi deci supus judecăţii.

Un exemplu antologic: la Lausanne, omizile au fost acuzate că mâncaseră recoltele oamenilor, motiv pentru care au fost alungate din oraş şi excomunicate. Cât despre sărmanele pisici, ele nici nu mai aveau parte de o „justiţie reală", deoarece erau deseori executate ca „unelte ale diavolului".

Vânătoarea de vrăjitoare. Imaginea femeii nu a fost nici pe departe una dintre cele mai bune, aceasta a fost demonizată constant pe considerentul că sunt o permanentă ispită şi o sursă a păcatelor. Datorită torturilor inimaginabile, femeile au fost silite să recunoască aberaţii bizare: zborul pe coadă de mătură, transformarea în animale, relaţii sexuale cu demoni, practicarea de procedee magice. În Evul Mediu femeile au fost considerate oricând capabile de acte de vrăjitorie pentru a submina societatea creştină.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...guma de mestecat a fost descoperită în 1882 de nord-americanul Thomas

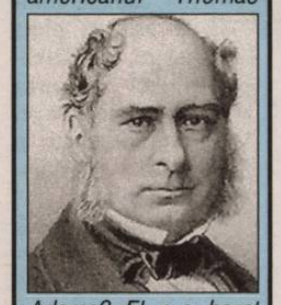

Adams? El s-a bazat pe o reţetă a indienilor maya.

◆ ...primul metrou din lume a fost inaugurat la Londra în 1863? Circula cu o locomotivă cu aburi.

◆ ...„Crucea Roşie" a fost înfiinţată în 1863 prin strădania bancherului şi scriitorului elveţian Henry Dunant? Impresionat de abandonarea răniţilor în bătălia de la

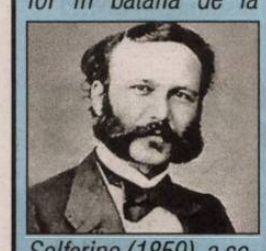

Solferino (1859), a solicitat pentru ei un tratament umanitar reuşind să facă posibilă semnarea Convenţiei de la Geneva, penru aprobarea societăţii respective.

◆ ...aproximativ un sfert de pe planeta noastră este zonă deşertică?

◆ ...conform unor cercetări recente, algele marine asi-

gură aproximativ 90 la sută din oxigenul planetei noastre.

◆ ...primul spectacol cinematografic din România a avut loc la Bucureşti? Evenimentul s-a petrecut la 27 mai 1896, în clădirea ziarului de limbă franceză „L'independance Roumanie" (din Calea Victoriei, în partea opusă Palatului Telefoanelor).

Ştiaţi că...

LAHORE

mândria Pakistanului

Aflat în nordul Pakistanului, în apropierea graniţei cu India, oraşul Lahore nu este doar un important centru religios şi cultural, ci un adevărat muzeu în aer liber înălţând spre soare numeroase clădiri de pe vremea mogulilor, înconjurate de parcuri şi fântâni.

Grădinile Shalimar

Construit în mijlocul marii câmpii Punjab este învăluit în legenda care spune că oraşul a fost întemeiat de Loh, fiul unui general Rama, din cunoscuta epopee Ramayana. Primul său conducător militar ar fi fost regele Lalititditya.

Cucerit de musulmani în secolul al XI-lea a devenit un puternic şi înfloritor centru de studii islamice, dar perioada de maximă înflorire începe prin venirea la putere a împăratului mongol Akdar care în 1566 instalează aici capitala sa, moment în care începe construcţia Fortului Regal (Shahi-Qila) pe locul unui fort mai vechi.

Noua construcţie este un amalgam de elemente arhitecturale la care au contribuit adăugirile şi restaurările unor epoci succesive. Urmaşul lui Akbar-Jehangir, a ridicat la rândul său pavilionul care adăpostea apartamentele regale şi câteva dintre grădini dar adevărata strălucire a ansamblului i-a fost adusă de şahul Jahan, care mai târziu a ridicat Taj-Mahalul. El a construit în 1631 Palatul Oglinzilor pentru împărătească şi doamnele ei de onoare. Aici pereţii sunt placaţi cu mici bucăţi de oglindă, iar ferestrele erau ecranate cu marmură sculptată astfel încât femeile puteau privi în afară fără să fie văzute.

În palat, pe lângă dormitoarele regale şi o baie imensă se afla o sală rezervată banchetelor, numită „Sala celor patruzeci de coloane". Tot atunci a fost construită Curtea

Moscheea Perlelor

Ambasadorilor, un pavilion de marmură albă în care astăzi se află un muzeu de artă mongolă şi Naulakla – o clădire din marmură albă, ornamentată cu motive florale din pietre semipreţioase.

În 1644, şahul Jehangir a construit „Moscheea Perlelor", restaurată de britanici în secolul al XX-lea, cu trei cupole strălucitoare din marmură care încununează intrarea în sala de rugăciune a moscheii. Intrarea principală în fort este de proporţii impresionante pentru că în 1674, la iniţiativa lui Auraagreb a fost nu doar împodobită cu pietre semipreţioase ci a fost lărgită astfel încât să permită trecerea a şapte elefanţi cu baldachinele lor. Zidurile fortăreţei sunt acoperite de fresce dintre care multe oglindesc dragostea celor de aici pentru sporturi, în special, pentru polo călare, sport originar din Asia Centrală.

Una dintre minunăţiile oraşului o constituie grădinile Shalimar, create pentru şahul Jahan. Având ca model grădinile din Delhi de odinioară, complet distruse până în zilele noastre, cele din Lahore au fost numite Paradisul lui Alah. Împodobite cu fântâni, mici cursuri de apă curgătoare şi pavilioane pentru odihna curtenilor, adăpostesc numeroşi arbuşti şi pomi – meri, migdali, piersici, caişi, pruni. În prezent mai există doar trei din cele şapte secţiuni ale grădinilor şi după înscrierea oraşului pe lista Patrimoniului UNESCO au încetat tendinţele de diminuare a acestora.

„Sala celor patruzeci de coloane"

Remarcabile în oraş sunt mausoleele în care odihnesc pentru vecie personaje faimoase ca savantul Ali Makdun al Hujwiri (mort în 1072) sau Hasrat Mian Mir care reuşea să-şi controleze atât de bine respiraţia încât cu puţin timp înainte de a se sfârşi din viaţă în 1635 reuşea să respire doar de patru ori pe zi. Altele însă ascund tulburătoare poveşti de dragoste cum ar fi cea a favoritei lui Akban care surprinsă aruncând o privire tandră spre un alt bărbat a fost zidită în mormânt de vie.

Oraşul cu ziduri („oraşul vechi") – nucleu istoric al oraşului Lahore – este astăzi inima culturală a noului Lahore, găzduind multe dintre atracţiile sale turistice.

Fortul Regal (Shahi-Qila)

Fântâna Zodiac – Bucureşti

Aflată în faţa intrării principale în Parcul Carol I „Fântâna Zodiac" a fost inaugurată în 1935 de regele Carol al II-lea cu ocazia festivităţilor ocazionate de luna Bucureştilor, festival popular cu mari procesiuni alegorice celebrând identitatea naţională românească.

Este alcătuită dintr-un bazin circular în mijlocul căruia se ridică o cupă, ansamblu conceput de arhitectul Octav Doicescu. Cupa este împodobită cu mozaicuri negre pe fond cenuşiu, reprezentând cele 12 zodii, acestea fiind realizate de pictorul Mac Constantinescu.

Lucrările au fost executate sub conducerea arhitecţilor August Schmeidegen şi Dorin Pavel.

Simboluri ale umanităţii

Amatsumara

În mitologia japoneză, Amatsumara este patronul fierarilor, meşterul metalurg, inventatorul oglinzii magice.

Priceperea sa apare mai ales atunci când zeiţa luminii, Amaterasu, în urma unui conflict cu alţi zei se închide într-o peşteră a cerului lăsând lumea în întuneric. Ceilalţi zei apelează la ingeniozitatea lui Amatsumara care, ajutat de zeiţa Isikoridome (Turnătoarea în metal) confecţionează o oglindă magică din metal cu ajutorul căreia zeiţa supărată este atrasă afară, blocându-i calea de o eventuală întoarcere în grotă.

În felul acesta Amatsumara apare ca strămoşul divin al fabricanţilor de oglinzi.

Pagină realizată de IRINA STOICA

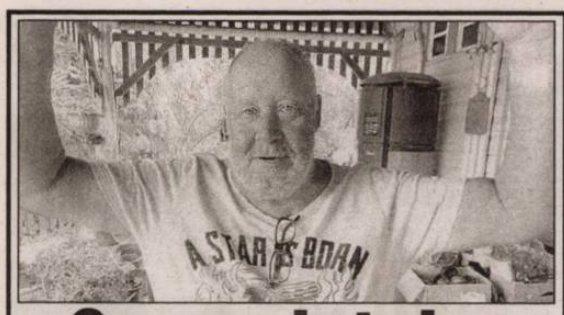

Supraviețuire în sălbăticie

Robert Weber, un australian de 58 de ani, hotărâse să-şi petreacă vreo câteva zile de vacanţă într-un hotel din Kilkivan, o localitate aflată la circa 200 de kilometri de Brisbane. Complet neinspirat însă, la terminarea vacanţei s-a urcat în maşina lui şi a pornit spre casă pe un drum necunoscut, dorind să evite traficul aglomerat, dar s-a rătăcit.

Încercând să găsească o cale de întoarcere, Weber a împotmolit maşina pe drum şi a stat 3 zile lângă maşină alături de câinele său. Rămas fără apă a fost nevoit să plece pe jos şi rătăcind a ajuns lângă un baraj unde a supravieţuit dormind pe jos, bând apă din lacul de acumulare şi mâncând ciuperci care creşteau din abundenţă în zonă.

Alertate de administraţia hotelului, autorităţile l-au căutat pe Weber în păduri, lacuri de acumulare şi zone accidentate, dar au renunţat la operaţiune după o săptămână. La 18 zile de la dispariţie, bărbatul a fost descoperit de către proprietarul unui teren, care l-a văzut lângă baraj.

„Trebuia să ajung acasă în acea noapte. Eram în drum spre casă, traficul era aglomerat, aşa că am făcut dreapta şi m-am gândit să urc pe munte şi să cobor pe partea cealaltă. Am luat o decizie greşită într-o fracţiune de secundă şi am plătit pentru asta 18 zile" a declarat Weber unui post tv local.

Autorităţile au anunţat că Robert a fost supus la spital unui control minuţios, viaţa lui nefiind pusă în pericol, dar câinele său nu a fost găsit până în prezent. *(I.S.)*

Valiza cu cameleoni

Vameşii aeroportului din Viena au descoperit, cu câteva săptămâni în urmă, o valiză plină cu cameleoni vii. Nu mai puţin de 74 de asemenea vietăţi, toate aparţinând unor specii pe cale de dispariţie, fuseseră ascunse printre lucrurile personale ale unei pasagere de 56 de ani, câţiva cameleoni fiind efectiv îndesaţi în şosete, cu scopul evident de a nu fi depistaţi la controlul vamal.

Şocant este şi faptul că micile animale traficate suportaseră un drum foarte lung, fiind îmbarcate în Tanzania şi trecute apoi prin Addis Abeba (Etiopia), înainte să aterizeze în Austria, unde ar fi intrat în posesia cumpărătorilor. Şi nu pe bani puţini, în raport cu „efortul" minor al indivizilor insensibili la legislaţia în domeniu ori la faptul că profitau fără scrupule de existenţa unor făpturi vii transformate în marfă de contrabandă. Valoarea cameleonilor pe această piaţă neagră a fost estimată la circa 37.000 de euro, ei fiind destinaţi în realitate unor cumpărători cehi.

Proprietara valizei cu cameleoni a atras atenţia vameşilor, iar aceştia, bănuind că femeia are de ascuns ceva, au interceptat-o şi au supus-o unui control amănunţit. După ce bagajul ei a fost trecut sub raze X, s-a descoperit prezenţa zecilor de reptile tinere şi adulte.

Două dintre ele însă muriseră, iar celelalte au fost examinate de veterinari şi încredinţate Grădinii zoologice din Schönbrunn, unde au fost plasate într-un habitat adecvat.

Suspecta a fost reţinută în momentul în care se grăbea să părăsească incinta aeroportului vienez şi, în afara amenzii de 6.000 de euro primite, riscă şi închisoarea pentru trafic de animale sălbatice şi expunerea acestora la suferinţe susţinute. *(A.N.P.)*

Conferinţe video cu capre

O afacere care poate lăsa pe oricine fără grai a fost iniţiată de proprietara unei ferme din Lancashire cu un succes apreciabil. Pare un fel de glumă, dar dacă ne gândim că unii oameni ţin să iasă în evidenţă cu orice preţ, astfel dovedindu-se în stare de cele mai mari extravaganţe, atunci trebuie să acceptăm şi că poţi face bani „închiriind" animale persoanelor doritoare.

Datorită pandemiei, conferinţele video pe zoom au devenit o obişnuinţă, orele petrecute pe această aplicaţie fiind plictisitoare. Femeia a venit cu ideea să-şi împrumute animalele pentru participarea la şedinţele de pe zoom, serviciu ce a devenit în scurt timp foarte popular.

Dot McCarthy, în vârstă de 32 de ani, a declarat public că „noua sa activitate" i-a adus în cont, în numai câteva luni, ceva mai mult de 60.000 de euro. Nu este o avere, dar nici o sumă de neglijat. Mai ales că „munca" de bază o fac nişte patrupede devenite astfel un gen de vedete care nu pot purta un dialog, dar pot participa în cadrul conferinţelor video. „Avem clienţi de tot felul, de la grupuri de mame cu bebeluşi, care intonează cântece de leagăn despre căpriţe, până la bărbaţi în toată firea care vor seara să bea un pahar de whisky şi să stea pe zoom cu o capră" a afirmat fermiera.

Până acum, persoane mult mai excentrice decât inventiva britanică, au poftit la selfie-uri cu docilii parteneri, solicitând serviciile respective din Statele Unite, China, Australia, Rusia. „Este o idee nebună, însă foarte interesantă. Îţi permite să evadezi din rutina zilnică şi să ajuţi un antreprenor care a avut de suferit din cauza pandemiei" a comentat unul dintre clienţii aplicaţiei.

Un singur click costă puţin peste 5 euro, iar o şedinţă video de 10 minute aproximativ 92 de euro. Iar pentru faptul că ideile trăsnite există şi în alte colţuri ale lumii, dovadă stă activitatea de la „Sweet Farm" din Half Moon Bay, California, care are peste 125 de „vedete", la ale căror parade (mai mult de 8.000 până acum) au asistat aproape 250.000 de indivizi umani.

Aşa că, deşi nu aspiră încă la un Oscar, deja se pot mândri cu palmaresul lor noile staruri, precum Paco (lama), Sturgis (cal), Gizmo (vacă), Steve (cocoş), Kevin (purcel) sau inseparabilele căpriţe Brownie şi Butterscotch. *(A.N.P.)*

O piatră călătoare

În grădina unei case din comitatul Hampshire (sud-estul Angliei) s-a făcut o descoperire uimitoare, deşi în aparenţă banală: o lespede de piatră, pe care timp de peste zece ani proprietara o folosise pentru a urca pe cal.

Într-o zi însă femeia a observat că pe suprafaţa pietrei apărea, în basorelief, o cunună de lauri. Neobişnuita decoraţiune a determinat-o să apeleze la un expert, pentru a constata ce anume reprezenta şi eventual a afla mai multe detalii.

Arheologul care a evaluat piatra a fost el însuşi surprins de descoperire: era vorba despre o piesă rară, respectiv o dală de origine romană, de 63 de centimetri, datând din secolul al II-lea d.Hr. A rămas totuşi o enigmă împrejurarea în care preţioasa lespede a ajuns pe teritoriul britanic.

Potrivit reprezentanţilor casei de licitaţii Wooley and Wallis, care au preluat obiectul, probabil ea a fost sculptată în Grecia Antică sau undeva, în Asia Mică. Mai mult, experţii au putut identifica şi descifra o inscripţie tradusă astfel: „Poporul (şi) tinerii (îl cinstesc pe) Demetrios (fiu) al lui Metrodoros, (fiul) lui Leukios."

Cu certitudine, chiar dacă Imperiul Roman a avut la un moment dat sub stăpânire şi insulele britanice, dala respectivă nu a fost realizată aici, probabil fiind adusă în Anglia în urmă cu circa 300 de ani, în timpul marilor călătorii întreprinse de aristocraţii englezi foarte bogaţi în Europa, pentru a se familiariza cu arta şi cultura clasice. *(A.N.P.)*

Jennifer Aniston
– actriţa fără vârstă

„Odată ce te-ai decis ce vrei să faci în viaţă şi ce iubeşti la tine, cred că toate lucrurile se rezolvă de la sine. Trebuie doar să vrei". Acest citat motivaţional nu aparţine vreunui om de ştiinţă sau vreunui politician charismatic, ci unei actriţe care a reuşit, printr-o muncă îndârjită, să ajungă în vârful piramidei hollywoodiene: Jennifer Aniston.

La începuturile carierei sale, aproape nimeni nu i-ar fi dat vreo şansă tinerei blonde şi fragile să se impună în viespărul din „cetatea filmului". Şi totuşi, voinţa, ambiţia şi nu în ultimul rând talentul ei au ajutat-o să obţină de la viaţă ce a vrut: să fie o vedetă adulată de milioane de cinefili şi să-şi găsească împlinirea în muncă, poate şi pentru că viaţa sentimentală nu i-a fost la fel de roz. La 52 de ani, pe care îi împlineşte astăzi, actriţa arată la fel de bine ca întotdeauna şi încă îl aşteaptă pe bărbatul ideal...

Actriţa s-a născut în 1969 în Sherman Oaks, California, ambii părinţi ai ei fiind actori în Los Angeles. Tatăl ei, John Aniston, era vedeta serialului de televiziune „Zilele vieţii noastre", un sitcom foarte îndrăgit pe atunci, iar mama, Nancy Dow, jucase în mai multe roluri minore, tot în sitcomuri televizate.

La doar 8 ani, a apărut pentru prima oară pe micul ecran, jucând rolul unei patinatoare într-o comedie la care tatăl ei lucra.

Talentul ei deosebit la desen a făcut ca o pictură pe care a realizat-o la doar 11 ani să ajungă să fie expusă la Muzeul Metropolitan de Artă din New York.

Aniston a ştiut încă de la o vârstă fragedă că îşi doreşte să devină actriţă. Ea s-a înscris la Liceul Fiorello H. LaGuardia, la clasa de Muzică şi Arta

Spectacolului, remarcându-se în anii de liceu în rolul de... clovnul clasei!

După terminarea liceului, pentru a se întreţine a lucrat câtva timp ca şi chelneriţă, dar a trebuit să demisioneze fiindcă nu era prea îndemânatică; ironia sorţii face ca în multe dintre comediile de mai târziu, Jenifer să joace roluri de chelneriţă.

În anii 1990, Aniston a primit roluri în două sitcomuri simultan: Muddling Through şi Friends Like Us, titlul original al îndrăgitului serial „Friends" de mai târziu. Pentru ea, a

fost un efort titanic, dar din fericire Muddling Through a fost întrerupt, din cauza audienţelor modeste, astfel încât actriţa s-a putut dedica întru totul serialului Friends, care-i va aduce şi consacrarea. În ultimele trei sezoane ale acestui serial, Aniston a ajuns să fie plătită cu 1 milion de dolari pe episod!

Dacă nu ar fi devenit actriţă, i-ar fi plăcut să fie psiholog, mărturisea ea într-un interviu acordat în 2017 jurnalistei Chelsea Handler. De altfel, ea este considerată de mulţi colegi şi colege de la Hollywood o prietenă ideală, căreia îi cer sfaturi atunci când au dificultăţi.

În 2000 s-a căsătorit cu Brad Pitt la Malibu. Nunta, la care au cântat live patru formaţii, s-au lansat artificii spectaculoase şi au participat peste 200 de invitaţi, a costat 1 milion de dolari. O absenţă notabilă a fost mama lui Jennifer, Nancy Dow, care nu a fost invitată din cauza unor comentarii deplasate făcute despre proaspătul cuplu.

Deşi multe actriţe îşi păstrează numele după căsătorie, Aniston şi-a schimbat numele legal în Jennifer Pitt, folosind numele de fată doar pe afişele filmelor în care juca.

În 2002, Aniston a jucat rolul principal în filmul „The Good Girl", dovedind că are şi calităţi de actriţă dramatică şi nu este doar o vedetă a comediilor de televiziune.

La începutul anilor 2000, Jennifer era o actriţă atât de adulată încât coafura personajului interpretat de ea

în serialul „Friends", Rachel, a devenit „The Rachel", un stil de tuns extrem de popular pentru tinerele americane.

În 2002, Aniston a obţinut premiul Emmy pentru cea mai bună actriţă, iar un an mai târziu Globul de Aur pentru cea mai bună actriţă într-un serial TV.

După încheierea serialului „Friends", actriţa a jucat în numeroase comedii pentru marele ecran, precum „Rutina, bat-o vina", „Evan Atotputernicul", „Superpetrecere la birou" sau „Şefi de coşmar".

În 2012, Jennifer s-a căsătorit cu actorul şi regizorul american Justin Theroux. În locul unei nunţi uriaşe, ei

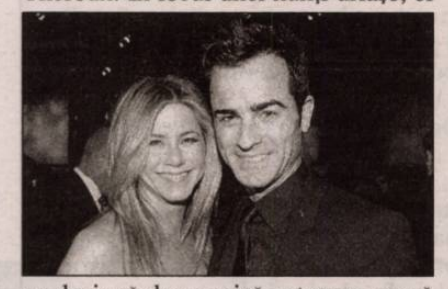

au decis să dea o mică petrecere acasă – probabil că Jennifer s-a gândit că nunţile de 1 milion de dolari aduc ghinion! (Deşi şi relaţia cu Justin a luat sfârşit în 2017.)

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Constantin Badea

Unul dintre cei mai originali şi mai talentaţi interpreţi ai cântecului popular dobrogean, Constantin Badea s-a născut în satul constănţean Râmnicul de Jos, moştenind dragostea pentru folclor de la mama sa.

Deşi a absolvit facultatea de Filosofie şi Jurnalism din Bucureşti, pasiunea sa pentru tradiţii s-a concretizat şi în urmarea cursurilor Şcolii Populare de Artă, secţia canto popular, la clasa profesorilor Dumitru Ilinescu şi Ecaterina Moravec.

După câteva prezenţe pe scenele diferitelor festivaluri de folclor, în 1985 a debutat la radio cu câteva înregistrări de cântece populare, în compania Orchestrei Radio aflată sub bagheta maestrului Traian Târcolea.

Au urmat numeroase apariţii la radio şi la televizor, concerte alături de orchestre şi dirijori renumiţi, ca Marius Olmazu sau Paraschiv Oprea şi mai multe albume de muzică populară, printre care se numără: „M-a făcut mama să cânt" (1993), „Doruleţ de la Constanţa" (1997), „Haideţi, dobrogeni, la joc" (2001), „Astăzi mă întorc în sat" (2004), „Măi bădiţă (2006), „Cântec de la mal de mare" (2008). Pe aceste albume putem regăsi melodiile care l-au consacrat şi care sunt ascultate cu plăcere nu numai în Dobrogea, ci şi în alte regiuni ale ţării, ba chiar şi în străinătate, oriunde există comunităţi româneşti: „Pe un deal de la Măcin", „Mândruţă din Dobrogea", „Cântă fluierul în sat", „Am în sat două mândruţe", „Asta-i sârba dobrogeană", „Toamna la Niculiţel", „Hai în deal la Murfatlar", „Am iubit o copiliţă", „Toarnă vin în păhărel", „Doamne, viaţă dă-mi tu mie" etc.

Sub îndrumarea mentorului său, doamna Natalia Şerbănescu, o veritabilă „primă doamnă a cântului popular dobrogean", Constantin Badea a înregistrat numeroase melodii în duet cu Victoria Vlase, o altă talentată interpretă de la malul mării, amândoi pledând, prin creaţia lor artistică, pentru folclorul Dobrogei, o ramură a datinilor străbune cu numeroase influenţe balcanice, turceşti şi tătăreşti, care reprezintă un filon popular de o deosebită originalitate şi frumuseţe.

Omagiu

Arta lui Brâncuşi

În câteva cuvinte, despre Constantin Brâncuşi, cel mai mare artist român, se scrie, de obicei, aşa: „Sculptor, pictor şi fotograf român care şi-a făcut cariera în Franţa. Considerat un pionier al modernismului, unul dintre cei mai influenţi sculptori ai secolului al XX-lea, Brâncuşi este numit patriarhul sculpturii moderne. Brâncuşi a căutat motive de inspiraţie în culturile non-europene ca sursă de exotism primitiv, la fel ca Paul Gauguin, Pablo Picasso. Apar la el şi influenţe din arta populară românească, a tradiţiilor bizantine şi dionisiene".

În general, opera artistică a lui Brâncuşi este bine cunoscută publicului, măcar a celui de o anumită vârstă, şi asta datorită atenţiei de care s-a bucurat artistul român din partea presei de acum 40-50 de ani, care i-a oferit spaţii generoase, pe măsura valorii sale.

Acum, cu ocazia Zilei Brâncuşi, aflăm că pe 18 februarie, în ajunul zilei de naştere a artistului născut la Hobiţa (Gorj), în 1876, la Licitaţia *Artmark de artă postmodernă şi contemporană*, vor fi scoase la vânzare două lucrări semnate de Brâncuşi: sculptura *Crocodilul* (Le Crocodile), din seria experimentelor de atelier realizate în plumb şi fotografia *Cap de fată*, realizată în 1908.

Până la data licitaţiei, ambele lucrări vor putea fi vizionate la Palatul Cesianu-Racoviţă (până vineri între orele 10 şi 18).

Crocodilul este o operă mai puţin cunoscută, realizată de Brâncuşi mai spre sfârşitul vieţii, în 1949. În anul 2010, lucrarea a participat, alături de altele trei, la expoziţia organizată cu ocazia licitaţiei *Artcurial* de la Paris.

Acum, la Bucureşti, aviz amatorilor, *Crocodilul* porneşte de la doar 3.000 de euro, iar fotografia *Cap de fată*, de la un preţ de 5.000 de euro.

O formă universală

Cu toate că în acest an, după cum se vede, preţul de pornire al celor două creaţii brâncuşiene este foarte mic, cota artistului român este foarte mare în lume. Şi dacă vorbim despre licitaţii, să amintim că, în 2018, o lucrare semnată de Brâncuşi în 1929, cu titlul *La jeune fille sophistiquée*, reprezentând portretul lui Nancy Cunard, din colecţia Elisabeth Stafford, cea care a cumpărat-o direct din atelierul lui Brâncuşi în 1955, a fost adjudecată la o licitaţie *Christie's* din SUA cu suma record de 62,8 milioane dolari. La această lucrare finisată în 1932 în alamă lustruită, exegeţii au scos în evidenţă puritatea liniei lui Brâncuşi care a reuşit să redea frumuseţea rece a lui Nancy Cunard, un important patron al artiştilor şi scriitorilor

din Paris între cele două războaie. Cunard i-a adunat în cercul său pe Marcel Duchamp, Ezra Pound şi James Joyce, în acest context întâlnindu-l pentru prima dată pe Brâncuşi în 1923, prin intermediul poetului dada Tristan Tzara. Moştenitoarea iconoclastă, care a încălcat în mod deschis graniţele sexuale, rasiale şi de clasă, l-a impresionat pe Brâncuşi care scria „totul în felul ei de a se comporta ilustra cât de sofisticată era pentru acele zile ale anilor 20".

Interesant este faptul că Nancy Cunard nu i-a pozat niciodată lui Brâncuşi şi nu a ştiut decât după mulţi ani că Brâncuşi a sculptat o figură care îi purta numele. Chiar şi în aceste condiţii, formele şi volumele sunt superb distilate, artistul reuşind să surprindă eleganţa stilizată a lui Cunard, „creând o caracterizare precisă, individualizată, care ajunge simultan la o formă universală", după cum o caracterizează critica de specialitate.

GEORGE CUŞNARENCU

Cosmetica, moda şi sănătatea

Acest articol este destinat cu prioritate părţii feminine şi veţi observa imediat de ce. Totuşi, ca mesaj adresat oricărei persoane, trebuie să spunem că absolut orice produs cu care intrăm în contact astfel încât cel puţin anumiţi compuşi ai săi ne pătrund în organism (alimente, băuturi, produse cosmetice, medicamente) însumează deopotrivă calităţi pozitive şi efecte negative, dăunătoare sănătăţii.

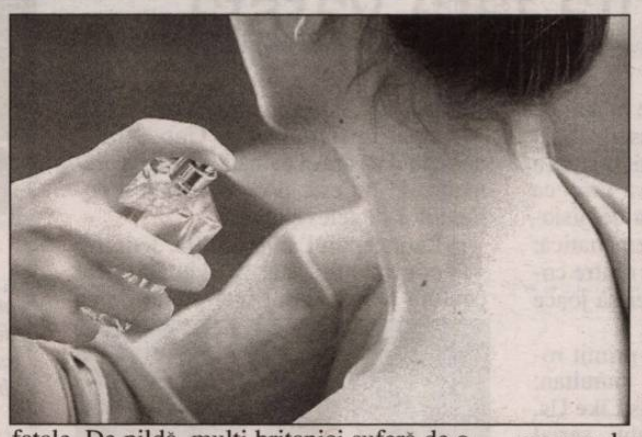

Chiar şi obişnuinţe cotidiene cât se poate de banale pot deveni, în timp, o ameninţare la structura şi funcţionalitatea corpului nostru.

Consumul excesiv de ojă dăunează grav...

Cunoaşteţi ultrarăspândita formulă de avertizare faţă de consumul abuziv de alcool, de zahăr rafinat etc., dar probabil nimeni nu s-a gândit că până şi oja şi orice lac de unghii pot intra la aceeaşi categorie. În urma unui studiu realizat în SUA s-a tras un nou semnal de alarmă asupra acestui produs cosmetic care afectează organismul. Ce tulburări poate produce folosirea sa în exces? Multe lacuri de unghii conţin trifenil fosfat (TPHP).

Studiul a relevat că acestea produc tulburări endocrine. Şi nu sunt singurele cosmetice incriminate. Multe alte produse cosmetice, cum ar fi fondul de ten, rujul, deodorantele, şampoanele au în formula lor perturbatori endocrini. Astfel de substanţe interferează cu activitatea hormonală a organismului, putând să provoace, chiar în doze mici, reacţii negative. De asemenea, este nefast asupra fertilităţii şi creşte riscul de cancer, mai ales cel de sân şi cel de prostată.

Parfumuri ce dau dureri de cap

Deodorantele au o importanţă majoră în îngrijirea pielii şi a întregului corp. Ele menţin prospeţimea, însă utilizarea exagerată a deodorantului spray, poate afecta sănătatea, cauzând probleme precum reacţiile alergice sau astmul. Specialiştii avertizează că folosirea excesivă a deodorantului spray poate duce şi la afecţiuni cardiace fatale. De pildă, mulţi britanici suferă de o anumită formă de boli alergice – astm, rinită, eczeme –, iar simptomele lor sunt foarte uşor agravate în urma folosirii excesive de produse parfumate şi de chimicale din aerosoli.

Mai mult, chiar şi acei care nu suferă de alergii pot fi sensibili la aceste chimicale. Reacţiile frecvente (cum ar fi iritaţii ale pielii, greţuri sau dureri de cap) se pot înrăutăţi doar la mirosul de aerosoli. Pentru a evita acest lucru este necesară respectarea unor reguli, şi anume faptul că spray-urile nu trebuie folosite în spaţii închise.

Cu tocuri, fără tocuri!

Şlapii par comozi, dar sunt la fel de periculoşi pentru picioare, ca şi tocurile. Pe lângă faptul că pot provoca dureri la nivelul articulaţiilor şi stresul oaselor, şlapii pot şi să deformeze mersul, fiindcă purtarea lor determină o altă poziţie a picioarelor. Punând presiune în mod repetat asupra oaselor, putem risca să suferim fisuri chiar şi în lipsa unui şoc sau a unei lovituri.

Oamenii de ştiinţă au realizat un studiu care a confirmat că, atunci când purtăm şlapi, facem paşi mai mici, iar călcâiele noastre lovesc pământul cu forţă, lucru care poate cauza dureri ale gleznelor, genunchilor, şoldurilor şi spatelui. În şlapi, picioarele se mişcă în fiecare moment şi se freacă de talpă; aceste frecări constante pot determina apariţia unei senzaţii de arsură în talpă, a bătăturilor sau a băşicilor.

De asemenea, un studiu a arătat că o pereche de şlapi găzduieşte mai bine de 18.000 de bacterii, iar dacă aveţi tăieturi sau băşici pe picioare, lăsaţi cale deschisă pentru ca virusii şi bacteriile să vă pătrundă în organism.

Chiar şi fără răni, în momentul în care puneţi mâna pe sandalele sau papucii murdari, riscaţi să vă infectaţi; 80% dintre bolile infecţioase se transmit prin contact, mâinile murdare atingând apoi nasul, ochii sau gura. Pentru a avea grijă de picioarele noastre, trebuie să purtăm şlapii cu o anume reţinere. Specialiştii recomandă să-i folosim doar atunci când mergem la piscină şi să nu facem din ei o încălţăminte de zi cu zi.

Feminitate periculoasă

A purta în spaţii publice o geantă pe braţ este un gest specific feminităţii. De altfel, de-o vreme încoace s-a adoptat în acest sens, mai ales de către femeile tinere, o poziţie ostentativă, cu braţul depărtat de corp şi îndoit la 90 de grade, ceea ce generează o tensiune musculară nesănătoasă la nivelul braţului, antebraţului şi bustului. Se spune că geanta unei femei este un adevărat „depozit cu de toate". Cel mai frecvent, genţile sunt purtate pe un braţ pentru că este comod, dar şi... „trendy"!

Medicii britanici au demonstrat însă, că acest obicei este extrem de dăunător pentru sănătate, mai ales dacă geanta este grea. Ei avertizează tinerele să nu se inspire din obiceiurile vedetelor, pentru că genţile mari purtate pe braţ provoacă afecţiuni grave ale spatelui, inflamarea umărului sau rupturi musculare.

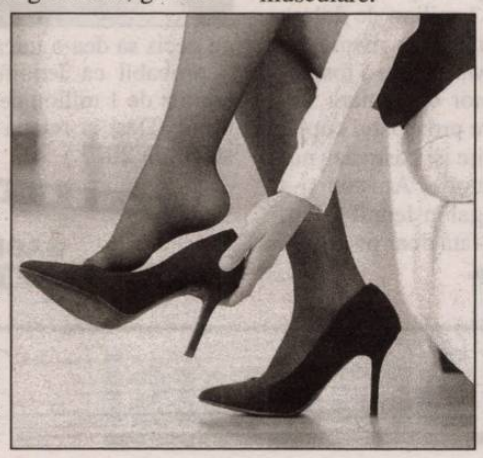

Potrivit psihoterapeutului Sammy Margos, „unele femei cred că sunt la modă purtând poşeta pe un braţ, dar se pot astepta la grave probleme de sanătate". De pildă, purtarea în acest fel a unei genţi de aproape 3 kilograme, asociată cu tocurile înalte, poate duce la probleme osoase şi musculare la umăr şi gât. Care dor!

Dislexia, un fenomen contemporan grav

Dislexia reprezintă dificultatea de a stăpâni precis şi fluent limbajul scris-citit, dificultate ce afectează aproximativ 10% din populaţie. Acest lucru se întâmplă indiferent de limba maternă, iar problemele întâmpinate de dislexici persistă pe tot parcursul vieţii. Nu este vorba despre o boală în sine şi, prin urmare, nu se poate vindeca. Un copil dislexic rămâne dislexic şi adult.

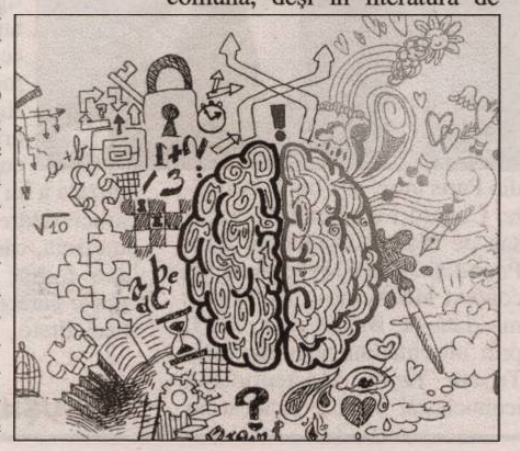

Greutăţile legate de citit-scris sau de calcul (discalculia) vor persista într-o anumită măsură, dar depinde de fiecare subiect în ce măsură reuşeşte să le facă faţă. Cititul deficitar înseamnă dizabilitatea de învăţare cea mai comună, deşi în literatura de specialitate se consideră a fi un handicap de învăţare provenit din problemele de percepere a limbajului.

Adulţii cu dislexie pot da dovadă de un nivel bun de înţelegere atunci când citesc, dar ei tind să citească mai greu decât non-dislexicii şi înregistrează rezultate mult mai slabe la ortografie sau la citirea de cuvinte fără sens. Dislexia şi coeficientul de inteligenţă (IQ) nu sunt interconectate şi, ca urmare, cogniţia se dezvoltă independent.

În concluzie, dislexia, este o tulburare de învăţare care are la bază o disfuncţie neurologică ce împiedică dezvoltarea capacităţii de a citi şi a scrie. Confundarea literelor, citirea lentă, citirea silabelor în sens invers, dificultăţile în înţelegerea textului citit sunt doar câteva dintre manifestări.

Copiii dislexici nu-şi pot însuşi cititul şi scrisul prin metodele de predare obişnuite, având nevoie de metode şi de terapii specifice.

Deşi tulburările de învăţare nu se pot vindeca, dislexia, netratată în mod adecvat, poate avea urmări grave în ceea ce priveşte dezvoltarea emoţională, conducând la tulburări în dezvoltarea personalităţii şi la dificultăţi de integrare socială.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

O binecunoscută expresie populară asociază ideea unui duş rece cu o situaţie neplăcută, cu o mustrare sau o întâmplare ce ne dezavantajează. În sensul direct vorbind însă, lucrurile stau mai degrabă invers, ceea ce susţin şi studiile efectuate în acest sens.

Un duş cu apă caldă spre fierbinte este considerat atât un moment igienic, cât şi unul de relaxare. Totuşi, studiile au arătat că duşurile reci sunt cele mai benefice pentru organism. Spre deosebire de duşurile fierbinţi, cele reci produc un nivel mult mai mare de leucocite, celule ale sistemului imunitar care apără organismul de boli.

O altă cercetare efectuată de o echipă de oameni de ştiinţă din Germania a arătat că scufundarea corpului în apă rece permite organismului, de-a lungul timpului, să dezvolte o rezistenţă la forţele oxidative din trup.

Fenomenul creşterii numărului de leucocite asociat duşurilor reci este atribuit

reacţiei metabolice pe care corpul o are în urma şocului produs de contactul cu apă rece. Pe măsură ce corpul încearcă să se încălzească, rata metabolismului accelerează, activând sistemul imunitar şi eliberând astfel leucocitele în corp. În plus, acest lucru dezvăluie un alt beneficiu al duşurilor reci: un metabolism mai activ. O rată metabolică mai mare înseamnă că trupul arde mai multe calorii şi grăsimi, efect secundar popular în rândul persoanelor care doresc să scadă în greutate.

Un alt beneficiu asociat duşurilor este stimularea fertilităţii masculine. La polul opus, un duş fierbinte înseamnă o temperatură scrotală mai mare, ceea ce duce la reducerea producţiei de spermă. Duşurile reci nu duc neapărat la producerea mai multor spermatozoizi, însă ele nu reprezintă o ameninţare la adresa fertilităţii cum se întâmplă în cazul creşterii temperaturii corpului.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Terapia sindromului POST-COVID

Aplicată de medicina energo-informaţională

Pentru o sănătate echilibrată este nevoie de o comunicare energetică la nivel de celulă, organ, sistem. Pentru ca informaţia să ajungă la fiecare celulă a corpului este obligatoriu ca energia să curgă nestingherit în corp, asemenea unui „pârâiaş de munte, curat şi răcoritor".

Potenţialul fiecărei celule de a se curăţa şi autoregla este esenţial în a avea o imunitate stabilă şi un metabolism echilibrat. Cu cât înaintăm în vârstă, cu atât este mai important să avem un echilibru în distribuirea energiei în organism. Corpul persoanelor mai în vârstă face mai greu faţă infecţiilor de orice fel: bacteriene sau pe bază de viruşi.

Actuala situaţie din lume, pandemia, ne arată cât de vulnerabili suntem în faţa unui real pericol al sănătăţii. Mulţi specialişti din domeniul sănătăţii spun că omul de astăzi este un om „chimizat" şi nu are cum să facă faţă cu brio infecţiilor.

Medicina energo-informaţională, o medicină care se bazează pe informaţie, oferă terapii personalizate, conform statutului energetic al fiecăruia. Terapia se adresează atât copiilor, cât şi adulţilor, indiferent de vârstă.

Este o terapie fără durere, fără chimie, fără medicamente, care tratează omul în integritatea lui, psihică şi fizică.

Institutul care ne coordonează activitatea din Germania, vine în ajutorul oamenilor acum, în plină pandemie, cu soluţii, respectiv metode de tratament personalizate.

Foarte multe persoane care s-au infectat cu virusul Covid-19 au rămas cu multe simptome posttraumatice ca:

- amorţeli ale membrelor, oboseală constantă, respectiv lipsa de vitalitate, fizică şi psihică;
- o reducere simţitoare a capacităţii de oxigenare a plămânilor, tuse (seacă sau productivă), respiraţie greoaie, dureri în stern (coşul pieptului);
- dureri de încheieturi, muşchi şi dureri de cap;
- dereglări în concentrare şi gândire;
- menţinerea unui miros şi gust scăzut, transpiraţii, dureri pe canalul auditiv;
- dereglări masive în sistemul gastric (colon iritabil);
- afecţiuni cardiovasculare (dureri în zona inimii, tahicardie, aritmii...).

Cu alte cuvinte, sindromul post coronavirus lasă în urmă o imunitate debusolată, care nu mai are potenţialul energetic necesar corpului să meargă mai departe ca înainte de îmbolnăvire.

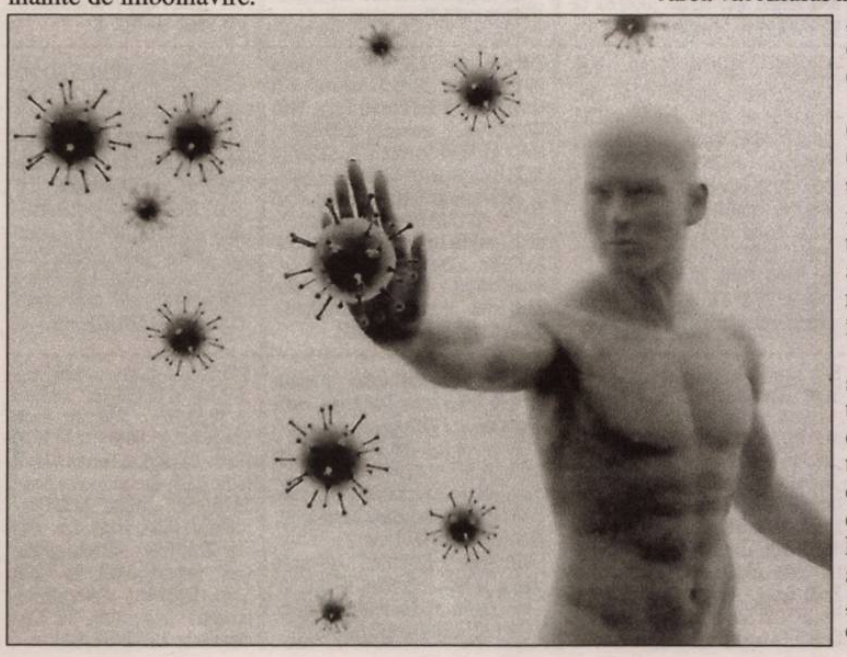

Mai mult, Institutul de medicină alternativă din Germania ne pune la dispoziţie programe care ne ajută după aplicarea vaccinului anti-Covid-19. Aceste terapii se numesc „terapii de eliminare a efectelor nocive după vaccin". Se recomandă să fie făcute în primele 2-3 zile după vaccin.

Persoanele care au fost infectate cu Covid-19 sau au făcut vaccinul anti-Covid pot apela cu multă încredere la terapiile, oferite de medicina energo-informaţională, care se focusează în tratamente prin reglarea personalizată a imunităţii fiecăruia şi prin readucerea metabolismului general al corpului în balanţa din care este ieşit.

Şi să nu uităm de terapia 4W care se axează în mod deosebit pe imunitatea înnăscută, adică imunitatea cu care ne naştem. Această imunitate poate fi de la naştere cu defecte sau pe parcursul vieţii a acumulat multe „fisuri" care pot fi în mare parte remediate. Este imunitatea care trebuie să sară în apărarea corpului atunci când este „atacat" de factori patogeni din exterior (paraziţi, virusuri, bacterii...). Imunitatea dobândită se construieşte până în jurul vârstei de 8-11 ani. Este a doua imunitate care intră în acţiune numai în anumite situaţii şi numai după ce a fost informată că imunitatea înnăscută nu face faţă, ceea ce de multe ori este mult prea târziu.

Aceste terapii moderne oferite de medicina energo-informaţională sunt adecvate timpului nostru şi au la bază fizica cuantică, care ne arată că omul nu poate exista pe Pământ nici măcar o zi fără energie.

Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său poate fi astăzi reglată şi fenomenul de autodistrugere se întrerupe. Organismul ştie mai departe ce trebuie să facă.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informaţii accesaţi:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital Bucureşti, Calea Vitan nr. 28, sector 3

PUBLICITATE

Nou la DermaVital – cardul cu terapia 4W

Cardul activează 4 straturi energetice în formă de cerc, în jurul imunităţii înnăscute.

Omul modern de astăzi, persoanele care au mai multe afecţiuni cronice, care au făcut sau fac chimioterapie sau radioterapie, au fisuri energetice în imunitatea înnăscută, chiar şi copiii au de multe ori dereglări energetice.

Sistemul imunitar înnăscut este principala linie de apărare împotriva intruşilor (bacterii, virusuri), într-o formă nespecifică.

Sistemul imunitar înnăscut intră în acţiune când un „intrus" a trecut de prima barieră a sistemului imunitar dobândit şi a fost memorat de către acesta.

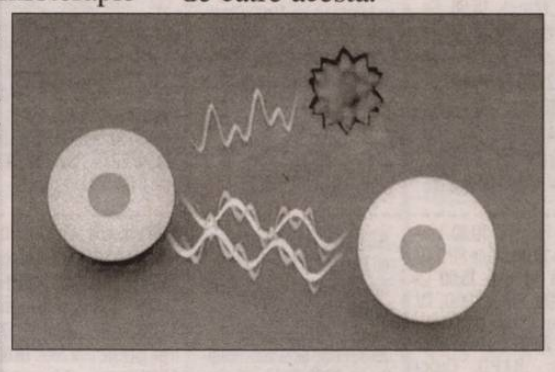

TERAPIA 4W
– zidurile de apărare a imunităţii înnăscute!

Testele făcute după acest set de terapii au confirmat neutralizarea frecvenţelor patologice emise de virusuri, de bacterii.

Terapia 4W se execută în 4 zile la rând, durează aproximativ 1 oră, nu doare, nu are efecte secundare.

Terapia este în ofertă până la data de 28.02.2021

4 şedinţe (640 ron), acum la 500 ron, care pot fi achitate în 2 rate.

NOU LA DERMAVITAL!

Coloidul este o noţiune din fizică. Datorită tehnologiei moderne a Rezonanţei protonilor, elemente esenţiale vieţii, pot fi transformate în coloide fine. Prin procedura rezonanţei protonilor se separă elementul dorit cu ajutorul unui câmp electric. Un coloid se poate vedea la microscop.

Cele mai importante lichide ale corpului, sângele şi limfa, sunt coloide. De aceea corpul poate prelucra substanţele sub formă coloidală în cea mai bună formă, le recunoaşte imediat şi pot penetra membrana celulară ajungând în organul care are nevoie de aceste substanţe.

Recomandările de utilizare se fac la fiecare coloid în parte. Coloidul recomandat se poate aplica atât intern, cât şi extern, după recomandarea terapeutului.

Oligoelemente sub forma coloidală sunt mult mai eficiente decât pulberea sau comprimatele. Acest lucru se datorează nu numai faptului că sunt produşi în forma cea mai pură, fără aditivi chimici. Coloizii sunt absorbiţi de fluxul sangvin imediat după ingestie şi sunt trimişi în toate celulele corpului.

Digestia de către stomac nu este necesară, deoarece oligoelementul ingerat este deja defalcat. Sistemul digestiv nu este agasat cu descompunerea acestor oligoelemente.

Coloizii pot fi administraţi preventiv sau sub formă de tratament, atât la copii, cât şi la adulţi, indiferent de vârstă.

Nu se intersectează cu alte medicamente de sinteză sau suplimenţi alimentari. Coloizii comercializaţi prin DermaVital, la recomandarea medicului terapeut, sunt de cea mai bună calitate, produşi într-un laborator din Germania. Firma Alternatic-Gesund.

Corpul nu depozitează coloizii ci îi consumă!

Distribuit în România prin Centrul German DermaVital

Pentru mai multe informaţii accesaţi

www.dermavital-med.ro

sau 0731.871.968 / 021.322.40.04

Revista „Magazin" nu îşi asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestor produse!

PUBLICITATE

LUNI – 15 februarie

TVR 1
6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Serial: „Arta crimei" (ep.1) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Capcanele minții" (SUA, 2011). Cu: Mira Sorvino, Shane West 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Film: „Timp limită" (SUA, 2016). Cu: Vince Vaughn, Hailee Steinfeld, Bill Paxton 1.00 Știrile PRO TV 1.30 Film (r) 3.45 Arena bucătarilor (r) 4.15 Lecții de viață (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 22.45 Film: „Ținta: Președintele" (SUA, 2014) 0.30 Film (r) 2.15 Film: „Pistruiatul: Ascunzișuri" (r) 3.45 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV
7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Fluturele negru" (SUA, 2017). Cu: Antonio Banderas, Jonathan Rhys Meyers 22.00 Focus 22.30 Starea nației 0.00-5.30 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea". Cu: Alejandra García 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Descălecați în Carpați (r) 14.00 Documentar 360°-GEO (r) 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.00-5.30 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 112.45 Film (r) 14.30 Film: „Adventures of Rufus: The Fantastic Pet" (r) 16.15 Film: „Novicele" (SUA, 1990). Cu: Matthew Broderick 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Arta războiului III: Răzbunarea" (SUA, 2009) 22.30 Film: „Joc în doi" (SUA, 2001) 0.30 Film: „Marksman" (r) 0.30 Film (r) 2.30 Film: „Two Can Play That Game" (r) 4.00 Serial: „La Bloc" (r).

MARȚI – 16 februarie

TVR 1
6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Serial: „Arta crimei" 19.25 Discover Romania (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Un șef pe cinste" (Franța, 1964). Cu: Dany Saval, Louis de Funes 0.00 Telejurnal 0.45-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Șef sub acoperire 22.30 Film: „Dl. Accident" (SUA, 2018). Cu: Ray Stevenson, Ray Park 0.45 Știrile PRO TV 1.15-5.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct cu Mirela Vaida 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 22.30 Serial: „Grand Hotel" 23.30 Observator 0.00 Film: „Cum să scapi de un tip în 10 zile" (r) 2.30 Film: „Ținta: Președintele" (r) 4.15 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV
7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" (r) 20.00 Film: „Activități infracționale" (SUA, 2015). Cu: Michael Pitt, John Travolta, Jackie Earle Haley 22.00 Focus 22.30 Starea nației 0.00-5.30 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei 5.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r).

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! (r) 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.00 Câștigă România! 21.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Insula interzisă" (SUA, 1959) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „The Freshman" (r) 14.15 Film: „Joe Dirt" (r) 16.00 Film: „Gloria" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone, Jean-Luke Figueroa 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Clubul vrăjitoarelor" (SUA, 1996). Cu: Robin Tunney 22.30 Film: „Ironia sorții" (SUA, 1999). Cu: Harrison Ford, Kristin Scott Thomas 1.15 Film: „The Craft" (r) 3.00 Film: „Random Hearts" (r).

MIERCURI – 17 februarie

TVR 1
6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Convietuiri 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.25 Serial: „Arta crimei" 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Mantaua" (România, 2021) 0.30 Telejurnal 1.15-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Imperiul leilor 22.30 Film: „R.I.P.D: Copoi pentru strigoi" (SUA, 2013). Cu: Ryan Reynolds, Jeff Bridges 0.30 Știrile PRO TV 1.00 Serial (r) 3.30 Superspeed la PRO TV (r) 4.00 Lecții de viață (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ 22.30 Serial: „Grand Hotel" 23.00 Observator (r) 0.00 Serial: „Mangalița" 2.00 Observator (r) 3.30 Băieți de oraș 4.00 Poftiți pe la noi: Poftiți la circ (r).

PRIMA TV
7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.00 Cronica Cârcotașilor 22.00 Focus 23.00 Starea nației 0.00 Cronica Cârcotașilor (r) 2.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" (r) 3.00 Film: „Ringo" (r) 4.00 Focus (r) 5.30 Starea nației (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! (r) 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.10 Film: „Căile iubirii" (SUA, 2013). Cu: Breann Johnson, Glen Powell, Bill Paxton 22.00 Serial: „Hotel imperial" 23.00 Distracțiile lui Cazacu 23.35-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.15 La Măruță (r) 7.15 Film (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Shaggy Dog" (r) 14.00 Film: „The Freshman" (r) 16.00 Film: „Ishtar" (SUA, 1987) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Punct de impact" (SUA, 2008). Cu: Brian Austin Green, Melissa Keller 22.30 Film: „Prieten și dușman" (SUA, 1997). Cu: Harrison Ford, Brad Pitt 0.45-4.00 Reluări.

MIRA SORVINO
– luni, 22.10 –

RAY STEVENSON
– marți, 22.30 –

ALEJANDRA GARCÍA
– luni-duminică, 18.00 –

HARRISON FORD
– joi, 1.00 –

MELISSA KELLER
– miercuri, 20.30 –

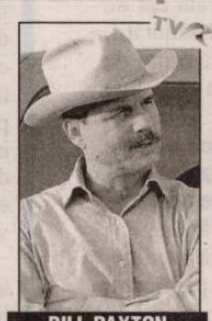

BILL PAXTON
– sâmbătă, 20.10 –

CHARLOTTE RAMPLING
– sâmbătă, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 18 februarie

TVR 1
6.55 Cu capu-n zori 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial: „Furtună la palat" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Ediție specială 13.30 Guști! Și apoi mănânci cu chef Alex Petricean (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Handbal: SCM Râmnicu Vâlcea – CSM București 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Anchetele comisarului Antonescu (r) 23.00 Serial: „Fantomele fiordului" 1.40-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Profu' 21.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Term Life" (r) 2.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 2.30 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Serial: „Adela" 22.30 Film: „Lara Croft: Tomb Raider" (SUA, 2001). Cu: Angelina Jolie 0.30 Observator 1.00 Film: „Sabrina" (SUA 1995). Cu: Harrison Ford, Julia Ormond 3.45 Asia Express (r).

PRIMA TV
7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" (r) 20.00 Selly Show 22.00 Focus 22.30 Starea nației 0.00 Film: „Lumea de dincolo: Evoluția" (SUA, 2006). Cu: Kate Beckinsale 2.30 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" (r) 3.30 Sănătate cu stil (r) 4.00 Focus (r) 5.30 Starea nației (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Seial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Teleșcoala: Clasa a VIII-a (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360°-GEO (r) 15.00 Teleșcoala: Clasa a XII-a (r) 16.00 Handbal: Gloria Buzău – HC Zalău 17.30 Serial: „Primăverii" 17.58 #NuExistăNuSePoate! (r) 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „În apărarea fiului" (partea a II-a) 22.45-5.05 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 Film: „Ishtar" (r) 8.45 Serial: „La Bloc" (r) 11.15 Film: „Gloria" (r) 13.30 Film: „In Good Company" (r) 15.45 Film: „Cele două fețe ale dragostei" (SUA, 1996). Cu: Barbra Streisand 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Adâncul albastru" (SUA, 2005). Cu: Paul Walker, Jessica Alba 22.45 Film: „Raidul 2" (SUA, 2014) 2.00-4.00 Reluări.

VINERI – 19 februarie

TVR 1
6.55 Cu capu-n zori (r) 9.45 Teleshopping 10.00 Telejurnal regional 10.45 Serial (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.00 Ediție specială 13.30 Românii care au schimbat lumea (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.10 Serial: „Furtună la palat" 18.30 Serial: „Arta crimei" 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „William, tânărul cuceritor" (Franța, 2015). Cu: Jean-Damien Detrouillon, Tiesay Deshayes 23.00 Doc.: „Hobița, Coloana și tractorul" (r) 23.30 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.45-5.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.00 Film: „Jumper: oriunde, oricând" (coprod., 2008). Cu: Hayden Christensen 1.30 Film: „Accident Man" (r) 3.00 Arena bucătarilor (r) 3.30 Vorbește lumea (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Greu de pensionat 2" (SUA, 2013). Cu: Bruce Willis, Helen Mirren, John Malkovich 22.45 iUmor (r) 1.30 Film: „Lara Croft: Tomb Raider" (r) 3.30 Asia Express – Drumul comorilor (r).

PRIMA TV
7.00 Focus la prima oră 10.00 Serial: „Ringo" (r) 11.00 Teleshopping 12.00 Teleshopping LIVE 14.00 Focus 15.00 Serial: „Sacrificii în numele iubirii" 16.00 Serial: „Ringo" 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 18 19.30 Flash Monden 20.00 Film: „Prietena mea genială" (Italia, 2018) 22.30 Film: „Filantropica" (România, 2001). Cu: Mircea Diaconu, Mara Nicolescu 1.00-5.30 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r).

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Destine ca-n filme (r) 9.00 Teleșcoala (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Teleșcoala (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 România... în bucate (r) 17.30 Serial: „Primăverii" 17.55 Distracțiile lui Cazacu (r) 18.25 Cronici Mediteraneene 19.00 Telejurnal 20.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai 6.00 Cap compas (r).

PRO CINEMA
5.15 La Măruță (r) 7.15 Film: „Mirror Has Two Faces" (r) 9.15 Serial (r) 12.15 Film: „Răsfățatul" (SUA, 1982) 14.15 Film (r) 16.30 Film: „O rețetă letală: misterul budincii de prune" (SUA, 2016) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Omul din umbră" (SUA, 2006). Cu: Steven Seagal, Eva Pope 22.30 Film: „Crocodilul vs Anaconda" (SUA, 2015). Cu: Corin Nemec 0.15 Film: „Shadow Man" (r) 2.15 Film: „Lake Placid vs Anaconda" (r) 3.45 Serial: „La Bloc" (r).

SÂMBĂTĂ – 20 februarie

TVR 1
7.00 Tezaur folcloric (r) 8.00 Serial: „Toate pânzele sus!" 9.00 Eu pot! (r) 10.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 11.00 Levintza prezintă 11.30 1, 2, 3 și afli tot ce vrei! (r) 12.00 Petmania 13.00 Ediție specială 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui (r) 15.30 Cooltura 16.00 Lumea azi 16.30 Banii tăi 17.20 Lună albă (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Mircea" (România, 1989) 23.40 Dosar Romania (r) 1.40 Doc.: „Dosarele extratereștrilor" 2.00-4.40 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la PRO TV 11.00 Film: „Dragoste pe note" (SUA, 2013) 13.00 Șef sub acoperire (r) 14.00 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Captain Marvel" (SUA, 2019). Cu: Brie Larson, Samuel L. Jackson 22.15 Film: „AXL" (SUA, 2018). Cu: Alex Neustaedter 0.15 Profu' (r) 1.15 Pe bune?! (r) 2.15 Serial: „Las Fierbinți" (r) 4.15 Film (r).

antena 1
6.00 Observator 9.15 Film: „Pistruiatul: Insurecția" (România, 1986) 11.00 Serial: „Adela" (r) 13.00 Observator 13.45 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva 22.30 Film: „Misiune imposibilă 2" (SUA, 2000). Cu: Tom Cruise, Thanide Newton, Dougray Scott 1.45-3.30 Reluări.

PRIMA TV
7.00 Camera de râs 7.30 Teleshopping LIVE 9.00 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977). Cu: Draga Olteanu Matei 11.00 Sănătate cu stil 11.30 Film: „Sosesc păsările călătoare" (România, 1984) 14.00 Film: „Mamă de ocazie" (SUA, 2009). Cu: George Lopez 16.00 Alege rețeta națională 18.00 Focus 18 19.30 Flash Monden 20.00 Film: „Masca inocenței" (SUA, 2012). Cu: Sean Bean, Charlotte Rampling 22.30 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 2006). Sam Elliott 0.30-5.30 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial (r).

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Serial: „Strop și balonaș" 9.00 MotorVlog (r) 9.30 Generația Fit (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Descălecați în Carpați (r) 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Frați de viță 17.30 MotorVlog (r) 18.00 Zile cu stil (r) 19.00 Telejurnal 19.35 E vremea ta! 20.10 Film: „Căile iubirii" (SUA, 2013). Cu: Breann Johnson, Glen Powell, Bill Paxton 22.00 Serial: „Hotel imperial" 23.00 Distracțiile lui Cazacu 23.35-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.30 Ce spun românii (r) 7.30 Film (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.30 Film: „Mirror Has Two Faces" (r) 14.0 Film (r) 16.00 Film: „Un antrenor de legendă" (SUA, 2014). Cu: Jim Caviezel 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Păcătoasa" (SUA, 2010) 22.30 Film: „Omul din interior" (SUA, 2006). Cu: Denzel Washington 1.00 Film: „Cum să-ți pierzi virginitatea" (SUA, 2010) 2.30-6.00 Reluări.

DUMINICĂ – 21 februarie

TVR 1
7.00 Universul credinței (r) 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului (I) 11.50 Minutul de agricultură (r) 12.00 Viața satului (II) 13.00 Ediție specială 13.05 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 15.30 Adevăruri despre trecut (r) 16.30 Omul și timpul 17.00 Exclusiv în România (r) 18.00 Dosar România (r) 19.00 Breaking Fake News 20.00 Telejurnal 21.10 Cu drag... de Dragobete (r) 23.00 Garantat 100% (r) 0.00 Replay (r) 1.00 Doc.: „Dosarele extratereștrilor" 2.10-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „În tabăra copiilor" (SUA, 2008) 13.00 Apropo Tv 14.00 Film: „Ace Ventura – Un nebun în Africa" (SUA, 1995) 16.00 Imperiul leilor (r) 18.00 România, te iubesc! (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Casino Royale" (coprod., 2006) 23.00 Film: „Cincizeci de umbre întunecate" (SUA, 2017) 1.30-5.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 10.00 Casa Zurli 11.00 Film: „Veronica" (România, 1972) 13.00 Observator 13.15 Te cunosc de undeva (r) 16.30 Film: „Indiana Jones și Ultima cruciadă" (SUA, 1989). Cu: Harisson Ford 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „G.I. Joe: Represalii" (SUA, 2013). Cu: Channing Tatum, Dwayne Johnson 0.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV
7.00 Camera de râs 7.30 Teleshopping Live 9.00 Film: „Mamă de ocazie" (r) 11.00 Insider Politic 12.00 Selly Show (r) 14.00 Film: „Iarna bobocilor" (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Bucătarul" (Franța, 2012). Cu: Jean Reno 22.00 Film: „Răzbunarea gemenilor" (SUA, 1999). Cu: Willem Dafoe, Sean Patrick Flanery 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dragostea nu uită" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 9.15 Serial: „În ritmul vieții" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Sara" (r) 13.45 Teleshopping 14.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r) 15.00 Serial: „În ritmul vieții" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dragostea nu uită" 18.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" 19.00 Serial: „Sara" 21.00 Serial: „În ritmul vieții" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-3.45 Reluări. 4.15 Serial: „Doctorul casei" 5.00 Serial: „La ușa ta, iubirea" (r).

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Frați de viță (r) 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film: „Alo, aterizează străbunica!" (România, 1981) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Rețeaua de idoli (r) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Astă seară dansăm în familie" (România, 1972) 22.10 Film: „Inocenți cu mâini murdare" (coprod., 1973) 0.30-5.05 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.15 Ce spun românii (r) 8.15 Film: „The Toy" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „When the Game Stands Tall" (r) 14.45 Film (r) 16.30 Film: „Dansând la Harvest Moon" (SUA, 2002). Cu: Jacqueline Bisset 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Obsesia" (SUA, 2009). Cu: Idris Elba 22.45 Film: „Războiul căsătoriilor" (coprod, 2006). Cu: John Stamos 0.45 Film: „Ritualuri de împerechere" (SUA, 1999). Cu: Carmen Electra 2.30-5.45 Reluări.

CONSONANȚE

Integramă de **M. ALBU**

VENTIL, VALVĂ		TITLU DE PRINCIPE		BRITANIC CU KILT		FIINȚA RAȚIONALĂ		SECȚIE FINANCIARĂ		DOTATĂ DE ZBOR	
SPORTIV DE MARE CLASĂ		A DA DE BELEA		FLUVIU ÎN GERMANIA		ÎN GARĂ!		CREMĂ... DE DINȚI		SEAMĂNĂ CU FOCA	
JUCĂTOR LA „UNIBET"							MĂIESTRIE				
CLEȘTE DE ELECTRICIAN							RĂSĂRIT PE HARTĂ				
						MARE PREMIU DE FILM					
						ȚINUT CU BOGĂȚII FABULOASE					
PICIORUȘ LA MUFE TV				ACCEPTĂRI DE SCUZE							
FORMĂ JOASĂ DE RELIEF				TALER ÎN BALANȚĂ							
		ȚARA LUI DANTE							ÎN PIPĂ!		
		LĂCAȘ PROFETIC DIN DELFI							PRĂJITURĂ CA UN COZONAC EL		
	PEDEPSE PENALE GRELE							A GOLI PAHARUL			
	SEMN DE ÎNCHINARE							NEVĂZĂTOR			
					SALUT PENTRU GENERAL					COTĂ-PARTE DE ALIMENTE	
					A SE MURA						
CONSEMNAT CU PIXUL				AFECȚIUNE A VASELOR DE SÂNGE							
CREANGĂ				DIN VOAL!							
SIROP											
			MĂSURA LUI CUZA				DEBUT LA „BOAVISTA"				NOTĂ DIN REFREN!
			INTRARE ÎN CETATE!				ÎN VERS!				
EMBLEME DE REVOLUȚIONARI								TITLU DE NOBIL BRITANIC			
PREFIX TV											
				VORBE DE CLACĂ, BALIVERNE							

Umor

Ion și Maria nu puteau avea copii și s-au dus la un preot foarte priceput, care le-a spus că ar trebui să se ducă la biserica din Paris și să aprindă o lumânare. Zis și făcut.

Peste 6 ani preotul se hotărăște să le facă o vizită. Ajunge acasă la ei, sună la ușă și deschide ușa o fetiță.

– Buna ziua, mama e acasă?

– Nu, e la spital, la maternitate, s-a dus să aducă pe lume al șaselea copil.

– Și tata?

– S-a dus la Paris să stingă lumânarea.

O blondă către soț:
– Cristinele, dă-mi șamponul tău!
– La ce îți trebuie dacă-l ai pe al tău?
– Păi p-al meu scrie „pentru păr uscat" dar eu l-am udat deja!

– Nu pot să înțeleg de ce am fost adus la pol... poliție! exclamă un bețiv, plin de indignare.
– Pentru băutură! îi răspunde ofițerul de serviciu.
– Păi de ce nu zici așa? Adu-mi un coniac!

Un cuplu merge la munte.
Ea: Iubitule, peisajul ăsta mă lasă mută.
El: Perfect, punem cortul aici.

Un om merge la medic să vadă cum stă cu analizele.
Doctorul:
– Domnule, am două veşti, una bună, alta rea. Cea rea e că ți s-au micșorat plămânii de la fumat. Iar cea bună, acum are loc ficatul!

SUDOKU

jocul săptămânii: 6

		2		6			4	
9		7	1					
5				8	7		9	
8					5			
1		6		7		9		5
			6					8
	9		8	1				4
					4	7		6
	1			5		8		

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 5

8	9	4	3	2	1	5	6	7
3	2	7	5	4	6	8	1	9
6	1	5	7	9	8	4	3	2
9	3	2	1	8	4	6	7	5
4	5	6	2	3	7	9	8	1
1	7	8	9	6	5	2	4	3
7	8	3	4	5	9	1	2	6
2	4	9	6	1	3	7	5	8
5	6	1	8	7	2	3	9	4

Soluția integramei „IDENTITĂȚI"

Orizontal: T - I - S - P - U - V - TRANSPARENTA - OSTROV - STIL - ZILE - RUSE - CV - TURN - TIUI - A - BAN - OTET - TOT - U - SOIA - ATACA - NR - RARIRI - AI - IOANIT - VAR - SALT - IAR - MIM - LAIC - RUDARI.

Verificați-vă cunoștințele!

Cântece și cântăreți

1. Ce vestit cântăreț din mitologia greacă era atât de iscusit încât adormea fiarele cu cântecul său?
2. Cum se numea zeița muzicii instrumentale și a cântecului vocal în mitologia egipteană?
3. Cum se numește eroul poemului medieval german „Cântecul Nibelungilor"?
4. Ce poet român (1881-1938) a publicat în 1916 volumul „Cântece fără țară", retipărit în 1924 în volumul „Poezii" și în toate edițiile care au urmat?
5. Ce compozitor german (1833-1897) a compus în 1882 cantata pentru cor și orchestră „Cântecul parcelor"?
6. Ce mare pictor italian (1573-1610) a realizat tabloul „Cântăreț la lăută"?
7. Ce reprezintă în istoria cinematografiei filmul „Cântărețul de jazz" realizat la New York, în 1927, de regizorul Alan Crosland?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeul vânătorii din mitologia mongolă se numea Manahan. 2) Vânătorul din mitologia greacă ucis de Artemis și transformat în constelație se numea Orion. 3) Zeul vânătorii din mitologia egipteană se numea Onuris. 4) Lucrarea „Pseudo-kinegheticos" aparține lui Alexandru Odobescu. 5) Tabloul „Vânătoare în zăpadă" poartă semnătura lui Pieter Bruegel cel Bătrân. 6) Autorul operei „Freischutz" este compozitorul Carl Maria von Weber. 7) Filmul american „Vânătoare mortală" a fost realizat de regizorul Peter R. Hunt.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Spini și buruieni" am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; Georgeta Ioan și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch, Prof. Mihai Piscureanu,* București.

✉ ***Prof. MARILENA POPESCU, București.*** Vă multumim pentru cuvintele frumoase și pentru sugestii. După cum vedeți, am hotărât să ne ocupăm mai mult de monumentele românești și o vom face periodic. Vă dorim mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

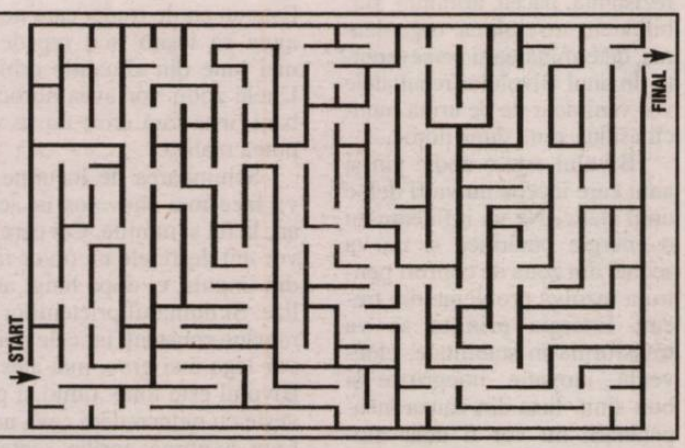

Grădina de lângă casă

Planta de catifea

(Gynura aurantiaca)

● Originară din estul Asiei și Indonezia, la noi în țară este cunoscută ca plantă decorativă de interior. În ghivece poate atinge înălțimea de 20-40 cm, trăiește 2-3 ani, după care își pierde aspectul decorativ.

● Planta are frunzele purpurii, lungi de 10-20 cm, cu formă ovală și margini dințate, acoperite cu un puf dens. Pentru a crește compact se pot tunde vârfurile ramurilor care se dezvoltă vertical.

● Înflorește toamna și iarna, iar florile sunt galbene, asemănătoare celor de păpădie. Este bine ca acestea să se îndepărteze, din cauza mirosului neplăcut.

● Planta preferă lumina puternică dar filtrată, pentru a nu-i afecta frunzele. Iarna trebuie amplasată lângă o fereastră bine luminată.

● Nu suportă temperaturi mai mici de 13 grade Celsius. Pentru a se dezvolta optim are nevoie de 20 grade Celsius.

● Nu se udă foarte des din cauza rădăcinilor foarte subțiri care pot putrezi ușor. Vara se udă astfel încât solul să fie reavăn, iar iarna se udă mai rar.

● Din primăvară până în toamnă i se administrează îngrășăminte. Se transplantează anual, în lunile februarie-martie.

● Se poate înmulți prin butășirea tulpinilor puse la înrădăcinat în apă.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

2021 Anul Bivolului de metal

Anul Nou Chinezesc are mai mult de 4.000 de ani de istorie şi anul acesta, pe 12 februarie începe Anul Nou al Bivolului de metal, care se va încheia pe 30 ianuarie 2022.

Astrologii ne îndeamnă să muncim din greu pentru a ne urma visurile, să ne protejăm familia, să fim organizaţi cu timpul şi cu priorităţile şi să rămânem pe calea pe care am ales-o chiar dacă vom întâmpina dificultăţi. Acesta va fi drumul către succes.

Prin urmare, în 2021 vor avea sigur succes cei care se vor implica cu responsabilitate în ceea ce fac. Va fi un an analitic, în care vom cumpăni bine ceea ce am realizat până acum pentru a asigura şi împlini viitoarele proiecte. Bivolul ne cere să ne îmbunătăţim performanţele.

În astrologia chineză Bivolul este un animal puternic, hotărât şi încăpăţânat, statornic, loial, sincer şi de încredere. Semnifică munca grea, forţa, rezistenţa, pacea, armonia, stabilitatea, disciplina, organizarea, determinarea şi perseverenţa. În anul Bivolului rezultatele vor veni doar de pe urma muncii asidue şi nu după noroc.

Bivolul este o zodie yin şi anul care începe nu va fi deloc unul static. Ne va influenţa cu o energie puternică şi ne va scoate din zona de confort pentru a rezolva probleme din trecut. Energia primită se va transforma în stabilitate, elocvenţă, inovaţie, integritate şi bun simţ. Însă din cauza încăpăţânării nu vor fi doar momente bune tot anul. Vor fi perioade când va trebui să ţinem seama de ceea ce vorbim, când va fi necesar să nu dăm curs gândurilor negative şi nici emoţiilor distructive. Atunci va trebui să folosim inteligenţa ca armă împotriva furiei.

Culorile norocoase în anul Bivolului sunt: ● pentru noroc de bani – roşu, roz, galben, portocaliu ● pentru creativitate – verde, bej, maro ● pentru popularitate – albastru, bleumarin, violet ● pentru sănătate şi putere interioară – alb, auriu, argintiu.

Un lucru de care trebuie să ţinem seamă în 2021 este sănătatea. Bivolul are vulnerabili plămânii, astfel există riscul unor infecţii respiratorii severe. Este o perioadă prielnică rezolvării unor probleme legate de sănătate, aşadar este posibilă adoptarea unei noi diete.

Din punct de vedere financiar urmează un an în care nu

trebuie să lenevim şi să aşteptăm ca banii să pice din cer. Este un an de trudă, care ne va ajuta să ieşim mai repede şi mai bine din situaţiile critice. Unele zodii vor avea noroc la bani, însă fără efort nu se vor putea realiza.

Schimbarea de locuinţe se va face mai anevoios în acest an, la fel şi nunţile. Cei care îşi vor uni destinele nu o vor face din impuls, ci după lungi analize. Şi numărul prieteniilor va rămâne constant, iar cele noi se vor lega mai greu, mai ales că Bivolul este loial, timid şi priveşte cu neîncredere ceva nou. Luni cu noroc: aprilie, septembrie şi decembrie. Luni nefericite: mai, iunie şi iulie.

Familia va ocupa un loc principal în preocupările noastre din acest an. Bivolul este familist convins, protector, loial şi grijuliu cu cei dragi. Indiferent că este vorba despre copii, părinţi sau partenerul de viaţă, vor avea loc multe evenimente, unele dintre acestea constituindu-se în încercări dificile. Oricum, tot ce ţine de rutină se va schimba. Nu vor fi veşti rele pentru că toate se vor concretiza într-o cunoaştere mai amănunţită a celor dragi, a situaţiei familiale, ne vom redescoperi pe noi înşine şi vom şti mai bine ce dorim de la viaţa noastră familială şi intimă.

Bărbaţii născuţi în anul Bivolului sunt demni de încredere şi siguri pe ei. Îşi pun toată inima în tot ceea ce fac şi simt o mare responsabilitate faţă de familia lor. Cu toate acestea, datorită încrederii lor, care adesea se transformă însă în aroganţă, nu permit nimănui să meargă împotriva regulilor lor.

Femeile născute în anul Bivolului sunt calme şi blânde. Nu vor ceda niciodată sorţii şi rareori se vor gândi să aleagă o altă alternativă. Dar, indiferent de ce fac, vor merge pe drumul pe care îl aleg până la sfârşit.

Lucruri norocoase pentru nativii Bivol: ● culori – albastru, galben, verde ● numere – 1, 4 ● flori – crin şi bambus ● direcţii de bun augur: est, sud-est ● direcţiile bogăţiei: nord-vest.

Lucruri ghinioniste pentru nativii Bivol: ● culori – roşu, maro ● numere – 3, 6.

Iată şi principalele sfaturi pe care trebuie să le urmăm în prima zi a Anului Nou ca să ne meargă bine. ■ Tradiţia spune să întâmpinăm musafirii cu ceai şi dulciuri, fructe confiate, care au menirea de a îndulci anul care a venit. ■ Toate cuvintele cu conotaţii negative sunt interzise! ■ Nu spargeţi ceramică sau sticlă. Spargerea acestora va rupe legătura cu prosperitatea şi averea. ■ Nu faceţi curăţenie sau nu măturaţi! ■ Nu folosiţi foarfece, cuţite sau alte obiecte ascuţite. Acestea vă vor reduce fluxul de bogăţie şi succes. ■ Nu vizitaţi familia soţiei! Revenirea la părinţii ei de ziua de Anul Nou înseamnă că există probleme de căsătorie şi, de asemenea, poate aduce ghinion întregii familii. Cuplul ar trebui să viziteze familia soţiei în a doua zi. ■ Evitaţi să vă bateţi şi să plângeţi. ■ Fiţi atenţi ce cadouri faceţi! Ceasurile sunt cele mai proaste cadouri, fiind considerate sinonime cu plata ultimului omagiu.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Omul – creaţie a propriei sale gândiri ■ Armata de giganţi a lui Frederic Wilhelm ■ Karl Naundorff – ceasornicarul care a vrut să fie rege ■ Activitate vulcanică în Europa ■ Reducerea riscului de cancer ■ Prieteni în filme, duşmani în realitate

HOROSCOP

15-21 februarie 2021

BERBEC 21.03-20.04

În aceste zile ies la iveală prieteni pe care i-aţi cam uitat. Primiţi veşti surprinzătoare despre venitul dumneavoastră sau despre un bun pe care îl deţineţi. Unii nativi se vor implica într-o relaţie de care nu ar trebui să vă apropiaţi dar nu puteţi rezista.

TAUR 21.04-21.05

Sunteţi admiraţi şi se poate întâmpla ceva care vă poate pune numele în lumină. O discuţie cu un şef sau un părinte vă poate prinde însă cu garda jos şi s-ar putea să încasaţi câteva reproşuri dure. Fiţi precauţi!

GEMENI 22.05-21.06

Acum puteţi termina lucrări mai vechi, proiecte şcolare sau ceva legat de scris. Cu toate acestea, o surpriză legată de mass-media sau de învăţământul superior s-ar putea să producă o schimbare bruscă. Nu e deloc rău!

RAC 22.06-21.07

Săptămâna aceasta primiţi bani sau o favoare de la cineva, poate chiar o sumă rambursată de la guvern. Finalizaţi nişte tranzacţii vechi sau ceva legat de o moştenire. Fiţi grijulii şi nu vă pierdeţi răbdarea dacă intervin întârzieri.

LEU 22.07-22.08

Intraţi în contact cu foşti parteneri sau vechi prieteni, iar cineva va face ceva care vă va lua prin surprindere. Există posibilitatea să faceţi cunoştinţă cu cineva care vi se pare neobişnuit. Între timp, vă ocupaţi intens de îmbunătăţirea sănătăţii.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Cu siguranţă vă veţi concentra asupra slujbei şi a sănătăţii personale, de unde primiţi veşti bune. S-ar putea să vă doriţi mai multă libertate sau să cochetaţi cu sentimente rebele. Fiţi răbdători cu cei din jur.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Energia puternică de care dispuneţi va avea impact asupra relaţiilor romantice. O surpriză vă ia pe nepregătite şi totul se transformă în momente distractive legate de copii. Acum dorinţa de a îmbunătăţi atmosfera de acasă este foarte puternică. Succes!

SCORPION 23.10-21.11

Primiţi o veste bună legată de casă sau familia dumneavoastră s-ar putea extinde. În weekend este posibil să participaţi la o întrunire, unde vă veţi întâlni cu persoane din trecutul dumneavoastră.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

În această săptămână ceva neaşteptat vă va afecta rutina zilnică. Este posibil să întâlniţi oameni noi, să vedeţi locuri noi sau să schimbaţi modul în care faceţi lucrurile zilnic. Veştile bune vă vor face să simţiţi un entuziasm şi un optimism debordant.

CAPRICORN 22.12-19.01

Acum puteţi termina vechile afaceri lăsate uitării sau să negociaţi proiecte amânate. În acelaşi timp, există posibilitatea bruscă de a câştiga mai mulţi bani. În weekend vă cumpăraţi ceva la care visaţi de ceva vreme.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Vă implicaţi serios în relaţia cu nişte prieteni vechi sau luaţi legătura cu un fost partener din trecutul dumneavoastră. Ceva sigur vă va surprinde plăcut şi s-ar putea să vi să deschidă nişte uşi pe care le credeaţi ferecate pentru totdeauna. Succes!

PEŞTI 19.02-20.03

Mai mult ca celelalte semne zodiacale, în aceste zile veţi avea posibilitatea să vă cercetaţi trecutul. Examinarea sinelui ar putea dezvălui noi adevăruri pe care le veţi expune celor mai buni prieteni.

Nativul săptămânii: **ELENA BĂCĂOANU** (16.02.1936 – 25.02.2012)

A fost o emblemă a paraşutismului românesc şi mondial. Această nativă a zodiei Vărsător a fost campioană mondială (1958), campioană balcanică (1961), cu 16 titluri de campioană naţională, 4 recorduri mondiale (între 1961 şi 1964), a făcut 1.560 de salturi şi a primit numeroase distincţii.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a alla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Preţ abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	9,00 LEI
❑ 2 LUNI	18,00 LEI
❑ 3 LUNI	27,00 LEI
❑ 4 LUNI	36,00 LEI
❑ 5 LUNI	45,00 LEI
❑ 6 LUNI	54,00 LEI

Abonamente 2021

Abonaţi-vă la revista Magazin direct la redacţie!

Abonamente 2021

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1 Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

2 Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 38 euro sau 45 $,
– 6 luni: 75 euro sau 90 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI) ...
Suma în litere (LEI) ...
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1536 • ANUL LXIV • 18 FEBRUARIE 2021 • 16 PAGINI • 3 LEI Nr. 7 (3286)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club
E bine de ştiut
5 reguli de aur
Dosarele frumuseţii
Secretele tenului tânăr şi catifelat

„Să gândeşti este dificil. De aceea majoritatea oamenilor judecă."
– Carl Jung

COMORILE EGIPTULUI

Mumia cu limbă de aur

Recent, o echipă de arheologi a descoperit într-un sit egiptean antic numit Taposiris Magna, o mumie veche de 2.000 de ani. Nu asta a fost surpriza oamenilor de ştiinţă, ci faptul că mumia avea o limbă de aur.

După primele estimări, se pare că cei care au îmbălsămat mumia „i-au ataşat o limbă de aur pentru a se asigura că decedatul va putea vorbi în viaţa de apoi", cel puţin aşa anunţă Ministerul Egiptean al Turismului şi Antichităţilor într-o declaraţie publicată pe 29 ianuarie care are ataşată şi fotografia pe care o reproducem mai sus.

De ce avea mumia nevoie de o limbă de aur? Ca să vorbească direct cu zeii?

De exemplu, dacă mumia cu limbă aurie l-ar fi întâlnit în viaţa de apoi pe Osiris, zeul lumii de dincolo şi al morţilor, ar fi trebuit să poată vorbi cu acesta, se afirmă în comunicatul de presă, după cum relatează *LiveScience*.

Totuşi, nu este clar dacă nu cumva mumia a avut un impediment de vorbire atunci când erau în viaţă, cum nu este clar nici de ce limba a fost făcută în mod special din aur sau dacă este cu adevărat o limbă sau doar o amuletă.

Arheologii, în frunte cu Kathleen Martinez, din Republica Dominicană, au descoperit mumia într-una dintre cele 16 morminte de la Taposiris Magna, unde se află temple dedicate lui Osiris şi lui Isis, zeiţa care era atât soţia, cât şi sora lui Osiris.

Anterior, arheologii au descoperit un mic tezaur de monede decorate cu chipul Cleopatrei a VII-a, sugerând că templele ar fi fost utilizate în timpul domniei acestei regine.

Cele 16 morminte descoperite în situl arheologic ascund şi alte comori nebănuite. Printre acestea, o mumie femeie cu o mască mortuară care îi acoperă o parte din corp şi care pare că zâmbeşte.

Alte două dintre mumii au fost găsite împreună cu fragmente de papirus pe care cercetătorii le analizează şi pe care încearcă să le descifreze. În plus, „bandajele care încastrează una dintre aceste mumii prezintă decoraţiuni aurii ale lui Osiris", se mai specifică în comunicat.

Cercetătorii au anunţat că au mai scos la iveală şi câteva statui care înfăţişează oamenii îngropaţi în mormintele descoperite în acest sit arheologic.

Statuile sunt atât de bine conservate, încât se pot distinge chiar şi detaliile coafurilor, au aspectul îngrijit al unor oameni obişnuiţi, serioşi, fără zâmbete pe faţă.

Deşi arheologii nu sunt siguri când au murit acei oameni, sunt totuşi de părere că acei oameni au trăit într-un moment în care Egiptul era condus fie de dinastia Ptolemeilor (între 304 î.e.n. şi până la 30 î.e.n), fie de Imperiul Roman, care a preluat teritoriul după moartea Cleopatrei a VII-a, în 30 î.e.n.

Deocamdată, echipa formată din arheologi din Egipt şi de la Universitatea din Santo Domingo din Republica Dominicană, condusă de Kathleen Martinez, îşi continuă săpăturile la Taposiris Magna, urmând ca detaliile descoperirilor să fie comunicate în perioada care urmează. La Taposiris Magna au mai fost descoperite opt frunze din aur care făceau parte dintr-o coroană din aur şi opt măşti din marmură datând din perioadele greacă şi cea romană.

> **„ÎNCĂ DE PE VREMEA LUI HOWARD CARTER, ARHEOLOGUL CARE A DESCOPERIT TOTUŞI MORMÂNTUL INTACT AL FARAONULUI TUTANKHAMON, ÎN 1922, LUMEA ERA DE PĂRERE CĂ EGIPTUL ŞI-A SPUS ÎNTREAGA POVESTE. CĂ LUCRURILE NU STAU DELOC AŞA, O DOVEDESC ŞI CELE MAI RECENTE DESCOPERIRI ARHEOLOGICE.**

Ruinele vechiului fort

Rămânem în Egiptul antic pentru a nota alte descoperiri arheologice de dată recentă.

Arheologii egipteni au dezgropat rămăşiţele unui templu din perioada dinastiei Ptolemeice, un fort roman şi o biserică copţă timpurie, potrivit Ministerului Egiptean al Turismului şi Antichităţilor preluat de *LiveScience*. Într-un comunicat din 18 ianuarie, autorităţile egiptene specifică faptul că biserica descoperită în situl arheologic cunoscut sub numele de Fort Shiha, în sudul Egiptului, a fost construită în incinta fortului roman. În privinţa templului, el datează din timpul dinastiei Ptolemeice, care a început la aproximativ două decenii după moartea lui Alexandru cel Mare, în 323 î.e.n., când generalul său, Ptolemeu I, a preluat partea egipteană a imperiului lui Alexandru şi a durat până în anul 30 î.e.n.

Templul este decorat cu un panou de gresie incomplet pe care apare o figură umană, înfăţişând un împărat roman, potrivit misiunii arheologice egiptene a Ministerului Egiptean al Turismului şi Antichităţilor, care a efectuat săpăturile.

Deşi panoul este incomplet, în scena gravată apare un chip care arată ca un împărat roman care stă lângă un altar cu o zeitate necunoscută deasupra acestuia, spun arheologii.

Templul mai are patru blocuri de gresie decorate cu motive de frunze de palmier, potrivit lui Mostafa Waziri, secretar general al ministerului de antichităţi. În templu, arheologii au găsit, de asemenea, o inscripţie în scriere hieratică (sistemul local de scriere cursivă şi simplificată a hieroglifelor, folosit în Egiptul antic) despre un împărat grec, precum şi câteva cartuşe (hieroglife egiptene sculptate altorelief, înconjurate de o formă ovală verticală) ale regilor ptolemeici.

Adevărul este că arheologii ştiau despre existenţa acestui sit din Aswan de mai multă vreme. Din 1920 până în 1922, arheologul german Hermann Junker a dezgropat o parte din acesta, potrivit lui Mohamed Abdel Badie, şeful administraţiei centrale pentru Antichităţi din Egiptul de Sus. Cu toate acestea, excavaţia nu a fost niciodată terminată.

Ultimele săpături au aruncat mai multă lumină asupra bisericii copte timpurii construită acolo. Copţii, care reprezintă aproximativ 10 la sută din populaţia Egiptului, sunt descendenţii unei lungi filiaţii de egipteni antici care s-au convertit la creştinism undeva pe la începutul secolului I, potrivit *Enciclopediei Britanice*.

Noile săpături au arătat că biserica avea bolta de cărămidă roşie şi că zidul din cărămizi de pământ care înconjura clădirea sfântă este mai mare decât se crezuse anterior, având o lăţime de aproape 2,1 metri, după cum a declarat Abdel Badie. În ansamblu, partea de nord a bisericii are patru camere, o sală lungă şi o scară. Partea sudică are cuptoare care au fost folosite pentru coacerea ceramicii, iar pe partea estică au fost găsite dale de piatră.

Descoperirile sunt importante, demonstrând că Egiptul poate oferi încă multe surprize arheologice şi azi, nu doar în trecut.

GEORGE CUŞNARENCU

Vase ceramice găsite în situl Fortului Shiha din Aswan

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Activitate vulcanică în Europa

Cu excepţia peninsulei Italice şi a Islandei, pare un nonsens să se discute despre eventualitatea intrării în activitate a unor vulcani „continentali".

Totuşi, pe teritoriul german, în regiunea Eifel, se află un relief specific unei zone vulcanice, cu lacuri vulcanice, rămăşiţele unor explozii vulcanice violente ce au creat cel mai mare lac din zona de pe insula Santorini, de acum 3.500 de ani, dezastru asociat ulterior cu dispariţia Atlantidei.

Studiile amănunţite asupra erupţiei vulcanului din Eifel, începute în anii 1970, au relevat faptul că aceasta a blocat cursul Rinului, într-o perioadă imediat următoare ultimei ere glaciare.

Fluviul s-a eliberat ulterior, intrând pe cursul cunoscut astăzi, vulcanologii estimând că furia vulcanului a durat numai în jur de trei zile, dar a fost suficient ca 20 de kilometri cubi de rocă solidă să fie dislocaţi.

Laacher See în urmă cu aproximativ 13.000 de ani. Ea s-a şters aproape total din memoria colectivă, spre deosebire, de pildă, de cumplitul cataclism

Mulţi kilometri pătraţi au fost acoperiţi atunci cu un strat gros de câţiva metri de piatră ponce, în timp ce în jurul craterului resturile ejectate – cenuşă, bombe vulcanice, *lapilli* (fragmente de lavă topită de 2-65 mm) şi zgură – ating grosimi de peste 50 de metri.

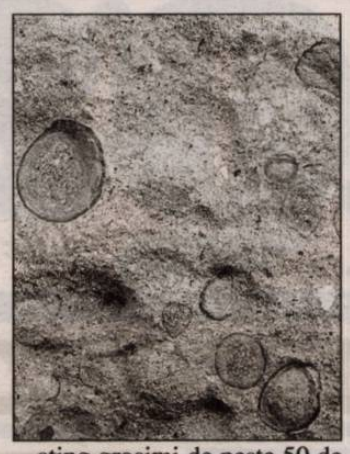

Cât despre forţa infernală a erupţiei, experţii apreciază că aceasta a proiectat materialul scos din măruntaiele pământului până la înălţimea de 20 de kilometri. Dar în timp ce majoritatea oamenilor de ştiinţă au considerat că activitatea vulcanică din zonă este de domeniul trecutului, o echipă de cercetători a descoperit indicii de activitate vulcanică pe baza datelor obţinute de la antene, care monitorizau mişcările subtile de pe supafaţa Pământului.

Concluziile studiului arată că există activitate vulcanică la aproximativ 400 de km adâncime, magmă care se deplasează sub Laacher See, iar zona terestră se deplasează într-o direcţie ascendentă şi descendentă pe o suprafaţă centrată pe zona Eifel, incluzând Luxemburg, estul Belgiei şi provincia Limburg (Olanda).

„Acest lucru nu înseamnă că o explozie sau un cutremur sunt iminente în această zonă, dar vom continua să monitorizăm zona pentru a înţelege şi a cuantifica mai bine orice risc potenţial" au declarat cercetătorii.

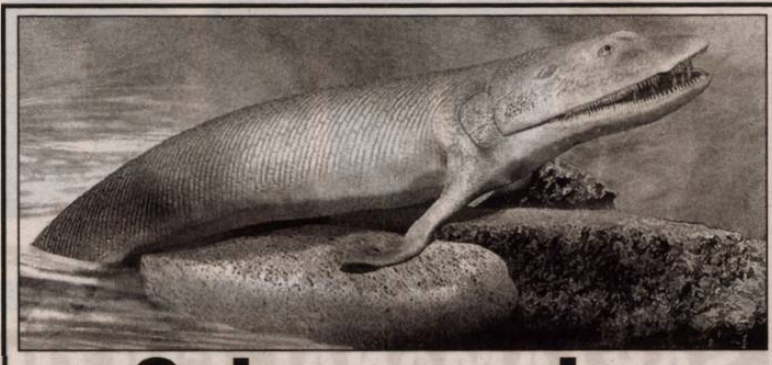

O descoperire pentru anatomia umană

În cei peste 160 de ani de când Darwin şi-a avansat ideea revoluţionară că mâna unui om, piciorul calului, paleta marsuinului sau aripa liliacului sunt construite pe acelaşi model, deoarece au evoluat dintr-un strămoş comun, biologii evoluţionişti au adunat dovezi din paleontologie, genetică şi embriologie care i-au dat dreptate.

O fosilă remarcabilă relevă faptul că degetele de la mâinile noastre au evoluat înainte ca vertebratele să părăsească mediul acvatic pentru a coloniza Pământul. Oasele de dimensiuni mici, reperate la înotătoarele pectorale ale unui peşte fosil – Elpistostege watsoni *– deschid pista discuţiilor despre eventuale elemente rudimentare, primitive ale mâinii umane.*

Vestigiile acestui specimen au fost scoase la lumină în Parcul naţional Miguasha din Quebec, Canada, echipa de cercetători australiano-canadiană stabilind că ele au o vechime de 380 de milioane de ani. Peştele respectiv aparţine unei grupe dispărute, care marchează tranziţia spre tetrapode (vertebrate cu patru membre, între care se numără şi omul), care aveau să pună stăpânire pe partea de uscat a planetei.

Examinarea respectivelor înotătoare ale exemplarului unic în lume, fosila de Elpistostege watsoni *fiind completă, a relevat prezenţa unor oase mici, alungite şi plasate liniar. Prin urmare, această dispunere i-a făcut pe oamenii de ştiinţă să se gândească la descoperirea primelor „proto-degete".*

Acest strămoş al mâinii rămâne integrat în înotătoare, totuşi este posibil că el îi permitea peştelui să se aventureze în ape mai adânci, dar şi, mai târziu, pe pământ solid. Această descoperire răstoarnă ipotezele anterioare despre cum a evoluat mâna umană, punând într-o nouă lumină evoluţia tetrapodelor, un eveniment esenţial în istoria vieţii pe Pământ.

Despre prepoziţii

Cititoarea noastră Oana D. ne întreabă care este exprimarea corectă: „plec/ merg să mă plimb *în* parc" sau „plec/ merg să mă plimb *la* parc".

În limba română prepoziţia *„la"* indică direcţia: „merg *la* ea" iar *„în"* pătrunderea sau staţionarea într-un anume loc.

Să vorbim corect!

Folosim prepoziţia *la* atunci când deplasarea se face spre locul în care se desfăşoară o acţiune, „merg la teatru" sau locul unei staţionări, „stau la munte".

Prin „merg la parc" înţelegem ori o plimbare în jurul parcului, în ziua respectivă sau, eventual vizionarea unui anume spectacol care are loc în parcul respectiv.

Folosim prepoziţia „în" în formulări de tipul „dorm în odaia din faţă", „intră în casă", „atârn umbrela în cuier", „mă doare în gât".

Aşadar, expresia „plec/ merg la parc" nu e chiar corectă. Este rudă cu o alta, folosită mai ales în zona Capitalei, şi anume „stau *la* bloc". În cazul acesta formularea corectă este „stau/ locuiesc *în* bloc, la etajul al treilea".

În ceea ce o priveşte pe cititoarea rubricii noastre, pentru că vine primăvara îi dorim plimbări cât mai plăcute *în* parc. *(I.S.)*

Omul – creaţie a propriei sale gândiri

Această idee şocantă a fost lansată de paleoantropologul belgian Marcel Otte, care susţine că motorul evoluţiei umanităţii ar fi, înainte de orice altceva, puterea spiritului său. Pentru elaborarea tezei sale, el a urmărit traseul gândirii simbolice preistorice, apoi „metamorfozele" acesteia, până în zilele noastre.

Cele peste trei milioane de ani de aventură umană se concentrează pentru Otte într-o întrebare deopotrivă provocatoare şi tulburătoare: „Chiar suntem atât de diferiţi de oamenii preistorici?"

Reprezentările a ceea ce el numeşte „umanităţile anterioare" incită la identificarea multor puncte comune între cei de azi şi australopitecii tematori din savană, neandertalienii care trăiau modest numai din ceea ce le oferea natura ori *Homo sapiens* din Chauvet şi Lascaux foarte preocupaţi de imaginea simbolică a cailor sălbatici.

Dacă eliminăm impresia falsă că strămoşii noştri îndepărtaţi populau un fel de „timp îngheţat", în vreme ce noi ne zbatem într-o grabă permanent accelerată, similitudinile există. Potrivit lui Marcel Otte, motorul principal al lungii noastre evoluţii se ascunde în sistemul nostru de gândire, în cultura pe care o construim şi nu în biologie sau în constrângerile mediului.

Raţiunea de a fi a omului modern este mai buna înţelegere a lumii pentru

a o putea controla mai bine ulterior: *„Procesul uman este o căutare nesfârşită activată de gustul pentru necunoscut şi insesizabil. Niciun gest, nicio acţiune, nicio speranţă nu poate fi avută în vedere în afara acestui mecanism spiritual ce ne duce, din statutul de primată forestieră, în cel de biped social şi expansionist ale cărui ambiţii distrug Terra".*

Omul s-a metamorfozat într-o specie care nu poate subzista decât prin propriile sale creaţii artificiale, până la a risca autodistrugerea printr-o prădare iraţională a planetei. *„Totuşi* – încheie Otte într-un registru optimist – *omenirea a fost făcută prin gândire şi prin gândire se va salva."*

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Seceta, învinsă cu ajutorul sunetelor

Undele sonore de joasă frecvență țintite către nori ar putea contribui la creșterea cantității de precipitații și la atenuarea secetei în regiunile aride, predispuse la acest fenomen.

Demonstrația practică a fost realizată de specialiști de la Universitatea Tsinghua, Beijing, care au „bombardat" norii cu unde sonore de 160 de decibeli – adică aproximativ cât degajă motorul unui avion în zbor.

Conducătorul echipei, profesorul Wang Guangqian, susține că undele sonore „excită norii și îi fac să vibreze, ceea ce crește probabilitatea coliziunilor dintre picăturile de apă minuscule, stimulând concentrarea acestora în particule mai mari și implicit șansele de ploaie". Cercetătorii chinezi au observat că, după lansarea de unde sonore către un nor, în norul respectiv se dezvoltau mai multe picături de apă și șansele de ploaie creșteau considerabil. Experimentele, total ecologice, au fost efectuate pe platoul tibetan, numit de chinezi Qingha, o zonă aridă, unde șansele de ploaie sunt, în mod natural, foarte reduse.

Echipa a folosit un motor diesel pentru a comprima aerul la nivelul mării, aerul fiind apoi expulzat spre un nor, cu degajare de unde sonore având frecvențe între 50 și 160 herți. Sunetul, care inițial, avea volumul de 160 de decibeli, a ajuns la norul situat la înălțimea de 1.100 m cu doar 30 de decibeli, suficient însă pentru a face ca micile particule de apă să înceapă să oscileze și să se izbească unele de altele, contopindu-se.

Experimentul a dovedit că prin această metodă cantitatea de precipitații a crescut cu până la 17%, ceea ce pentru zonele aride reprezintă o cifră uriașă.

Potrivit specialiștilor, cerul Chinei conține circa 20 trilioane de tone de vapori de apă atmosferici, dar numai 20% din această cantitate cade natural pe pământ – și în general la rate inegale, pe cuprinsul țării. Noua metodă ar putea fi implementată în special în regiunile aride din vestul Chinei, unde milioane de hectare de teren ar fi putea fi astfel redate agriculturii.

Îngrășarea „la bătrânețe" vă ajută la longevitate

Deși toți medicii ne spun că îngrășarea este un factor nociv pentru sănătate, nu întotdeauna lucrurile stau așa.

O echipă de cercetători de la Universitatea de Stat Ohio a analizat datele medicale a peste 8.000 de persoane și au remarcat un fapt neverosimil: adulții care și-au păstrat, pe toată durata tinereții și a vieții active, o greutate normală, dar au devenit supraponderali (atenție, supraponderali, dar nu obezi!) după vârsta de 50 de ani, au mari șanse să devină longevivi.

În schimb, reprezentanții generațiilor mai tinere, care se îngrașă, în general, de la vârste mai fragede decât părinții lor, sunt mult mai expuși unor probleme grave de sănătate și chiar riscului de deces prematur, din cauza grăsimii acumulate la vârste tinere.

Cei mai afectați sunt cei care au fost obezi încă din tinerețe și au continuat să ducă o viață dezordonată odată cu apropierea de vârsta a treia, a stabilit studiul.

„Principalul mesaj pe care datele colectate de noi îl transmit ar fi acela că oamenii care își încep vârsta adultă cu o greutate normală, acumulează, pe parcursul vieții, puține kilograme în plus și intră în categoria supraponderalilor spre sfârșitul vieții active, își pot crește probabilitatea de supraviețuire până la vârste înaintate", spune Xui Zheng, principalul autor al studiului.

Veninul unor cobre, armă de apărare

Deși șerpii sunt temuți ca animale de pradă, renumite pentru veninul lor, se pare că, la unele specii cel puțin, dezvoltarea glandelor producătoare de venin nu a avut loc în scopuri ofensive, ci defensive, ca un mijloc de apărare contra agresiunilor externe.

Cercetătorii din Țara Galilor au studiat comportamentul unor specii de cobră, ajungând la concluzia că veninul secretat de acesta nu are niciun rol în capturarea hranei obișnuite – mici rozătoare, păsări, insecte – ci pare să fi apărut ca modalitate de contracarare a atacurilor venite din partea altor specii. Concluzia contrazice părerea înrădăcinată până acum în rândul oamenilor de știință, potrivit căreia dezvoltarea veninului la șerpi ar fi fost generată în primul rând de variațiile dietare.

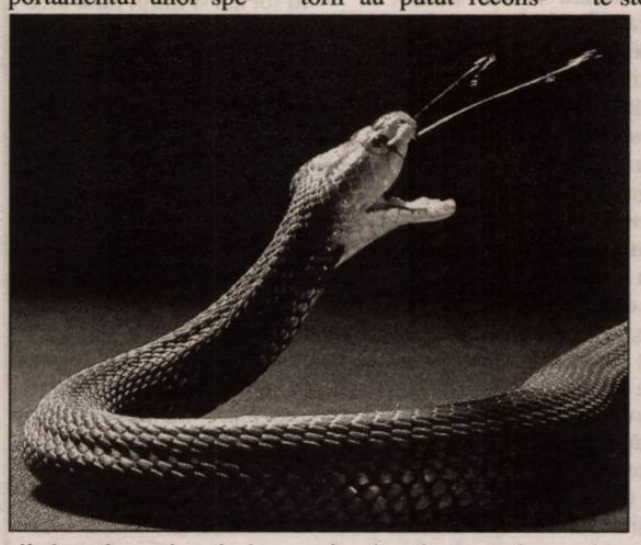

Studiul a analizat veninul cobrelor din trei perspective diferite – funcție, genetică și analiză proteinică. Analizând secvențele de ADN la șerpi, cercetătorii au putut reconstrui arborele genealogic evoluționar – „filogenia" – cobrelor, pentru a urmări evoluția glandelor producătoare de venin la trei specii de șerpi.

„Am studiat trei grupuri diferite de cobre și am observat că deși acestea au evoluat în locații diferite și în perioade de timp diferite, ele au dezvoltat aceleași mecanisme defensive în fața pericolelor. Toate cobrele au în venin componente numite citotoxine, care provoacă distrugerea țesuturilor.

Dar la cobrele scuipătoare se adaugă un alt grup de toxine, fosfolipazele A2, care formează un venin mult mai periculos, care poate stopa instantaneu un agresor și îl poate chiar orbi", spune herpetologul Wolfgang Wuster de la Universitatea Bangor, Țara Galilor.

Acest inedit mecanism de apărare ar fi apărut, consideră specialiștii, relativ recent pe scară istorică, putând fi o reacție la amenințarea reprezentată de oamenii primitivi. „Apariția, acum câteva milioane de ani, a hominidelor bipede, care aveau ambele mâini libere și capabile să apuce unelte și să agreseze șerpii, ar fi putut declanșa genul de presiune evoluționistă capabilă să favorizeze apărarea la distanță, prin crearea acestui venin special adaptat pentru defensivă", afirmă Wuster.

Dependența de jocurile de noroc, risc crescut de deces prematur

Dezvoltarea obiceiului de a practica jocuri de noroc și chiar pariuri sportive – o activitate tot mai des practicată, în ultimii ani, și în țara noastră – ar putea să afecteze nu doar portofelul, ci și organismul uman, în ansamblu, sporind riscul de deces prematur.

Cercetătorii de la Universitatea Oxford au ajuns la concluzia că jucătorii și pariorii împătimiți sunt mai predispuși la a avea probleme financiare, încetează să se mai preocupe de starea sănătății lor și de multe ori ajung și șomeri. În termeni absoluți, studiul a relevat că oamenii care-și plasează mai mult de 30% din câștigurile lunare pe jocuri de noroc sau pariuri sportive au un risc de deces cu 37% mai ridicat, indiferent dacă sunt bărbați sau femei. Cercetătorii au analizat comportamentele a 100.000 de clienți ai băncii Llyoid, descoperind că 43% dintre subiecți făcuseră cel puțin o tranzacție legată de jocuri de noroc sau pariuri.

Media anuală a sumei cheltuite de pasionații britanici de jocuri de noroc este de 1.345 de lire, dar marii jucători cheltuie în general mai mult decât triplul acestei sume – și de aici apariția de probleme financiare.

Mai grav e faptul că, urmărind evoluția jucătorilor, s-a descoperit că dependența lor se agravează în timp, sumele de bani cheltuite devenind tot mai mari, iar investițiile în sănătate, educație, fitness și hobby-uri tot mai mici. De asemenea, orarul de viață le este dat pariorilor peste cap, întrucât mulți dintre ei pariază live, la evenimente sportive derulate în cealaltă parte a globului, așa că sunt nevoiți să stea treji la orele mici ale nopții.

Nu este de mirare, așadar, că starea lor de sănătate se degradează uneori foarte rapid și, în lipsa îngrijirilor, se poate ajunge la atacuri de cord, accidente cerebrale și alte probleme de sănătate cu evoluție rapidă și prognostic sumbru.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Armata de giganți
a lui Frederic Wilhelm

Unul dintre cele mai controversate personaje ale istoriei moderne, regele Frederic Wilhelm s-a făcut remarcat nu doar ca făuritor al celebrei discipline cazone prusace, ci și ca militar și strateg de geniu, el pregătind terenul pentru un alt strateg genial, fiul lui, Frederic al II-lea.

Deși nimeni nu-i contestă meritele marțiale, unele idei ale lui Frederic Wilhelm, cel poreclit „regele-soldat", au fost de-a dreptul extravagante, cum este de pildă inițiativa formării unei armate de giganți.

La drept vorbind, „regele-soldat" nu era primul cap încoronat care visase la așa ceva. Cu multe secole în urmă, un împărat la fel de „extravagant", Nero, formase ceea el numea cu mândrie „falanga lui Alexandru" – un regiment de soldați mai înalți cu toții de 1,80 m (adică o înălțime foarte mare pentru acele vremuri). Până și Napoleon va introduce obligativitatea unei înălțimi de peste 178 cm pentru prestigioasa sa Veche Gardă. Dar, spre deosebire de orice alte unități similare, „marii grenadieri din Potsdam", cum erau numiți soldații uriași ai lui Frederic Wilhelm, nu erau făcuți să lupte, ci doar să defileze.

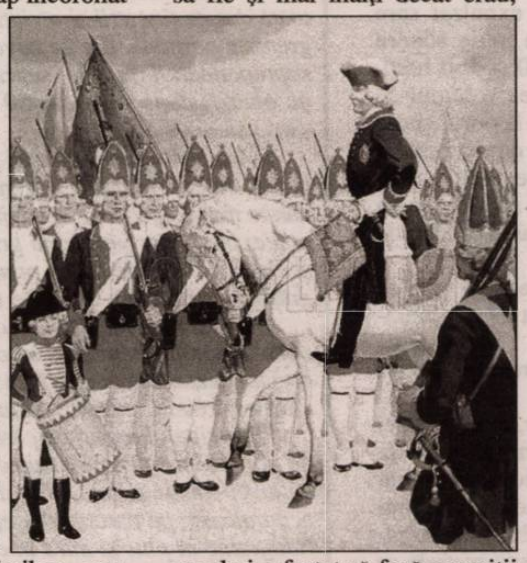

El obișnuia să-i plaseze în centrul parăzilor imperiale, echipându-i în uniforme albastre ireproșabile și purtând pe cap niște căciuli înalte de 45 cm, spre a le spori și mai mult înălțimea! Când se simțea trist sau melancolic, regele poruncea ca o unitate de grenadieri să defileze în jurul palatului, în sunetele de tobe, trompete și țimbale ale unei fanfare maure, întovărășită și de un... urs dansator.

Dar, obsedat ca soldații lui să fie și mai înalți decât erau, regele i-a forțat să facă exerciții fizice menite să-i mai „deșire". Însuși el asista și de multe ori lua chiar prânzul privind la aceste exerciții, care erau mai curând torturi pentru bieții oameni.

Suveranul a fost nevoit să renunțe la idee după ce mai mulți grenadieri au murit de epuizare. Cei rămași s-au bucurat însă de o viață mult mai bună decât restul soldaților din armata prusacă, unde hrana era în funcție de înălțime: cu cât erai mai scund, cu atât mâncai mai puțin și mai prost.

Cel mai înalt om din regimentul lui Frederic Wilhelm era un irlandez pe nume James Kirlkand, care avea 2,15 m. Omul fusese cândva angajat ca valet în casa ambasadorului prusac la Londra, baronul Borck. Dar acesta, știind pasiunea regelui său pentru soldații înalți, l-a momit pe Kirkland pe o corabie, l-a răpit și l-a dus în Prusia. Și nu a fost singurul de acest fel. Nici măcar pietatea creștină nu l-a împiedicat pe rege să răpească până și un preot înalt, spre a-l înrola, atunci când efectivele grenadierilor s-au diminuat.

Iar ideile lui „crețe" nu s-au oprit aici: vrând să creeze o rasă de giganți, a poruncit ca toți grenadierii să fie însurați cu cele mai înalte femei din Prusia, iar copiii lor să poarte încă de mici o scufie roșie, ca să se știe că sunt din „rasa aleasă". Până la Hitler vor mai trece două secole...

Proiectul nu a fost dus însă la îndeplinire, fiind întrerupt de moartea regelui. Urmașul acestuia, Frederic cel Mare, nu a manifestat niciun interes pentru cei 2.500 de grenadieri giganți, așa că i-a împrăștiat pe la alte unități și s-a apucat apoi de ce știa el mai bine să facă: de război.

În căutarea diamantelor

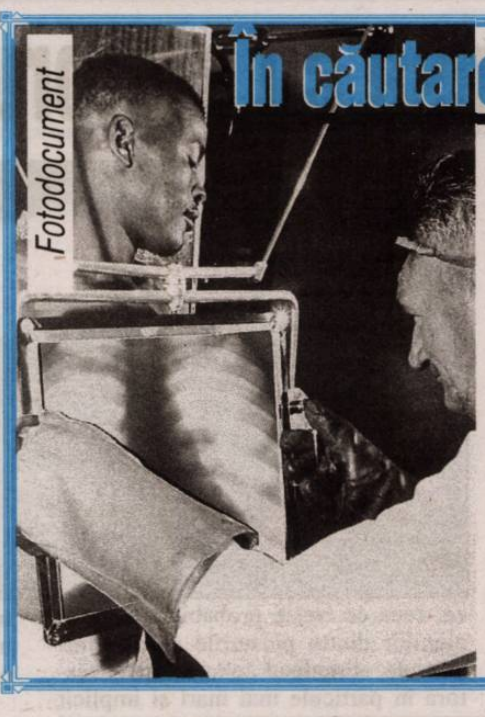

La începutul secolului XX, lucrătorii din minele de diamante din Africa de Sud erau supuși, la ieșirea din schimb, unui minuțios control, încheiat de fiecare dată cu o radiografie, pentru a se vedea dacă nu cumva au înghițit vreun cristal prețios. Protecția împotriva radiațiilor era minimă, întrucât pe atunci pericolele razelor X nu erau încă pe deplin cunoscute. Prin urmare, dozele de radiații cărora bieții oameni le erau supuși zilnic erau uriașe, iar de multe ori procedura dura și o oră! Nu vom ști niciodată câți mineri și-au pierdut viața din cauza expunerii la radiații în acest mod.

Karl Naundorff
ceasornicarul care a vrut să fie rege

Se știe că „Delfinul" (moștenitorul tronului Franței) Louis-Charles, fiul regelui Ludovic al XVI-lea și al reginei Maria Antoaneta, a fost întemnițat în timpul Revoluției Franceze și, potrivit părerii majorității istoricilor moderni, ar fi murit în închisoarea Temple. Acest lucru nu i-a împiedicat pe simpatizanții monarhiei franceze să creadă că el s-a salvat de fapt, iar zecile de impostori care au pretins că ar fi prințul pierdut nu au făcut decât să stimuleze asemenea convingeri.

Dintre toți, cel mai de succes a fost un ceasornicar pe nume Karl Wilhelm Naundorff. Primele consemnări oficiale despre acesta vin din 1810, de la Berlin, unde el a primit cetățenia prusacă. În 1822, el se mutase cu familia în landul Brandenburg, unde a fost acuzat de incendiere, iar trei ani mai târziu a fost închis, pentru falsificare de monedă.

Eliberat în 1827, nu s-a mai mulțumit să falsifice monede, ci a hotărât să-și falsifice și trecutul însuși. Așa că s-a apucat să-și scrie „memoriile", dovedind o imaginație prodigioasă. El a pretins că ar fi fost adevăratul urmaș al tronului Franței, scos din închisoarea Temple pe ascuns, de regaliști fanatici.

Aceștia au lăsat în locul lui un băiat surdo-mut, care a murit după gratii. Naundorff povestea în continuare că, după o existență discretă, câțiva ani, poliția secretă a lui Napoleon îi dăduse de urmă și-l arestase, dar reușise din nou să evadeze. Evident, el nu prezenta în memorii niciun fel de dovadă concretă în sprijinul afirmațiilor sale.

În 1833, Naundorff a plecat la Paris, unde un alt fals pretendent la tronul Franței, ducele de Richemont, era judecat. În ciuda faptului că vorbea stricat franceza (pretinzând că nu mai vorbise zeci de ani limba maternă și o uitase), impostorul a reușit să convingă mulți foști membri ai curții lui Ludovic al XVI-lea că el ar fi Delfinul, inclusiv Agathe de Rambaud, doica lui Louis-Charles, Etienne de Joly, ministrul de Justiție al regelui decapitat și Jean Bremond, secretarul personal al acestuia.

Dar sora prințului, prințesa Maria-Tereza, nu l-a recunoscut și, când i-au fost trimise portrete ale lui a spus că nu găsește nicio asemănare cu fratele său. Agathe de Rambaud a călătorit chiar până la Praga, unde prințesa trăia, spre a încerca să o convingă să-i acorde „prințului" o audiență, dar aceasta nici nu a vrut să o vadă. Exasperat de pretențiile lui Naundorff, regele Ludovic-Filip l-a arestat și l-a deportat în Anglia.

În tot acest timp, nu a încetat să pretindă că este adevăratul rege al Franței și a lansat ideea că ar fi susținut de „forțe importante" din Anglia și Olanda, care până pe 1 ianuarie 1840 îl vor repune pe tronul ce i se cuvenea. Dar, când data menționată a trecut, el și-a pierdut majoritatea susținătorilor.

După ce a fost numit șeful pirotehniștilor din armata olandeză, Naundorff s-a stabilit la Delft, în Olanda, unde a murit pe 10 august 1845, posibil otrăvit. Pe placa lui de mormânt scrie „Aici odihnește Ludovic al XVII-lea, regele Franței". Deși Franța a insistat ca inscripția să fie modificată, autoritățile olandeze au ignorat solicitarea. Abia în epoca noastră, secvențe de ADN din firele de păr ale lui Naundorff au fost comparate cu cele extrase din osemintele surorilor Mariei Antoaneta, dar și cu două descendente ale acesteia, care trăiesc în Austria, dovedindu-se fără tăgadă că Naundorff nu era fiul reginei.

Astăzi în istorie

18 februarie 1294

A murit Kublai Khan

Nepot al marelui cuceritor Genghis Khan și fondator al dinastiei Yuan din China, Kublai s-a născut în 1215, an în care mongolii au cucerit și capitala chineză Yen-ching (astăzi Beijing). Se cunosc puține date despre copilăria lui Kublai, dar este cert că a fost învățat încă de mic să călărească și să folosească armele, vânând cu succes prima antilopă când avea doar nouă ani.

Grație mamei sale, o prințesă creștină din Confederația Kereyidă, a fost expus culturii și filosofiei chineze și de asemenea a învățat să scrie și să citească. Tatăl lui, Tolui, fiul mezin al lui Genghis Khan, a murit pe când el avea 17 ani. Pe atunci, Marele Han era Ogodei, unchiul lui Kublai, care i-a acordat o feudă în provincia Hebei. Tânărul s-a bazat pe consilieri chinezi, dar a strâns în

jurul lui o veritabilă curte de savanți, înțelepți și filosofi de toate etniile și religiile – musulmani, budiști sau creștini.

Victoriile obținute în mai multe campanii militare l-au determinat pe noul Mare Han, Mongke, care era fratele lui mai mare, să-i acorde un teritoriu și mai vast, unde Kublai și-a înființat o nouă capitală, la Shang-tu (oraș numit de europeni Xanadu). După moartea lui Mongke a urmat un scurt război civil, Kublai impunându-se ca învingător și fiind recunoscut ca Mare Han în 1264.

Prima lui dorință a fost aceea de a unifica întreaga Chină sub sceptrul lui. În 1271 a mutat capitala imperiului la Yen-ching și opt ani mai târziu, visul unificării s-a împlinit. Domnia lui a adus prosperitate și construcții de anvergură – inclusiv finalizarea Marelui Canal și implementarea celui mai eficient serviciu poștal al epocii – toleranță religioasă, descoperiri științifice. Dar, deși a îmbunătățit sistemul chinezesc, Kublai a păstrat tradițiile mongole.

Impresionat de tânărul venețian Marco Polo, hanul i-a încredințat numeroase posturi diplomatice și administrative, găzduindu-l la curte 16 ani. Pe plan militar, succesele sale ca Mare Han au fost modeste; mai mult, cele două invazii pe mare ale Japoniei, din 1274 și 1281, precum și încercarea de a cuceri insula Java au eșuat lamentabil.

Excesele bahice și culinare din ultima parte a vieții i-au grăbit fără îndoială sfârșitul, Kublai murind la 79 de ani și fiind îngropat în situl funerar secret al hanilor, undeva în Mongolia.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**